

T.885.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமஸ்ரீ. பண்டிதராசரூளிச்செய்த

ஸ்ரீ தக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

கவிராஜரீயற்றிய

கோணேசர்கல்வெட்டு.

இவை

யாழ்ப்பாணம்புலோலிகிழக்குப்பூர்வீகராய்

தற்காலம் மட்டக்களப்புக்காரேறுதீவில்வசிக்கும்

பு. பொ. வைத்தியலிங்கதேசிகரால்

பலவுட்டுப்பிரதிகள்கொண்டுபரிசோதித்து

திருத்தியும் விளக்கியும் புதுக்கி,

அரும்பதப்பொருட் குறிப்புடன்

சுத்தப்பிரதியாக

பருத்தித்துறை தும்பைநகர்

கலாவிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

(Copyright Registered.)

1916.

இதன்விலை ரூபா—கவு.

சிவமயம்.

சாற்றுக்கவிகள்

யாழ்ப்பாணம் புலோலியம்புதி

ஆரிய திராவிட மஹா வித்துவாம்சர்

பிரமஸ்ரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கன்வர்கள்

இயற்றியுள்ளருத்தம்.

திவ்வியதகதிணகயிலேமேன்மையாவுஞ்செப்புபுராணப்பிரதிபலன்றாய்ந்
து, கைவருமுதறிஞர்பலர்வேண்டவச்சிற்கருத்தினெடும்பதிபித்தான்புலோ
லிமேனற், சைவமரபினிலுதித்தானுயர்பொன்னையாதனயன்மட்டக்களப்பூர்
ன்னிலவர்புவான், எவ்வமில்சீர்வயித்யலிங்கதேசிகப்பேரியம்புகவிவாண
ருங்கலைவலோனே.

யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, தும்பைநகர்,
பிரமஸ்ரீ. ச. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள்சொல்லிய
சிறப்புக்கனி.

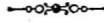
சீரேறுகேகாணமலைப்பெயர்வாய்ந்தென்கயிலேத்திருப்புராண
மேரேறுசரித்திரமாயியைந்தசிலாசாதனமாமிவைகளாய்ந்து
நேரேறுபிரதிபலதெரிந்துவரும்பேதமுடனிகழ்வித்தச்சிற
பேரேறுநிலவுவித்தானதுசைவன்வைத்யலிங்கன்பேணுவீரே.

புன்னலைக்கட்டுவன்
பிரமஸ்ரீ. சி. கணேசையரவர்கள் இயற்றிய
கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒண்டமிழ்ப்பாவினுயர்தென்கயிலையினெங்குகதை
பண்டிதராசப்பெயர்மறையோன்முன்பகர்த்தளித்தா
னுண்டிமொரமுதாமாறருஞ்சொற்குறும்பொருள்கள்
கண்டுபின்சேர்த்தாநற்கோணேசர்கோயிலிற்கல்வெட்டுமே.

ஈகைசெய்தானதையிப்புலியோர்க்கச்சினர்பெறச்செய்
தோகைதருங்கவிலேன்மயில்வாகனவுத்தமன்பா
லாகமுடன்கலைகற்றேரன்புலையியுதித்தவன்சொல்
வாகன்வயித்யலிங்கோத்தமதேசிகமாமணியே.

யாழ்-தும்பைநகர்க்கிவாச, சைவசித்தார்த்தப் பிரசாரணர்
ஸ்ரீமத். மு. தம்பையாக்குருக்கள் சொல்லிய
வித்தியாபிப்பிராயவிருத்தம்.

சீர்திசைபரந்தபண்டிதராசகவிவிலாண்செகமெலாமகிழமுன்னான்
செய்வவாரியநின்னுசெந்தமிழ்ப்பாடையிற்றேனிரசவின்பமொழுகச்
செப்புதகூழிணைகலெமெய்ப்புராணக்கவிகள்கிறுவர்களுமெளிதினுணரப்

பேர்திசைபரந்தமட்டக்களப்பறிவாளர்பெருமைதருகோணைவாசர்
பெப்புடன்சுரலிகிதவழுவகற்றிப்பழையபெருமைதிகழ்சொல்லிளக்கிப்
பிழைபடாக்கோணைசுரல்வெட்டுமிலகுறப்பின்னரனுபந்தமாக்கிப்

பார்திசைவிளங்குறத்தருகவெனவேண்டிடப்பண்ணவர்களுலகீதெனப்
பாவல்லபுலவர்வாழும்புலொலிப்பூர்வபாணுபொன்னையகவிஞன்
பத்தியொடுசெய்தவப்புத்திரன்வித்துவான்பரவுமுரைசெய்தேசிகன்

ஓர்திசையுமொழியாதுசெல்புகழ்ப்பிரசங்கியுயர்தர்க்கநூலுணர்ந்தோன்
ஓல்லார்கன்வாய்மடியவல்லவாபத்திரத்துத்தரம்வரையுநிபுணன்
ஒப்பொருவரில்லாவையலிங்கக்குரிசிலுதவினான்சினலமே.

கட்டளைக்கவித்துறை.

பழுத்தகனிரசப்பண்டிதராசன்பனுவல்புவி
யெழுத்தொடுசொல்லிழக்கெய்தாதவண்ணமிலங்கியுற
விழுத்தகவாய்ந்தறுசைவகுலோத்துங்கவிற்பனவே
எழுத்துவித்தானச்சில்வைத்தியலிங்கவறிஞனன்கே.

புலொலி மந்திகையம்மன்கோயிலர்ச்சகர்

ஸ்ரீமத். வை. சபாபதிக்குருக்களவர்கள் சொல்லிய
விருத்தம்.

நலந்திகழ்புலொலியனுசைவகுலவுத்துங்கநாயகன்பொன்னையவே
ணயம்பெறப்பிரிதவக்குமரஞரியமொடுநற்றிராவிடமுணர்ந்தோன்
பலந்திகழ்ப்பிரசங்கவித்யசாமர்த்தியன்பரவுபுகழுரைவித்தகன்
பண்பார்வயித்யலிங்கப்பெயர்கொடேசிகன்பாடல்பெறுலங்கைபூர்வஞ்
சலந்திகழ்புநீதகூழிணைகலாசமேன்மைச்சரித்திரபுராணமதனைத்
தகவுறக்கரலிகிதவழுந்க்கியரியசொற்சார்துலங்கவமையாப்

புலந்திகழுமலைவாசர்மட்டக்களப்பறிஞர்புந்தியினவாவிலமேற்
புலவதருகென்னக்கலாநிதியிந்திரம்பொலியப்பதித்தனனரோ.

பருத்தித்துறைசார்ந்த புலோவி
ஆரிய திராவிட ஆங்கில வித்துவாம்சர்
ஸ்ரீமத். வ. குமாரசுவாமிப்புலவரியற்றிய
பிரசுரபாயிரம்.

—o—o—o—

சித்திரான்மேருகிரிச்சிகரத்துளொன்றானதென்னிலங்கை
யுத்தரபூருவதிகையிலோங்குதிரினோணமலையுயர்வுகூறும்
அத்தகையதெக்கண்கையபுராணத்தினையாரியத்திற்தேற்றாந்து
பத்தசித்தபூசரனும்பண்டிதராசன்மமிழிற்பாடிவைக்க.

வேறு.

தான்பிறந்தபுலோவியினிற்றந்தைபொன்னையப்பெயரோன்
வேன்மயிலவாகனப்புலவரிடம்விடுப்பக்கற்பதற்குப்
பான்மதியமெனக்கலைகள்பலதெரிந்துபல்லோரு
மேன்மையினாலுசரிக்கமிகவொழுக்கஞ்சிறந்துடையோன்.

தெங்குகன்னன்மாவருக்கைசெந்நெல்சொன்னலாதிவனந்
தங்குமட்டக்களப்பினிலேர்தருகாரைதிவிருக்குந்
துங்கவினையுக்கேரயிற்பூசனையுத்தய்யதமிழ்
பங்கமுறதுவந்தவர்க்குப்படிப்பிக்குந்தொழிலுமுளோன்.

தானேசர்தொழுதுய்யத்தமதருளால்நிறிருக்குங்
கோணேசர்கல்வெட்டுங்கூடவணைத்துலகர்பெறப்
பூணையுமில்விரண்டும்புலோலிநகர்வயித்யலிங்க
மாணையதெசிகனச்சிடுவித்தான்மனமுவந்தே.

மட்டக்களப்பு, காரேறுமுதூர்
ஆங்கில திராவிடப் பிரதமாளியர்
ஸ்ரீமான். சந்மிதாச மயில்வாகனஞர் சொல்லிய
பிரதீகபஞ்சகம்.

—o—o—o—

ஆடகமில்லக்கலகூடமெனலாலும்
ஆடகமில்லக்கையெனுநாமமுறலாலும்
நாடகநயந்தகிரிநாதருறைவாலும்
நாடகநயந்துபிறநாடுவதனாலும்.

சூசிபத்திரம்.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்பாடற்றொகை.	
நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.....	எ	
பாயிரம்.....	க	கரு
க—வது இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்	ச	கூசு
உ—வது திருமலைச்சருக்கம்.....	கூ	கூசு
ங—வது புவனேற்பத்திச்சருக்கம்	உக	கூசு
ச—வது அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்.....	உசு	அசு
ரு—வது மச்சாவதாரச்சருக்கம்... ..	ஙசு	சஅ
கூ—வது தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்	சஉ	ககூரு
எ—வது திருநகரச்சருக்கம்.....	கூசு	ககசு

ஆகூகூரு

விளம்பரம்.

இந்தப்புத்தகம் விலைக்குவாங்கவிரும்புவோர்
யாழ்ப்பாணம்: கொக்குவில் சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையிலும்,
வயாவிளான்: சுதேசநாட்டிய அச்சியந்திரசாலையிலும்,
தும்பளை: ஸ்ரீமத். வை. முருகையாவிடத்திலும்,
கொழும்பு: கூரு-ம் நம்பர்விடுசாமிதாசமயில்வாகனனாவிடத்திலும்,
மட்டக்களப்பு: புளியந்திவு வைத்தியசாலைஸ்ரீமான். க. பெ. செல்
லையாபிள்ளையிடத்திலும்,
மட்டக்களப்பு: காரைதிவு என்னிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

 இப்புத்தகத்தை யாராவது இதேமாதிரியிலச்சிட்டவெ
ளிப்படுத்தக்கூடாதென்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

இங்ஙனம்.

பு. பொ. வை. தே.

உ.
சுவாமியம்.

திருக்கோணமாமலை திருஞானசிம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

தேவாரம்.

—o—o—o—

பண்—புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிரைகழலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புநிமலர்நீறணிதிருமேனி [ர
வரைகெழுமகளோர்பாகமாப்புணர்ந்தவடிவின்ன்கொடியணிவிடைய
கரைகெழுசந்துங்காரகிற்பிளவுளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலோதரித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (க)

கடிதெனவந்தகரிதனையுரித்து வவ்வுரிமேனிமேற்போர்ப்பர்,
பிடியனநடையாள்பெய்வனாமடந்தைபிறைநுதலவொடுமுடனாய்க்
கொடிதெனக்கதறுங்குரைகடல்குழந்து* கொள்ளமுனித்திலஞ்சும
ந்து, குடிதனைநெருக்கிப்பெருக்கமாய்த்தோன்றுங் கோணமாமலைய
மர்ந்தாரே. (உ)

பனித்திளந்திங்கள்பைந்தலைநாகம் படர்ச்சடைமுடியிடைவைத்
தார், கனித்திளந்துவார்வாய்க்காரிகைபாகமாகமுன் கலந்தவர்தின்
மேற், றனித்தபெருருவவிழித்தழனாகந்தாங்கியமேருவெஞ்சிலையா
க், குனித்ததோர்வில்லார்குரைகடல்குழந்தகோணமாமலையமர்ந்தா
ரே. (ங)

பழித்திலங்கங்கைசடைமுடிவைத்துப் பாங்குடைமதனைப்
பொடியா, விழித்தவன்றேவிவேண்டமுன்கொடுத்தவிமலனார் கமல
மார்பாதர், தெழித்துமுன்னரற்றுஞ்செழுங்கடற்றாளஞ் செம்பொ
னுழிப்பியுஞ்சுமந்து, கொழித்துவன்றிரைகள் கரையிடைச்சேர்க்கு
ங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே. (ச)

தாயினுநல்லதலைவரென்றடியார் தம்மடிபோற்றிசைப்பார்கள்
வாயினுமனத்தெருவிநின்றகலாமாண்பினர்காண்பலேவடர்
நோயிலும்பிணியுந்தொழிலர்பானீக்கிதுழைதருநூலினர்ஞாலங்
கோயிலுஞ்சுனையுங்கடலுடன்சூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரே. (ரு)

கொள்ளம்—சேறு.

பரிந்துநன்மனத்தால்வழிபடுமாணிதன் னுயிர்மேல்வருங்கூற்
றைத், திரிந்திடாவண்ணமுதைத்தவற்கருளுஞ்செம்மையார் நம்மை
யாளுடையார், விரிந்துயர்மெளவன்மாதவிபுன்னை வேங்கைவண்ணசெ
ருந்திசண்பகத்தின், குருந்தொடுமுல்லைகொடிவிடும்பொழில்குழ
கோணமாமலையமரந்தாரே. (கூ) *(எ)

எடுத்தவன்றருக்கையிழித்தவர்விரலாலேத்திடவரத்தமாம்பே
று, தொடுத்தவர்செல்வந்தோன்றியபிறப்பிறப்பறியாதவர்வேள்வி
தடுத்தவர்வனப்பால்வைத்ததோர்கருணைதன்னருட்பெருமையும்வா
ழ்வுங், கொடுத்தவர்விரும்பும்பெரும்புகழாளர்கோணமாமலையமர்ந்
தாரே. (அ)

அருவராதொருகைவெண்டலையேந்தியகந்தொறும்பலியுடன்புக்
க, பெருவராயுறையுரீர்மையர்சீர்மைப்பெருங்கடல்வண்ண னும்பிரம
னிருவருமறியாவண்ணமொள்ளொரியாயுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன்மாற்
குங், குருவராய்நின்றார்குரைகமூல்வணங்கக்கோணமாமலையமர்ந்தா
ரே. (கூ)

நின்றுணுஞ்சமனுமிருந்துணுந்தேரு நெறியலாதனபுறங்கூற்,
வென்றுநஞ்சண் னும்பரிசினரொருபான்மெல்லியலொடுமுடனாகித்,
துன்றுமொண்டெளவமெளவலுஞ்சூழ்ந்து தாழ்ந்துறுதிரைபலமோ
திக், குன்றுமொண்கானல்வாசமவந்துலவுங்கோணமாமலையமர்ந்தா
ரே. (க0)

குற்றமிலாதார்குரைகடல்கூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரைக்
கற்றுணர்கேள்விக்காழியர்பெருமான் கருத்துடைஞானசம்பந்த
னுற்றசெந்தமிழார்மாலையீரைந்து முரைப்பவர்கேட்பவருயர்ந்தோர்
சுற்றமுமாகத்தொல்வினையடையார்தோன்றுவர்வானிடைப்பொலிந்
[தே.

சுவாமிபெயர்—கோணேசர்

தேவிபெயர்—மாதாமையம்மை

இத்தலத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமான் திருநா
மழை தேவிதிருநாமழங் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியாரரு
விச்செய்த சிவநாமக்கலிவெண்பாவிட்கண்டன. அதுவருமாறு:—

“மன்னுதிருக்கோணமாமலையின்மாதாமையேசர்

பொன்னேகோணேசப்புராதன—நன்னயஞ்சேர்”

என்பதாம்.

குதமயம்

திருக்கோணமலை MANUSCRIPT

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

MAR 1910

விலைக்குமேனியிலணிக்கோவைமேகலை தரித்தவாடையுணிப்புணுமாகவெ
 மினுக்குமாதர்களிடைக்காமழங்கியெ—மயலூறி [குல
 மிகுத்தகாமியனெனப்பாருளோரெதிர் நுணைக்கவேயுடலெடுத்தேவ்யா
 வெறுப்பதாகியெயுழைத்தேவிட்டாய்ப்புடும்—கொடியேனை
 கலக்கமாகவெமலக்கண்டிலேமிகு பிணிக்களுாகியெதவிக்காமலேயுனைக்
 கவிக்குளாய்சொலிகடைத்தேறவேசெயு—மொருவாழ்வே
 கதிக்குநாதரீயுனைத்தேடியேபுக முரைக்குநாயெனையருட்பார்வையாகவெ
 கழற்குளாகவெசிறப்பானதாயரு—டரவேணும்
 மலைக்குநாயகசிவக்காமிநாயகர் திருக்குமாரனெழுகத்தாறுதேசிக
 வடிப்பமாதொருகுறப்பாவையாண்மகிழ்—தருவேனே
 வசிட்டர்காசிபர்மகத்தானையோகிய ரகத்யமாமுனியினடக்காடர்கிரனும்
 வகுத்தபாவீனிற்பொருட்கோலமாய்வரு—முருகோனே
 நிலைக்குளான்மறைதவத்தானபூசார் திருக்கோணமலைதலத்தாருகோபுர
 நிலைக்குள்வாயினில்கிளிப்பாடுபூதியில்—வருவோனே
 நிகழ்த்துமேழ்பவகடற்குறையாகவெயெடுத்தேவெல்கொடுபொடித்தாளதா
 வெறி—நினைத்தகாரியமனுக்கடலமேபுரிபெருமானே. (க)

வேறு.

தொடுத்தவானெனவிழித்துமார்முலை யசைத்துமேகலைமறைத்துமூடிக
 டிடித்துநெர்கலைநெகிழ்த்துமாவியல்—கொளுமாதர்
 சுகித்தேஹாவெனநகைத்துமேல்விழ முடித்தவார்முழல்விரித்துமேவிதழ்
 துவர்த்தவாய்சுருளடக்கிமால்கொடு—வழியேபோய்ப்
 படுத்தபாயலிணைத்துமாமுலை பிடித்துமார்பொடுமுத்திவாயிதழ்
 கடித்துநாணமதழித்தபாலிகள்—வலையாலே
 பவித்துநோய்பிணிகிடத்துபாய்மிசை வெளுத்துவாய்களுமலத்தினுயென
 பசித்துதாகமுமெடுத்திடாவுயி—ருழல்வேறே
 வெடித்ததாடைகசினத்தையோர்களை விடுத்தாயகமுநடத்தியேயொரு
 மிகுத்தவார்சிலமுறித்தமாயவன்—மருகோனே
 விதித்துஞாலமதளித்தவேதனை யதிர்த்துலர்முடிக்கரத்துலாயவன்
 விழித்துகாமனையெரித்ததாதையர்—குருநாதா
 அடுத்தவாயிரவிடப்பணமுடி நடுக்கமாமலைபிளக்கவேகவ
 டரக்கர்மாமுடிபதைக்கவேபொரு—மயில்வீரா
 அறத்தில்வாமுமைசிறக்கவேயறு முகத்தினுடணிகுறத்தியானேயொ
 டிருக்கோணமலைதருக்குலாவியபெருமானே. (உ)

வேலும்மயிலுந்துணை.

உ போற்காதம்.

ஆசிரியவணக்கம்.

நான்மறையின்றொகைவகையினூல்பலவுந்தெருட்டியுள்ளநா
டிப்பன்னுள், மேன்முறையின்வைக்கவண்ணியுலகநடைபுயிற்றிய
ன்புமேன்மேலோங்கத், தான்றெளிந்து நுண்ணுணர்வாற்கண்டனவு
ம்விண்டினுளர்தன்னின்மேவும், வேன்பயில்வாகனப்புலவனடியி
ன்கள்சிரத்திருத்தினிளம்புவேனே.

வி, ஷ ய ம்.

“வாயுசேஷவிவாதேநதோஷோத்வேஷோபவத்புரா”

சகஸ்ரபணிநாசேஷேமேரோராச்சாத்யசத்வர: ||க||

தத்ரவாயு:பிலைநைவதாடயித்வாதவேகிந:।

மேரோ:சகஸ்ரசிகரேதிரயமாதாயகச்சது ||உ||

தஸ்ஸப்யேகம்த்ரிகூடாத்ரிசிந்நுமத்யேசசிங்கனே!

ஸம்ஸ்தாப்யபலவான்வாயு:லோகரட்சார்த்தமேவச ||ந||

ஏதஸ்மரணமாத்ரேணசர்வபாபைப்ரமுச்சயதே!

எனக்கார்தபுராணத்துத் தகூணைகைலாசமகாத்ரியங்குறு
தலால் மேருமலையின் திரிகூடசிகரமேஇலங்கையென்பது வெளிப்
படை. “லக” என்னும் (தாது) வினையடியாற்றிற்றத் “லங்கா” என்
னும்பதம், இனிமையுடையது-அடைந்ததுஎன்னும் பொருளுடை
தாய் தமிழிலக்கணநயம்பற்றி இகரவுயிரைமுதலிற்கொண்டு இறு
தியாகாரமைகாரமாய் இலங்கையென்றாழிற்று. ஆகவே சிருட்டிகா
லத்தின்திற் புதிதாகஉண்டாக்கப்பட்டதென்க. “சிவகோடியடை
யமுனஞ் செம்மறசக்கீர்வன—லவகோடியகத்திறியிற்றறுகோடியா
லயமுந்—தவகோடிவீடணன்றருமுக்கோடியுமாக— நவகோடிசி
வாலயங்கண்ணியதிலங்காநகரம்” என்றசெய்யுளின்படி சிவசாந்தி
ந்தியச்சிறப்புவாய்த் ஈழமண்டலத்தின் வடகோடியிலேயுள்ள
துதகூணைகைலாசம். கைலாசமென்பது — கிலாசமுனிவர் சிவ
ருமானேநோக்கித் தவங்கிடந்து அவரைத்தாங்குமாற்றலுற்று

வடிவானமையின் இப்பெயர்த்தாயது. இது உலகிலுள்ள ௧00௮. சிவகேசுத்திரங்களிலேயுள்ளது. இது இமாசலகைலாசம் மேருகைலாசம் மந்தரகைலாசம் தக்ஷிணகைலாசம் முதலாகப்பவலுள். வெள்ளிமலையாகிய இமாசலகைலாசமே சிறப்பாக நூல்களிற்கூறப்பட்டது. அதனையே இராவணனெடுத்துத் துன்புற்றான். சிவபிரானங்கேரவரத்தினகசிதமான பெரியதோராலயத்தில் நந்திபிருங்கி மகாகாளர் முதலிய பிரமதகணங்களும் தேவ கந்தர்வயக்ஷ கின்னராதி பிறகணங்களும்பணிய முனிவர் முதலியோருக்கு அனுக்கிரகிப்பர். அது ஊழிதோறோங்குமோங்கிலென்ப. பிரகிருதி தத்துவத்தின்மேலே அப்பிராகிருதகைலாசமுள்ளது; இது சிறந்தக் கூரவான்களாலடையத்தக்கது; இதுவே சிவலோகம் இதுவுமிதன் மேலுள்ள சிவலோகங்களுஞ் சிவபிரானுக்கு வாசஸ்தானங்கள். இங்குந்நோர் நித்தியராகவாழ்வார்.

இங்கேதக்ஷிணகைலாசமென்றது தேவாரத்திருப்புகழ்பெற்ற திருக்கோணமலையை. இது உத்தரகைலாசத்தில் வாயுவாற்பிடுங்கிய சிகரமூன்றனுள்ளொன்று, அதனை:— “முன்னர்வீழ்ந்திடுகிகரி காளத்தியாய்மொழிவர்—பின்னர்வீழ்ந்ததுதிரிசிராமலையெனும்பிறங்க—லன்னதற்பின்னர்வீழ்ந்ததுகோணமாவசல—மின்னமூன்றையுந்தக்ஷணகையென்றிசைப்பார்” என்னுஞ் செவ்வந்திப்புராணச் செய்யுளாலுமறிக. திரிகூடம், மச்சேசுரம் என்னும்பெயர்களுமிதற்குண்டு; சத்தி போதாயனர், முதலியரிஷிகளுந் தேவாசுரர்களும் பூசித்ததலமுமிலேதே. மகாசனையென்னுந் தீர்த்தமுமிங்கேயுள்ளது. தற்காலத்திலே இதனைத்திரிகோணமலையெனப்பெயரிட்டு வழங்குகின்றார்கள். இந்தமகாகேசுத்திரத்தின் அதியற்புதங்களைத்தமிழிலெடுத்துக்கூறுவது ஸ்ரீ தக்ஷிணகைலாசபுராணம். இதனை; சிங்கைச்செகராஜசேகரனுஞ்ஞைப்படி. சைவராசபண்டிதர்கட்டளைபிடபிரமஸ்ரீ. பண்டிதராசரானிச்செய்தனர். வடமொழிமச்சேந்தியபுராணத்தின் நேர்மொழிபெயர்ப்பாகியவிது ஏழுசருக்கங்கையுடையதாய் விருத்தப்பாவாலந்தாதித்தொடையாயியற்றப்பட்டது.

மச்சேந்தியபுராணத்திலே கூறப்படாது பிற்காலத்துநடர் தசரிதங்களை ஆசிரியர் தாமேசேர்த்ததென்றமையின் திருநகராச்சருக்கத்துப் பதினேழாஞ்செய்யுளுக்குமேற்பட்டவை தவறின்றாய் விருத்தத்தொகைச்செய்யுள்களுக் கிழுக்கின்மையாதலுமுய்த்துணரப்பாற்று.

குறிப்பு.

இப்புராணம் பலர்க்குமுபயோகமாம்பொருட்டு, யாழ்ப்பாணம், திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு வாசிகள் கேட்டுக்கொண்டபடி, பலவுட்டுப்பிரதிகள் ஆராயுங்காலத்து, யாழ்ப்பாணம் தும்பைநகர் பிரமஸ்ரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்களும், திரிகோணமலை வில்லுன்றி பிரமஸ்ரீ. வை. இராமலிங்கக்குருக்களவர்களும் ஷெய்யூர் ஸ்ரீ. சி. வேலுப்பிள்ளையுபாத்தியாயரும் மட்டக்களப்பு ஸ்ரீகாரை சாமிதாச மயில்வாகனனாரும், ஷெய்யூர் கோட்டை முனை ஸ்ரீ. சி. குமாரசுவாமி அவர்களும், இன்னுஞ்சிலருந்தத்தஞ்சிரமனோக்காது பரோபகார சிந்தையராய் எமக்குச்செய்த இன்றியமையாக்கல்வியுதவிகளென்றானும் வியக்கத்தக்கதேயாம்.

அம்புவிமாதர்க்கெல்லாமாயுளோசிறிததற்குள்
வெம்பினியிளமைமுப்புவிழிதுயில்சோம்புகாதற்
கம்பலையிவற்றைநீக்கிக்கற்படுதங்நனங்கற்றாலுந்
தம்புலஞ்சிறிதுஞானசாகரம்பெரிதேயன்றே.

யாழ்ப்பாணம் }
நளவருஷம் }
சித்திரைமாதம் }

இங்ஙனம்.

பு. பொ. வை. தே.

சிவமயம்.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

—o—o—o—

கவிவீரராகவரியற்றியது.

நிலைமண்டலவாசிரியப்பா.

மணிநிறக்கண்டன்வடபெருங்கயிலையின்
அணிநிறக்கொடுமுடியாயிரத்தொருமுடி
படவராவொதுக்கப்பறித்தினிதிலங்கை
வடகடனடுவண்மாருதம்பதிப்ப
வருமக்கோணமலைதென்கயிலைப்
பரமர்க்குருத்திரப்பதினொருபேரும்
ஒருபதுமுகுந்தருமொன்பதுவிரிஞ்சரும்
வருகடற்கமடம்வழங்கியமீனமும்
திருமலைதழுவியதெசுமுகநிருதனும்
பொருமலைதகரிப்புரவலர்பலரும்
பூசையொடிறைஞ்சியபுராண நூற்கதையைத்
தேசிகன்சொற்படிதென்கலைப்படுத்தி
யந்தாதித்தொடையடைவொடுதொடுத்தது
நந்தாவிருத்தநவையறக்கூறினன்
அந்நாட்டரசன் ஆரியர்கோமான்
பொன்னாட்டைந்தருப்பாருவருகரதலன்
மறுநிலிருபரைவானிலத்திருத்தி
யுறுநிலமுழுவதுமொருதனிபுரப்போன்
றென்னிலங்காபுரித்திசைதொறுமருவும்
மின்னிலங்கியவேல்மேவலர்புயத்துப்
படவராமுடித்தலைப்பார்முழுதாண்ட
இடபவான்கொடியெழுதியபெருமான்
சிங்கையாதிபன்சேதுகாவலன்
கங்கைநாயகன்கருங்கடற்சேர்ப்பன்
பெள்வமேற்றுயில்பராபரன்சூட்டிய
தெய்வமாமுடிச்செகராச்சேகரன்
அவன் துகாலத்தத்திரிகோணைச்

* வகாதசருத்திரர்களாவார்: சங்கரர் சம்பு கிரீசர் சமாட்டகர் சுகலாதரர்
விருபர் பகவான் சூலி வாமேசர் தீப்தமூர்த்தி கங்காதரர் என்பவர்களாம்.
o தசவிஷ்ணுக்களாவார்: விஷ்ணு அச்சுதன் சரோருகாஷன் பத்மநாப
ன் கேசவன் நாராயணன் சக்கிரபாணி வாசுதேவன் தாமோதரன் கிருட்டி
ஷன் என்பவர்களாம்.

நீரவபிரமாக்களாவார்: வேதா விரிஞ்சி கிருட்டா பத்மபூ பிதாமகன் சும
லவாசி சுயம்பு சதுர்முகன் விசுவகிருட்டா என்பவர்கள்.

† சிங்கையாதிபன்; விஜயகூழங்கைச்சக்கிரவர்த்தி.

சிவனதுகோயிற்சிவமறைமுதலேன்
அருமறையுபநிடமாகமஞ்சோதிடம்
விரிதமிழ்வரையறவிளங்கியசூரவேரன்
சேயினுந்தறலான்சிவநெறிதவறான்
தாயினுநல்லான்றயாநிதியினையான்
முப்புரிநூற்புயன்முளரியந்தாமன்
செப்பரும்பண்டிதராசசிகாமணி
என்னுநாமத்தெங்குருபெருமான்
மன்னுநாற்கவியும்வல்லநாவலனே.

நேரிசைவெண்பா.

காஞ்சித் தலத்துக் கவிவீர ராகவனுல்
ஆஞ்சித் தனையென் றளவிட்டோன்—வாஞ்சித்துச்
சேயுயர் முக்கோணச் சிவகதைசெய் தான்விளங்கப்
பாபிரமிங் கோதினனிப் பால்.

நூலாக்கியோனாக்குவயம்.

திருக்கிளருமச்சகேச்சரபுராணஞ்செந்தமிழாலெல்லோருந்தெளி
யத்தானே,பெருக்கமுடன்கைலாசபுராணமென்னப்பேருமிட்டுச்சீ
ருமிட்டபெருமைதன்றை, சருக்கமெழுவகையாக்கிவிருத்தப்பாக்க
ள்தானுமறுநூற்றுமுப்பத்தைந்தாச்செய்தா, நிருக்குமொழிச்சை
வசிதாமணியேயென்னவெண்டிசையெண்பண்டிதவிராசன்றானே.

† கவிராஜர்சொன்னகவி.

நடிக்கும்பரதமியலிசைநாடகநாற்கவிதை
நொடிக்குமுன்பாடப்பரந்தங்கணிதநன் நூல்சிவநூல்
படிக்கநிகழ்த்தப்புராணாகமஞ்சொல்பரம்பரையாய்
வடிக்குந்தமிழ்வல்லபண்டிதராசன்வரவித்தையே.

* சீர் ஒலி—நாதமாத்திரைகாரணமான இந்நூற்பெயர் ஏழெழுத்தா
கலின் சருக்கமுமேழென்க.

† கோணேசர்கல்வெட்டாக்கியோன்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ த க்ஷி ண க ல ர ச பு ர ண ம் .

காப்பு.

கலிவருத்தம்.

உதய மால்வரை யொண்கதி ரென்னவென்
னிதய வம்புயத் தென்றும்வி ளங்குவ
மதக டாமழை வாரண மாமுக
முதல்வ னைங்கர மூர்த்திப தாம்புயம்.

பா யி ர ம் .

—o—o—o—

கடவுள்வாழ்த்து,

கோணேசர்துதி, அலகீராசிரியவருத்தம்.

சீர்கொண்டகருமுகிலஞ்சுதர்வேதச்செம்முகிலஞ்சிறந்துபேண
நீர்கொண்டசெஞ்சடையிலிமிரவுங்குனிலவநிரந்துகுழத்
தார்கொண்டதிருமார்பில்வெண்ணூர்லும்பசுந்தொடையுந்தயங்கத்தோற்று
மேர்கொண்டகயிலைமையொருமுதல்வனிருசரணமிறைஞ்சிவாழ்வாம். (+)

ஸ்ரீதக்பிண்கைலாசபுராணம்.

இதுவுமது.

வாய்ந்தநிலைமலரடியும்மலரடிமேலேறிட்டுவைத்த்தாளுங்
சார்துமணிச்சிலம்பொலியுமொருபாகம்புகவிடுத்தகையுமார்பும்
பார்தளெலாம்விரித்தாடவிரித்தசடைப்பரப்புமொருபாகமாது
மேந்தியொருகயிலைமலைநிற்குமிறைதன்னேமனத்திருத்தல்செய்வாம். (௨)

இதுவுமது.

?செய்யமலர் த்தானழகுந்தான்மீதிற்சிலம்பழகுஞ்சிறுமானேந்துங்
கையழகுமழுவழகுந்திருமார்பினூலழகுங்கருணைப்பார்வைத்
தூய்யமுகமலரழகும்புன்முறுவனகையழகுந்துலங்கித்தோன்று
மையனுயர்கைலைமலைமுதல்வனையெம்மிதயமலரழுத்துகிற்பாம். (௩)

மாதுடையம்மைதுதி.

பார்புரத்திருவடியுமடியவர்களீடேறும்படியேபைம்பொற்
ரூர்புரத்தவடிவமுமுகெழுமங்கலநாணுந்தயங்குசோதிக்
கார்புரத்தகருங்குழுவும்வெண்ணகையுஞ்செவ்விதழுங்கருணைக்கண்னுஞ்
சீர்புரத்தபிடியன்னமென்னடையம்பிகைபாதஞ்சிந்தைசெய்வாம். (௪)

வீரகத்திவிநாயகர்துதி.

செம்முளரியுங்கதையும்வெண்கோடுஞ்சக்கரமுஞ்சிலையும்பாம்பும்
லிம்முமணிப்பொற்குடமுங்கழுநீருந்நென்முடியும்விளங்குஞ்செந்நெற்
றம்முகமுடமாதுளமுந்தரித்தொருபால்வல்லபையுந்தரித்தசோதிக்
கைமுகனைமறவாதென்னிதயமுமென்புந்தியுமென்கருத்துந்தானே. (௫)

சுப்பிரமணியர்துதி.

தானவர்களுரங்கெடுத்துவானவர்கள்புரங்கொடுத்தலைவனவேத
ஞானவரம்பெதுகொலெனவரன்கேட்பவுரைத்தபரஞானபோதன்
கானவர்தம்புனத்திலொருகுறமகள்பின்னுறநடந்தகமலபாதன்
நேனமருந்தொடைமுருகனெருவேலனிருதாளென்சிந்தைசேர்ப்பாம். (௬)

சிவனடியார்கள்துதி.

சிந்தனையுமருச்சினையுந்தமிழ்ப்பாடலாமெனமுன்செய்தநால்வர்
அந்தணமலர்க்கழல்போற்றிசண்மசரடிபோற்றியமலன்கோயில்
நிந்தனையற்றிடவனங்குமடியவர்தேவடிபோற்றியமலன்பொற்றான்
வந்தனைசெய்தபவரெவரோவவர்தாரணஞ்சிரத்தினுமென்மனத்துமும்பாம். (௭)

குளக்கோடன்றுதி.

பார்தாங்குகோயிலும்பொன்மண்டபமுங்கோபுரமும்பாற்குநாட்டி
யேர்தாங்குமாயனுக்குமலங்காரவாலயமொன்றியற்றிமுற்றுங்

?செய்யமணி என்பதூஉம்பாடம்.

! சிலை-கருப்புவில்லு. 0 வாமமென்பதூஉம்பாடம். § முத்தலை
யுமென்பதூஉம்பாடம். † செந்நியென்பதூஉம்பாடம். ‡ மாதுடையம் பழமும்வீர
கத்திவிநாயகர்தையிலுள்ளது.

* வாரெவரங்கவர், என்பதூஉம்பாடம்.

கார்தாங்குதிருக்குளமும்பாவநாசனச்சீனையுங்கண்டகண்டன்
சீர்தாங்குருளக்கோடனெனுஞ்சோழகங்களைநஞ்சிந்தைவைப்பாம். (அ)

ஆக்துவீத்தவீர்பெயரும் நூல்செய்தகாரணமும்.
வைப்பானவடகயிலெதன்கயிலெயன்றிரண்வெரைக்குமீசன்
செப்பாதிவடமொழியின்புராணநடைதன்மொழியாற்செப்புகென்றான்
இப்பாரிலயனென்குமுகமுமொருமுகமாகியிசைத்ததன்
மெய்ப்பானகுருச்சைவராசபண்டிதனெனுநால்வெததூலோன். (க)

வேதமுதலுபநிடமுஞ்சிவாகமமும்புராணமுதல்விரிநூல்யாவுஞ்
சோதிடமும்திரமுமுணர்ந்துணராதவந்தெளியச்சொல்லவல்லோ
னாதலினாலக்குருவின்மொழிகேட்கவேண்டெனெனுமன்பினுலே
யோதினனிவ்வடமொழியின்புராணகதைதன்மொழியாலுலகமீதே. (க௦)

இந்நூற்பெயரும், முந்நூற்பெயரும்.

மீதுயர்த்தவருத்திரரும்விரிபதுமப்பெருமலரின்விரிஞ்சுர்தாமும்
போதுதிருமாதவருமாதவர்க்குளொருபெரியபுனிதமீனு
மாதரவினிறைநஞ்சுகதைகலாசபுராணமெனவறையலுந்தேறன்
மாதுரியமச்சேந்தியவடபுராணத்தியல்புமருவத்தானே. (க௧)

அவைபடக்கம்.

அத்திறத்திற்கைகலாசபுராணமெனத்தமியேனார்ந்தைந்தநூல்
னெத்திறத்துவழுவுவனுமீரைந்துமுற்றமும்வந்தியன்நதேனும்
முத்தமிழ்வல்லாரசிறிதுமிகழ்வேராசிறியோர்தமுழந்தானுன்றித்
தித்தியெனநடித்தாலும்வெறுப்பேராநாடகியார்தீதிதென்ன. (க௨)

என்னவடியென்னதொடையென்னகவியென்னபொருளிதுகொலென்றார்க்
கன்னபுராணத்தினுண்மையாராய்வினாற்பெரிதுமறியலாமா
லுன்னருமக்கைதப்பொருட்டென்புன்கவியும்பெரியோருட்கொள்வதல்லாற்
கன்னலையச்சவைக்கலதுகோதிந்கோவாய்சிவப்பக்கறித்துண்பாரே. (க௩)

புராணத்தளவு.

பாரிலங்குயிலாசபுராணத்திற்கேகழ்சருக்கம்பயில்லித்தேதாங்கு
மாரமுதலிருத்தகவியதுநூற்று*முப்பாணந்தளவேயாகச்
சீரோழுத்துச்சொற்பொருள்யாப்பலங்காரமுதலியதூறெரிக்கவல்ல
பேரிகழாவகைபகர்த்தென்றென்கயிலைநிலைமைபெரிதூந்தோன்ற. (க௪)

தோன்றுமுயிரனைத்தமரய்த்தேதான்றரியமெய்ஞ்ஞானச்சுடருமாகி
கான்றகதிரிலவொழுமுகுமதியரவந்திருமுடிமேற்காட்டிநிற்கு
மூன்றுலகுக்கப்பாலாமுதல்வனிதநமக்கிடமாமுறைமைத்தென்ன
வேண்றமலைக்கொழுந்துவளரிலங்கைவளமதுசிறிதிக்கியம்புகிற்பாம். (க௫)

பாயிரம்முற்றிற்று.

முதலாவது

இலங்கைமண்டலச்சுருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

பாருநாகமுட்பைங்கிரியுந்திரை, நீருநேர்புடைகுழநிமிர்த்தெழு
மேருநீதில்விளங்கியசென்னியொன், ருரமாருதந்கொண்டங்கமைத்ததே. (1)

ஆமைத்தபொன்மலையாதலினப்பெயர், சமைத்தவீழமிதென்றுதழீஇயதா
விமைத்தமாமணியெங்குமிலங்கலா,*லுமைத்தநீர்வயலாருமிலங்கையே. (2)

இலங்குமாமணியெய்தலினாலார், துலங்குமாதவர்சூழவருதலாற் [லுமே.
பலன்கொடாவரமெங்கும்பரத்தலாற், பொலங்கொள்முமுட்பொன்மலையோ

மேருவுந்தென்னிலங்கையும்வேறலென், ருருஞ்சொல்வரத்தருமிதற்குள
சீருமுத்தமிழ்ச்செல்வமுமெம்பிரா, னூருந்கயிலாயமுமுள்ளதே. (3)

உள்ளமும்புறமும்முயிர்க்கொள்கையின், வெள்ளமும்புனல்வெள்ளமுமிக்கெ
ழீஇ, யள்ளவாரியடங்கலுமுண்டுகார், துள்ளுதாரைபனித்தல்சொரிந்ததே.

தேனிரைத்துயரம்? பலர்ச்செங்கதிர்,வானிரைத்துவருவதுபோலநன்
கானிரைத்துநிவந்தெழுகண்மலை, மேனிரைத்துவிரைத்தநீர்த்தமே. (4)

மேவுகாரகிலும்விரைச்சாரத்தமும், பூவுராவியும்பொன்னுந்தரளமும்
நீவிரன்கடைதோறுநிரைத்தலா, லோவிலாப்புனல்வாணிகரோக்குமால். (5)

மால்வரைக்களிற்றுநிரைவாசியும், மேல்வளைத்ததுரைக்குடைவீக்கமுஞ்
சேவினத்திரள்வாளுஞ்சிறத்தலா, லேலுமப்புனல்மன்னவரென்னலாம். (6)

ஆங்கரும்புமலருங்கதலியும், மாங்கனிக்குலமுஞ்செவ்வருக்கையுந்
தேங்குதேனுந்திரைத்தபுனல்சிவ, னோங்குபூசனைக்குய்ப்பவரோக்குமால். (7)

ஒக்கவெங்குமுலாயபெரும்புனல், புக்குநானிலமும்புடைத்தார்த்தெழீஇ
மிக்செய்தொறுந்தேங்கிவிரைந்துபோய்த், தக்கவாழிதழீஇயப்பார்த்தே. (8)

* உமைத்த—ஆமைதியான=பிரகாசமுள்ள.

௧ முத்தமிழ்—இயல், இசை, நாடகம்.

? அம்பரை, வம்பரை என்றும்பாடம்

† மழையென்பதூஉம்பாடம்.

பரந்தவாய்க்கிணை தண்ணுமைபற்பல, நிரந்தமள்ளர்நெருங்கமுழக்கலா
லரந்தபேயதின்ருமென்வார்த்தவர், புரந்தமங்கையரங்கெதிர்போயினார். (கக)

போயின்னர்ப்புனல்மறித்தாங்கவ, ராயசெய்வரம்பெங்குமமைத்தநின்
றேயமேதியினங்கொடுமுந்தொறுஞ்சேயசங்கமுமுந்திகழ்செய்யெலாம். (கஉ)

செய்யமாமணியைத்திகழ்பச்சையர், தாய்நீலமுஞ்சூழ்ந்தொளிர்கின்றது
வெய்யவன்பரிவேடமுடன்பெரு, வையமீதுவயங்குதல்போலுமே. (கங)

மேனிலாவெறிசங்கும்வெண்முத்தமும், வானிலாவொடுதாரகமானலா
லானவாலியும்புயராசியும், பானுவின்கதிர்பாய்குடலொத்ததே. (கச)

தேடரும்மணிசெங்கனியென்னவர், தாடிவானரமங்கையெடுத்தய
லோடினேக்கிநெருப்பிதென்நூதியுள், வாடிநொந்துமணிக்கைதுடைக்குமால்.

துடைத்துமுன்றிலைத்தார்த்தெறிசுப்பையைக், குடைத்தலைச்சுடர்க்கோழி
கள்சீப்பமண், அடைத்தமாமணிகால்பட்டலங்கலா, லுடைத்தபேழையுட்பெய்
மணியொக்குமே. (கசு)

கும்பமால்கரிக்கோடுபெயர்க்குமண், விம்பமாமணிவிட்டுவிளங்கலாற்
பம்புகாரிடையம்புலிப்பாதி, னும்பரிற்ருசெஞ்சுப்பநவிற்தலாம். (கஎ)

* விற்றமாமணிக்கென்கொல்லியெனச், சொற்றவர்க்கொர்வியெனநீர்
சொல்கிலா, ருற்றசெஞ்சுடர்நாடொறுமோங்கலா, லற்றைக்கற்றையதிகமுரை
ப்பரால். (கஅ)

பரவுபேட்டொடுபார்ப்புடையூர்க்குரீஇ, யிரவுகூட்டிடைத்தீபமிடும்படி, விரவு
மின்மினியென்றுமின்கான்மணி, வரவுகொண்டுதன்வாய்கொடுக்குமால்

? எடுத்தநீள்வரம்பேத்துசெய்யெங்கணு, மடுத்தநென்முனையாமெனவன்னமும்
விடுத்தவால்வளைவெண்டரளங்களை, மடுத்துவாயுறக்கவ்வுமருதமே. (உ௦)

மேகநீரருவிப்பிணைவிம்முற, நாகமாமணிகல்லிளக்கேற்றவர்
தோகையாடச்சுரும்பிசைபாடுவ, தாகவோங்கலலங்குங்குறிஞ்சியே. (உ௧)

குறித்தவெய்க்குழலோதையுங்கோற்கொடு, மறித்தகாலிமணிக்ஞாற்சும்மையு
ம், வெறித்தவேற்றுலியன்பறைக்கெளவையு, முறித்தயிர்க்கடையோதையு
முல்லையே. (உஉ)

* விற்றமுனென்பதூஉம்பாடம். ௦ மென்கால் பாடபேதம்.

? எடுத்துஎன்பதூஉம் பிணலென்பதூஉம்,

† வகவோங்கலிலக்குமென்பதூஉம் பாடபேதங்கள்.

புதிதகவிணைகைலாச புராணம்.

ஏறுசங்கமொலிப்பவிலைத்தலை, சோறுதாழைசொரிதரப்புண்ணைகள், மாறி
ல்காவண்ணஞ்செய்யமணஞ்செய்வார், வீறுகொண்டதுவெண்டிரைநெய்தலை.

நெய்தலைறுகுறிஞ்சிநிலந்தலை, செய்தநாளிலமும் திசைநாண்கினு
மெய்தியிந்தவிலங்கையிலங்கலா, லுய்யுமெவ்வளமும்பிறந்துள்ளதே. (௨௪)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

பிறப்பெலாமணியினீட்டம்பெருக்கெலாமணியினீட்ட
மிறப்பெலா*நடையின்பேரேயிலையெனிலையின்பேரே
சிறப்பெலாமுழுமெய்ச்சங்கந்தெருவெலாமுழுமெய்ச்சங்கம்
வறப்பெலாம்வரைவிலாரம்வரையெலாம்வரைவிலாரம். (௨௫)

௦ஆரணமுழக்கமெங்குமலகடன்முழக்கமெங்கும்
வாரணஞ்சொரியுந்தானமறையவாக்களிப்பார்தானம்
பூரணமாகுளுனம்பொருந்திடாதுவஞ்ஞானம்
நாரணனையபுனைவந்தனமெங்கும்புனை. (௨௬)

௦பூவெலாந்துய்யவாசம்புனமெலாமுனிவர்வாச
மாவெலாங்குயிலிஹைசமலையெலாங்குயிலிஹைச
காவெலாமுயர்ந்ததாழைக்கரையெலாங்கமமுந்தாழை
பாவெலாமரனாத்தஞ்சீர்பகர்வரிதன்ஹோத்தஞ்சீர். (௨௭)

௦அன்னையோலளிப்பாருண்டியனைவருஞ்சுத்தவுண்டி
பின்னையென்றாகையம்பெண்கடம்மிடையே?யைய
மென்னையாளான்விழாவேயெங்கணும்பெருவிழாவே
தன்னையேருழவர்பண்ணைதன்கலையுணர்வார்பண்ணை. (௨௮)

௦பண்ணுவார்மறையோர்யாகம்பாடுநர்க்களிப்பார்தியாகங்
தண்ணுளர்புரிவராடல்காவலர்புரிவராடல்
மண்ணுளர்புகழலுண்டுவருவிருந்தோம்பலுண்டு
எண்ணுளர்வரைவிலலாரையேத்துணர்வரைவிலலாரை. (௨௯)

வரையெலாமாரமாரம்வனமெலாநன்காரநன்கார்
நிரையெலாஞ்சாலிசாலிநிரையெலாங்கன்னல்கன்னல்
தரையெலாநீலநீலந்தடமெலாநாறுநாறுங்
கரையெலாமன்னமன்னங்கடலெலாமிழமீழம். (௩௦)

(இ—ள்:) ஈழவரையெலாமாரம்—இலங்கையிலுள்ள மூங்கிலிலே
முத்துகளுண்டாகும், ஆரவனமெலாம்நன்கார்—சந்தனமரம்பொருந்திய ஊ
ர்சூழ்சோலையெங்கும் கல்லகார்ப்பருவரிகழும், நன்கு ஆர் நிரை எலாம் சாலி-

* நடை—செலவு.

? கியம்—சந்தேகம்.

௦ இந்தச்செய்யுள்நாலும் பலவுட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

† கண்ணுளர்—நாடகர்.

கண்மைபொருந்திய ஒழுங்குகளெல்லாம் அருந்ததிக்கற்பின் மகளீராலாகும், சாலிநிரையெலாங்கன்னல்— நெற்பயிர்வரிசைகள் கரும்பைப்போலவளர்வன, கன்னல்தரையெலாங்கன்னல்— (இடை)நாடிக்குநேரான தரைப்பாகமெங்கும் நீலரத்தினம்விளையும், நீலத்தடமெலாம்பாறு—கருங்குவளீகளாலருந்தடாகம்* எளிலே முளைப்பயிருண்டாகும், நாறுங்கரையெலாமன்னமன்ன— சேற்றுமணமுள்ள(வாவி)க்கரையெவ்விடத்தும் அன்னப்பட்டிசிகள்பொருந்த, கடலெலாமிழும்—சமுத்திரமெங்கும் பொன்னமைந்துள்ளன எ—று.

அன்னக்கடலெலாமிழும்—தானியப்பெருக்காற் பொன்னீட்டுவாரெனக் சொன்னுக்கட்டியுரைப்பினுமிழக்காது.

வேறுமொருபொருள்: வரை= மலைகளிலே, ஆரம்= முத்துக்களிருக்கும், (வரை)வரைவிண்மையோர், ஆரம்=பூவுண்ணக்கொடுப்பவர், வனம்= காடுகளிலே, கார்= கார்நெல்லுள்ளன, (வனம்) ஊர்குழ்சோலையில், கார்= மேகங்கள்படியும், நிரை=பசுவக்குவாயுறை, சாலி= நெற்பயிராகும், (நிரை) பட்டமுன்னணியில், சாலி=வீரருள்ளார், நிரை=வரிசையாக, கன்னல்=கரும்புவளரும், (நிரை)விளையாட்டு, கன்னல்=நரம்பமைந்தயாழிசையாகும், தரை= பூமியில், நீலம்=மரகதமுண்டு, (தரை) மூலைகளால், நீலம்=காற்றுவிசும், தடம்=மலையிலே, நாறும்=நெல்முளைத்துவளரும், (தடம்) வரம்புகள், நாறும்= மணம்விசும், கரை=பக்கங்களிலே, அன்னம்=கவரிமாண்களுள்ளன, (கரை) இரங்குதல், அன்னம்=அன்னமூட்ட ஆளின்றியேயாம், கடல்=எண்ணுக்கடங்காதன, ஈழம்=பொற்குவியலாகும், (இந்தப்படி) (கடல்) சமுத்திரத்திலே ஈழம்=இலங்கையிருக்கும். எ—ம் ஆரவனம் எ—ம், நீலத்தடமெனவும், அன்னக்கடல் எ—ம் பாடபேதங்களுண்டு.

ஈழமும்பளிங்குநீருமெறிநவமணியுமெல்லாம்
தாழமண்மடந்தைநல்குந்தாளமுஞ்சங்குந்துப்பு
மாழியென்றொருநீர்த்தெய்வமளித்திடுவரைமீதுள்ள
வேழமென்றனேக*மேகம்விளங்குமுத்துகுக்கும்மா. (௩௧)

அம்பொன்மேவிலங்கைநீளத்தளவுநா னூற்றின்காதம்
பம்புநாட்டகலமத்திற்பாநியினற்பேதற
வும்பராலயங்கள்கோடியொன்பதுண்டசார்க்குள்ள
செம்பொனாலயங்களமுன்றுகோடியிற்புகழுமாங்கே. (௩௨)

நிகழ்ந்தமுத்திலுகநிற்குஞ்செவ்விமாக்கோட்டினுலு
நிகழ்ந்தமாமேருக்குன்றநிகொனநெடிதுதோற்று
மகிழ்ந்திடுமரகதத்தைமாணிக்கக்குவையின்சோதி
யுகழ்ந்ததனுலுமீசனுமைதீனைமணத்தலொக்கும். (௩௩)

* வேழம் ௦ வெளிற்றுமுத்தென்பன பாடபேதங்கள்.

† மெய்யிலங்கையென்பதூஉம்பாட்டம்.

ஒக்கவா னுயர்ந்து நம்பனுறுத்து தாணிறுத்துங்குன்றிற்
தொக்கவெள்ளருவிநான் குழுத்திசைதோறும் வீழ்தல்
ஆக்கருவரையிற் பாதத்தமர்ப்புசித்ததீர்த்தம்
புக்கதீவினைபோமாறு பொழிவ்தாம்புடையுளோர்க்கே. (௩௪)

புடைத்தமால் கரிக்கைவீசும் பூழ்த்திசைச்சிகரமுற்றுந்
துடைத்திடுதுகிலேபோலவெண் முகில்குழந்துலாவு
மடுத்தபொற்குவட்டிற் செல்காலடிக்கடியருக்கண் டேறியில்
படைத்திடுபரிதக்காலிற் படுமெனமறுகாற்பாயும். (௩௫)

† மறுகெலாமரம்பைவெள்ளை! வாரணம்புலவர்மல்கப்
பெறுதலாங்கற்பகத்திற்பிறங்கலானிற் கொளீழ்
முறுதலால்வாசவன் டீமேலுலவலாலமுதின்காலே
துறுதலாலிலங்கைநாடுசேரத்திரளுடதொக்கும். (௩௬)

நாடருஞ்சிகரத்துமப் பர்வமணிப்புதியசோதிப்
பாடலம்விண் ணுமண் ணும்படர்ந்துகீழ்ப்பளிங்குமுன்றி
லாடெழுநீழில்போய்ப்பாலுரகர்மாமணியும்வென்க
நீடரும்பாதலத்தினெறியுறப்புருதல்போலும். (௩௭)

புகுந்தசீரிலங்கைநாடும்புலவர் பொன்னாடுந் தூக்கிப்
பகுந்தபோதந்தநாட்டின்படிய ணுக்குறைந்துபின் னு
மிருந்தமாமணியாற்பொன்னாட்மேன்மையான்மருந்தாலொத்த
திகந்தவாளுடென்ற லுமிலங்கைக்குத்தேதாற்றதம்மா. (௩௮)

தோற்றுமில்விலங்கைநாட்டின்றொல்வளஞ்சிறிதிக்கே ணுஞ்
சாற்றினனிசைக்குமிந்தத்தலத்திலுத்தரபாலாக
?வேற்றிறுனிருக்கும்வண்ணமொருவரைபெய்தல்செய்த
ஆற்றமுற்புராணஞ்சொற்றவரைதேரிந்துரைப்பணிப்பால். (௩௯)

இலங்கைமண்டலச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௫௪.

* பூழ்—குழைசேறு. ௦ தேர்க்கால்என்றும்பாடம்.

† இது சிலேஷார் தத்தக்கவி. ! வாரணம், இக்கேசங்கு. டீமேருலவலா
லமுதின்காலால் என்பது உம்பாடம்.

? ஆற்றணீவேணியண்ணலருளுடனமருகின்ற—, ஆற்றமில்லை
த்தோற்றமொருசிறிதுரைக்கலுற்றும், என்பது உம்பாடம்.

இரண்டாவது திருமவஸ ச்சுருக்கம்.

—o—o—o—
(அறுசீராசிரியவிருத்தம்.)

உரைத்தநால்வேதத்துச்சியொருதனித்தலைவனாகி
யரைத்தலைப்பாம்புகுழுவா னுணையாலயன்மா லும்பர்
நிரைத்தபேரண்டுகோழெடுமுகடனைத்துஞ்சாயக்
கரைத்தலைதெரியாவுழிக்கடல்புடைபெயர்ந்ததன் னாள். (க)

நாளொடுநாளஞ்செல்லுநவப்பெருங்கோள்களும்புத்
தேளிருநகருமோதித்திசைமுகன்பதியுங்கோத்துக்
காளமா முகிலின்மேனிக்கடவுடன்பதமுங்கொண்டு
தாளறுத்தெவையுஞ்சாயத்தழீஇயதவ்வாழியெங்கும். (உ)

எங்கணும்பரந்தீர்த்தமெறியலையலைப்பச்சிந்தித்
தங்குபேருலகமுழக்கச்சராசரமனைத்துமாய்த்துத்
துங்கவெள்விடையான்மேனிச்சுடரிடையுயிர்களையாவும்
பொங்குபொன்னுருகித்தம்மிற்புகுவபோற்புகுந்தின்று. (ங)

நின்றபேராழியுழிரிமலனிவ்வுலகையெல்லாங்
கொன்றிடவிடுத்தேசனைக்குழாமென்முழங்குகாலே
யென்றதனுப்பணிங்காவரும்பரைகுமிழியாகிப்
பொன்றலில்சோதிதானுய்ப்புகவிலையாடிற்றாங்கே. (ச)

ஆங்கெறிபரவைவெள்ளமடங்கலுங்கார்மீதேறி
யீங்குயருலகத்தூடேயிழிந்துநின்றலாவியீண்டுந்
தேங்குநீர்க்கடல்போமாப்போற்சிவனளித்தகிலத்துற்ற
தாங்கருஞ்சுடர்களையாவந்தனிச்சுடரடைந்தவன்றே. (ஞ)

அடைந்தவச்சோதிநாதமதன்மொக்குள்விந்துவாகப்
படர்ந்ததோரநேக்கோடிபரிதியிற்படலாகான்று
கடந்தபேரழியாழிக்கடலலைத்தாலுஞ்சாலத்
திடந்துளங்காதுமேன்மேற்றிகழ்ந்துமீண்டெழுந்ததம்மா. (க)

எழுந்திடுகுமிழியாயவெம்பிரானனந்தகாலங்
கொழுந்திரைக்கடலினின்றிப்பின்றொருகருணைகூரப்
பொழிந்ததுபடலைச்செந்தீபுணர்ந்ததுபுணரிமேலோர்
செழுந்தலைவெற்புமாலெசிற்பொடிபொடித்தசுற்றும். (ங)

சுற்றெலாம்பொடித்ததூளிசதைமதிலாகமுந்நீர்
வற்றினும்வற்றாமொக்குண்மதிற்கொருசிகரமாக

* சாய்த்து—பாட்பேதம்.   ௦. அன்றவனார்வநீர்கா—பாட்பேதம்

ஸ்ரீதக்பிணகைலாச புராணம்.

வுற்றேதாரிலக்கங்கோடியோசனையுயர்ந்திரண்டு
பெற்றபங்ககலமாகிப்பெயர்விலக்கயிலையான.

(அ)

ஆனவக்கயிலைக்கங்கமரும்பரையாகத்தொல்லே
யின்மில்சோதியோராயிரம்பெருஞ்சிகரமாக
மானநாற்றிசையும்வாயிலம்ற்றைநாற்சத்தியாகத்
தானமாயதற்குநாப்பட்டங்குமெங்கடவுட்டோற்றம்

(ஆ)

தோற்றியதானும்பாகத்தோகையுமிருந்தவெல்லே
சாற்றியதோகைசெங்கைத்தாமரைபிறந்தவீந்து
மாற்றருஞ்சோதியான்முன்வருவித்தவழித்தீயை
யூற்றமோண்டுமெவமையொருகணத்தமைத்ததாங்கே.

(க)

அமையுமக்காலத்தந்தவரும்பெருங்கயிலைக்குன்றத்
துமையுமெம்பிரானுமொன்றாயுறைந்துழியுழிமேனா
ளிமையவர்முனிவரண்டிரிந்திரனயன்மால்வதஞ்
சமையமுந்துடைத்தாய்மினச்சமைக்குதிதிலைவெவன்றன்.

(க)

என்றலுமிதயத்தன்னியிலங்குதன்வடிவத்தூடே
யன்றுருத்திரன்மால்வதனண்டமண்டத்துளாரைத்
துன்றுவித்தவர்க்குத்தத்தந்தொழில்குணம்பயிற்றிமுன்னர்ப்
பொன்றுபல்லியருமிப்படைத்தன்னபொருவிலாதான்.

(கஉ)

படைத்தமுத்திலைவாசனப்பணித்தவப்படியேகீழ்பாற்
கடைத்தலைக்கடமாதிக்கணமூதண்டமீறா
யிடைத்தலைப்படுவயாவுமெவ்வயிற்ற்தோகையுஞ்செய்து
சடைத்தலைபிறைவற்காணச்சயிலவெண்கயிலைபுக்கார்.

(கங)

புக்கவரினறஞ்சிரின்றபொழுதுபூங்கலத்தோனை
முக்கணனோக்கிவெள்ளிமுதுகுன்றமிதற்குநாப்பண்
டொக்கபேரவைக்குட்பீடந்தொருத்தூசமைத்தியென்ன
வக்கணமிருகைகூப்பியயனிநிதமைக்கலுற்றன்.

(கச)

அமைவுறுகிரணநீலத்தடுக்கிமுத்தருகுபோக்கித்
தமனியநிலத்திற்சேர்த்திச்சலாகையிற்கால்கண்டி
யிமைத்தருமரிமோனந்தவியற்றியபீடந்தன்னே
யுமையொருபாகன்முன்னருய்த்தன்னிலைமுய்த்தான்.

(கரு)

உய்த்தவப்பீடந்தன்னையுருத்திரகணங்கோணக்கி
யத்தணுக்கொருதேராயிராகியவருக்கெல்லா
மித்தலையின்றுபீடத்திருந்திடுவிலையென்னச்
சத்தியுஞ்சிவனும்தத்தமனியப்பீடஞ்சாரந்தார்.

(கக)

* இதுஉத்தரகைலாசம். ? தொழிற்சூள்என்றும்பாடம்.
ஈனும்பாடமே.

தாரணிசுடிஸத்தெம்மானசத்தியோடுறைந்தவெல்லை
யாரணன்முதல்முடிவோருமரகரவெனக்கேட்டும்பர்
சீரணிமுனிவர்நாகிசித்தேராடியக்கர்மிக்கோர்
வாரணிமுலைத்தம்மாநருடனவரவந்துபுக்கார்.

புக்கவர்ஓபழமரத்திற்புட்குலம்புகுவபோல்
நக்கன்மாக்குன் நஞ்சுழுவார்நவிலுமக்குன்றிற்சால்
மிக்கவெவங்களிறிநீட்டம்பிடியொடும்விரவியேறத்
தொக்கேதோருவமையல்லாற்சொல்லவேறுவமையுண்டோ. (௧௮)

உண்டிலையென்னநின் நமருங்கொடுமொருங்குகூட
வண்டமர் குழலார்வெள்ளிமலையிடைத்தோடருந்தோற்ற
மண்டமுமகண்டம்யாவந்தழுவியவசலஞ்சுழத்
தண்டலில்பசும்பொற்சோதித்தளிர்க்கொடிபடர்வபோலும் (௧௯)

படரொளிச்சிலம்புபம்புப்பாவையர்பதச்செம்பஞ்ச
சுடரடிச்சுவடுபற்றித்தலங்கியகயிலத்தோற்றந்
சடவுள்வெண்பாலின்விலையிடையிடைகமலம்பூத்த
வடைவீணைகிர்வதல்லா?ல்லதுசொல்லலாமோ. (௨௦)

ஆமிவார்சாயலாலுமருடநடையினாலு
மேமுதுமினமென்றெண்ணியிளமயில்பிடியொடன்னர்
தாமவார்குழலார்செல்லந்தாளிணைப்பிறகேசெல்லக்
காமுறலனைகமென்றூல்களிர்தங்கணக்கார்சொல்வார். (௨௧)

சொல்லருமரம்பைமாதர்சுரிசுழன்மலருந்தேவர்
மல்லலம்புயத்திறஞ்சுமாலையுமியக்கர்மார்பி
னல்லளிகுமுறுந்தாருநாகர்தம்முடியிற்போது
மெல்லையிற்கோடிகாதம்பரிமளித்தெழுந்ததாங்கே. (௨௨)

கலிநிலைத்துறை.

ஆங்குவானவர்மவுலியிற்செம்மணியுழகும்
பாக்கில்மாதர்தங்கருங்குழற்கருமையும்பல்லா
யோங்கல்வெண்பளிங்குட்புறநிழல்வீடவோடை
தாங்குமாமாம்பலுஞ்சுவருவண்டும்போற்றயங்கும். (௨௩)

தயங்குகின்னார்வீணையின்சுருதியுந்தகையோர்
முயங்குமக்கையர்சிறுமொழிமழையுமுயங்கும்
வயங்குபல்லியத்தமலையுமறையின்வாயொலியு
மியங்குமண்டவான்முகடளவதிர்படவீசைக்கும். (௨௪)

௧ புக்கரன்பழமரம் என்றும்பாடம்.

III ஆம்பல்—அல்லி.

2 அல்லது—வேறென்று.

இசைக்குநாலொடுமுப்புரிநூலினரிருகை
யசைத்தகுண்டிகைத்தணடினர்மரவரியையர்
குசைப்பசும்புலர்விரிசடைமுடியினர்சூழ்மித்
திசைக்கூடொறும்பல்லாயிரகோடியர்செறிந்தார். (௨௫)

செறிந்நகாய்கனியுண்டியாற்றிருவருப்புலந்தோர்
நுந்தனீர்த்தொகைமலர்கொய்துமுனிவர்க்குநயப்போர்
குறைந்ததிற்திடைவற்கலைபுடுத்தகொம்பனைபர்
ரதைந்தமர்தவர்பன்னியர்துன்னினரநேகர். (௨௬)

துன்னியிம்முறைமகனிநுங்கடவுளர்தொகையுங்
கன்னரிநாண்மலர்ப்பெருமழைசொரிதருகரத்தார்
நன்னராசிரசொனுவின்நடைநடைதோறுஞ்
சன்னரிதித்திசைநோக்கியேவிழுந்தெழுந்தலையர் (௨௭)

தலையுருத்திராகணத்தவரநேகர்செஞ்சடையர்
நிலவெறித்தவெண்ணீற்றொளிரமேனியினிற்றத்தர்
கலைமதித்திருமுடியினுன்கயிலேமேற்பாவி
னலைகடற்பார்த்தடைவதுபோலவந்தடைந்தார். (௨௮)

அடைந்தேவராய்ப்பிறந்தவரநேகர்க்குங்கலை
யிடந்தனித்தனியவரப்பெருத்ததென்கொல்கென்
கடந்தழுதண்டம்யாவையுங்காட்டியபரைதன்
படர்ந்தமேனியாம்பழமையும்பொய்மையோபகரில். (௨௯)

பகரில்வெள்ளியங்கிரிதனைப்பெரிதெனப்பகர்கோ
சிகரமால்வரைநீளமுள்ளவெலாஞ்செறியு
நிகரில்வானவர்குழாந்தனைப்பெரிதெனநினைகோ
முகரநீர்மணலெண்ணிலுமெண்ணெனுமனத்தால். (௩௦)

ஆலமுண்டவர்கயிலையயிவ்வணமணுகி
மேலையிந்திரன்முதலினோர்விழிப்பனல்பொழிந்து
சாலந்திகைப்பொற்பிரம்பேவலாற்றலையன்
கோலவாயிலுங்கடந்துபொற்காயிலுட்புகுந்தார். (௩௧)

தாரகைக்குலந்தழுவமீதெழும்பிறைதன்னை
யாருஞ்செக்கரஞ்சடைமுடியீதணிந்தவனை
யீரநாண்மலர்விரிஞ்சனன்றியற்றியீடத்தின்
மேருமால்வரைபவனவெற்பெனவிருந்தவனை. (௩௨)

இருக்குமேலுலகேழிநோடேழையுமேந்தும்
பெருக்கும்வாளாக்கங்கணம்பிறங்குகையவனை
புருக்குந்தீயிடையர்கெனவுமையுள்ளருகத்
திருக்கடைக்கண்ணோக்கியதிருமுகத்தவனை.

(௩௩)

முகமுகத்துடனெதிர்ப்படக்கண்களான்முகந்து
நெக்கநெக்கனின்றெதன்புறவுருகின்றிறங்கி
யகமலரந்துதம்மெய்முழுதநிலத்தழுந்தப்
புகவிழுந்தரகரெவனமுறைமுறைபுகழ்ந்தார்.

(௩௪)

அவுதீராசிரியநீத்தம்.

புகழ்ந்தனர்சிலர்தங்கண்ணீர்பொழிந்தனர்சிலருள்ளன்பு
நிகழ்ந்தனர்சிவர்பெம்மானேநினைக்கிலர்செனனந்தன்னை
யிகழ்ந்தனர்சிலர்தூரத்திலிதைஞ்சினர்சிலர்கைகப்பித்
திகழ்ந்தனர்சிலர்பொன்மாரிசிதறினர்சிலராய்நின்றார்.

(௩௫)

நின்நகலாதேசாதிநிழலெனக்கோடிகோடி
துன்றுமெண்டிசைக்கடோறுஞ்சராதிபேர்துஞ்சாதி
யன்றொருகுமிழியாய்நின்றருளுளமர்த்தேசாதி
யின்றபலவாய்த்தேதான்நிறென்னலாங்கயிலையெங்கும்.

(௩௬)

எங்கணுமெழுந்ததூபத்திட்ட!சீதாரிக்கந்த
மங்குறநிறைந்துதிக்குமண்டமுநிரம்பித்தெய்வத்
தங்களுக்குடியவெம்பெம்மான்சிவலோகத்தெருக்கடோறும்
பொங்கியதென்றால்நீதப்பெருமையார்புகற்றபாலார்.

(௩௭)

பாலலைப்பள்ளியானும்பங்கயத்தயனுங்காணக்
காலினையெவருங்காணக்காட்டியகடவுட்குன்றம்
மேலுறப்பொழியுமாரிவேலேடுயிர்த்துமாறு
யேவநான்மலரைமொண்டிண்டிதைப்பதுநிகர்க்குமம்மா.

(௩௮)

மாதவர்முனிவர்வானோர்வழுத்தியமுழக்கத்தோடே
மோதியதாள்கூளமுழாவலம்புரிப்பேராதை
சோதியவணங்கப்போந்தார்சுரரெனத்தேதார்த்துபின்லர்
தோதவேலேகனோரேழுந்துதிசெய்வதெர்க்குமனனே.

(௩௯)

கலிலிருத்தம்.

மன்னியவின்னினைவானநாருந்
துன்னியமுனிவரும்பிறருஞ்சோதியைச்

! சீதாரி—சாம்பிராணி.

கூகாளம்-சிறுசின்னம்.

|| முழா-மேளம்.

ஸ்ரீதக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

சன்னிதிவந்துகண்டினைஞ்சித்தான்மலர்
சென்னியிற் புனைந்து தந்துயரஞ்சிந்தினார். (௪௦)

சின்னதநீசின்னையிற் றெளியுஞ்சோதிநீ,
யென்னைநீயாயுநீயெங்கட்காவிரீ
விந்துநீநாதநீமெலங்கீழுநீ
பந்தநீவீடுநீபகலுமல்லநீ. (௪௧)

நீயலாற்பிறிதிநிலநிலமுதற்பிறப்
பாயவைம்பூதங்களங்கங்காயினே
நாயகநின்பதாளினம்போற்றுதற்
கேயதுபெருந்தவமென்செய்தோமரோ. (௪௨)

அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

செய்யுமெயத்தவமேபோற்றி[†]சிவபரம்பரனேபோற்றி
வையகம்படைத்துங்காத்துமறித்துயிர் துடைப்பாய்போற்றி
யையனேபோற்றியெம்மையாண்டநாயகனேபோற்றி
தையேவார்பங்காபோற்றிசங்கராபோற்றிபோற்றி. (௪௩)

போற்றியேமறையுந்தெம்பூங்கழற்புண்டரீகஞ்
சாற்றியவெமக்குத்தந்தாய்தண்ணளியெளிமையென்னோ
வாற்றையொலிக்குஞ்சென்னியமலனையின் றுநின்
தோற்றம்போலென்றமயாங்கன்தொழற்குமுன்னிறக்கவென்றார். (௪௪)

என்றவர்மீண்டுமீண்டுமீணையடிபணியுந்தோறு
மன்றவர்மவுலிமாலையரதனச்சோதிக்கற்றை
குன்றமாகியிலையெல்லாந்தொடிபல்வெய்யாரீண்டி
வென்றிவெங்கிரணச்சூழல்விரித்தெனவிரிந்தெதற்கும். (௪௫)

விரிகதிர்த்தரளக்கொங்கைமெல்லியலரம்பைமாத
ரரிவையர்பிறருமயாருமம்மைமுன்னிறைஞ்சியெம்மைத்
திருவடிக்கடிமைகொண்டுநிறுவருள்கரத்தியென்னப்
புரிவளைக்கரங்கன்கட்பிப்புகழ்ந்தயனின்றாரன்றே. (௪௬)

அன்றத்தவமராவெள்ளமனைத்தையுநறைத்தண்டாமக்
கொன்றையஞ்சுடிவக்கோமான்குளிரீமலர்க்கடைக்கணைக்கி
நின்றதோர்ந்திதன்னெந்நின்கையிற் பிர்ம்பானிக்கு
யின்றவையாகநிற்பித்திருபுநிறுத்துகென்றான். (௪௭)

நிறுத்தினின்ற்தியந்தநெடியமாலயனுந்தெய்வத்
திறத்தொருகோனும்வானோர் தொகுதியும்பிறருஞ்சே

§ அங்கமாயினே பாடபேதம்.

† சேயொளி பாடபேதம்.

குறித்தவந்நிலையினின் றுகூப்பியகையாகி
மறைத்தபேருலகமீனாவருத்தவா றுணர் த்துகென்றார். (ச.அ)

உணர் த்தருமுஷ்கையெல்லா முத்திகொண்டலைத்தவெல்லே
குணிப்பருமணந்தகாலம்*பரையொருகுமிழியாகத்
தணிப்பிலாக்குமிழிக்கேயாமொளியெனத்தரித்தாநின்
பணித்தனமூழிச்செந்தீயதுகடல்பருகிற்றன்றே. (ச.க)

பருகலுக்குமிழியிந்தப்பருப்பதமாய்ந்நிங்ஙன்
மருவினந்துணைவியோடேமறித்தநம்வடிவத்தூடே
யருணைநிமூவரைத்தந்தவர்பொருட்டகிலமெல்லாம்
விரிதாச்செய்வித்தேதந்தச்சேடனைவிடுத்தோமென்றான். (நா)

என்றலுமிரலையூர்தியினைஞ்சினின் றறைவானைய
வன்றிருவருளாலெந்தவுலகிற்குநிலைமையல்லா
வன்றியும்பிறிதொன்றிலையாதலாலெமைச்சொலாது
வென்றியிற்சேடனேந்துமென்றதென்விமலவென்றான். (நக)

கலிநிலைத்துறை.

ஆனகாலையங்கரவினுக்கரசனின்மழலா
ஆனமொன்றிலார்ப்பலரிருப்பீயொருவன்
மானவென்வலிசொல்லலுமனம்பதைத்தெழுந்தா
யினனின்மதிகான்மதியென்பதிங்கிதுவே. (நட)

இதமொழிந்தநின் னுண்மையெத்தனைக்குமீரக
வதிருமாயிரம்வாயிலோர்வாய்க்கடையமையும்
விதுவுஞ்செங்கதிர்க்கடவுளும்விழுங்குவனென்றால்
முதிருந்தேவாழ்முன்னீகொலோவிகழ்ந்தனைமுனிவாய். (நட)

வாயினாற்சிலசொல்லலாம்வருவதொன்றானேதா
நாயகன்றிருவருளினால்நாமிருபேருந்
தீயபூசலொன்றியற்றினாற்றெரியுமிக்கென்றான்
மேயவாயுவுநகைத்தெதிர்புகையெழவிழித்தான். (நட)

வழிகள்மூன் றுடையெம்பிரானேவலால்விதித்த
வழிவில்பேரண்டச்சராசரமனைத்திற்குநினைக்கு
முழுதுமாவியுள்யானொருமுயக்கமாயியங்காப்
பொழுதுநிற்குநில்லாதெனவுணர்கிலபுல்லோய். (நட)

ஒய்வோய்ந்துநொழித்தபோதொழிந்ததிவ்வுலகிற்
காயமாதியவகாதியாய்வருவதுங்கருதாய்

* குலவியபரமயோகம்-பாடபேதம்.

௦ இரலையூர்தி—வாயுதேவன்.

§ நானுழிதரவுழிந்ததிவ்வுலகர் என்பதூஉம்பாடம்.

ஸ்ரீதகபிணகைலாசபுராணம்.

நீயிருக்கிலென்பொருகிலென்நீயுமார்பொருளோ
மேயகோபுரந்தாங்கியென் றுரைப்பதுவீருதோ. (இச)

வீருதுகடறியநின்வலியென்வலிவிரைவித்
பொருதுகாண்குவமென்றலுமரகனும்புகைந்து
வருதியென் நன்னிருவருமிறைவனைவணங்கித்
தருதிபோரெனப்போர்க்கிடங்கொடுத்தனன் றலைவன். (இள)

தலைவன் கடறியபணியினுற்றவளவான்கயிலை
நிலவுமாயிரஞ்சிகரமுந்திசைதிசைநெருங்கப்
பலபணமுடிப்பரப்பினுன்மறைப்பனிப்பி
ஹலகெலாமுனக்கொருதனித்தலைமையுண்டென்றான். (இஅ)

உண்டெனப்பரிபவம்பெரி துரைத்தவாயுடைத்து
மண்டுசூழுகைப்பொறிப்படங்கிழிபடமலைந்து
சண்டஆழியினுலகெலாந்தவறினுந்தவறாக்
கொண்டலமால்வரைச்சிகரமுங்கொள்வன்யானென்றான். (இக)

என் றவாயுவுஞ்சேடனுமெதிரெதிர்மலைந்து
நின் றபூசிலோக்குவம்யாமெனநிமலன்
தன் றுணைப்பெருந்தேவியுந்தானும்வானவருஞ்
சென்றுமுன்றிலிற்போந்துபுன்முறுவலுஞ்செய்தான். (இஈ)

செய்யசூழுகைப்பொறிப்படம்விரித்தவச்சேடன்
மொய்கொளாயிரங்குவடுமுட்புதைபடமூடி
யையன் வெண்ணிறக்கைலைக்குச்செந்திறத்தநேகந்
துய்யமாமணிக்குகோளகைவிரித்தெனச்சூழந்தான். (இஊ)

சூழுமாருதக்கடவுளுஞ்சுழித்தெறிந்தார்த்தான்
பாழிமேருவேயாதிபருவரைக்குழாமு
மாழியம்பெருங்குன்றமுமடிபெயர்ந்தசைய
உழிகாலமோவிதுகொலென் றுலகுளொருலைந்தார். (இஉ)

உலைந்தவாயிரகோடிபேரண்டமோடுலக
மலைந்தபூசலுமலைப்பவன்பவனனுமாகக்
கலைந்தவெள்ளிவெற்பதிலொருபெண்ணெனக்கறங்கத்
தொலைந்துமண்ணெடுவிண்முதற்சுழல்படச்சுழன்றான். (இஊ)

சுழலுமேழ்கடற்பரப்பெலாஞ்சிறுசுறுந்துளிபட்
பெழலுமெண்டிசைக்கிரிபொடிபறக்குமென்றுரைத்தாற்
றமுலுந்தீதமுமலிண் ணுமண் ணுந்தித்திடினு
மழலுமாருதத்தெறுசினமடங்குமோவடங்கா. (இஊ)

* பரிபவம்—இழிவு.

0 சூழுகை—முடி.

† கோளகை—அண்டகோளவோடு. ? ஒருலகமென்பதூஉம்பாடம்.

அடங்குமப்பொழுதமரருமுனிவருமயனும்
படங்கொள்பாயலான் முதலியபலருமெம்பகவ
னிட்டுகொன்சேஷியைறஞ்சிநின் றினியொருகணத்தி
லொடுங்குமண்டமுஞ்சராசர்க்குழாங்களுமுரவோய். (௬௫)

உரமிரண்டினுமொன்றொடொன்றிழிபடாதொருவர்
விரவுமோர் தலைவிலக்கே லென்றென விளம்ப
வரவையாயிரங்குவட்டிலோர் குவடுவிட்டகலச்
சரரியம்புமினென வியம்பின னுமை துணைவன். (௬௬)

துணைக்கைகூப்பினரோடினார் சொல்லினர்சேடன்
அணைக்குமாயிரம்பணமுடிக்கோர் முடியகற்றப்
பணைக்குமச்சிகரந்தனைக்கையுறப்பறித்துக்
கணைக்குநோர்கண்ணிபங்கன் முன்வைத்ததக்காலே. (௬௭)

காலமீறெனவி றந்திடா துலகெலாங்காத்தாய்
*வாலராவொருவிரிபடஞ்சாய்த்தெனவரைந்தார்
மேலைவானவரணிலுன்னோக்கியுன்வீரம்
போலவாருளர்வீரரென்றவனையும்புகழ்ந்தார். (௬௮)

புகழ்ந்தவாயுவைக்கயிலையின்றென்புறம்பொலிந்து
திகழ்ந்தவித்திரிகடமாஞ்சிகரத்தையெந்தி
மகிழ்ந்தியாமிதில்வருகுவந்தென்கடன்மருங்கே
நிகழ்ந்தவிழ்த்தின்வடகரைநிறுத்துநீயென்றான். (௬௯)

எழுச்சிராகிரியவிருத்தம்.

என்றரன் றிரிகூடவெற்பிலெழுங்கொழுந்து றவேறினன்
றுன்றுமாலயன்வாசவன்சுரநாடர்குழுவணங்கினார்
நின்றவாயுவைநோக்கியிந்தெடுங்குவட்டினையெந்தென
வன்றுகூறினனின் றுநாகமதாடவம்புலிகுடிஞன். (௭௦)

அம்புராசிகொளுழிபோயபிழைமுகம்பதினெட்டுளும்
நம்புச்சீரவியத்தமாதிடக்குமிந் தவுகத்துளே
யிம்பர்வாழவிலங்கையிறகடிதெய்துவந்திரிகூட்டே
ஹம்பர்மாலயனீவீர்வம்மெனவோதினனுமையாதிபான். (௭௧)

ஆதிகேசவனாதிவாசவனமரர்நன்பரிவாரமாய்ப்
போதவேதனியற்றியிட்டசடங்கினிந்கலைபுகலநீ
யோதவேலையிலங்கையுத்தரமுயரும்வெற்பினடிக்கொரு
தாதுபொற்கதவிட்டுமிதுதரித்தனன்னமருத்தனை. (௭௨)

♪ ஒளிபடர்ந்தென்ப தூஉம்பாடம்.

* ஆலவாளராவென்ப தூஉம்பாடம்.

o போற்கதவென்றும்பாடம்.

ஐருத்திசித்திரையுத்தராயனமாதபத்தினமத்தநாள்
குருத்திகழ்ந்திடுமோரைபூரணகூடுமானியமவேனிலாம்
புருத்தமாமகரத்துமுன்னொருபங்குறத்திரிகூடமிங்
கிருத்துகாலமெனத்தெரிந்தயன்யாவருக்குமியம்பினான். (எக)

நானிலப்பெரும்களுத்தகடற்குளியோசனைண்ணிய
மேனிலத்தினையாறுதண்டுநீர்ந்தடிப்புடைவிரிவினாள்
மானகாவதநாள் குடொண்டுதன்வளர்கொழுந்திடமைந்துழன்
ருனதண்டிடைபெற்றதக்குவாண்டகூடநிகர்த்ததாள். (எச)

ஆண்டர்நாயகனக்குவட்டிடைகங்கைபொங்கவழைத்தனன்
மென்முரைக்குறடுப்பட்சிவலிங்கமேனிகழ்ந்துநீள்
விண்டதோர்கனகக்கபாடமொடுருவுபாதலமீதுவோர்
கொண்டுமேவின்மேலோநாகரஞ்ச்சனைப்படிக்கொள்ளவே. (எடு)

கொள்ளுமேனியடங்குலங்குளர்கங்கைகொண்டதுகோதைகண்
டுள்ளமார்த்தமென்பிரானுனதடிபணிந்துலகும்யவே
வெள்ளநின்பதமீதுநீன்நிட்டீயதன்புறமேவுற
வள்ளவேவருகென்னவந்தனன்மாநிலாவிடையேறினான். (எசு)

ஏறுமித்திரிகூடம்வந்ததிருந்ததிப்படியிதனிடை
வீறினுத்தரமொருபெருங்குகையதின்முனிக்கண்மேலிடுங்
கூறுதென்குகைமணியுக்கும்புனல்முத்தமுங்குடகுகையும்கு
மாநிலாநுனதகங்கையுட்புகவழிதருங்குகைபூருவம். (எஎ)

உவந்ததோநிருதித்திசைக்குகைவெள்ளியாலயமுள்ளுற
நிவந்தபூதமதொன்றுநின்நிடுநெடியவாயுதிசைக்குகை
சிவந்தநாகருலோகமேல்வழிசெல்வதீசர்திசைக்குகை
தவந்தரத்தருமுத்தியிவ்விதகுகைகளேழ்வகைசார்ந்தே. (எஅ)

தேடும்வெற்பினிலுட்பெருஞ்சுனைசென்றுதுன்னியசேவடி
நீபொதலமப்புறந்தொழநின்நநாதனையிப்புற
நாடுமண்டலமண்புறந்தொழநண்ணினொருயர்விண்ணுளோர்க்
கூடுபேரொளியாகநின்றருளுன்னினான்மறைமன்னினான். (எக)

கலிலிலத்துறை.

மன்னினுரைநனித்திறம்பெருவரைக்க
ணன்னமால்வரைப்பெருமையையாவேரயறைவார்
மின்னுவெள்ளியம்பேரொளியெண்ணிலாவெறிப்பத்
துன்னுகார்க்கடல்பாற்கடலாயத்ததோற்றம். (அ௦)

ஐ தக்ஷிணகைலாசோற்பவகாலம்:— வசந்தருதுவும், சித்திரமாதமும்,
புருவபுச்சமும், ஞாயிற்றுக்கிழமையும், அத்தநகூத்திரமும், விருத்தியோகமு
ம், தைதுலகாரணமும், கூடியபெள்ளிமைத்திதியிலே, குருவோரையிலே,
சனிமகரராசியிற்பிரைசெத்தகாலத்திலே, ரிஷபலக்கினசபமுகூர்த்தமென்ற.

*மேலநேகர் என்றும்பாடம்.

தோற்றும்வெண்ணிலாமிளர்கின் றசோதியங்கற்றை
வீற்றிருந்தவான் புடையுடுக்குமிடைந்தென்னப்
போற்றும்பெருங்கயிலையின்புறமெலாம்பணிலத்
தேற்றினங்கடற்றிரையொடுங்கரைதவழந்தேறும்.

(அக).

வஹும்வெண்கதிர்க்கற்றையேழ்குகைதொறுமெறித்து
வீறுபாதலத் தத்திசையிருளறவிளக்கச்
சேறுநாகர்தம்பணமுடிமாணிக்கச்சிவப்பு
மாநிலாதவெண்முத்தமாய்வெளுத்தெம்மருங்கும்.

(அஉ)

மருங்கெறித்துமண் ணுலகெலாம்பரப்பிவாணுகின்
நெருங்கும்வெண்சுடர்க்கற்றையானிற் பிறிதா கிப்
பெருங்கதிர்ச்செழும்பரிதியுங்குசனுமப்பிறரு
மொருங்குவெண்மதிக்கடவுளாய்விளங்கினருடலம்.

(அங)

உடனெதிர்த்துமுன்மாலயனுருத்தநாளுமைத்
னிடமிருந்ததோரெம்பிரான் மழல்வடிவெடுத்துப்
படருமேனியினீற்றெருளியூத்தவப்படியே
கடவதன்றியும்வேறிணையில்தென்கயிலை.

(அச)

கயிலையங்கிரிசுழுவொடுதழுவியகன்னி
மயிலியாவையுமன்னமதாக்கித்தன்வடிவாற்
சயிலமேநிகர்கருங்களிற் றனைத்தையுந்தாருப்
பயிலுநாட்டயிராவதறிமம்பெறப்பண்ணும்.

(அரு)

நிறத்தமால்வரைகருங்கடற்புடைதழீஇநிமிருங்
திறத்தையும்தன்சுடர்வடிவனைத்தையுஞ்செப்பின்
புறத்துலாவருமாயியிலாழியம்பொழுது
மறித்தடங்களுளெழுபெருங்குமிழியேமானும்.

(அசு)

மாநிலப்பெருந்தகழியின்மறிகடனெய்யி
லானவக்கிரிநிறுத்தியவிழைத்திரியதன்மேல்
ஞானநாயகனுலகுளோர்மனவிருணலிய
மேனிவந்துயர்விரிசுடர்விளக்கெனவிளங்கும்.

(அஎ)

விளங்குநாற்பெருந்திசைதொறுந்திசைதொறுமவீசித்
துளங்குசேகரத்தீவிலைவெண்முத்தொடுந்துளித்தல்
களங்கவுல்லினைக்கினெய்யாமெனக்கடலுந்
தளங்கொள்பூமழைபொழிந்தடிதாழ்வதெநிகர்க்கும்.

(அஅ)

ந்கரிலாச்சிவனெம்மையேதாங்கினனித்தம்
பகருமாங்கவன் றனையும்யாம்பரிப்பென றெண்ணிப்

புகசிலாக்கங்கைதிரண்டுமுக்கோணமாய்ப்பொருந்தி
மகரவேலையினிற்படே தபுரையுமிவ்வரையும்,

(அக)

வரையுறப்பலே தவருமருக்குழுந்திதைறஞ்சப்
புரமெரிக்குநாள்மாலொருவெள்விடைப்பொற்பாய்ப்
பரமனைப்பரித்ததுவெனப்பகரலாம்பரவைத்
திரைநடுப்படவிம்மலைநிலைக்குமிச்செய்கை.

(க௦)

செய்தவத்துளார்தே தவருத்தரதிருக்கயிலைக்
கெய்துவார்களிக்கயிலையின்*வரவுமிக்கயிலைக்
கூய்யமேவுவருத்தரகைலையுற்றிடவு
மையமாக்கியவதற்கிதுவடிவினாலம்மா.

(கக)

மாலையந்துளாய்மணமுமத்தாமரைமணமும்
மேலைநாட்டுயர்கற்பகவிரைமலர்மணமுங்
காலையந்தியுமுச்சியுங்கயிலையின்மணக்குஞ்
சாலவந்துவந்தமரர்மாலயனிவர்நாழ.

(கஉ)

தாமுமால்கடல்வரங்கொலோவிலங்கையின்றவமோ
ருமுநாவலோர்புண்ணியத்தொடர்பேதாசுழித்த
வாழியுத்தரதிசையினுங்கொடுவந்துவைத்த
பாழிமாருதப்பயன்கொலோவென்பர்களபலரும்.

(கக)

களன்றும்புபூங்கொன்றையானுறைந்ததென்கயிலை
வெள்ளியங்கிரியிவ்வகைவிளங்கியதிப்பா
லள்ளல்வேலைநஞ்சுண்டவனருச்சனைக்கனைக
ருள்ளமன்பொடுதொடர்கதையாதிங்குரைப்பாம்.

(கச)

திருமலைச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் கசஅ.

* வாமமென்ப தூஉம்பாடம்.

0 நாவலந்தீவுளோர்புண்ணியத்தொடர்போ என்ப தூஉம்பாடம்.

முன்றாவது புவனோற்பத்திச்சுருக்கம்.

—o-o-o-o—

• எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

ஆயநன்சிவலிங்கமென் னுமநுபமாகுமுருஉவினே
நேயமுற்றவருச்சினைக்கி துரிச்சயப்பொருளாமெனச்
சேயுருத்திரர்வேதன்மாலிவர்செய்யுமர்ச்சனைகாணவே
தூயமெய்ப்புவனத்தின்மேலவருந்பவித்ததுசொல்லுவாம். (சு)

சொல்லுறும்பதினெட்டெனப்புவிதுன் னுகின் றவுகங்களின்
வில்லுலாமவ்வியத்தமாதிரியத்தம்விந்தமலங்குதம்
வல்லவாமரிலக்களானமகாவுகங்கொரைந்தினும்
நல்லதென்கயிலாயவாதியையாழ்வந்தனர்சங்கரர். (உ)

ஆறுசீராசிரியவிருத்தம்.

சங்கரன்கிரீசன்சம்புக*சமாருடன்பகவன்சூலி
கங்கையன்விருபஸ்ரமூர்த்தி? கலாதரன்வாமனீச
னிற்குருத்திரர்கள்பன்னேரிறைவர் தென்கயிலேமீதி
லங்குளபரணையன்பாலருச்சினைசெய்யுங்காலம். (ங)

செய்திடும்புசைனோக்கிச்சிறக்குமவ்வியத்தாலந்தத்
துய்யவாகாயந்தோற்றத்துலங்குதாரகைகடோற்ற
வையனுக்கபிடேகத்துக்காகவென்றுதகந்தோற்றப்
பொய்யிலாவந்தகாலம்புவனிலித்தாகத்தோற்றம். (சு)

வித்தகன்கைலவெற்பின்விளக்கெனக்கனலிடோற்ற
வத்தகையிறைவற்கானவலங்குதமென்னுங்கால
முத்தலத்திருன்களையாவும்முனிந்தொளியிடத்தான்வெய்யோ
றொத்தெழும்வெயிலொற்றவுதித்தனன்குடபாடலாலோன். (ஐ)

ஆலமுண்டவர் தென்கோணையமலனுக்கானகால
மேலுருத்திரர்களேந்திக்கொடுத்திடுமிலைபூவாதி
தூலநின்மாலியங்கரீர்த்தலகிடுவார்போல
ஞாலமேல்வாயுவென்பானலத்தினுலுதித்துவந்தான். (ஈ)

வந்தனைசெய்யவேண்டிமலர்க்கரங்குவித்தசென்னி
யந்திரனங்கிகாலனெழில்பெறுநிருநிர்ம்
னந்தரவாயுச்சோமனரியவீசானன்றோற்றச்
சந்தரவசுக்கொண்மர்தோற்றினரேற்றமாக. (ஊ)

கன்னலுமமுதூந்தேதனுங்கனிந்தெனமுனிந்திடாத
வின்னசொற்கமலைவாணி†யெழுவகைமாதர்தோற்ற

* சமாருடன்—சமாட்டகன்   0 மூர்த்தி—தீப்தமூர்த்தி.
? கலாதரன்—சுகலாதரன்.   † ஆலோன்—சந்திரன்.
‡ எழுவகைமாதர்:—கௌரி, அபிராமி, மாயேஸ்வரி, நாராயணி,
கோணி, காளி என்பவர்கள்.

வந்நிலையைம்பத்தொன்றாமக்கரநிலைமேதாற்றப்
பொன்னொளிதியொன்பாணம்புகுந்தோளிவிலோந்துநின்ற. (அ)

விலோந்திடுதவமுமன்புமேன்மையுநெறியுஞ்செஞ்சொ
விலோந்திடுநாவுமுள்ளவகத்தியன்முதலோர்தோற்ற
விலோந்திடுதிகைகொட்டும்வரைகளோரெட்டுமெண்டோள்
கலோந்தமாநாகமெட்டுங்கடாசலமெட்டுந்தோற்ற. (ஆ)

தோற்றமுநெறியுநெருந்துலங்கியவுலகீரேழு
மாற்றிடவெவர்க்குமாற்றாமகோத்தியேழுந்தோற்றத்
தேற்றியதீர்த்தமேழுந்தினங்கண்முவேழுமற்றும்
போற்றுபொன்மேருவொன்றும்பொருந்தியங்கிருந்தகாலே. (க)

காலையின்வருணனங்கிகலந்தவிஞ்ஞானம்வேத
மேலவாம்பதுமயோனியென்றுமுதல்கலோந்திற்
கோலமெய்க்கமலமீதிற்குடிபுகும்பிரமொண்மர்
பால்புரைநீறுபூத்தபரமர்தாள்விரவவந்தார். (கக)

விரவினனாதிவேதன்விரிஞ்சன்மெய்க்கமலவாசி
தரைதொழுசயம்புமிக்கசுதர்முகன்ப்துமபூதன்
வரபிதாமகன்பூசிட்டியங்கியவெண்மர்கோணைப்
பரமனைவழுத்துங்காலம்பயின்றுளசிறிதுசொல்வாம். (கஉ)

வாய்ந்திடும்வருணகாலம்வயங்கினவெழுமேகங்க
ளைய்ந்திடும்ங்கிகாலமிசைந்தனமுத்தியெங்கும்
போந்தவிஞ்ஞானகாலம்புகுந்தனவித்தையாவந்
தோய்ந்தவேதத்திலவேதந்துலங்கினதலங்களெல்லாம். (கங)

தலமிசைப்பதுமயோனிதனியுகம்புகுதுங்காலங்
குலவுமுப்பத்துமூன்றுகோடிநற்றேவர்தம்மோ
டலகிலாமுனிவர்ந்தோற்றவவனிகண்முழுதுந்தாங்கி
நிலமிசைமுதன்மையாகநின்றதுமேருவந்நாள். (கச)

அந்தமாமேருவென்னுமசலமொன்றேழிரண்டு
தந்தபேரகிலம்யாவந்தனித்தனிதோற்றத்தோன்றிச்
சந்தரக்கனகச்சோதிதுலங்கிநின்றிலங்கிவெண்மை
சிந்துரம்பசுமைபொன்மைதிகைதிகைசிறந்துதோற்றும். (கடு)

தலிவிருத்தம்.

திகையிற்றிசைகனகத்தொளிசென்றுற்றெழுமேரு
வசைவற்றிடவெழுபாதலமடையப்பதமுருவி
மிசையிற்றுகிரண்டப்பெருமுகடுச்சியின்விரவி
நசையிற்றுலகீரேழிநூடுவேநெடிதுயரும். (கசு)

* முத்தி:—ஆகவனீயம், தக்கணக்கினியம், காரகபத்தியம்.
o புகிரண்டம்—வெளியுண்டம்.

உயர்வுற்றிடுமேருத்திகளுயரத்திலிரட்டி
யயர்வுற்றிடுமடியிற் பூடையாகப்புவிசெல்லும்
பயமற்றுயர்சூது* ரச்சிரபந்தத்தியல்வடிவா
யியலுற்றதனடுவெயொரிராசத்தருவுளதே.

(௧௭)

தருவைத்தருமுடியிற்கொடுமுடியிற்றனிநீள
வுருவுற்றெழுமனவோசனைமூவாயிரமுளதாம்
வருமப்படிமுடியாயிரம்வரைபெற்றுளதம்பொ
ணுருவத்திடுமணியோன்மணியொளியைச்சொல்லவெளிதோ.

(௧௮)

தோல்பச்சிலைகளிநாண்மலர்சுடர்பொன்படர்நாவ
லெல்தெற்குளமேல்திக்காசெழிர்லத்தியொர்கீழ்பா
லாலுத்தரமழகுற்றெழுமம்மால்வரையின்கீழ்
நால்திக்கினும்வழிபாதவகரிற்செலவுளதே.

(௧௯)

உளவெங்கணுநிறையும்புனலாறுஞ்சுனைமாறு
திளகுஞ்சிறையெகினங்கிளியேனம்பிணைகடமா
? களபம்பரிசிங்கம்புலி! கைபெற்றிடுமுகமா
வளவின்றியதினமாய்வினையாடும்புனலாடும்.

(௨௦)

† ஆடொன்றியமுகமாவுடனன்பார்வனசரபங்
கோடொன்றியமதமாவொடுகூடன்புறமரிமா
நீடும்பணிதன்னோடெதிர்நேராதனகலுழன்
நாடுந்திறுமியைவையெலவார்நண்ணுபுகழ்பண்ணார்.

(௨௧)

பண்ணறியவளியின்றொகைபாடும்புதுமலரின்
கண்ணறியதடமுங்குளர்காணறியகடமும்
விண்ணறியமுடியுந்தருவிரைநாறியவடியுங்
கண்ணார்முனிகணமுஞ்சரர்கணமும்பயிலிடே.

(௨௨)

இடமொன்றியவம்மேருவினிடையிற்புடைமதியுங்
கடறுன்றியகதிருந்திசைகாணத்திரிதரலா
லடறுன்றியபகிரண்டமொடகிலாண்டமெதங்கும்
படிநின்றியவதனுக்கிணைபகரப்பொருளுளதோ.

(௨௩)

* அச்சிரம்—கோணம். பந்தம்—கட்டுப்பாடு.

௦ கூரம்புராணம், சம்புத்தீவின்சிறப்பு. களம் செய்யுள்:

“சூழும்வரையின்கீழ்பாலிற்றுக்கடிகடப்பமரநிற்கும்” எனவும், கந்தபுராணத்திலுஞ் சிவதருமோத்தரத்திலுங்கடம்பேகிட்டியசையெனவுங் கூறப்படல் காண்க.

? களபம்—யானை அல்லது கன்று.

! கைபெற்றிடுமுகமா—யானையாளி.

† ஆடொன்றியமுகமா—யாளி.

அனுசாரிசிரியவிருத்தம்.

*தோமுறுமொருபாலார்க்குச்சுடரவன்குட்பாற்சேர
லேழுறுமொருபாலார்க்குக்கீழ்பாலாயெழுதல்வென்ற
தேறமுறுநான்குபாலிற்றீவுக்குமிந்தச்செம்பொன்
மாமலைவடபாலுள்ளமலையெனமதிக்கலாமால். (௨௪)

மால்வரையதனைச்சூழ்ந்துவளைகின்றநான்குதீவிற்
கோலமாமோரோர்நீவுங்கோடியோசனையினூடே
யேலுமூன்றிலக்கம்பன்னீராயிரத்தைஓரேறகச்
சாலுமேயோசனையுட்கொண்டுதனித்தனிவிளங்குமாதோ. (௨௫)

விளங்குமத்தீவுட்டென்பால்விரிதருசம்புத்தீவு
களங்கமிலதற்கிரட்டியுவர்க்கருங்கடலேருமு
முனங்கொளுமதற்குமப்பாற்பிலக்கமென்றெருதீவந்
வளங்கெழுதீவைப்பாலின்மறிகடல்கூழ்ந்துநிற்கும். (௨௬)

விற்குமங்கதற்குமப்பால்நெடுங்கிரவுஞ்சத்தீவு
சொற்குலவந்தத்தீவைத்தயர்க்கடல்கூழ்ந்துதேங்கும்
முற்கிரியதற்குமப்பால்முதுக்குகைத்தீவாமந்த
நற்குகைத்தீவைநெய்யினறுங்கடல்வளைக்குமாங்கே. (௨௭)

ஆங்கதற்கப்பான்மேவுப்புட்கரமாகுந்தீவு
தாங்கருமந்தத்தீவைமதுக்கடற்முவிவாழு
மீங்கதற்கப்பாலேசான்மலியெனவிசைக்குந்தீவா
மோங்குசேரத்தீவையொலிபுன்றகடலேருமும். (௨௮)

சூழ்மங்கதற்கப்பாலேசாகமாந்தீவுதோன்றும்
வாழ்மத்தீவைக்கன்னல்மறிதிரைப்பரவைகோலு
தீமேழ்பெருந்தீவுமிவ்வாதேற்பெருங்கடலுமந்த
வாழியஞ்செம்பொற்குன்றம்புறங்கொளவகத்துளாமால். (௨௯)

மால்வரைச்சம்புவிற்கும்பிலக்கமற்றதற்குமவண்மை
சால்கிரவுஞ்சமந்தத்தீவுக்குங்குசையத்தன்மை
யேல்வருபுட்கரத்தீவிதற்குஞ்சான்மலியதற்கு
மேல்வருஞ்சாகமொன்றென்றிரட்டிவேலையுயிவ்வாதே. (௩௦)

* குறித்த ஒருதீவின் சூரியாஸ்தமனதிசையையே (மேற்கை); அங்கு
ததீவார் கீழ்த்திசையாக்கொள்ளலின், நூற்றிசைத்தீவார்க்கும் மேற்குமலை வ
டதிசைக்கணவருமென்பது தத்துவசாஸ்திரக்கொள்கை. இந்நூலாசிரியர் பூ
மியைத் தட்டையாக்கொண்டார்போலும்.

† சிவதருமோத்தரம், கூர்மபுராணம் முதலியவற்றில், தீவு, கடல், அ
ளவு, விகற்பித்துக்கூறல்காண்க.

இவ்வகையோசனைப்பா னூற்றிருபத்தைக்கோடி
செவ்வகையிதற்கிரட்டிகடலுமாய்த்திசைகடோறும்
மெய்வகைமேருவேற்பைச்சூழ்ந்துமண்விளங்குமெல்லே
யவ்வகையஞ்ஞாறுழியாயிரக்கோடியாமால். (௬௧)

ஆயவீவ்வுலகமெல்லாங்கவிப்பேதாரண்டமந்தச்
சேய்பொன்னண்டம்*வேதனண்டமாய்த்திருப்பேர்செப்புந்
தூயவங்கதற்குமாழிக்கிரிக்குமப்புறமாய்ச்சூழப்
பாயிருள்கடியுஞ்சோதிப்பகிரண்டம்பயிலுமன்றே. (௬௨)

கலிநிலைவிருத்தம்.

பயிலுமங்கதபன்னவொண்ணுதது, வெயிலும்வெண்ணிலவும்மிளிராத்தது
செயலெவர்க்குந்தெரிவரிதாயது, மயலிருப்பிணிமாசொன்றிராத்தது (௬௩)

துன்னுமாருதமெங்குந்துவன்றது, மின்னுபேரொளிவெள்ளம்விழைந்தது
கன்னிமாலினும்வேதன்கரத்தினு, மன்னுமேனிலவகுப்பரிதானது. (௬௪)

ஆனவப்பகிரண்டமடங்கலும், ஞானமாயொருசோதிநயந்தது
தானமற்றதுதன்னுடலற்றது, ஓபானமற்றதுபாவனையற்றது. (௬௫)

§அற்றதன்பரமாணுவினெட்டிலொன், நின்றவண்ணமுயில்லையெனுஞ்சுடர்
பற்றினின்றபராபரமாயது, நற்றுமங்கதினாத்தமெழுந்தது. (௬௬)

எழுந்தநாதமதின்றதொர்வீந்துவை, யழுந்துவிந்துவதுனுட்சதாசிவங்கொழு
ந்துவிட்டதுபட்டொருகோயிலாய், விழைந்துநின்ற?வெழினியிருந்தது. (௬௭)

* வேதனண்டம்—பிரமாண்டம். ஓபானமற்றது—வியாபகமானது.

§ சுத்தசிவசோதி மத்தியசோதி நிஷ்களநிருத்தசிவத்தினின் றுமுகிழ்த்த
அதிக்கிருந்தவிந்துகபரமசிவத்தினின்று, அதிக்கிருந்தவிந்துக பராசத்திதோ
ற்றும்; இதில்நின்றும் அநதிக்கிருந்தவிந்துகபரசிவந்தோன்றும்; இதில்நின்
றும்அநதிக்கிருந்தவிந்துக பராசத்திதோன்றும்; இதில்நின்றும் ஆதிசுத்திதோ
ன்றி,வியாபாரபேதத்தால் இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தியென்னும்மூன்
றாகும். பராசத்திமுதற்பஞ்சசத்திகளினின்றும், முறையே சிவசாதாக்கியம்,
அழார்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கண்மசாதா
க்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்கள்தோன்றும்; கண்மசாதாக்கியமெனப்படு
ம்சதாசிவத்தினின்று மனோன்மனியும், மனோன்மனியிலிருந்து மகேச்சரனு
ம், மகேச்சரனிலிருந்துமகேசையும், மகேசையிலிருந்து ஸ்ரீகண்டருத்திரரு
ம், இவரிலிருந்து உமையும், உமையினின்றுவலிஷ்ணுவும், இவரிலின்றி ஓ
லக்குமியும், இலக்குமியிலிருந்துபிரமாவும், பிரமாவினின்றி வாணியுந்தோன்
றி உலகத்தைக்காரியப்படுத்துவர்.

? எழினி—திரோனதாசத்தி.

§ வெளியினென்பதூஉம்பாடம்.

இருந்தகாலமேகசனோட்சன்மால், விரிஞ்சனாதியர்விண்ணவரயாவரும்
பரிந்துவந்திருபாதங்களைக்கைமீர், நெரிந்ததன்மலர்சிந்திவணங்கினார் (௬அ)

வணங்குமன்றொருவாலப்பிரமணை, யணங்குமலிச்சகங்கன்மனையேயுலியே
யணங்குபாகனழைத்தவனார்ச்சனைக், குணங்கொளுங்கதைதகடறலுற்றமரோ.

புவனோற்பத்திச்சருக்கம் மூற்றிற்று.

திருவிருத்தம் ௧௮௭.

நான்காவது

அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

அரணருஞ்சுடராயபரம்பரன், பரவுமாறிருவந்தியிற்பங்கயம்
விரவுமேவதன்வெளிப்படலிச்சவ, கருமனைத்தனிகாட்டுவமென்றேர். (௧)

ஒதவந்தக்குதித்தவற்கோதுவான், மாதவன்றிருப்பள்ளிவளர்ந்தது
மீதுதேவர்க்கமுதம்வினாந்தது, பாதகந்தெறவந்ததொர்பாற்கடல். (௨)

பாலடித்தகடற்குளொர்பார்தனான், டாலடித்தமலர்க்கணுற்றான்நிரு
மாலடித்தவயிற்றிலுண்டோர்மலர், மேலடித்ததுலுண்டொருவேதியன். (௩)

அன்னதாமரைநீளமனைகமாய்த், தன்னுமுவயின்சொல்லரிதாதலாற்
பொன்னிதழ்ப்புடைமூட்பொகுட்டினு, ஞன்னிரம்பதயோகத்துறங்கினான்

உறங்கும்வேதனைச்சென்? றுணர்த்தியே, பிறங்குந்தென்கயிலாயப்பெரு
ங்கிரித், திறங்கொள்பூசனைசெய்வித்தவன்குலத், தறங்கொனெண்மரோடா
க்குதியென்றான். (௪)

என்றுகூறவிறைஞ்சியப்பாற்கடல், சென்றுமாலையுஞ்செங்கைகுவித்தவன்
அன்றுமுந்தியந்தாமரைத்தோடெலாம், வென்றிவிச்சவகன்மன்விரித்தனன்.

விரித்துநான்முகவெள்ளைவிடைப்பிரா, நருச்சனைக்குனையாங்கழைத்தா
னென, நிருத்தனென்னையினைத்தனனோவெனாப், பெருத்தவோகைப்பெருங்க
டன்முழங்கினன். (௫)

0 மலர்களுண்டத்திருவென்பதூஉம்பாடம்.

? உணர்த்தல்—யோகநித்திரையாலெழுப்பல்.

நான் முகன் நனயன மொரெட்டி னு, மேன் முகந்தவிருப்பின் வரும்புனல்
பான் முகந்தபனிக்கடலெங்க னுஞ், சூன் முகந்தமழையிற் செகரிந்தவே. (அ)

வேதமும்பெருவிண்ணவருந்தவர், போதமுந்தனிதேரும்புரா தன்
னேதமுஞ்சின மும்மிகழாதவென், மாதவங்கள் மதித்ததெவ்வாறேரோ. (க)

மதித்தநான் மறையுச்சியில்வைத்ததான், விதித்தவென்கையிற் பூசைவி
ரும்புமோ, வுதித்ததிங்கட்கொழுந்தொளிருஞ்சடை, பதித்தவென் னொருக்
கும்பலகூடமால். (க௦)

மாலிழைத்தவங்கொலம்மா லுறை, பாலிழைத்தகடற்செய்பலன் கொல்யான்
மேலிழைத்தவறங்கொன்மிடற்றினு, லாலிழைத்தவரென்னையழைத்தே. (௧)

அழைத்தசொற்கொடாகாவென்றெழுந், திழைத்தயோகமொழிந்தெதி
ரன்பினுந், நழைத்தவிச்சுவகன்மனையுந்தழீஇப், பிழைத்தனனிப்பிறவித்து
துயர்க்கென்றான். (க௨)

பிறவிதீர்க்கும்பிரானென தர்ச்சனைக், குறுவதெங்ஙனம்யானுவதெவ்விடம்
மறுவிலாத்தவசொல்கெனமற்றவ, னிறைவதென்கயிலாயத்திலென்றான்.

என்றலுங்கமலத்திலிழிந்தயன், சென்றனன்பான்நீயினடம்புரிந்
தொன்றுமூழியொழிந்தபின்போயயல், நின்நதேநிகரல்லதுநெருமோ. (க௪)

நெருந்தென்கயிலைத்திசைநீள்வழி, யூருமன்னத்துடனவ னூர்ந்தனன்
சேருமந்தத்திருமலைகண்டுளங், கூருமன்பொடிழிந்துகைகூப்பினான். (க௬)

நான்நான்மலர்நான் முகன்றூத்தலு, மான்விச்சுவகன்மனும்வாழ்த்தியே
தானுமங்கைத்தலங்குவித்தேவழி, யானபத்தினுநீத்தமரும்பினான். (க௭)

நீத்தெங்கெணுவிலையென்றயன், கூத்தன்குன்றிறொருளிர்களைமூழ்கியே
தீர்த்தமேந்தியதீர்த்தன்கயிலையை, யேத்தியாலயமுன்னின்றிறைஞ்சினான்.

முன்புநின்னைமுடிப்புறந்தேடியு, மன்பிலாமையினின்மைமாதவந்
தென்பிறந்ததிருவருக்காணவின், நென்பிறந்ததுமாதவமென்றான். (க௮)

என்றான்நிருமுன்னநீரிசைத்துப்பின், றுன்றுமாசனந்தோன்றவிருந்தயன்
மின்றுலங்கியமேனிநிமிர்ந்துசீ, ரொன்றுசா னுவின்னுட்பதம்வைத்தனன் (க௯)

வைத்தகண்ணோத்துண்டம்வயங்கிட, முத்தநன்னகைமெல்லிதழ்முடிட
வத்தமத்திமவங்குவநிசாமீ, துய்த்தருஞ்சிவமந்திரமுன்னினான். (௨௦)

* வெள்ளறுகென்பதூஉம்பாடம். ௦ குளிர்களை—மகாசுனை.

† இசைத்துன்மஎன்பதூஉம்பாடம்.

இது பிராணயாமம்.

உன்னுந்நமைபிராணஞெடுப்புகப், 1 பன்னுபாவம்பரன்றெனெகிட வின்னநாசியற்றிப்பொருமின்ன, கன்னமீதுமுகநீரங்காமவைத்தரோ (௨௧)

சுரத்துடன்சுரந்தைவரக்காட்சியா, லுரைத்தவங்குலியொன் றுடனென் றுறப் பரத்துளீசர்புகிஞெருமந்திரம், நிரைத்தகையினியாசமுடித்தனன். (௨௨)

இது தத்துவநிசனம்.

முடியின்மிக்கமுடித்தினிளெஞ்சினின், வடுவினாபியிற்சா னுவின்மற்றுள வடைவினங்கநியாசமமைத்தபின், உடலினுட்படுமுண்மையுணர்ந்தனன். ௨௩

தன்2 னுரந்தருசா னுவினாபியின், மின்னிலங்குமிடற்றினிளென்றியிற் சென்னிமீதிற்செறிபடலந்தெறப், பன்னுபாசப தத்தையுணர்த்தினான். 3 (௨௪)

இது தத்துவசுத்தி.

உணங்குமண்புணர்வளியொணவிசம், பிணங்குமேனியுட்குளெகபுருஷனை, ய ணங்கிலாவெளிக்கப்பிறத்தப்பிற, மணங்கொள்கா லுடன்வாங்கியிருத்தினான்

இதுபூதசுத்தி. யோ- யோ.

இருத்திநாபியின்சீணின்நிலங்கழல், திருத்துகா லுடன்சேரவெழுப்பிய னுருத்தபோதி லுடலமனற்படும், 7 புரிக்குநேரெனப்போதனிருத்தனன் (௨௬)

இருந்துவானந்திநிலங்கிதழாயிரம், விரிந்தபங்கயமீ தனல்வீசலுஞ் சொரிந்துவீழமுத்ததுளிகேதாய்தலாற், நெறிந்துமேனி9 சிவதனுவாக்கிணன்.

இது நிம்மலசுழந்தி.

ஆக்குபன்னிரண்டங்குலத்தப்பிறம், போக்குவான்றிப்புறத்திடுமாவியை நீக்கிமீண்டொருநெஞ்செனுமெட்டித்தீ, வீக்குபங்கயமீதிவிருத்தினான். 10 ( )

இரும்பினிட்டவிரசகுளிகையாற், நிரும்பவங்கதுசெம்பொனதாவபோ [ன் 11 வரும்புசிவ] 2 னறிவொடணந்தபின், றுரும்பிடாத13 விளக்கிறுலங்கிண

1 அன்னபாவம்பானனெடு என்பதூஉம்பாடம். 2 உரந்தருசா னு—தோள்

3 வாயுசங்கிதை கசுள ம்பக்கம் ஈகும்செய்யுள். 4 ஏகபுருஷன்—சீவான்மா.

5 அப்புறத்தப்பிறம்—பிரமரந்திரத்தின்மேற்றுவாதசார்தம்.

6 கால்—பிராணவாயு

7 இச்செய்யுளின்முறையைத் தத்துவப்பிரகாசம், கிரியையிற் கிரியையில் கூக ம்செய்யுள்விரித்துக்கூறும் ஆண்டுணர்க.

8 இதழாயிரம்விரிந்தபங்கயம்—பராசத்திவீற்றிருக்குஞ்சுத்திரதனகமலம்.

9 சிவதனு—திவ்வியதேகம்.

10 இதன்விரிவை வாயுசங்கிதை கசுள ம் பக்கம் கூஅம் செய்யுளிலும் தத்து வப்பிரகாசத்திலும் பாக்கக்காண்க.

11 அரும்பல்—கூலவிரிதல்.

12 அறிவு—அநாகதழூர்த்தி. 13 விளக்கு—தூண்டாவிளக்கு.

1 நா லுமா றுநயந்தருபத்துமே, லேலுமாநி ரண்டெண்ணிரண்2டோரி ரண்
டாலமுண்டவறகன்புறு மெவ்விதம், 3கோலமண்டபங்கண்டுவுலவினான். (1)

இது அத்தர்யாகக்கிரியை.

சுவாவுமைப்பொடொன்றெனக்கூறிய, 4நிலாவுமக்கரமேவுநியாசமுங்
5கலாநியாசமுஞ்செய்திடுங்காட்சியால், மலாதிதீபத்திருளின்மருண்டவே. (2)

இது கிரியையிலுளாம்.

உண்டெனும்6பிரமங்கனொரைந்தினுற், 7மெண்டபங்கியஞ்செய்துவலக்கரத்
தண்டநாயகற்காசனமிட்டபின், முண்டகத்தலைவாசலமூடினான். (3)

இது சிவநபம்.

மூடினானிருகண்ணை முகிழ்த்துளே, நாடினான்8சிவஞானவிழிச்சுடர்.
வீடினான்வினையாவு வ்விருப்புறக், கூடினான் குஞ்சிதபாதமே. (4)

இது சிவயோகம்.

பாதியாமதியார்தம்9பதியினிற், சோதியார்பசு11மேயத்தொடர்ந்தபின்
12வாதியாரிடு13பாதம்வருதலா, 14லாதியார்பசுவாகத்திகழுவான். (5)

1 நா லு—மூலாதாரம். ஆறு—சுவாதிட்டானம், பத்து—மணிபூரகம், பன்னி
ரண்டு—அநாகதம், பதினாறு—விசுத்தி, ஒரிரண்டு—ஆக்ஞை, இவை
ஆதாரசந்திதிமுறையாம்.

2 ஒரிரண்டு—உம்மைத்தொகை.

3 இதழ்—மேற்சட்டியஎன்களமைந்த ஆதாரகமலங்களினிதழ்கள்.

4 அக்கரநியாசம்—மாதிருகாநியாசம் அது: அம்முதற்பஞ்சாக்கரஞ்சேர்த்த
நியசித்தல்.

5 கலாநியாசம்:—கலைகள்முப்பத்தெட்டுக்கும் பஞ்சாக்கரஞ்சேர்த்துநியசித்தல்.

6 பிரமங்களைந்து: பஞ்சப்பிரமமந்திரங்கள்.

7 தெண்டபங்கி: வித்தியாதேகம்வருவித்தல். என்னே? இலிங்கத்தின்மேல்
அக்கினிஸ்தம்பமாகத்தியானித்து, ஓம் ஆம் வித்தியாதேகாயநமவென்
று சாத்துதல். இஃதன்றி முண்டபங்கி வத்திரபங்கி கலாபங்கி என்ப
னவுமுண்டு.

8 சிவச்சுடர் ஞானவிழிநாடினெனவியைக்க.

9 பதி—தகராலயம் 10 சோதியார்பசு—அதனொளியமைந்தஆன்மா.

11 மேயத்தொடர்தல்—தகுதியாகஅறிவிற்பின்றொடர்ந்து லலாடத்தானதி
யானத்திருத்தல்.

12. வாதியாரிடம்—ஆண்மலநீக்கரசுவாதியானபரசிவமமைத்த.

13 பாதம்வருதல் சத்திரிபாதம்வரல்.

14 ஆதியார்பசு—தனக்கெனவியஞ்சுகமின்றி, அறிவிக்கஅறியும் ஆதிமுத்த
ன். மதியார்தம்பதி—சந்திரமண்டலமெனினுமிழுக்கின்றாம். பாதம்வ
ருவலென்பது உம்பாடம். சிவபுண்ணியத்தால் இருவினையொப்பும் ம
லபரிபாகத்தால் சத்திரிபாதமும் வருமெனகைசித்தார்தம்.

இது சீவபோகம்.

ஈழவுநீரிற் கலந்திடுமும்பென, லொழுக்குபாலுடனெண்புனல்புக்கென
வெழுதுமோவியமென்னவீருந்துதன், வழுவினாவிடபடத்திலவணங்கினான்.

வணங்குவாணும்வடிவுமில்லாதரு, விணங்குநுண்பரமாணுலிலெய்திய
வணங்கிலாவியையீளவழைத்தன, னுணங்குநீண்மடையூர்புனலொப்பவே. (௧)

வேதியன்சிவன்மெல்லடிதேவ்விடுஞ், 3 சோதிமீளவிழித்துச்சுடர்முகப்
போதினோக்கிவினையிருன்போக்கியங், காதிரூரியவர்ச்சனைபண்ணினான் (௩௭)

நாலுமைந்துநயந்தபத்தினுட், பாலுடன்நயிர்நெய்ப்சுநீர்மய
மேலமாவொடுநெல்லீயிரசனரி, யாலமுண்டவற்காமெனவைத்தனன். (௩௮)

நன்பத்திசொலிவபதத், 6தொன்பதிற்றிகழ்ச்சத்தியுடன்பர
னன்புறுத்தியகும்பமான்றிரு, முன்புவைத்தனன்முண்டகவாசனன், (௩௯)

வாசலிற்றமுமன்னி7யவனிகை, யாசறுக்குமகோரத்தடக்கிமேல்
விசுபத்திரிவிமலர்சுவாகுவை, நேசமுற்றுறுத்தியுள்ளாயினான். (௪௦)

9ஆயபாசுபதமெனும்த்திரம், தூயவாசற்றுலங்கந்றுத்தியுட்
போயரன்புடைவாத்துபுருடனை, நேயமாகவெழுப்பிற்றுத்தினான். (௪௧)

10நாலுநான்முகனைம்முகநாதனை, யாலகாலமடக்கியகண்டனைக்
கோல11மாதொடுகடியகண்டனைக், காலகாலனைக்கண்டவணங்கினான். (௪௨)

1 இருத்தல்—சிவோகம்பாவனைசெய்திருத்தல்.

2 பரம்—ஆந்தவடிவின்றிருவடி.

3 சோதி—ஒளிவடிவானசீவான்மா.

4 மயம்—முதற்குறை.

5 இரசனரி—மஞ்சற்காப்பு

6 ஒன்பதுசத்தி:— அம்பிகை, கணம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராச
த்தி, ஆதிசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தியென்பவர்.

7 யவனிகை—திரைச்சீலை.

8 விமலர் சுபாகு, துவாரபாலகர்கள். இவரை ஆவாகிப்பது வாயிற்றடியிலே
னவங் கபாடத்திலெனவுமாகமங்கன்பேதமாகக்கூறும். இதன்விரிவைப்
பூர்வகாரணமத்திற் பரக்கக்காண்க.

9 பாசுபதாஸ்திரலட்சுணம்: “மூன்றுசிரங்கநாலுகொடுக்கெனல் முதிர்வியி
யொன்பதுடன், நேரன்றியமும்படைபூதபாசுகள்சுற்றியுறக்கடுவே, கா
ன்கொழும்புகையோடனல்வீசியகாலுவேயுலக, மீன்றவன்முன்னு
லகெங்குநெடுக்கவெழுந்ததுபாசுபதம்” என்பதனாற்பெறப்படும்.

10 நாலல்—தொங்கல்.

11 மாதொடுகடியகண்டன்—ஸ்ரீகண்டபுரமேசுரன்.

வணங்கிராயகிமத்திமைகுண்டலி, யிணங்குமுச்சடர்க்கோணமதேந்திய வணங்குவிந்துவினாதமரும்பிமெய்க், குணங்கோன்மேனிக்கொழுந்தினேனோக் கினான். (சந.)

ஜு—ள்: நாயகி குண்டலி மத்திமை இணங்கும்—(பிரமத்திற்குநேரே பரிக்கிரக) சத்தியான குண்டலியின் மத்திமைத்தானசம்பந்தமுள்ள, முச்சடர்க்கோணமதேந்தியவிந்து அணங்கில்—சோமசூரியாக்கினி மண்டலங்களேந்து ம்விந்துசத்தியில், நா தமரும்பி—நா தத்தவமமைந்து விகசிதமாகி, மெய்க்குணங்கோன்மேனிக்கொழுந்தினே—சச்சிதானந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டசிவக்கொழுந்தை, நோக்கி வணங்கினான்—(பிரமா தத்துவதோற்றக்கிரம மாராய்து) தரிசித்துவணங்கினார் எ—று.

குண்டலியிணங்குமென்பதை: “பகர்செய்குண்டலினியாம்பழுதில்சத் திதான்—றுகளிலாற்றத்துவாகித்தோன் றுமால்” எனவாயுசங்கிதை உமா ற்றாலறிக. முச்சடற்கோணமென்பதூஉம்பாடம்.

கொழுந்து—கன்மசாதாக்கியம். அதனே:—

“கன்மசாதாக்கியகாரணப்பெயர்

தொன்மைக்கிரியையிற்றேன் றுதலுடைத்தாய்

நாதமயமெனநவிலுமிலிங்கமும்

பேதமில்விந்துமயமாம்பீடமுஞ்

சோர்வறக்கூடித்தொழிற்பட்டிருக்கும்”

எனச்சதாசிவரூபங்கூறுதலாலறிக.

அது—பகுதிப்பொருள்விருதி.

நாலுவேதநவீன்று1மைஞ்சுத்தியு, னே லுமந்திரசுத்திசெய்தீசன்முன் கோலுமர்ச்சனைசெய்துமைகோன்முடி, வாலவேதன்புதுமலர்வைத்தனன். (1)

வைத்தவாடைமலர்ப்பணிக் கிமெய்ச்சுத்தமானசுகந்தநன்னிர்கர முய்த்தகொள்கையதுட்புகவாங்கியெ, னத்தனுக்கபிடேகமயன்செய்தான்.

செய்யதாமரைச்செம்முக2மைந்துளா, னையனுக்கபிடேகமருச்சனை தாய்போசனநாடகந்தோத்திர, முய்ய3வாசனமுய்த்துமுன்னின் றனன். (1)

நின் தபானுவுஞ்சோமனுநேர்செலா, தொன் று4காலமுணர்ந்தரவோ னுளந் துன்றுதெய்வச்சுடரையெழுப்பியாங், கன்5றிவிங்கத்தமரமலர்த்தினான். (1)

1 கீந்துசத்தியாவன:— ஆன்மசுத்தி, ஸ்தானசுத்தி, மந்திரசுத்தி, தா வியசுத்தி, இலிங்கசுத்திஎன்பன.

2 பிரமனுக்கு கீந்துமுகமென்பதை, வாயுசங்கிதை, கககம் பக்கம் உரு ம்-செய்யுளாலுணர்க. 3 வான்முறையென்பதூஉம் பாடம்.

4 காலம்—பிராணவாயு சுழுமுனமார்க்கத்திற் சஞ்சரிக்குங்காலம்.

5 இலிங்கஸ்சுணம்: லி0மஸ்யுடி கூறினெனா0மெகிஜாவஸ்யுடி கூறு தந0சுடி0வண-0கோர0கூ0கார0னூ0தர0தக0: லீகார0:0 ய0த0ஸ்யு0வ0நா0ஜா0கூ0கஸ்யு0வா0தி0தி0 என்பதனுலையாம்.

மலர்ந்தபூவும்புன லும்மலர்க்கையா, லலர்ந்தபாதத்தருக்கியஞ்செய்துபி
னிலங்குதாபனகும்பமெடுத்தான், ஹலங்குமாமுடிதோயவ்விடுத்தான். (சஅ)

விடுத்தமென்னுசைசென்னியின்மீதுவைத், தெடுத்தமஞ்சனமாட்டுத்
லெம்பிரான், முடித்தவேணிமுடியவிழ்ந்தேறுனி, பொடித்தகங்கைபொழிபு
னல்லாணுமால். (சக)

* மாணுன்பெருமானுமுடன்புனல், நானமாடுதல்கண்டுநடுங்கயன்
றாணும்கொருசத்தியுருக்கோடு, மோனவேதமுறைமுறையோதினான். ( )

நானமஞ்சனமிவ்வகைநல்கிநான், கானனன்சிவனார்க்கினி^௦தம்பரங்
கானமென்களபங்கமழ்க்குமும், தானணிந்துபைந்தாமமுஞ்சாத்தினான். ( )

சாத்திரத்தின்றலேவரு¹மந்திர, மூர்த்தியென்னுமுறைமைவழாமலே
யேத்தியேத்தியிறைஞ்சியிறைஞ்சியே, பாத்தியாசமனீயம்பயிற்றினான். (சஉ)

பயின்றபங்கொருபாதிபசமையு, மியன்றபாதியிலங்கியசெம்மையும்
வியன்றருக்களமீதிருக்கருமையு, முயன்றவர்க்கருள்கருமுடிக்களும். (சக)

முகத்திலவெண்புன்முறுவலுமாதவர், மகத்திலவேழுமுரித்தமலர்க்கையு
மகத்திலவாளுக்கருள்புரிநோக்கமுன், சகத்திலாருயிர்தாங்குஞ்சரணமும். ( )

சரணமென்றவர்தங்கள்வினையன்ற, † திரணமாகத்தெறுந்திருநேயமும்
‡ புரணநீறுமபுயங்கம்புயங்கமும், பிரணவத்திற்பிறங்குநிலைமையும். (சக)

பிறந்திறந்துமலாதபெருமையாற், சிறந்தமெய்சிவலிங்க? சிரோதய, நிறை
ந்துதோன்றலுக்கண்டுநெடுத்தகை, யறைந்தபைந்தருவாணியினின் தனன். ( )

நின் துண்ணண்ணீர்ததும்பப்பிறன், சென்றரோமஞ்சிலிர்த்தவசந்தர
வொன்றுமெண்ணிலனுற்றிலனோதில, னன்றுவேதன்பரவசமாயினான். ( )

ஆயகாலையிலங்குவாந்தனர், சேயவெண்மருமிங்கிவன்செய்கைகண்
டோய்விலாமறையோதுமுடிக்கினுற், போயதார்கலிப்பொங்கெழிலோதையே

ஒதுகின் தவருத்திரர்பன்னொரு, பேதமானவர்பேணுங்கரங்களிற்
நீதிலாமழைபோலவாசிந்திய, போதுவெற்பவர்பூத்தெனத்தகும். (சக)

* மான்—சிவசத்தி.   ௦ அம்பரம்—முதற்குறை; பீதாம்பரம்.
† ஆசனம், மூர்த்தி. மூலமந்திரங்கள். ‡ திரணம்—தூரும்பு.
§ புரணம்—சூறுக்கல்விகாரம். புயங்கப்புயங்களும் என்பதூஉம்பாட்டம்-
புயங்கம் என்பபிரித்துப்பொருள்கொள்க.
? சிரம்—இங்கே நாதம்.

தகும்பரபரைதன்னுடனென்றியும், மிருந்தகாரணமாய்வருமெய்யர்முன்
புகுந்தவானவர்போற்றுமுழக்கொலி, திகந்தரங்கடங்கலுஞ்சென்றன. (௬௦)

நத்திலங்குநறுங்குழைவாரீசடை, முத்தர்முன்பணிமாறுமுழக்கினுற்
பைத்தலைப்பெருநாகர்பரப்பினு, மெத்தலத்தமிருந்தவரெய்தினார். (௬௧)

நாரதாதிபர்ல்குஞ்சராதிபர், மாரதாதிபர்மன்னுந்தராதிபர்
ஆரதாதிபரானகளுதிபர், சாரதாதிபர்சந்நிதிமேயினார். (௬௨)

மேய்பங்கயமுத்தன்னவெண்ணகை, போயதுண்ணிடைப்பொங்கழுகாடவி
சேயவானனஞ்செங்கட்டுவரிதட், யேரம்பையர்துன்னியிறைஞ்சினார் (௬௩)

இறைஞ்சியிவ்வகையாவருமேத்தலு, நிறஞ்செய்நான்முகனோகைநிறைந்
தெழீஇ, யறஞ்செய்சீனணிந்தவையுண்டவை, மறஞ்செய்சண்டனுக்காக்கின
ன்வண்மையான். (௬௪)

ஆக்குநாழிகையேழரையாகநாட், போக்குசாமம்புகுந்திமெட்டினுந்
காக்குலாவுகயிலையிற்பூசனை, நீக்கிடாதுநிகழ்த்தினனங்கயன் (௬௫)

அங்கனான்முகனானச்செவ்விதழ்த், துங்கவேதச்சுருதிமுழக்கலாற்
பங்கயத்துப்படியஞ்சரும்பினம், பொங்குநீதச்சுருதியைப்போலுமே. (௬௬)

மேனிலாவும்விரிகதிர்ப்பாணுவு, ஞானநாதன்நிருமுகநண்ணலா
லானவேதற்கலர்த்தலராமலர்க், கானமாயினகண்ணுங்கரங்கரும். (௬௭)

கரங்களிற்செறிகண்களின்வாய்களி, லரங்களிற்சரணங்களினுற்றறி,
சிரங்களிற்கடன்செய்வனசெய்தபின், புரங்களிற்பொருமீசனைப்போற்றினான்

வேறு.

போற்றலும்விசுவகன்மன்புகுந்தரன்புண்டரீகக்
காற்றுணைவணங்கிக்கையாற்கமலனைத்தமுவிவாழ்த்தி
நீற்றனைவிடைகொண்டங்கணிங்கியுத்தரபாற்போந்தான்
வேற்றுளொர்விண்ணோர்யாருமகன்றுதம்வீடுகண்டார். (௬௮)

கண்டநஞ்சடையகோவையருச்சித்தகமலனுந்திக்
† குண்டலிக்கனலைமுட்டிக்கொடும்பகைச்சமிதைகூட்டி
யண்டருளானெய்யாலாகுதிமகஞ்செய்தந்தத்
துண்டமாமாயைத்தெற்பைசட்டவன்றிலதமிழ்ந்தான். (௬௯)

* ஆர்தருமென்பதூஉம்பாடம்.

௦ நல்லாவும்பாணுவங்கண்ணெனப்பொருள்கொண்டு பிரமாவின்கட்டாமரை
லரக்கரசரோருகங்கடம்பினவென்றுமுடிக்க.

† குண்டலிக்கனல்—நாபியின் கீழ்முலாக்கினி

இடத்தினும்வலத்துமாகவியங்குவார்குவந்துகுழ
மடைத்தலேவாசலிட்டமணிவிளக்கிருபாடேலாங்கு
கடைத்தெருநடுவையத்தக்கறைமிடற்றண்ணாலார்பா
னடத்தினன் விழாவேகாண்பாணன் முகனெந்தநாளும். (௭௧)

எந்தையாற்கொருநாற்சென்னியிருநான் குசெங்கையெண்
ணந்தணன் காலையுச்சியந்தியோடத்தயாமஞ்
சந்திகண்முடித்துப்பூசைசமைக்குநாடன்னிறேநாட்
புந்தியுளங்காடேதாங்கிப்பொங்கியதுயரமாணன். (௭௨)

ஆனவன் துயரேநாக்கியரனெழுந்தருளியுன்பால்
மானவெந்துயரமயாதுசொல்கெனமறையோன் சொல்வான்
மேறனிலாமலர்போற்பூவின் நிரளிலாப்புனல்போல்வைய
மூனிலா துயர்களில்லாதிருப்பதென்னுடையாயென்றான். (௭௩)

வேறு.

என்றுதன்கரமெட்டுங்குவித்தெதிர், நின்றகாலிலாமுறுவற்செயா
நன் றுபல்லுயிர்யாவூநாட்டென, வன்றுகூறினனாறணிவேணியான். (௭௪)

ஆறுபத்தினொடாறைந்துமாறுமாய்க், கூறுதத்துவமென்னுங்குறிப்பெலா
மேறுமேறுடையான் நனதேவலால், வீறுபோதவிதித்தனனம்புயன். (௭௫)

ஐம்புலிக்கியலம்பொறியின் குண, நம்புநீர்க்கொருநாலுனற்சுழன்
நிம்பர்காலுக்கிரண்டுவெளிக்கொரு, தம்பநன் பொறியாகத்தரித்தனன். (௭௬)

தரித்தாளிணைசாணுபுநாபியுந், திருத்துகண்டமுநெற்றியுஞ்சென்னியும், வி
ரித்தமண்புனற்வளிவிண்ணெனப்பொருத்துமெனிபொலியவமைத்தனன்.

*நன்னிலஞ்சதுரச்சிரநாடுநீர், ௦கன்னல்லில்லுக்கன நிரியச்சிர
மின் னும்வாயுயிலங்குறேகோண்மவா, னன்னவட்டம்படைத்துடலாக்கினன்.

நன்சரிப்பினடப்பனபற்பல, பன்சரிப்பிற்றப்பனபற்பல
வன்சரிப்பினிலூர்வனபற்பல, வன்சரிப்பற்றிருப்பனபற்பல. (௭௭)

பலவுறிந்தப்படிபடியெங்கணுங், குலவுமானிடமும்பலகூட்டமு
மிலகுவித்தங்கிரணியாதிதயாஞ், சிலவரக்கதிராளுமுண்டாக்கினான். (௭௮)

§ இவையெஞ்சுதங்களுக்கு இயற்கை, செயற்கைக்குணங்கள்; இதன்
விரிவு தத்துவப்பிரகாசம் ஞானத்திலுஞ்; மூன்றாஞ்சுத்திரம் சித்தாந்தமு
றைகூறும்பகுதியற்கண்டுதெளிக.

* பஞ்சபூதவடிவங்களை; சிவஞானசித்தியார் உ—ம் சூத்திரம், சுஎ—ம்
செய்யுளிற்காண்க.

௦ கல்—ஒலிக்குறிப்புள்ள.

ஆக்கினேனினிவ்வுலகிற்சராசரம், போக்கினேனென்பிறவப்புலையெலாந், தேக்கினேன்சிவஞானமெனச்சிவன், அக்குபாதந்தொழுதுமுன்சொல்லினான். (1)

சொல்லிமீளத்தொழுதுவிழும்பெழுந், தல்லநாண்மலரோனினிதைத்தசுநல்லபூசனைசெய்திருநாவ்வுருட், புல்லியோகச்சமாதிபுகுந்தன்ன. (அஉ)

புகுதுமிவ்வகைபுண்டரிகத்தவர், தொகுதியொன்பதுபெருந்துதிசெயவுகமொரைந்துமொழிந்தபிள்ளைரைந்து, திகிரிமாதவர்செய்தனர்பூசையே(அக)

வேறு:

ஏதமிலாவாதியில்விட்டுணுத்தாமோதரண்கரமீதிலங்குசங்கமுதியவாய்நாரணனுங்கேசவனுஞ்சேரோருக்கண்ணுடையகோவுமாதவஞ்செயச்சதனுஞ்சக்கிரபாணியும்வாசுதேவமாலும்போதுபத்மநாபனுமக்கிருட்டிணனுமெனப்பதின்மர்ப்புசித்தாரே. (அச)

பூசனைசெய்தண்டசமாழுகத்திலரன்பணிவிடையாற்புலியுள்ளோர்க்குத்தேசுநரைமூப்புமுதற்செனிப்பித்தார்திமிடமாய்ச்செப்பங்காலம்பேசுமலங்காரநலம்பிறப்பித்தாரளவீந்தம்பிறக்கும்பிறகாசினியில்விதித்தாரக்கிரவுகத்திற்பிரளயநீர்காட்டினாரே. (அரு)

காட்டருஞ்சீர்க்கிரேதவுகந்தன்னிலமுன்னாள்*விசுவசிட்டிகையாற்றந்தவாட்டருவார்நலிக்காமலியந்திரஞ்செய்கங்கணங்கள்வானோர்தோளிற்பூட்டியதுமவுணரவைபறித்துததியெறிந்ததுவும்புலவோருய்யத்திட்டருமால்மீனுருவாய்ப்புகுந்தெடுத்துக்கொடுத்ததுவுந் தெரிந்துரைப்பாம்.

அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௨௭௩.

* விசுவசிட்டி, இந்தச்சருக்கத்துப்புகித்தபிரமாயெயர்.

புந்திரஞ்செய்க்கணம்—அட்சர(க்கடாகிய)ஜயக்குறி.

ஐந்தாவது

மச்சாவதாரச்சந்தம்.

உரைசிறந்ததென்கயிலைப்பெருமானையுருத்திரப்பன்னொருவர்வேதர்
ந்ரைசிறந்தவொன்பதின்மர்திருமாலோர்பதின்மரிவார்நீங்காராகி
வரைசிறந்ததிரிகோணத்தொவ்வொருகோணந்தமக்குவாழ்வாக்கொண்டு
விரைசிறந்தமலர் தூவியருச்சித்துச்சிவயோகம்விளங்குகாலம். (க)

விளங்குமலர்விசுவசித்திபடைத்தவறுபத்துநாலவெள்ளஞ்சேனை
துளங்கலிலாவணுருக்குளிரணியனென்னொருதலைவன்சூழமாழிக்
கனங்கவிடமடக்குமவன்வடகயிலையடைந்துதவங்கடிதுசெய்தா
லுளங்குளிர்த்துசிவனவனுக்களித்தவரமில்வளவென் துரைக்கலாற்று. (உ)

ஆற்றலினுற்பகைவர்தம்மாலடுபடையான்மலிதன்னுலாவிபோகான்
போற்றுமகத்தம்புறத்துமிரவுபகலிரண்டினுயிர்போக்கிற்போகான்
கூற்றுமவன்பெயர்கேட்கிறுலேலையுநடக்கிலண்டகூட்டுசாயு
மூற்றமிருமுகிலேழுங்கடலேழுங்குடங்கையிற்கொண்டொருக்காலுண்பான்.

பானுவுஞ்சுந்திரபதமுஞ்சுரபதமுமவன்பதத்திற்பணியாதிவ்லை
வானவர்கோன்முதலுலகபாலரவன்வாயிலுட்போய்வணங்காரில்லை
நாளிலத்துமிரணியினேநமோவென்னுளவில்லைநாணன்பே
ரோநமசிவாயமெனச்சிவன்பெயருமவன்காலத்துரைப்பாரில்லை. (ச)

இல்லமுமில்வனியையருஞ்செல்வமுந்தத்திருநாடுமிமையோர்க்கில்லை
வல்லமையாற்பேருலகமீரோமுமொருகுடைக்கீழ்வல்தினுண்டான்
ரொல்லைமகாராட்டிரமாம்பதியிலரசிருந்துமுடிசூடிவாழ்ந்தான்
பல்லவுணவெள்ளமொராயிரகோடியவன்படையாப்பரவாரிற்கும் (ஈ)

நிற்பநிறுத்தியசமயமெத்தனையுந்தத்தமதுநியமநீத்துக்
கற்பனவுக்கேட்பனவுமிவனாமென்னிலெவன்கழறுகிற்போம்
நற்புவனத்திப்படியாயிரகோடிவருடமுறநடத்தியாண்மைக்
கற்பமெனமுப்பத்துமுக்கோடிதேவருக்குமலக்கண்செய்தான். (ஊ)

செய்தவத்தைநலிக்கின்றவவுணருக்கென்செய்வதெனத்தெரிந்துவேத
மெய்துமொருமந்திரத்தைத்தகட்டெழுதிக்கங்கணமாமெழிற்பூணுக்கி
கைத்தரித்துவசிகரமீதெனநினந்துவெருவாதுகளிப்பாராகி
மெய்தியிரணியனிடம்போந்திறைஞ்சாமற்புறஞ்சிலநாளிருந்தார்விண்ணேனார்.

இருந்தபொழுதுவருலகத்தேகியிவர்கைக்குமுந்நாளில்லாதந்நாட்
பொருந்தியவீதேதென்றுதானவரும்வானவரைப்புகைந்துநோக்கித்

* சமர—யுத்தத்தை, அநி—கடப்பிப்பது.

என்று தனைப்பனிமதியைக்கனல்தன்னையிபந்தன்னையிஞ்சிமுன்றைக் [த்
ருன்று தனைமுயலகனைநெரித்த்வனைத்தெரித்துரித்துக்குறைத்துத்தேய்த்து
தன்றியஃபல்லொடித்திகழ்த்தக்கனையுந்தலைதுணர்த்ததொல்லொன்பாத
மன்றியொருதுணையிலையென்றடைக்கலம்புக்கேம்வாழியாழித்தேவே. (௧௭)

தெவருலகிருந்தாலுமிற்றதாலுமிரணியனாத்தியோன்சேனை
யேவுமுரணிருந்தாலுமிற்றதாலுஞ்சிவனருளென்றிரங்கியாயோன்
புலையிலவியுழந்தெழுந்தவாசுவனைக்கேசவனும்புல்லியுங்கள்
மேவுதியுந்தவிரும்வகையெம்பெருமாற்குரைப்பனெனவிரைதுபோந்தான்.

போந்தானைத்தொழுதிதைஞ்சியவுணரெலாம்புலவரைமுன்பொருதவாறுங்
காந்தசுரர்வலிக்கொதுங்கிச்சுரர்கருதிக்கங்கணங்கைதரித்தவாறு
மேந்திமவர்க்கங்கணத்தைத்தானவர்போய்ப்பறித்துத்தியெறிந்தவாறு
மோய்த்துதுயருழந்தமரரிங்குவந்தவாறும்விரித்துரைத்தான்மாயோன். (௧௮)

மாயவனைநோக்கிப்புன்றுவலொடுத்தென்கயிலைலையெங்கோமான
நியவவுணருக்கின்னஞ்சிலநாட்பின்பிறுதியின்றேதவர்க்கெல்லா
மேயமணிக்கங்கணத்தைமீனுருவாய்ப்பிறந்துகடல்விரைவிற்தேடி
நீயுதவுகெனவவனுந்திருவுளத்தின்படிபுரிவனமலவென்றான். (௨௦)

என்றதிருமான்மொழியுமெம்பெருமான்நிருவாக்குமிமையோர்கேட்டுப்
பொன்றுவர்பின்னானவர்கள்பூசலுமெம்புலம்புதலும்போயிற்றின்றேற
யென்றறனைத்திருமுன்னந்தொழுதுவிழுந்தெழுந்தாடமியற்றிப்பாடி
மன்றலம்புமாரிசொரிந்தாகரசங்கரவெனுஞ்சொல்வாயாராளுர். (௨௧)

நாரணனக்காலத்தன்பணிவிடையென்றலைமீதுநாதவென்று
பூரணனைவிடைகொண்டுவாணவரையஞ்சலெனப்புகுன்றுபுல்லிப்
பேரணங்கைப்பிரியாதபெருமான்மென்கயிலையினைப்பிரிந்துதெய்வக்
காரிணங்கும்படிவமொழித்தொருமினும்வடிவெடுத்துக்கடலுட்புக்கான் (௨௨)

வேறு.

புக்கமீனமக்கடலிடைச்செல்வதுபுவனத்
திக்குநான்கினுமுழிநாட்டிரைத்தபேராழி
மிக்கழுதண்டமிதப்பதெயொப்பலாஸ்வேறு
தக்கதோரிணைபிறிதென்கொல்கடலுவன்றீமியேன். (௨௩)
எனமீன்செலவிருஞ்செல்வடங்கினசிலமீன்
போனசெல்கதித்திவலையிற்பொடிப்பனசிலமீன்
மானமொக்குளோடோடிவான்மறிவனசிலமீ
னானீரெறிதிரையினுழியுமீன்பலவால். (௨௪)

*பல்லியுந்தபரிதி—பூடா, இக்கவி எதிர்திரங்கிதைப்பொருள்கோன்.

வாலுக்கரைததும்பியேதிரைபுறம்வழிய
வேலமிட்டிலந்தூந்துறைசிதறினவுத்தி
சாலுமத்திருமூலக்கடைமத்திடைத்தலைநாட்
பாலலைக்கடல்கலங்கியதென்னலாம்பகரின்

(௨௫)

இன்னமீனென்றுதிரிதரமகரமீனினங்கள்
சின்னமாயினதிமிங்கிலஞ்சிதறினதிசைபோய்
முன்னையூழியற்கடையுத்தெம்பிரான்முனிய
வன்னநாளண்டப்பட்டதுபட்டதவ்வனீக்கர்.

(௨௬)

அளவிற்றந்தநீர்த்திவலைகளெழுந்தெழுந்தகிலம்
வளருழ்தண்டமனைத்தையுநனைத்தனவாறே
ருளமகிழ்தனருய்தனமென்றனருலகந்
தளருமோவிதனெலெனச்சலிப்புமாயினரால்.

(௨௭)

ஆயவப்புனலொழிவறச்சுழித்தலையெறிந்து
தூயவிண்ணளவுப்பரந்தார்த்ததுதொல்லை
மாயன்றன்னிடைநடந்தனென்பதோர்மகிழ்வா
லையவக்கடல்கிடந்தநாங்கெழுந்ததெயனலாம்.

(௨௮)

எழுந்தமினதுமேலதோவதனுடனெழுந்த
செழுந்திரைத்திரன்மேலதோவெனத்திரிதரலா
லமுந்தாமக்கடற்சிதறியதுரைவிரிந்தணுக்க
கொழுந்திசைப்பெருவரையெலாங்கயிலையாங்குறின்.

(௨௯)

இனவளைச்சங்கம்பற்பலகோடிநெந்திரங்கிச்
சினைவயிற்றிடையுடைந்தறக்கதறியசெய்கை
யினையவக்கணன்றனதுசங்கிருப்பமீனாகிக்
கனைகடற்சங்கமுழுவதுமுதுதல்கடுக்கும்.

(௩௦)

கடுங்கதிக்கொடுவால்விசைத்தோடலுங்கலங்கிக்
கெடுங்கடற்பதினாயிரயோசனைகிழியுந்
தோடங்குமத்தனிமீனதுகுதித்தலுந்துளும்பி
யடுங்கனற்சுடர்வடவையுமவிபடுமதனல்.

(௩௧)

நாலுதிக்கிலுமியக்கருநந்தகின்னரரு
மேலுதிக்குமச்சோமருரியரும்விண்ணுடுவஞ்
சாலுமத்தனிமீன்விளையாடலுந்ததும்பி
யாலுமப்புநற்கஞ்சிப்போய்மேருமீதடைவார்.

(௩௨)

அடையவாரிதியளறுபட்டதுபகிரண்ட்
முடையவப்பெருமுழக்கினுலவெடிபட்டதுலகத்
திடையுளோர்செவிசெவிபட்டதுதொழுதெவரும்
விடையுளானருட்கண்ணதோவிதுவெனவியந்தார்.

(௩௩)

ஸ்ரீதக்ஷிணகைலாச புராணம்.

தாரணித்தலைமகள் கலையா தலாற்சலதி.

பேரணித்ததன்காதலனா தலாற்பெருமீ.

னேரணித்தவளுடைகுலைத்திடுவெதையெண்ணக்

சீரணித்தபேரலைகுலைபடப்புடைதிரியும்.

(௯௪)

திரியவாட்சுறவினம்பலசிதறினவொருபா

லரியகூருமம்பல்தொலைந்தலமருமொருபாற்

பரியமால்வரைக்குழாங்கல்வோற்பறிந்திடுமொருபா

லரியல்போய்க்கடன்முதலைகொறிப்படுமொருபால்.

(௯௫)

பாலலைப்பள்ளியானொருமீனெனப்பாய்ந்தாற்

சாலவக்கடல்படும்பதைப்பாற்சொலத்தகையார்

வேலையிற்பண்டிவிழுங்கியகங்கணமீண்டக்

காலையிற்பலமீன்களுமுமிழ்தனகடிதே.

(௯௬)

கடிதுமாயவற்கடியுறைபோலவக்கடன்மீ

னெடிதுமிழ்ந்தவநிலத்திடைகிடந்தவநிலையா

மடுமிதந்தவமுணற்சுரிமறைந்தவமாக

முடிவில்கங்கணம்யாவையுமெடுத்ததுமுகத்தால்.

(௯௭)

எடுத்தகங்கணநோக்கினரிமையவரெவரும்

பொடித்ததங்கவருரோமங்கள்புளகித்தத்தங்கற்

துடித்ததோள்வலஞ்சொரிந்தனகைமலர் தொன்மீ

னடுத்தமீண்டதுகண்டதுதென்கயிலாயம்.

(௯௮)

ஆயதென்கயிலாயத்தின்மெற்புறமணுகி

மாயமச்சமாமுடலையக்கடல்வழிவைத்துத்

தூயதன்னுருக்கொண்டான்சந்நிதிதுன்னிச்

சேயகங்கணமுன்வைத்துவணங்கினன்றிருமால்.

(௯௯)

திருவருட்கணுளைக்கிரீயீவ்வுழிச்செனித்த

மருவமீனுடலிம்மலைக்கேறவோர்மலையார்

யருளுவேலையிற்கிடத்தலாற்புலிக்குநன்மளித்தாய்

பொருவிலாச்சுரருலகமுங்காத்தனைபுகழோய்.

(௧௦௦)

புகழுந்தேவர் தங்கங்கணங்கொடுத்திப்பாந்தென்னத்

திகழுமெம்பிரான்முருந்தனையேவினன்றிரண்டு

நிகழுமவானவர்க்கீந்தனன்முறைமுறைநெஞ்ச

மகிழ்ந்தன்மையால்வாழ்த்தினர்சதூர்மறைவழாமல்.

(௧௦௧)

மல்குமச்சமாங்கேசவன்பெயரினைமலையும்

புல்கமச்சகேசரமெனத்திருப்பெயர்புகன்றூ

ரல்குந்தானவரான்மையிலினியுங்களான்மை

பல்குற்போதிரென்றான்சொலவிடைகொண்டுபணிந்தார்.

(௧௦௨)

பணிந்துகேசவற்புகழ்ந்தனர் பராசத்திவடிவாய்த்
தணிந்தவாழ்வினாற்பவானியாய்மோக்த்தாற்றணியா
தணிந்தனார்க்கையாய்க்குரோத்தந்தாற்காளியாயடலாற்
றுணிந்தவினாவையின் றநின்பெருமையார் துதிப்பார். (சுக.)

பாரும்வானமுங்காப்பதுன்பாரமாகையினாற்
சேருமெம்மையுங்காத்தலுன்கடன்கொலாந்திறலைய்
வாரமெம்முழிவைத்தருனென்கனிவழுத்தி
வீரவாசவன்முதலினோவிலைகொண்டமீண்டார். (சச.)

மீண்டகாலையிலவுணர்மேல்விண்ணவர்வெகுண்டார்
பூண்டபூசலுக்கவுணருமெதிர்த்தனர் பொருதா
ரீண்மெவானவர் துரந்தனர் தானவிரிந்தார்
காண்டருஞ்சரத்தம்பதிபுகுந்தனர்களிப்பால். (சக.)

கனித்தரம்பையர் திருநடம்புரிந்தனர் தடல்வாய்க்
குளித்தகங்கணமணிந்தன ரவுணர் தங்குலத்தா
லொளித்தலின்பழும்வெளிப்படத்துன்பமுமொழிந்தா
ரளித்தகற்பகநிலுலினுமமர்ந்தன ரமரர். (சசு.)

அமரரித்திறமிக்கினிதிருந்தனராங்கட்
குமரிபாகனைத்தொழுது முக்கோணமாமலையி
னிமிருமுத்தரகுகையினில்யாகத்தினின்றான்
றமரவாரிதிமீனெனத்திரிந்தவத்தலவன். (சஎ.)

தலத்தினித்திறங்கிரேதமுந்தணந்தது திரேத
நலத்தின்மேவியதிங்கினியிராவணனடப்புஞ்
செலுத்தும்பூசலும்பூசையுந்தெரிசனாமுத்திப்
பலத்தினாலவன்றாய்பெறுபதவியுமுரைப்பாம். (சஅ.)

மச்சாவதாரச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௩௨௧.

ஆரவது தெரிசொழுத்திச்சருக்கம்.

வேறு.

உரைத்ததிதேரதவுகந்தனிலிந்திரன்முதலோரும்
வரைத்தலைவகுமகத்தியஞ்ஞிவரத்தோருங்
சருந்தொடுவீஞ்சையர்கின்னரரசித்தர்கணத்தோரு
மருத்தியிளுகவொரையிருக்கோடியமர்ந்தோரும். (சு)

ஒருமவேதகுலத்தொடுசுத்தோதனனோடுந்
தேரும்மந்தரனும்பெயர்மேவுதிற்றுகோவுங்
கூரும்மையிருக்கோடியரக்கர்குலத்தோரு
மாருந்தென்கயிலப்பெருமானையருச்சித்தார். (உ)

சித்தமகிழ்ந்தவருக்குவரங்கன்சிவன்நல்க
வித்தனையன்பும்வந்தனையேசெயுமிக்காலங்
கைத்தகுணத்தொரரக்கனிரரத்திரிகரனீன்றான்
மெய்த்தவமாமொருரரத்திரிகரியெனுமின்னோ. (கூ)

மின்னோநுண்ணிடைபிடியோமென்னடைவழியோவேல்
பொன்னோமனிபொருப்போவனமுலைபுதுவான்மீன்
மன்னோவாண்முகமயிலோசாயலிம்மடமாதின்
முன்னோவலதிவன்பின்னோவழுகெனமுன்னின்றான். (சு)

முன்னொழுத்துத்தியுதித்தாள்முளரிப்பெண்
ணன்னொள்கன்னித்திருவுருவங்கண்டன்போடு
மின்னொளையகன்மணமகனெனவெனவீன்றோலுந்
தொன்னொவடகயிலைத்தலையானத்தொழுதிட்டான். (கூ)

இட்டபணிப்பணியெட்டுமணிப்புயனென்சொல்வான்
மட்டவிள்கந்தமாதனமலைமேல்வாழ்கின்றான்
விட்டசினத்தொருமாமுனிவிச்சிரவாவென்பான்
கட்டமுகன்மகன்கணவெனனத்தனிகற்பீத்தான். (சு)

கற்பொருவில்லியுரைக்கவரக்கன்களிகூர்ந்து
நற்புதுமத்தாடொழுதயல்சென்றோனாதன்றா
னிற்பொதார்மாரணையம்முனிவன்பானையேகிப்
பொற்பமரந்தக்கன்னிகையோடுபுணர்த்தென்றான் (எ)

* ஆயிரகோடி என்பது உம்பாடம்.

௧ சுத்தோதனன் — கொள்தமர்பிதா; மணிமேகலையிற்கூறியபடி இவனை
ச்சாக்கியசக்கிரவர்த்தியென்றுஞ்சொல்லுவார். “சித்தொடுதித்தோர் — தேரும
மந்தான்” என்பன பாடப்பேதங்கள். † இவர் புலத்தியர்மகன்.

தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்.

சுங்.

என்றலுமாரனம்முனிபக்கலெழுந்தெய்தான்
கன்றுமனத்தெர்விரதியன்விரகக்கடல்புக்கா
ன்னறல்வரக்கனும்விச்சிரவாவாச்சிரமத்திற்
சென்றடிதொழுதான்முனிவரஞ்சிகர்சிலசெய்தான்.

(அ)

செய்தவனையிங்கணுகியதிறமென்செப்பென்னைக்
கைதவமாமென்புதல்வியிராத்திரிகரிதன்னை
யெய்துமுனக்கிவண்மனைவியெனத்தந்தென்கையாற்
பெய்யுதகந்தரவேண்டுமெனுள்ளப்பிடியென்றான்.

(ஆ)

ஆனெலங்கள்பிரானருன்கற்பனையதனலுந்
தேனாவேன்கணையாலுமறுக்குந்திறனுண்டோ
மேனானுழவினையென்பதெவர்க்கும்விலகாதால்
மாணர்கண்ணிமணத்துக்கம்முனிமனமுற்றான்.

(க)

வேறு.

உற்றமுனிநன்றெனவரக்கனெமதூர்போய்
நற்றிருமணம்புணரல்குவரமென்றான்
மற்றதுசிறப்பதெனமாதவனுமுன்னித்
தெற்றெனவெழுந்தவனுடன் கடிதுசென்றான்.

(கங்)

சென்றுசிலவேள்பொருதசெய்கைவலிதென்கோ
குன்றவரிவில்லிபுரிகொள்கைவலிதென்கோ
வொன்றினுமுனஞ்செல்விடாதமுனியுள்ள
மன்றவணரக்கன்மகட்கன்புறுவதானான்.

(கஉ)

ஆனனமலர்க்கமலமன்பினிதரும்ப
ஞானமுனியைக்கொடுநிசாசரனடந்தான்
கானநதிமால்வரைக்கடம்பலகடந்தான்
மானனையகண்ணியுறைமாரகர்புகுந்தான்.

(கங்)

புகுந்தன்னனைத்தலைபுதுத்தரளமாடத்
தகந்தமுனியைக்கொடுநிசாசரமொடிருத்தித்
திகந்தரமடங்கலுமணத்தினிமைசெப்ப
யிருந்துரியசாரணரநேகரைவிடுத்தான்.

(கச)

தானவர்புகுந்தனரியக்கர்பலர்சார்ந்தார்
வானவர்குழியினர்மகாமுனிவர்வந்தார்
கானமர்தருப்பைகொடுக்காவணமியற்றி
யானதொருசாலநலமாகவுமமைத்தார்.

(கடி)

அமைத்ததொருகாவணமதற்கிடையொர்செம்பொன்
னிமைத்தமணியேதிகையியற்றியதன்மீதே

§ இராத்திரிகரியென்பவனை—இராமாயணத்திலுங்கூர்மபுராணத்திலு
கைக்கியென்றுகூறியிருத்தலறிக.

* கடம்—அரும்வழி.

0 காவணம்—மணப்பந்தர்.

புரீதகநிணைக்கலாசபுராணம்.

கமைத்தமணமா முனிவனைக்கடிநுத்திச்
சமைத்தமறையோர்தழல்வனூர்த்தனர்சடங்கால்.

(கக)

காலையதிலேநிருதனுங்களிசிறந்தென்
வாலையிலைக்கொணர்மின்மாதரெனவேத
வாலயமதிற்சூழியத்தனருள்மின்னைக்
கோலமுதிர்சேடியர்க்குடியணிசெய்தார்.

(கங)

செய்யகலைநீவிக்கொடுசெக்கரின்விளக்கர்
தய்யவெளிசூழ்ந்தெனமருங்கினிடைசூழ்ந்தார்
மையமருமேகமொடுவானுடுநிகர்ப்ப
மொய்யளகபங்கிமலர்மாலிகைமுடித்தார்.

(கச)

தாரணியொழுங்குருவனைத்தலையங்கு
நேரெனவிழித்துணையிலமைவாரிநிரைத்தார்
பேரருவிவெற்பிணையெனப்பெருமுலைக்க
ஔரவடமிட்டகிலுமாரமுமணிந்தார்.

(கசு)

அணிக்கமலம்வாலவெயிலண்ணியதெனச்செம்
மணிக்கடகமங்கைதன்மலர்க்கையில்குத்தார்
பணிக்குழைசெவிக்குழையணிந்துபதமேற்கிண்
கிணக்குரல்சிலம்பொடுசிலம்புகிளர்வித்தார்.

(உ௦)

கிளர்ந்தவழகுக்கழகுசெய்கிரியதென்ன
வளர்ந்தமுலைவல்லியையிவ்வாறழகுசெய்தா
ரிளந்தளிர்முத்துணைசிவப்பவெழுநென்றார்
தளர்ந்தவடையாள்சிறிதுமெல்லநடைத்தளர்.

(உ௧)

தந்தைபெரிதன்புருகநின்னுசரணமீதே
சிந்தையின்மகிழ்ந்தவன்பணிந்தருகுசென்ற
ளந்தமுனிகண்டுவகையாழியின்விழந்தான்
வந்தவர்முனிக்கவளைவாமமுறவைத்தார்.

(உ௨)

வைத்தபொழுதங்கையினிலைச்சுருள்மலர்ப்பந்
தித்தகையதேத்தியொருகாப்புமினிதிட்டுச்
சித்திரமணிக்கலையணிந்துசிலேவெளுந்
கொத்துமலர் தூவவொருகொம்பருகிருந்தான்.

(உ௩)

இருத்தலுமுனக்கென்மகளின்பமனையாகக்
கருத்தொடுகொடுத்தனனெரிக்கடவுள்காண
நிருத்தலுமுரைத்தபடியென்றுநிருதன்கை
விரித்தவுதகம்பொழியவேதமுனிகொண்டான்.

(உ௪)

கொண்டலின் முழங்கினவலம்புரிகள்கொம்பின்
முண்டகமலர்க்கைவிரல்பற்றி முனிசுற்றி
மண்மேனலக்கிடவுடன்னைவலம்வந்தா
னண்டருமகத்திடர்புறத்துமகிழ்வாரூர்.

(௨௫)

வேறு.

நாரியுமுனிவனும்நாரிமாருடன், சீரியமணவறைசென்றுபுக்கனர்
காரொனுமிராத்திரிகரன்பணித்தலா, லூரினேநோக்கினரும்பர்யாவரும்.

(௨௬)

வருமுனிமருவினால்காரைத்தந்திவ, டருகுவன்சுரர்க்கிடர்நருமுன்னே
யிவர், பிரிவதானற்றிருன்பெருக்குவோமெனா, விரிகதிரவன்குடவெற்பில்
மேவினான்.

(௨௭)

மேவியவிச்சிரவாவும்வெய்யகட், காவியினிராத்திரிகரியுமன்பினும்
பாவியமலரணைப்பள்ளியெய்தலு, மோவியமனையவரும்கமுந்தினான்.

(௨௮)

முந்தவேயெய்கெனமொழிந்தவெம்பிரா, னந்தமாரணையினியகலென்றே
வினான், சிந்தையிலவிரகமாங்குறும்புதீர்த்தற, நின்றதயில்முனிக்குமுன்னே
றிபிறந்ததே.

(௨௯)

தேமருவரையினிலரக்கன்சேர்ந்ததுங், காமருமணமொழிக்கடனுமக்கட்
ன், ரோமுறப்பலித்ததுந்துயின்றபேர்களு, வாமெனத்தோன்றியதவனுக்க
ன்றோ.

(௩௦)

அன்றவனிராத்திரிகரிதனங்கமு, மன்றலம்பசுந்தளிரவடிவுநோக்கலும்
வென்றியினரக்கியர்மேனியாதலால், நன்றெனவிருந்ததுநவையுண்டாயதே.

ஆயவருருகண்டன்புநீங்கினன், போயதுநோன்பெனப்புக்கெதழுந்தனன்
றாயநான்மறைகளுஞ்சுடர்விளக்கிட, மேயினன்கந்தமாதனத்தினமீதேரோ.

( )

மீயுயரருவிவீழ்வெற்பின்சென்னியிற், போயொருவடதருப்புறத்தின்பு
ற்றய, லாயிடையோகமோடமர்ந்தனனினித், தாயிடைப்பிறந்திடாத்தவஞ்செ
ய்தன்மையான்.

(௩௧)

தன்பொருட்டிருஞ்செய்துமுனியைத்தையல்பாற், றுன்புறப்பிரித்தவ
ள்துயிலுணர்த்தியே, மின்புலம்புந்திறம்பார்ப்பவெய்யுவன், பொன்பிறுஞ்
சுணதிகைப்பொருப்பிறேனன்றினான்.

(௩௨)

தோன்றலுந்திசைதிசைதோறுஞ்செங்கதிர், கான்றதுமுனிமனக்காமமா
மிரு, னேன்றவன்றீவீனையிரிந்தவாமென, வான்றமேதினியிருளினத்தும்
போயதே.

(௩௩)

போயபினிராத்திரிகரிதன்புவணைத், தூயகண்டயிலதுணுக்கெனவிழித்
தாயினேமுனியுனையருகிற்கண்டில, னேயெனவழைத்தனளிரங்கியெங்கினான்.

புரீதகநிணைகலாசபுராணம்.

நாண்மலர்ச்சரிசுமூல்சரியநல்வழி, வாண்மலர்க்கண்மழைவழிந்துகால்
பொரத், தோண்மலர்த்டொடையலுந்தோடுஞ்சிந்திட, நீண்மலர்க்கைகயிணைநெ
ரித்துவீழ்ந்தனள். (௬௭)

வேறு.

வீழ்ந்தபொழுதெழுமுன்னம்வெவ்வினையென்பொல்லாக்கண்
சூழ்ந்ததுயிலெழுமுன்னேபிரிந்தெங்கேதுவள்கின்றாய்
தாழ்ந்தகுலத்தெம்மரபுன் நன்மரபுக்கொவ்வாதோ
வாழ்ந்தகுலவாழ்க்கையுமிம்மணவையும்போதுமோ. (௬௮)

போதொன் றுமணைமீதுன்புயர்தமியேன்புணர்ந்தறியேன்
யாதொன் றும்பலகா லும்பயிலாமுன்னிகழுதியோ
தாதொன் றுமுமலாரும்வேறுசிலர்தாமுளரோ
தீதொன் றுமில்லாதாற்கீதுமொருசெய்கையோ. (௬௯)

செய்யவிதழ்க்கந்திருவக்கன்னியரோதெய்வகுலத்
தையலரோ*வியக்கியரோவெவர்தாமோதமக்கன்பாய்
வெய்யதொருமாயத்தாலுணைக்கொடுபோய்விட்டனரோ
வையுனிராத்திரிகரணுக்கவரெல்லாமஞ்சாரோ. (௭௦)

அஞ்செழுத்துந்திருநீறுமகனமாப்பிற்புரிநூலுஞ்
செஞ்செவியுங்குண்டலமுஞ்சடைமுடியுந்திரடோளும்
விஞ்சுமணந்தனிலென்னைக்கடைக்கணித்தவிழிநோக்கும்
வஞ்சுமறயான்காணவினன்மிங்ஙன்வாராயோ. (௭௧)

வரும்போதப்போதென்னைமணம்புரிந்துகரம்பிடித்துத்
தரும்போதுதொடைசூட்டித்தழற்கடவுள்வலஞ்சூழ்ந்து
பெரும்போதினமளிஅறைபுகுந்தளவிற்பிரிவோமென்
றிரும்போதமனத்திநீனைந்திருந்தனையோவறியேனே. (௭௨)

அறியேனைத்துயிலெழுப்பியறிவித்துவெறுத்தனையேற்
சிறியேனையிவணிஹத்திச்சென்றக்காற்றிங்குண்டோ
நெறியேயின்வாவெனினுநின்மொழியான்மறுப்பேனோ
மறியேந்துமெம்பெருமான்நிருவாக்கும்வழுவாமோ. (௭௩)

வழுவறவென்குலத்தாதையுணக்குறுகிவணங்கிபநா
ளபுகியநின்மகட்குமணமதுசெய்வான்வரந்தே
னெழுமுகெனரீபுரைத்தபடியிப்படிவைத்தேருத்தற்கோ
விழும்பமாதவர்க்கெல்லாம்பொய்சொலவுள்வீதியுண்டோ. (௭௪)

உண்டோவென்னுடன்முனிவுமுண்டானுலுரையாயேல்
வண்டோடுங்குழற்சேடிமடவார்க்குமுரையாயோ

* அரக்கியர் என்பதூஉம்பாடம். ௦ இராத்திரிகரன்-இவன்பிதா.

† தரும்போது—மெலித்தல்விகாரமெனினுமமையும்.

வெண்டோளா நகருச்சுனைசெய்தெந்தையெனை வரம்வாங்கிக்
கொண்டோகையா ப்பயந்தான்மற்றிதற்கோகோமானே. (சுந)

மாணரைப்பணைநீர் நறவம்புரியமதித்தனையே
லாளுமலெனையுடன் கொண்டேகிணையெலடியேனுங்
காளுமலர் தந்தும்புனலளித்துங்கற்கந்தமுடன்
தெருங்கனியீந்தும்பிரியாமற்றிரியேனே. (சுச)

நோற்கின் தவங்கனிணுமறைமுதலா நூனீங்கன்
பார்க்கின் நகல்வியினுங்கைப்பிடித்தபாவையரைச்
சீர்க்குன் தத்தனியேவைத்தொருவழிபோய்ச்செய்தரும
மேற்கின் ததருமமென்பதுண்டோவந்தியம்பாயே. (சுஎ)

பாயிருளென்றொருபாவிவரப்பாவினே றுயின்றேறன்
போயதொருநினைவெறுக்கக்காரணமென்புகழோனே
செயிருவிண்ணவருலகோவயனுலகோசிவனுலகோ
நீயிருக்குமலகேதுயாணும்வரநிகழ்த்தாயே. (சுச)

எனென்றயில்லையினியிரங்கேகெலன்றயுமில்லை
நானென்றலுய்வதில்லைநன்முனிவர்குலக்கோவே
தெனென்றமொழியார்யான்செய்குறையுண்டென்னுரோ
ஆனென்றதனியேயிங்குயிர்போயுமிருக்குமோ. (சுச)

இருக்கமுடியாதுதனியென்றமுதாள்கீழ்விழந்தான்
மருக்குமலார்பவருகெவந்தவனையெடுத்தித்திச்
சருக்களகமுஞ்சொருகிச்சொரிவிழிநீருந்தடைத்து
நெருக்குமினமுலைல்லாய்நீயிரங்கேகெலனமொழிந்தார். (சுச)

மொழிமறையுந்தவநெறியுமுழுதுணர்ந்தமுனிதானே
பழியிதுவென்றறியானேற்பாவமிதென்னெண்ணுனேல்
விழியிணைநீர்ததும்பவுனைவிடுத்திருப்பதும்முறைமைக்
கிழிவெனவுமெண்ணுனேலிவ்வுலகங்கொள்ளுமோ. (சுச)

கொண்கையுமப்பெரியோர்தங்குறிப்பையுமயாமறிவோமோ
தெள்ளருவிப்பெருங்கிரிக்கேதவநெறிக்கேசென்றானே
வெள்ளநதிப்புனிதநீர்க்கெய்தினனேனும்ண்டின்ன
முள்ளருகிவராதொழியானீதுயரமொழியென்றார். (சுச)

என்றலுமவ்வுரைகேட்டவிலங்கிழையுமகங்குழந்து
சென்றகதிர்வரக்காணத்தாமரைபோற்சீரழிந்து
துன்றமழையிலாதிரங்குந்தோகையும்போலத்தோகை
சென்றமுனிபோனவழிநோக்கித்தினைத்திருந்தான். (சுச)

வேறு.

இருந்துயர்க்கொழிந்தவனிருந்தனன், விரிந்தகந்த்மா தனமிசைக்கணை
பொருந்துமால்நிழற்புற்றுமூடுற, வருந்தவஞ்செய்தேயவ்னிருந்தனன். (௫௪)

இருநிலம்பெழும்பிரமனென்பவன், நருமகற்கொருதனையனுவ
னரியமெய்த்தவத்தவதுவேறுவே, ஹரிமையிற்கருத்தொன்றுமெண்ணிலன்.

இலகும்யோகமில்வகையிருந்துளி, யுலவுமால்மரத்தும்பர்கொம்பின்மேற்
குலவுந்தன்குலப்பேடுகூடவே, யலகுசொல்லுங்கேரண்டம்வாழாமல். (௫)

ஆலமார்த்தகேரண்டமற்றொர்நாட், குலமார்த்தன்பேடைதய்த்திடச்
செல்வண்டிகொண்டின்னுசெல்வனென், நேலமென்பெடைவிடுத்தெழுந்ததே

தேடுகுன் நழுந்திசையும்வாவியுங், காடுமெங்கணுஞ்சிறுகால்விரித்
தோழகீடு தூரத்தொருண்டிகண், டாடிவாயெடுத்தகமிழ்ந்ததே. (௫௮)

மகிழ்ந்துபுள்ளுமீள்வழிக்கொடேகலு, நிகழ்ந்தசெங்கதிர்க்கடவுள்நீன்பரி
யகழ்ந்தமேல்கடற்கரையடைந்தது, திகழ்ந்தவந்திவானிருஞ்சிறந்ததே. (௫௯)

தேடுமேயெனைச்சினைவயிற்றுடன், வாடுமேவரும்வழியைநாடியென்
பேடுவீடுமேயென்றுபேதாது, வோடியோடிமென்சிறகரோய்ந்ததே. (௬௦)

சூயமோயுநின்னுன்னுமுன்னுமெய், மாயுமாயுமவ்வழியிருட்டலாற்
போயுமீளுமவாய்புலரும்வெய்யவன், சாயுமோவெனக்கொடுமைசாற்றுமால்.

மாலிருட்கடல்வந்துமுடலு, மாலினுக்கினியரிதுபோவதென்
ரேலமிட்டுநெந்துடலுடைந்துசெஞ், சேலடுத்தேதார்வாலிசென்றதே. (௬௨)

சென்றொராயிரஞ்செவ்வீதப்புறம், துன்றுதாமரைத்தய்யநாண்மல
ரொன்றின்மீதிரண்டடியுமுன்றிநின், நன்றிராவெலாமவனிருந்ததே. (௬௩)

இருள்பரந்தகேரண்டனின்னமும், வருகிலானிதுமாயமோவெனக்
கருவயிற்றொடுஞ்சிறுககால்புடைத், துருகுபேடைநின்னுழலுமங்கரோ. (௬௪)

அங்குமிங்குநாகைநீதனித், தெங்கணைகினையெவர்தடுத்தனர்
கக்குல்வாய்விழிகாணைதுபோய்த், தங்கினுய்கொலோதாமதஞ்செய்தாய்.

செய்யவவாயிராதேடிவந்தது, முய்யநாண்மகிழ்ந்துண்டிருந்ததும்
வெய்யதேநிராவின்னவீனந்தது, மையகோவிதின் நழுகதாய்தே. (௬௬)

தொசிசு முத்திச்சருக்கம்.

சக

ஆயபுள்ளெலாமடவியெங்கணும், போயும்வாயிரைபுசிப்பதில்லையோ
மேயநீயும்போய்மீள்வதில்லையோ, தீயதினன்றயிற்செய்கையென்கொலோ.

என்னையும்மற்றதெங்ஙனேனுமோர், கன்னியம்பெடைகண்ணொய்கொலோ
வுன்னையன் றியென்னுயிரிருக்குமோ, மன்னவென்றுதன்வாயாற்றுமால். (௭)

வேறு.

மாலுறுமிதையத்தோடுபெடுமில்வருத்தங்கூர
மேலுறுதயர்க்கேரண்டன்கமலத்துமேகூங்காலைப்
பாலுறுமதியைநீக்கிப்பனியிருளகற்றியொற்றைக்
காலுறுபரித்தேர்வீரன்குணதிசைக்கடலில்வந்தான். (௭௬)

வந்ததுவெயிலின்சோதிவெனவரிவண்டுபாடக்
கந்தமென்பொகுட்டுமெடுமிதழெனுங்கதவுநீங்கப்
புந்திமின்மகிழ்ந்தகஞ்சம்போலக்கேரண்டனெஞ்சத்
தந்தியிற்புகுந்ததன்பமடங்கலும்போயிற்றாங்கே. (௭௭)

ஆங்கறிவுடையோர் தம்மோடறிவுளோர்கலந்தகாலேத்
தீங்குறிலிருபாலோருஞ்சேர்குவர்நலனுஞ்சேரு
மோங்குறிலிருபாலோருமொருவழிப்பெறுவரென்ப
தீங்குறுகமலமேவுங்கேரண்டனிடங்கண்டேமால். (௭௮)

கண்டதுவெயிலின்சோதிகேரண்டன்களிப்புவிங்கக்
கொண்டதொருண்டிருநென்னற்கவ்வியகூர்வாயோடும்
புண்டரீகத்தினின்றமெழுந்ததுபுடையின்வீசித்
தண்டலிற்சிறகுச்சண்டமாருதந்தயங்கிற்றம்மா. (௭௯)

மாயிருஞாலமுண்டோன்மலர்ப்பதக்கலுழன்போலப்
போயதுவிசம்பினூடேவழியதுபுகுந்துபெடை
யேயெனவரற்றித்தேதடிவயிறுலத்திரங்கிவீழ்ந்து
தீயவெந்துயரங்கூருங்காலையிற்சென்றதன்றே. (௮௦)

சென்றதன்சேவல்மேனிதாமரைச்செவவிப்போதின்
மன்றலம்புதியசண்ணமணப்பமுன்வரலும்பெடை
துன்றிருளுழந்தனோயுந்துயரமுமொழிந்துதன்க
ணின்றெறிபிறக்கநோக்கிகெழுதியித்திருந்ததோர்பால். (௮௧)

ஒர்புடையிருந்தபெடையூடலைக்கண்டுசேவல்
சோர்வொடுநென்னன்மாலேதயருழந்திருத்ததின்று
பேர்வறத்தமியனிங்கன்வருதலும்பிரிந்தென்மீதி
லார்வம்விட்டிருந்ததென்கொலெனவெண்ணியணைத்ததன்றே. (௮௨)

அணைத்தலும்*பணைத்துப்பேடைசிறகிடையடங்காதாகி
யணைத்ததன்வாயிற்சேவலிராதருவாயுந்தள்ளிப்
பணைத்தகான்மீதுகோத்தபடருகிற்காலுக்கீத்
துணைத்தகண்ணிவந்துகண்டஞ்சரித்துமெய்விதறிற்றம்மா. (௭௬)

மாலையிறிகுடைத்தவுண்டுகொண்டிங்ஙன்வருமுன்வெய்யோன்
வேலையிற்படிந்தான்கஞ்சமீதொருபொய்கைகைவகிக்
காலையிற்கடிதுவந்தேன் கலங்கியதுயரொண்ணுதென்
பாலயிர்த்திடுவதென்கொலென்றதுபரிந்துசேவல். (௭௭)

சேவலதுரைப்பப்பேடைநின்றிருமேனிசெவ்விப்
பூவலர்மணப்பேவேரூர்பெடையொடும்புணர்ந்துவந்தாய்
மேவலநின்றையெண்ணுமென்னையோவெறுத்தியென்பா
லாவல்லிட்டிருந்தாயன்றியிருக்குநீயஞ்சவாயோ. (௭௮)

அஞ்சவையுண்டியென்கொல்லருந்துணையென்கொலிந்தப்
பஞ்சரமென்கொலின்பப்பரிவென்கொல்பலவுமென்கொல்
வஞ்சகம்புரிந்தநின் கண்காணவேவலிதென்னாவி
துஞ்சவதொன்றென்றென்றெழுந்ததுதுணிந்துபேடை. (௭௯)

பேடையையிலக்கிச்சேவலுணையன்றிப்பிறவற்றோடுங்
கூடயானென்றாயில்லைக்கூடியதின் றாயில்லை
வாடுதெலாழிதித்தத்தம்மணையிர்சலிப்பவேறு
நாடுவர்புறம்போயென்றானாகமற்றதுபோலுண்டோ. (௮௦)

உண்டெனில்வஞ்சமென்பாலீங்கினிதுரைப்பன்கேண்மோ
வண்டருங்கிரியினிந்துவாலின்கீழ்ப்புற்றில்வவகு
முண்டகன்போனமுனிபுகுநரகம்யானு
மண்டுறப்புகுவேனென்றதுசேவல்வாய்மலர்த்ததன்பால். (௮௧)

அன்புறுபெடையோடந்தச்சேவலன்றைந்தவாய்மை
வன்புறுதவத்திலீங்குமுனிசெவியிடுத்தலோடுங்
துன்புறமனத்திலெண்ணித்தன்னென்னவெழுந்துநோக்கி
யென்பிறிதுரைத்தாயெண்ணப்பறவைநீயிம்புகுகன்றான். (௮௨)

இயலறம்பொருளோடின்பம்வீடெனவிசைக்குந்தொன்னூற்
செயலுறுமின்பஞ்செய்துபின்பன்றோசேர்வரவீடு

*பணைத்தல்—பிழையுடைத்தாதல். பதைத்துஎன்பதூஉம்பாடம்.
பார்ப்பென்கொல்என்பதூஉம்பாடம்.

மயலொடுமனைவியங்ஙன்வருந்தவீங்கிருந்துனோன்பு
முயலிலென்முயன்ருயில்லையாகிலென்முனிவர்கோவே. (அங)

வேதநீயுணர்ந்தாயேனுமெய்த்தவஞ்செய்தாயேனு
மாதவன்மயங்கும்பாவம்வருமுனக்ககறுதியையா
வேதமிலென்பேடைக்குயானொருபிழைசெய்தேனேற்
பாதகமெனக்குமுன்போலிவழிபலிக்கவென்றேன். (அச)

என்றுரைசெய்ததந்தக்கேகண்டனிருழநன்று
நன்றிதுசரதமென்னவியதயத்துணாடிநாடி
நின்றநின்னேறங்கியெங்கிருநதுயிர்த்துயிர்த்தவம்மித்
தன்றுணைவியுநீர்மல்கத்தையலைநின்னதுணைந்தான் (அதி)

தானவரல்லுங்காலம்பிறப்பேதாளர்த்துநொந்து
வானவரல்லுங்காலம்வருவதேதாமதிக்கவொண்ணாக்
கானமரளக்கேகாதையிராத்திரிகரிதன்காதல்
போனதுமுனிக்குமீண்டுபுகுந்ததுமனத்தினுடே. (அசு)

ஊடுறுதுயராலன்னொருபுதுவருடமாயத்
தாடுறுவேற்கண்ணைப்பிரிந்தநாளானவென்றெண்ணி
வாடுறுமனத்தனாகிவரையினுமிழிந்துபோயக்
கோடுறுமுலையாள்வைசுங்கொழிநகர்கழதுபுக்கான். (அள)

வேறு.

புக்கனன்முனியெனப்பலருமுன்புகலஹ்
தக்கராத்திரிகரிதரிவீரப்பிரிவினா
நெக்கிருநஞ்சுருகிவந்தெதிர்கொடேநியமனைக்
கைக்குவித்திருபதம்பரவினாங்கருணையால். (அஅ)

கருணையங்கொழுநனைக்கடிமனைக்கொடுபுகுந்
தருணபங்கயமுதத்தழகெழுந்தணிகலந்
தருணகொங்கையினணிந்தகின்மணந்தனையினர்
திருணறுங்குழன்முடித்திருகண்மையெழுதினாள். (அக)

எழுதரும்வடிவினாள்வருயிர்க்கணவனிப்
பொழுதுவந்தனெனப்பொருவரும்பதியுளோர்
முழுதுமத்தாதையுமுதமலர்ந்துருகினார்
பழுதிலாவிருவருங்கலவியுட்பழகினார். (கஃ)

நாரியும்முனிவனுமநாடொறுங்குடுறச்
செரும்விண்ணவர்செயுந்தீவினைத்திரளொலா

மோருருக்கொண்டதெயொப்பவப்பேதைபாற்
காருருக்கருவயிற்றுநிறதக்காலமே.

(கூக)

காலிலைத்திணைமுலைக்கண்கறுத்திதழ்வெருந்
தாலிலைத்திருவயிற்றடிபுடைத்திடைதடித்
தோலையிற்றுகழைபொருமவியிருழிந்துடல்பழுத்
தேலம்படிச்சகைவபுளிப்பிவைசுவைத்தெய்தினான்.

(கூஉ)

எய்துமவ்வயவுளோயெவையும்வந்துறுதலும்
பெய்தகோல்வளையினொருமகப்பெற்றனள்
நீகையிரண்டொருபதுங்கதிரெயிற்றதரமோ
ரையிரண்டானனந்தானுமுண்டாகியே.

(கூச)

ஆகமேபுயலுமாயசனியேசொல்லுமாய்
வேகமாயடுசுடற்குஞ்சியாய்விஞ்சுபா
நாகநீள்பெலமுழைச்செவியுமாய்நவையிலா
வாகனாமகனையின்மடியில்வைத்துருகினான்.

(கூச)

நானுமப்பருமுலைப்பெருகுபானல்கியின்
ரோளானைத்தரதனத்தொட்டிலிட்டசைதரத்
தாளினிற்றவழ்தலுந்தளருமென்னடையுமாய்
வாளெயிற்றித்தழ்மடக்குமரனும்வளருநான்.

(கூது)

வளருமாமதலையையாதவத்தாதையுங்
கிளருமார்புறவணைத்தருமறைக்கிரியையா
லளவுமென்சவுளமாதிருகைமுந்தூலும்
சுளமகிழ்ந்துதவினானுவகையாலுருகுவான்.

(கூசு)

உருவமாமைந்தனுக்குமைதிருப்பாகனார்
தருவரம்பேவண்டுமென்றெண்ணியத்தவமுனி
திருமகற்கொண்டுபோய்த்தெய்வவான்கயிலைபுக்
கருநெறித்தவநிலென்றவனைவைத்தேகினான்.

(கூவு)

ஏகலுந்தெசமுக்கன்றவமுமரிக்கிடைசெய்
நாககங்கணனுமுன்வந்துவாணவற்
காகமுக்கோடித்தகவிலங்கையுமளித்
தோகையாலாவணப்பெயருமன்றுதவினான்.

(கூடி)

† பசுந்தோல்மடித்துவருனப்பதூஉம்பாடம்.

0 மடி—உணவு.

‡ எ.சுளோரிருபெதன்பதூஉம்பாடம். § நதிக்கிடைசெயஎன்பதூஉம்பாடம்

வேறு.

உதவுஞ்சிவன் றன்வரம்பெற்றுள்ளவரீட்கையரக்கன்
மதவெங்க ளிற்றினே நிவரலுமாயன் போந்து
முதுவிண்ணவர்க்கும்மூன் றுகோடிமுதல்வவுனக்கீ
ததிகமல்லீண்டேயரைக்கோடியவாங்கென் றறந்தான்.

(கூ)

அறைந்தான் மொழியின்படியேயரக்கன் ஸயிலேசென் று
சிறந்தாய்மூன் றுகோடியரைக்கோடியாகச்செய்தாற்
புறந்தானிடுவர்போர்க்குப்போந்தே தவரெவரு
நிறந்தாள் சடையவென்னத்தந்தே தனென்றாநிமலன்.

(கூ)

மலராந்தடங்கட்டி ருமால்வந்தமாயவியற்கை
யலராமனத்தன நியாதளியிலே னுமுகன் றான்
புலரா முகப்பன்முறுவல்புலவரெவரும்பூத்தார்
சலராசியைவெற்பதனாற்கடைந்தவள்ள றணந்தான்.

(கூ)

தணந்தான் கைலசச்சைலம் தன்னேவா ள்கொளரக்கன்
மணந்தாயுந்தந்தைமரபி லுள்ளயாருங்
குணந்தான் கொடியினே னுங்குடிகளோடுஞ்சென் று
கணங்குளா கிச்சூழக்கடற்கணி லங்கைகலந்தான்.

(கூ)

கலே னாடிவரும்புயத்தான்கடல்சூழில்வந் தமேலிப்
பொலே னாடெறிக்குந்கரம்புருந்தே தயாளுமெல்லே
நலே னாடிவன்றாயுலக்கைநளினக்கையாற்பிடித்துத்
தலே னாடுரெனவிட்டுக்குற்றக்கண்டுதளர்ந்தான்.

(கூ)

வேறு.

தானேநெற்குற்றமுக்குந்துயரென்கொ லுனக்கென லுந்தாயுங்கட்டு
மானையுங்கரத்தானைமாப்பிடியின்வடிவமைத்துவணங்கவென்ன
யானையித்தரையாளநெற்குற்றவியல்போவென் றிலிங்கம்வாங்க
வானே னுசியபெருமான் வடகயிலத்தி குமலேபோயடைந்தான் னான்.

(கூ)

அன்னவந்திறைஞ்சவரனீபோந்ததென் கொலெனவவனென்ன
நின்னாகம்புசிக்கவோரி லிங்கந்தரே வண்டிநிமலவென்ன
மின்னாப்பொற்சடைமுடியான்வழங்குது லுவவனெந்திமி னாங்கலை
நீநன் னாரணன்கருதிமுனியாகத்தொடர்ந்துவழிநடுவேநின்றான்.

(கூ)

ஆனனம்பத்துடையவடலரக்கன்வரும்பொழுதவனுக்கலர்ந்துதெண்ணீர்ப்பு
பானமதுசெய்வதற்கோத்தவனநெடுமால்வெட்டுப்பத்தறிப்போந்து

சீவராத்திரிபுராணம், கன்மாடபாதச்சருக்கம் திகம் செய்யுளும், பிரமோக்
தரகாண்டமசிவதானமகிமை சக-சு0ம் செய்யுளும் பார்க்கவபுராணமும், ஆரா
வணனுக்கெதிரேவந்தது விநாயகப்பெருமானென்னதுகூறல்களண்க.

0 முந்தியசெய்யுளுக்காட்டிய பிரமாணநூல்களிலே இராவணனுக்குச்
சலமோசனகஷ்டம்நேர்ந்ததென்றும் இன்னுஞ்சிலலிகற்பங்களுங்கூறப்படல்
காண்க.

மாநிருதனந்தமுனிவனை நோக்கிப்புனலருந்திவருமட்டுக்கு
நீர்நனைக்கையேந்தவேண்டுமிந்தவிலங்கமெனநெடிதுசொற்றூன் (௧௦௬)

நெடியமுனிவனுநின்னைமூன்றுகுரற்கூவுவனன்னேரம்வாரா
விடிவமாருர்க்கடைவனென்றிடலுமர்க்கனுந்தன்*வேடையாற்றூன்
கடித்தனுக்கொருமித்துச்சிவலிங்கமம்முனிதன்கைமேல்வைத்துக்
கொடிவர்ப்புவாவியிற்போய்க்குறுகலுமுக்குரலுமுனிகுவாரின்றூன். (௧௦௭)

கூவுமொருமுக்குரற்கும்வந்திலனென்றந்தமுனிகுளிர்பொற்கையின்
மேவுமிலிங்கத்தையயன்மேவுமொருகோச்செவியின்விளங்கநாட்டி
யாவரசைத்தாலுமசையாதிவணையிருக்கவெனவிதைஞ்சிப்போனான்
நேவரதைக்கோகர்ணமெனப்புக்கழந்தார்தெசமுகனுந்திரும்பிப்போந்தான். ( )
வேறு,

போந்தான்முனியைப்புடைகண்டிலமென், நாயந்தான்சிவலிங்கமொராக்குழு
யின், வாயந்தாலயமோடுவயங்குதல்கண், டேயந்தாவிருகைகொடுத்தனனான்

ஆலம்பருகும்பொருளச்சதனார், சீலம்புரிசொற்படிசேவடிவேர்
தாலம்புகுலிங்கசயம்புவதாய்க், கோலம்பெயராதுகொழந்தெழுமால். (௧௧௦)

†எழுந்தானிறையைத்தழுவிக்கொட்டொ, விழுந்தானடிவேர்பறிமேருவென
வழுந்தாரமுடித்திரளத்தனையுள், செழுந்தாராகையிற்புடைசிந்தினவால். (௧௧௧)

சிந்தாகுலமுந்தரினக்கொடியோன், நொந்தான்மெய்யொடுங்கிநுடங்கின
னென், நைந்தாருவினாடவார்த்துநகைத், தெந்தாயெனவீசினையேத்தினரால்.

ஆலித்திடுமண்டரதிற்பினெதிர், கோலக்கிரிமந்தரமுங்குமுறக்
காலிட்டதன்வேர்பறியக்கடவா, மேலிட்டலைவேலையின்வீசினனான். (௧௧௨)

சின்னம்படவக்கிரியைச்சிதைவித், தின்னங்கயிலைத்தலையேகவேனாத்
தன்னந்தனியோயினத்ததுகண், மன்னன்வழிமேலொருமால்வருவான். ( )

வான்மிக்கநரைத்திரைவண்ணவுடற், கூன்மிக்கபுறம்பிபுகோலுடனான்
மேன்மிக்கதொர்வேதியனாகிடந், தேன்மிக்கவனக்கிவ்வீனாப்பெனலும். ( )

என்னன்னதொழற்கொரிலிங்கமுமை, மன்னன்நரவாங்கினனோர்முனிகோ
கன்னம்புகவைத்ததுகண்டமலன், முன்னம்புகவின்னமுயன்நனனான். (௧௧௪)

நால்வேதியுதாரநடந்துடல், மேல்வேடையடைந்துமெலிந்ததென
சீல்வேடையியம்பலுநின்மனறயின், நூல்வேடையாதுவனாநுவலவான் (௧௧௫)

*வேடை—நீர்வேடகை.

0 தாலம்—பூமி.

†எழுந்தான்றையேதழுவிக்கொட்டொ என்பது உம்பாடல்.

வாறேர்பணியும்வடவெண்கயிலைத், தேனோடுகுவட்டொருதென்குவி
தானோதலிலங்கைதரித்தபடி, யேனோர்கிலையாதுமுணர்ந்தறிவார். (கக)

ஆயும்பொழுதம்மலைதென்கயிலை, யேயுஞ்சிவலிங்கமுமிங்குநாநீ
யோயுந்துயர்விட்டவனோடுகெனக், காயும்நிருதன்கைகுவித்தகல்வான் (கக4)

அகலாழியிலங்கையதன்பதிபுக், கிகலாரிரதம்பிறிதேறியொரைம்
முகனாந்திரிகோணமுதற்கிரியைப், புகளாடிவலஞ்செய்துபோற்றினனான். (க
வேறு.

போற்றிநின்*நிரதமுத்தரதிசைப்புறம்விடுத்
தூற்றவெற்பினொருகீட்டிசையினேறியுரவோ
னாற்றலிங்கொடியகையிருபதுங்கொடனைசெய்
தேற்றமிக்கவனெடுப்பவிறையோனுமசையான். (க2க)

அசைகிலன்சிறிதுமென்றகலவிட்டவனுமீண்
டிசையுமங்கைகளொரெட்டிபைவன்மேனியுறலாய்
மிசையின்மற்றவைபடப்படியின்மார்புவிரவத்
தசமுகன்மழுவிரம்பவெழுமுகன்றுதளர். (க2உ)

தனருமங்கைகளொரெட்டுறுதமும்புபெருமான்
வளருமங்கமொடமுந்தியும்வராதமர்தலான்
மிளிருமண்டமழியுழியினுமேனியழியா
தொளிருமெய்தனதுமெய்யெனவுணர்த்தினனரோ. (க2ங)

உணர்ந்தமாலயன்விழிக்கரியமெய்யுலையுமோ
வணிந்தவானுருவமானதுமகப்படுமேதா
பணிந்தபாதலமுறுத்துபதமும்பெயருமோ
தணிந்தனானவொளியாயவொளியுந்தளருமோ. (க2ச)

மோசமுற்றநிருதன்முனிவுடன்கடிதெழுந்
திசனுற்றவரையைச்சினமொடெற்றுவனெனா
வீசுதெற்கிலுறவெட்டவவன்வான்வயிரமிற்
ருசறுத்தநிருதித்திசைவிழுந்ததுவே. (க2ரு)

வேகவெங்கண்வழிக்கடைபொறிச்சிதநீண்
மாகவெண்பிறையெயிற்றகலவாய்புகையெழுச்
சேகரங்களொருபத்துமசையத்திசைதொறும்
போகவெங்கைவிசிறப்புவவர்மேனிருலைய. (க2சு)

* “தேரைநிறுத்திமலையெடுத்தான்”. என்றார்மாணிக்கவாசகரும்.

குலையெண்ணுலகமுங்குலவுபா தலநெளநிற்
தலையவான் முகட்டங்க லுமதிர்ந்துழலநின்
றுலையேமகபடலத்திடியொரோழ்கடல்கூந்
முலையவாயொருபதும்பெரி தூரப்பன்மலிய. (க௨௭)

பல்லுலையிற்றெடுகடித்தபருவாய்தனைமடித்
தொல்லையிற்சினமெழுப்பியொரிதோர்மவழிபோய்ச்
செல்வவக்கடல்விடந்தனிதிரண்டவடிவீ
தல்லெதொப்பிலையெனப்படலருமஞ்சியலற. (க௨௮)

அலறியா தவனும்புலியுமஞ்சியயல்போய்
விலகநீள் பெரியதே தாளவனனறந்தவிசையாற்
குலவுமேருவரைசாயமுதுகூற்றும்வெருவக்
கலகவழியிதுகாலமெனநாகர்த்தற. (க௨௯)

கதமுதிர்ந்தமலர்தென்கயிலையிற்? கடமிளநிற்
திதனையின் றடிபெயர்ப்பனெனவெய்திந்ருதன்
மதியமண்டலமடுத்தவரவுக்குவடிவாற்
புதியகுன் றடிபறித்திடுபுயற்குநிகர்வான். (க௩௦)

*வானடுத்தவனாரையக்கரம்வளைந்து தழுவித்
தானெடுத்தலுநடுங்கின சகங்கன் முழுதந்
தேனெடுத்திருவாயுமைதிகைத்துவெருவாக்
கானடுத்தசடையானயல்கலந்தன்னரோர். (க௩௧)

கலத்தலும்முமைதழீஇயகையுடன்கைதழுவி
நலத்திடப்புறமவட்கருளுநன்னகையுமாய்ப்
பொலத்தடக்கைகளொரெட்டுமொர்முகப்பொலிவுமாய்
வலத்திருப்புறமரக்கன்மிசைவைத்தசினமாய். (க௩௨)

சினமழுத்துடிசெறிந்ததிரிருலம்பயம்
மனைவியைத்தழுவுகையின்மணிமால்வரைதொட
வனையநாகமதனங்குசமொடவ்வரதமு
மினையகைதொறுமமைத்தினிதுதெற்குமுகமாய். (க௩௩)

மாயனாடரியதே தாரடிமடித்தொரடிமீழ்த்
தோயடவீரமுதிராசனமிருந்துதுணைவன்
சேயதே தார்விரனுதிக்கொடுமுனிந்தசிறிதே
யாயராவனையெற்றலுமவன் றவறினான். (க௩௪)

௦ ஏழுலகம்என்ப தூஉம்பாடம்.   ிளயிறு—வக்கிரதந்தம்.
? கடம்—மலைப்பக்கம்.   † அரவு—ராகு.   ‡ புயல்—பெருங்காற்று.
* உயர்வரையொல்கவெடுத்தவரக்கொளுளிர்கடக்கையடர்ந்து” என்றார் சம்
பந்தஸ்வாமிகளும்
ஹீராசனம்—வலத்தொடையிலிடப்புறங்கால்வைத்திருத்தல்.

நானிலங்களும்திர்த்துடனடுங்கவலறிப்
பானுவின்சுடர்படுங்கடல்சிவந்தபடிபோல்
மேனிமெங்கணும்விழுங்குருதிவெள்ளமொழுகத்
தானெருங்கியலையாழியிடைதாழ்த்தனனரோ

(கக௫)

தாழ்த்தனன்கனலிதிக்கொருதனித்தெசமுக
ஹழ்த்தென்கடவினன்னெருருமைநாகமபர்வால்
வீழ்த்தெதான் றுவமையல்லதயல்வேறுமுளதோ
சூழ்த்துவிண்ணிடையினின்மமர்துள்ளல்புரிவார்.

(கக௬)

வேறு.

வாரிவிழுந்தவன்மீளவெழுந்திலன்வாரானென்
ஹருமவன்பரிதேரொடுசிந்தியுடைந்தேகச்
சீரியவங்கைகொடெற்றியெறிந்துதெழிந்தேதரின்
ஹருமகிழ்ந்தினிதாடினர்பாடினரவ்வானேர்.

(கக௭)

வானவர்துள்ளுமகிழ்ச்சிகள்கோணமலைக்கேகாழ்
வானவர்கண்டுகளித்தலுமானமுதத்தோனும்
ஞானவிரிஞ்சனும்வந்துவலந்தொழல்வெலோன்
கானாநுந்துளவோனுடநின்றுகசிர்தோத.

(கக௮)

ஒதெடுங்கடனஞ்சமுவந்தினிதுண்டோன்பா
லாதரவம்பிகையும்பயமாறினனன்பூரப்
போதமகிழ்ந்துபுகழ்ந்துவணங்கினர்பொன்னாடர்
வேதமுழங்கினகோணமலைத்தலமீதன்றே.

(கக௯)

அன்றுமைபங்கொருபாதிவிளங்கவரன்பாதி
நின் றுருவாயருவாகியகம்புநீங்காதா

*யொன்றுமிரண்டுமிரண்டுனென்னுமுடன்வேறாய்த்
துன்றுருக்குயிரானவர்தோன்றினர்தோன்றாதார்.

(கக௧௦)

தாரணிரீர்கனல்கால்வெளியேமுதருஹை
ரோணியாதிவநாதிவதாயொரெழுத்தானார்

* இதற்கு:— தானேயாய், அவையேயாய், அவைதானேயாய், தா
தான்மியசத்திரபுமாகியுமென்பதொன்று; மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வ
ன்னொத்துவா, புவனொத்துவா, கலாத்துவா, தத்துவாத்துவா, மூர்த்தியாயெ
ன்பதொன்று; பிரணவத்தோடுகூடிய பஞ்சாக்கரமாயென்பதொன்று; சிவமா
கியும், சிவஞ்சத்தியாகியும், அர்த்தநாரீசரனாகியுமென்பதொன்றாகப் பலபொ
ருள்கொள்ளப்படும்.

• ௦ வேறாய்—சொரூபசிவமாய். பேரூயென்பதூஉம்பாடம்.

† ஒருமூத்து: “ஒரெழுத்தாலெயுலகெங்குந்தானாய்” என்றதிருமுறை
ர்வாக்கின்படி. ஏகாக்ஷரம்.

பேரணியண்டமகண்டமொடாணலிபெண்ணாஹ்
வேரணிகென்கயிலைத்தலையின்றொருமெய்யாஹ்.

(கசக)

வேறு.

ஆனவக்கடவுட்சோதியவிர்திருமேனினோக்கி
வானவர் தடக்கைகடப்பிமாலயன்வருந்திக்காண
ஞானமாஞ்சுடேரெயெங்கணற்றவப்பயனேயின்றே
ரீனனாமரக்கஞலீடேறினமியாமுமென்பார்.

(கசஉ)

பாரியமறைவியனுச்சிப்பரத்துறைபரத்தின்செவ்வி
கூரியவரக்கஞற்கண்டிருவிழிகுளிராநின்றோம்
பூரியனே னுநல்லானிருதனைப்போலவுண்டோ
வாரியினஞ்சுண்டெங்களுயிர்த்தாய்வாழியென்றார்.

(கச௩)

வாழியவுலகீசமுமியாங்களுமழியாவண்ண
மாழிநஞ்சுண்டநன்றியதனினுநன்றீதையா
பாழியம்பொருப்பின்கீழ்போய்நருதன்பாதானம்வீழ
ஆழியின்முதல்வரீயின்றொருருக்கொண்டதென்பார்.

(கச௪)

கொண்டலித்கரியகூற்றையொருமறைக்குழவிக்காகப்
பண்டிதைத்தருளுமன்றோர்பதங்கடவூறிற்கண்டோ
மண்டமெம்பொருட்டாலிந்தவரக்கனைநெரிக்கும்பாதவ
கண்டனமின்றேறெதன்பாற்கயிலைமாமலையிலென்பார்.

(கச௫)

என்றவரிதைஞ்சப்பூசித்தெண்கணன்முருந்தனைத்தத்
துன்றுசெங்கதிருந்திங்கட்சோதியும்விளக்கமேந்த
வன்றிரைக்கடல்சூழந்தார்ப்பவருந்திரிகூடவெற்பிற
றன்றுணைத்தேவியோடுதம்பிரானிருந்தகாலே.

(கச௬)

காலமுமேருஞ்செல்லநருதனுங்கடலுணின்று
கோலவெங்கண்கடன்னிற்சிலகண்கள்குளிர்பூவென்னச்
சிலமோடிடந்துவெற்பின்றிருவடிக்கிட்டுஞான
மூலமேயபயந்தீயேன்முழுப்பிழைபொறுத்தியென்றான்.

(கச௭)

என்றொருசிரத்தைவாங்கியெரிபுரைகுஞ்சிரீக்கிக்
குன்றலில்சூருகுதள்குடுகெனவீக்கிமுன்கை
நன்றெனவுளகுதாங்கிநரம்பிணங்கம்பியாக்கி
வென்றிசேர்வீணையேந்திமிழற்றினன்கீதநாதம்.

(கச௮)

நாதமங்கெழுந்தபோதுநளியுவர்க்கடற்குமுண்டோ
கோதிலாவமுதமென்னக்குளிரிசையுமையாங்கேட்டுப்
பாதமீதிதைஞ்சியீசற்குணர்த்தலும்பரமனம்மை
யாதரிப்பவனையீண்டேயழைத்திபோய்நந்தியென்றான்.

(கச௯)

*குருகு—மூலோ.

0 உளகு—வீணைத்தகண்டி.

நந்தியும்விடைபெற்றே நகிகளிற்கடந்திழ்போய்வீழ்ந்து
சிந்தியசிந்தையனைச்சிவனழைத்தனனென்றேருத்
வந்தரமிசையின்மேகமதிர்ந்துபெய்வதுபோல்வேத
முந்துறுவாய்களார்ப்பழுக்கத்தொறுக்கண்ணீர்பெய்தான். (கதி0)

தானுள்ளீனமுப்பான்யோசனைதயங்கித்தோற்ற
மானமாற்பகலநான்ருயோசனைவடிவத்தோடும்
ஞானமாநந்திசொன்னநன்மொழிசெவியுட்கொண்டே
நீனிநக்கடல்விட்டோங்கிநிருதனுநிமிர்தலுற்றான். (கதி1)

உற்றெறிகடற்கண்மேகமுதித்தெனவெழுந்துசெவ்வி
துற்றிடுமுகமொன்பாணுந்தொட்டகட்குழியுக்கையாற்
பெற்றதோர்பாழுங்கொண்டபெருந்தகைநந்தியின்போய்ப்
புற்றரவணிந்தகோணைப்புனிதன்முன்பணிந்துநின்றான். (கதி2)

நின்றபோதமலனந்தநிருதனைநோக்கியன்பா
லன்றிரிசிரமுந்தொட்டவருவிழிச்சுடருமுன்னாட்
குன்றிறுவாளுமீளக்கொடுத்துக்கோடிசலிக்க
மொன்றுமங்களித்துச்செல்கென்றேருத்தாழ்ந்தொல்லமீண்டான். (கதி3)

மீண்டவன்போரும்போதுவிடுகிகைத்தலையுதாலும்
பூண்டபூந்தழையுமேந்திப்பூசிக்கவருவான்போல
நீண்டமான்மறையோனாகிநிருதன்முன்வரலும்வெற்பைக்
கீண்டவனவனையிந்தக்கிரிவருநீயாரென்றான். (கதி4)

யாரெனநெடிதுகேட்டராவணன்வதனநோக்கிப்
பாரெனும்பரப்பிற்றெய்வப்பதியெங்கும்பணிந்திப்போது
காரணவரக்கர்வாழ்க்கைக்கடல்கவிலக்கைநின்ற
மாரணமுதல்வற்போற்றியருச்சிப்பான்வந்தெனென்றான். (கதி5)

வந்தனனெனலுமங்கவளம்பதியில்பேதென்ன
வந்தபூரக்கர்கோமானன்னையாமொருத்தியன்னாள்
சுந்தரப்புதல்வன்கோணமலையின்கீழ்த்தோலெந்தானென்ன
நைந்துநொந்துயிரும்விட்டாளென்றனர்நாட்டினென்றான். (கதி6)*

என்னுமம்மொழிநாராசமிருபதுசெவியும்பாயத்
தன்னுயிர்பதைத்தெருஞ்சந்தளர்ந்துவீழ்ந்தெழுந்துவாய்விட்
டன்னையோவன்னையோவில்க்கம்யார்க்களிப்பனையோ
நின்னையுமிழ்ந்தென்னுவிநிற்றுகுமோநிலத்திலென்றான். (கதி7)

ஸ்ரீதக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

என்றவனிரங்குங்காலையிலிங்கநின் கரத்திலேந்நி
நின்நிரங்குவதொண்ணுதென்றிலிங்கந்தனெடுங்கையெற்று
மன்றலங்கயிலவெற்பின்வாம்பானிருதிதிகீழின்
வென்றியஞ்சயம்புவாகவிரிகடல்வண்ணன்வைத்தான். (௧௩௮)

வைத்தநீர்க்குமிழிமாய்தானீரதாமண்ணேனோடேமண்
னோத்திடுமுடலுக்கென்கொலிரங்குவையோர்பால்வாடை
மெய்த்தளிர்ச்சருகுடட்டவதனைவெஞ்சுறையோர்பாற்
றத்துறப்பிரிக்குமாவிசரிப்புமன்னதுவெயன்றோ. (௧௩௯)

ஒவெனவரற்றின்மாண்டார்க்குறுவதொருறுதியாமோ
தாவருமுதகப்பேறுந்தானமுங்கடனும்யாவந்
தேவர்ந்தேவன்கோணத்திருமலையினிற்செய்தால்
மேவுவன்னையந்தவம்பர்தம்வீட்டினும்பர். (௧௪௦)

உம்பரிக்கயிலைதன்னிலொருபொழுதுமையாளீசன்
வம்பவிழ்சடையைக்கையால்வகிர்ந்தலுங்கக்கையஞ்சிக்
கம்பிதற்கொளலுநம்பன்கண்டுக்கைத்தால்வாங்கிச்
சம்புவின்நீவின்னென்பாந்சாகரத்தெற்றிவைத்தான். (௧௪௧)

எற்றியபோதுகங்கையிலங்கையுத்தரபால்வேலை
சுற்றியதிவலைபோர்ப்பத்துலங்கலுமதற்குமேலாய்
முற்றிரிகுடாட்டிமுழையதனப்பண்ணசெய்து
நற்றியபெருமான்நீர்த்தடுவிறமுனோத்துநின்றான். (௧௪௨)

நின்றவிக்கடவுட்குன்றைநினைந்தொருவலஞ்செய்வார்பொற்
குன்றினுஞ்சென்றுநூறுகொடுமுடிசூழ்வதொக்கும்
பொன்றனிவடிவுகாணப்புறத்திடுமச்சமென்ன
வன்றன்கயிலைக்கொப்பவமைத்ததிக்கயிலைகண்டாய். (௧௪௩)

ஆய்ததசிரிடையாலொடியலங்குகாவிரியிரீரும்
பாயந்தபிங்கலையாலொடிப்பரந்தமாவலியினீரும்
தோய்த்தபேராயுழியின்கட்சுழிமுனைவடிவாய்நேர்ப்புக்
கெயந்தவான்கங்கைதன்னேடிசைந்ததிக்கயிலைகண்டாய். (௧௪௪)

கண்டவிக்கயிலைச்சாரல்கலந்தநாற்றிசைநாற்காத
மண்டளிற்செனித்தபேதமருவுபல்லுயிர்களைல்லாம்
விண்டனிக்கடவுளாமில்வெற்பினிற்றங்கைநீர்தோய்ந்
துண்டவர்சாளுபத்தினுதிப்பதுதிண்ணந்திண்ணம். (௧௪௫)

தெரிசனமுத்திச்சருக்கம்.

சூக

திண்ணலந்தொலையா தின்னுஞ்செப்புவனிருதகேண்மோ
வுண்ணலங்கடரப்பூசையுமாபதிக்கீவரேனுந்
தண்ணலங்கீலுழந்தெண்ணீர் தருகுவரேனுமன் னு
ரண்ணலம்பெருமான்மெய்யோடடைவதற்கையமில்லை.

(சூகசு)

இல்லையென் றில்லந்தோறுமிரந்திடுபொருள்களேனு
நல்லவைமுக்கூறுக்கிநாதனுக்கொருகூற்றீவார்
தொல்லையில்லினையுந்தீர்த்துசோதிபேருலகிற்சேர்வ
ரல்லதுமுத்தியென்னுமரியவீட்டையமாட்டார்.

(சூக௭)

மாட்சியங்கயிலையாமிம்மலைக்குநாற்றிசைநாற்காத
மாட்சியினிலேபூநன்காயருங்கனிகந்தமாத்
காட்சியினுன்கிடுஞன் றிக்கடவுளக்கனித்துண்ணாதார்
சேட்செறிக்கடற்கணுமையாயவாசெனித்துவீழ்வார்.

(சூக௮)

வீழ்சடைக்கடவுட்காணவெற்பினுச்சிட்டம்வீழ்த்தல்
வாழ்தனிமடவாரோடுவசித்தல்கம்பனத்தில்வைகல்
கீழ்வமெலசலா திகிரியினில்வடித்தல்செய்வா
ரேழ்பெருநாருக்கப்பாலிருணரகவர்வீடென்றான்.

(சூக௯)

ஆன்விக்கயிலைதன்னிலரனபிடேகநேரம்
போனகமருந்துநேரம்பூசனைமுடித்தநேரந்
தேனவீழ்சடையான்முன்போய்த்தெரிசினையிடமுமாகாக்
கானகநிலத்திலூன் றிக்கடுகடைவலமுமாகா.

(சூக௧௦)

காவணம்பொய்கைபைம்பூங்காவனமாற்றுகச்செய்வார்
கோவிலுமதினுஞ்செம்பொற்றேகாபுரமுதலசெய்வார்
மேவுமெல்லாடைசந்தம்வெயின்மணிப்பூணுமீவார்
மூவுலகினதஞ்சத்தேவார்முடியின்மேலடியும்வைப்பார்.

(சூக௧௧)

வைக்குமிக்கயிலைதன்னில்மாதவம்புரிந்துநோற்றல்
மிக்குமந்திரங்களுன்னல்வீய்த்தவருயிர்க்குப்பேரு
யுய்க்குநற்பலியுண்டாக்கலுறுபிக்குணவுபெய்தல்
புக்கொருநானமநல்கலதன்பலன்புகலொண்ணதால்.

(சூக௧௨)

ஆதலாலரன்முக்கோணமெளியதன் றரக்கர்கோவே
பூதலந்தன்னிலித்தத்தானமேபோலவுண்டோ
காதலாலின் னுனன்னகதிபெறப்பலிகன்மாத்
திதிலாகியற்றினிங்கோர்தீர்த்தமுண்டாக்குகென்றான்.

(சூக௧௩)

சன்னலும்வருணன்நிங்கிலிராவணன்கதைகொண்டெற்றக்
கன்னியம்புனிதக்கங்கையுதித்ததுகயிலைச்சூர
லன்னதுகோக்கிமாலாமருமறையவனுமின்நூன்
மன்னியவன்னைசெய்தமாதவமீதுகண்டாய்.

(௧௭௪)

ஆயிரம்பவருட்காசியரும்பெருங்கங்கைதோயுள்
சேயிரும்பலனுமிந்தத்தென்கயிலாயச்சாரல்
மேயவெண்ணிலவின்வெள்ளம்விரிந்தெனவிரிந்தகங்கை
கேயமொழினிதுதோயும்பலனுமோர்நிறைகண்டாயே.

(௧௭௫)

வேறு.

கண்டநின்கதையினாலுதித்தகங்கையைத்
தண்டலில்லாதபாதாளகங்கையென்
றண்டரும்புகழுகவகிலம்வாழ்த்துக
மண்டுமிப்பொருட்டிலுன்னன்னவாழ்கவே.

(௧௭௬)

வேரியகங்கையின்கரையின்மீதுநீ
பாரியபலிகள்கன்மாதிபண்ணெனக்
கூரியகுசையவன்கைக்கொடுத்தமீண்
டாரியன்வாங்கினிற்சுமையுபதாயினான்.

(௧௭௭)

ஆயிடைப்பிண்டமொன்றாக்கிவெந்துயர்த்
தியிடையிராவணன்செங்கையீந்துநின்
றாயடையக்கதிராணுவுன்றியே
வாயிடைத்துதித்திவண்வைத்தியாலென்றான்.

(௧௭௮)

ஆலமர்கடவுளைத்துதித்தரக்கன்மண்
மேலமர்ப்படமுழந்தான்விளங்கவைத்
தேலமர்கதிபுகவெனதுதாயெனப்
பாலமர்பிண்டமும்பரிந்துநாட்டினான்.

(௧௭௯)

நாட்டியபிண்டத்தைநாணன்கர
நீட்டியகுசையினென்கிழ்த்திரண்டுசெய்
தீட்டியவல்துபங்கிடதுபங்குறக்
கூட்டினன்சிவதுதிக்கொள்கைகொண்டோ.

(௧௮௦)

கொண்டதுபிதர்பலியினிமுக்கோணமீ
தண்டர்நாயகற்பணிந்தரக்கசேவடி
முண்டகந்தொழுதுநின்னன்னமுத்தியே
கண்டிடவேண்டுவான்கடிதுவாவென்றான்.

(௧௮௧)

வாவெனநீருதனுமெழுந்தமாலுடன்
சேவினன்கயிலையிற்சென்றுமுன்பணித்
தோவியங்கருமைபங்கவுன்பத
மேவவென்னன்னையும்வெண்டினென்றான்.

(௧௮௨)

என்றலுஞ்சிவபதமின் துணன்னைக்கு
நின்றிடக்கொடுத்தனநிருதசெல்கெனக்
குன்றவில்லையவன் * கூறவாங்கிமுன்
சென்றமாலுனவன்சிகரிக்கீழ்வந்தான் (௧௮௩)

வந்தனைமறைஞ்ஞக்கியற்றிமற்றினிச்
சிந்தனையென்னெனத்தானஞ்செய்கெனச்
சுந்தரப்பொன்முகில்சொரிதல்போல்வரு
மந்தனரியாவர்க்குமளிக்கின்றானே. (௧௮௪)

ஆனவக்கயிலையிலரனும்கேவதனுஞ்
சேனையோடையிருகோடிதவரு
ஞானமாமறையவராகிநண்ணினார்
தானமீந்திராவண்ணரூழ்ந்துபோற்றினான். (௧௮௫)

போற்றரன்பினுகியாம்பொற்பிலிங்கமொன்
றேற்றநால்கேவதன்பூதேசலிங்கமொன்
றூற்றமாங்கேசவனுருத்திரேசமாய்ச்
சாற்றுபேரிலிங்கமொன் றவன்கைத்தன். (௧௮௬)

தந்தமூன்றிலிங்கமுந்தரும்கேகாணமீ
தந்தமோடமைக்கிலுன்னன்னமுத்தியா
மந்தரப்புயவெனமறைந்துபோயினு
னெந்தமாய்க்கொலென்றிறைஞ்சியேத்தினான். (௧௮௭)

ஏத்தியுமருமறைதேதற்கெய்திடாப்
பூத்திகழ்திருவடிபுலையென்னையுங்
காத்திடநடந்ததுகடவுளையென
வாய்த்திடுமபத்துவாய்தோறும்வாழ்த்தினான். (௧௮௮)

வாழ்தருமக்கினிவாயுலிந்திரன்
சூழ்தருதிசைதொறுங்கயிலைச்சுற்றினுந்
தாழ்சடைப்பினுகிபூதேசன்ருரணி
யேழ்புகமுருத்திரவிலிங்கந்தாபித்தான். (௧௮௯)

வேறு.

தானிறைஞ்சியதன்மையான், ஞானநம்பனைநண்ணினான்
கானயாழ்கொடுக்கவியா, லானமில்லிசையோதினான். (௧௯௦)

ஒதியோதியுணர்ந்துணர்ந், தாதிசோதியநாதியின்
றேதிலாவிடையெற்கென, வேதராவண்ணமீண்டான். (௧௯௧)

மீண்டரக்கர்தம்வேந்தன்மாப், பூண்டதேர்மிசைபுக்குநீன்
காண்டருங்கடமுங்கடந், தீண்டிலங்கையெய்தினான். (௧௯௨)

* கூறப்போற்றிமுன் என்பதூஉம்பாடம்.

எய்தாக்கர்கனெதிர்புகுந், தையனுற்றனனொமெனக்
கைகுவித்திருகாறொழ, மெய்யுவப்புடன்மேவினான். (கக௭)

மேவுமிக்கதைமெய்நல, மாவதொக்கவதைநந்தன்
தேவனுற்றதிருப்பதிப், பாவகத்தியல்பன்னுவாம். (கக௮)

பன்னுமீசர்பதிக்கதை, மன்னுதூல்வழியேமனத்
தான்னுவார்சிவலோகமீ, தன்னவானவராகுவார். (கக௯)

தெரிசனாழுத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

• ஐ திருவிருத்தம் ஐக௭.

ஏழாவது

திரு நகரச்சருக்கம்.

வாருலவுமுகிண்முலையுமுத்தரியமணிமார்புமலர்க்கணைக்குங்
காருலவுசரிசுழலுமொருபாகந்திருமேனிகவின்றுதோன்றச்
சீருலவுநதியரவுமதிமுடிமேலொருபாகஞ்சிறக்கத்தோற்று
நீருலவுகயிலைமலைப்பெருமானைமறவாதென்னினைவுநெஞ்சம். (க)

நெஞ்சுத்தில்வஞ்சமிலாத்தசரதன்பாற்றிநுமாயனெடுவெண்பெளவத்
தஞ்சனக்குன்றெனச்சிறந்துகோசலைதன்வயிற்றுதித்தங்கையோத்திராட்டிற்
குஞ்சரத்தின்விளையாடிச்சானகியமணம்புரிந்துகூனிசெய்த
வஞ்சுத்திறக்ககேசமதிமுறையால்விதிமுறையேவனத்திலேகி. (உ)

கிள்ளையெனுமொழிவனிறைச்சானகியுமில்க்குவனுங்கிளர்பூஞ்செங்காற்
பிள்ளையெனுமிளங்காளையிராமனுமாய்த்தனிவனத்தேதிநங்குநாளிற்
கள்ளவிழிச்சூர்ப்பநகையிலக்குமனைவலிதுறுமக்காமந்தன்னாற்
றுள்ளிவிழமூக்கரிந்தகாரணத்தைவேறொன்றாய்ச்சொல்லிநின்றான். (கூ)

நின்நடமெய்ப்புயத்தழகுக்கிணங்குமிருதனத்தொருத்திநிமிர்பூங்காளிற்
குன்றையொருடன்புகுதுமவொயுனக்காமென்றகுறிப்பினாலே
கன்றியெற்குச்செய்தகுறைமீதெனவேநின்றரைத்தகடும்பொய்யந்த
வென்றிதருமிராவணனைத்தின்றுமிழவொருகற்றம்விடுத்தமீண்டான். (சு)

மீளாதவிரகமதிபரவுதலாலிராவணனும்விரைவினெகி
மாளாதுபொய்மானின்வனத்திடையோமாதுலனைவரவிட்டந்த

காணாதிதனிற்சென்றுசீதைதனைக்கொணர்ந்துசிறைநண்ணவைத்த
தாளாண்மைதனிலிழந்தானிராகவன்கையம்போன்றுற்றலைகன்பத்தும். (௫)

*பத்தனமுமெத்திசையிலங்கைநகராசனமும்பரிதிசூழ்ந்த
முத்தவமுமரசரிமைவிபீஷணற்குமால்கொடுக்கமுறைமையாலிவ்
வித்தகனைமதியழிந்தராவணன் நன்பிரமகத்திமேவமாழ்சிச்
சுத்தமணித்தென்கயிலைப்பெருமானையிராமனுடன்றொழுதுகண்டான். (சு)

‡கண்டகையராவணனைமுன்விரலாற்பொருதாளுங்கருத்தும்நப்
புண்டரிகமலர்த்தாளுமொருபாகமமர்ந்தாளும்புனிதத்தாளுந்
துண்டமதிதரித்தாளுந்கோடரமிருந்தாளுந்துலங்கித்தோன்றக்
கொண்டல்லிமெதிபோலவுளமதியுந்தெளிந்துவிழுகுளிர்த்துநின்றான். (௭)

நின்றகரசரணங்கன்கம்பித்தமயிர்பொடித்தநினைவுண்டாகித்
துன்றமதியொளிகண்டுகாந்தமெனவிழித்துணைநீர்துளிக்கநோக்கிச்
சென்றபகைகிருதன்பாற்ககறுத்தமலர்ச்சிபாதஞ்சிந்துதோன்ற
வின்றடியென்பெற்றபயனிமையோரும்பெற்றனரோவென்றன்போற்றி. (௮)

போற்றிதிரிபுரதகன்கலாந்தகாமத்தகனபுனிதாபோற்றி
போற்றிகரகாபாலிதானவசங்காரஹரபுனிதாபோற்றி
போற்றியுரகாபரணவரியதளகயிலைமலைப்புனிதாபோற்றி
போற்றிசயசயபோற்றிதிரிகுலதரபோற்றிபோற்றியென்றான். (சு)

என்றென்றுதுதித்திதைநஞ்சும்விபீஷணனவ்விராமனெனுமியற்பேருள்ள
குன்றென்றும்மலர்ந்தவிருகோகன்கம்போற்றியிதழ்க்குமுதம்பேணி
நின்றின்றொராலயமிங்கியற்றுதுநம்வினைநீர்த்தநிமலந்கைய
என்றென்றன்னருள்புரிந்தாலதுபோதுமெனவவனுநல்லதென்றான். (க௦)

நல்லமதிவைகாசிறற்குருமான்றலைதிங்கணலத்தவோரை
சொல்லியமுற்பக்கமுறுபஞ்சமியினாக்கொண்டெதொகுத்துக்கோயில்
வல்லவசித்தனைத்தொழுதுதெய்வநாயகன்நனதுவடிவந்தீட்டி
யல்லிமலர்த்தான்போற்றுவேண்டுமெனவவன்செய்வானன்புகொண்டான். (௧1)

கொண்டலுறுமின்போலவிராவணன்நன்காட்சியினற்குலவுமேனி
யண்டரெல்லாம்படத்தெழுதுந்திருவுருவைவசித்தமுனியழகுக்காத்
தண்டவளச்சித்திரவோரீடலம்புரியவிபீஷணனுந்தாழ்ந்துள்ளன்பாற்
கண்டருளிக்கோயிலின்கணமைவித்தான்றானவிழிகலுமுமார்பன். (௧2)

*பத்தனம்—பட்டணம். ‡ கண்டகைய—குறுக்கல்லிகாரம்.

௦ காந்தம்—சந்திரகாந்தம். § கலாந்தகாவென்பது, ஓசைநோக்கிக்குறுகிறது.

† அலம்புரிதல்—கவனித்துச்செய்தல்.

னகத்திற்றிருமானின் மடிபோற்றுகுதென்கயிலைப்பரமவீசர்
னிதிக்குட்டிருவுருவிலையோடினியைச்சூவினியைத்தாபித்தேதாங்கும்
ானனதிக்குன்றெனும்மச்சேகச்சுரத்தைவலம்வந்தபோற்றிசெய்து
னகத்திலிராமனுடன்வீடணனும்விடைகொண்டார்பெற்றியுள்ளான். (1)

ராமுடன்விழிகுளிர்த்தாரசந்திரசூரியர்முனிவருகராஜேஸ்
ள்ளுமலர்கொழித்திதைறஞ்சிமண்ணுலகத்தனில்விண்ணேற்றெரிசித்தற்றா
ராமுடன் கொலைகளவுட்காமங்குருகிந்தைகவிட்டேடேற்றார் (2)
ராமலயமடிபோற்றித்தன்னாரியதயர்மாற்றிவணங்கிவாழ்ந்தார். * (கச)

ழ்வுதருதென்கயிலைப்பெருமான் பொற்றிருக்காயினம்வுலிபேணி
முழுகிலுங்கனகமழையுமலர்மழையுமெழுந்தியற்றிநிற்ப்ப
றிவரைமுழக்கொலியுமிமையவர்கள்பரவொலியும்பயின்றுவாழ்த்தச்
ழந்திதிரைக்கரத்தாற்செழுந்தரளம்பொழிந்தேதாலச்சுருதிசெய்த. (கஞ)

திசெயுமநாளிலொருநாளோராயிரம்பொற்சோதிமாறாக்
ருதிபொழிமாணிக்கக்கண்ணாழகருமையையுட்கொள்வபோலப்
திருட்பாற்கடலுட்புகுந்துருணபாலுதயம்பரித்தேதாற்றங்
திலந்தமாணிக்கக்கண்ணாழவிபெட்டகாட்சிபோலும். (கக)

ட்சிதருந்திரேதவுஞ்சென்றுதுவாபாயுகமும்*கடந்தவன்ஓட்
ட்கடல்குழ்புயியினேத்துந்தொழுங்கயிலைப்பெருமான்பொற்றிகன்பூங்கஞ்ச
ட்கருதும்வானவர்க்குமானவர்போலவந்திதைறஞ்சித்தவஞ்செய்தேரு (க்
ட்கருதும்வடமொழியின்புராணநடையிவ்வளவநடத்தினோமால். (கக)

ருவுதிருப்பாதாதிருப்பாதவருட்கயிலைநாதர்தோற்றந்
டைமருவுமெய்ஞ்ஞானச்சம்பந்தன்செந்தமிழாஞ்சுருதிதன்னி
மருவுதில்லைச்சிறம்பலமேமுதலெடுத்தவெத்தானத்துங்
ன்மருவுமுதமெனக்காணலாமென்பதனுட்காணமின்காண்மின். (கக)

ன்மின்கடென்கைலைப்பெருமான் நன்றிருமேனிகருதுமின்கள்
ன்மின்கள்சந்தியிற்புகுமின்கடொழியின்கள்பேசுமின்கள்
ன்மின்கள்கைலாசபராணமெனுஞ்சிவகதையைக்கினைகோளும்
ன்மின்களையுமின்களஞ்செழுத்தைதமறவாதுவீழ்த்துமின்கள். (கக)

ராமதக்கலுழிவரையுரிசெய்தருள்கைலாயர்கமலபாதம்
ரகமுறமனதினினைபவரநயனவுதகதாளிபொழிவபோல

* கலந்தன்பதூஉம்பாடம்.

0 மெஞ்ஞானகந்தரன்சொல் என்பதூஉம்பாடம்.

† அஞ்செழுத்தா:—மூலபஞ்சாட்சரம், தூலபஞ்சாட்சரம், சூக்கும்பஞ்
சாட்சரம், மாயாக்கிம்பஞ்சாட்சரம், பிரசாதபஞ்சாட்சரம் என வெவ்வேறுள்ள

விளகு கடல்பரவுதிரைவிதிவலையெறி*வளியொடே றுசங்கம்
வலையுதவுதரளநீரைசுதிநிறைந்தருவளமம்¹ னுள்ள. (2.0)

உள்ளறிவுபொடிபடுத்திநீரிகையெனத்திரியும் தியுளத்தினோடும்
பள்ளமுற்பாப்புனல்போற்சஞ்சித்ததின்வழியொழுகும்படிவந்தீட்டிக்
கள்ளவீணைதீர்த்துமுத்திக்கதவெவர்க்குந்நிறச்சூந்தான் கங்கைவேணிப்
பின்னோமதிமுடித்தநிருக்கையெனநூன்களெனப்பேசலாமே. (2.௧)

0மேதினியின்மச்சேந்தியத்துண்மாதமுனிவ்வித்தவந்த
வாதிபுராணக்கதையுமன்றியும்பின்னடந்தகதையென்கழுண்டா
னீநியினக்கதைகருதித்தென்கைலைத்திருப்பதியினிலையெயல்லா
மோதுவனிச்செத்தமிழினூற்றொடையானடைமுனைசேசுலகமீதே. (2.2)

தேவரினம்பரவுசிவலிங்கமதபூசிப்பத்தினமும்வெவ்வே
ருவலினூற்றூபித்தங்காசமனங்கொண்டபிறகமுதசெய்வா
ளுவலவம்பெருந்தீவிற்கங்கைநதிக்கரையிருந்துஓடிவந்தார்க்குங்
காவலவன்பரிதிசுலத்தொருதலைவனம்னுந்திகண்டசோழன். (2.௩)

சோணாமுதலியதென்மதுரைவடமதுரையெனச்சொல்லுநாட்டிற்
சாணும்பிறக்கமையாநிலமடந்தைதனோவரைந்ததருதியாறு
மாணுருந்திறத்தாலுமபையெனும்பெயராஹமையெனன்றும்
கோணாகருணையினுலன்னையென்றும்பல்லியர்க்குக்கூடலலாமே. (2.௪)

கடலுங்கண்டத்துச்சிவதானமனேகம்பொற்கோயிலாக்கிப்
பேறுதாமுடிதரித்தவராமதேவனெனுமபெரும்போர்வேந்தன்
மாறிலுபராணங்கேட்குமொருநாளின்புரோகிதன்மெய்வருத்தமாகி
விறபையனைக்குத்தான்வாராதமகலையவ்விடுத்தான்மேலோன். (2.௫)

வேறு

†மேலமைத்தமச்சேசசுரக்கதையைமேலேட்டி
ஹலமைத்தங்கடையாளுநுவற்செய்துபடியாமல்
ஞாலமுற்றாஞ்சிவதானக்கதைதாதைநவீனத்தற்குட்
கோலமுற்றற்குறையென்றாகுமரனதுபடித்தானே. (2.௬)

படித்தபொழுதிருசெவியும்பாட்டுவஞ்சுதையமுதற்
குடிக்குமிருநாவாக்கிக்குடிகொண்டதெனக்கேட்டு
முடித்தலைநேர்கம்பித்துமுகமலர்ந்துமயிர்ப்புறங்கள்
பொடித்துநாமுங்கனிந்துருகிப்புளகமெறிந்துரைசெய்வான். (2.௭)

* துளியொடே றுசங்கம் என்பதூஉம்பாடம்.

0 மேதினியின்மச்சேசசுரமென்னச் சூதமுனிவித்தவந்நான் என்ப
தூஉம்பாடம்.

† மேலமச்சேந்தியபுராணக்கதையென்பதூஉம்பாடம்.

செய்தவத்தின்வடகயிலேதன்னினுமித்தென்கயிலே
யையனுக்குப்பதியானவருங்கதையைச்சொல்லாமத்
பொய்தனைத்தான்பொருளாக்கும்புரேகாதனோனீமகவரய்க்
கைதவத்தாலிப்பிபெறுங்கதிர்ந்தரளம்போல்வாயே. (௨௮)

வாயிருந்தசதுமறையின்வழக்குதவு*சீவனியும்
பேயிருந்தகாட்டிருந்தும்பெருந்துயரந்தீர்த்தருளும்
வேயிருந்தமணியரசர்விடுகிரணமுடியிருக்கு
மாயிலவன்பானியுமவதரித்தாயானருளால். (௨௯)

அரவணிந்ததென்கயிலேயமலேசன்கதைநீயுங்
கரவணிந்துமொழியாமற்கட்டுரைசெய்யெமக்கென் றும்
பரவணியாயுயிர்க்குதவும்பண்டிதனீயெனவிளம்பித்
ஐதிரவணமுமிட்டிருத்திச்செவிதாழ்த்தானமனுவேந்தன். (௩௦)

வேந்தனுக்குமனங்குளிர்த்துவியப்புவரவேதியன்மச்
சேந்தியமாம்புராணகதைதீர்த்துரைப்பத்திறலரசன்
கார்த்தமுங்கடருசியும்போற்கருத்துற்றானவன்செவிக்குட்
போந்தவமுதிதுவல்லாற்புறத்தமுதஞ்செல்லாதே. (௩௧)

ஆதவனைக்கண்டவிருளதுபோலவஞ்ஞானஞ்
சேதமுறுமனத்தரசன்மென்கயிலைப்பெருமான்மேற்
காதலினுல்லமந்திரியைக்கருத்துருகியழைத்தருளி
யேதமிலாத்திரிகோணமிறைஞ்சுதம்போயினிதென்றான். (௩௨)

என்றதிருமொழிகேட்டமந்திரியுமிதுமிகவு
நன்மெனலுமனுவேந்தனுமரசம்படையுந்
துன்றுபுதல்வருக்களித்துத்தொகுதிபலவுந்நிறுத்தி
யன்றுமரக்கலம்புகுவானலைகடனீர்க்கரைவந்தான். (௩௩)

வந்தரசன்மந்திரியைவருகெனலுமவனும்போ
யந்தவரன்நிரிகோணத்தாலயத்துக்ககேனகசிலே
சுந்தரவாரிக்ககரையற்றொகுத்துமரக்கலத்தேற்றிச்
சிந்துவன்பால்வினர்த்தேகச்செய்வாரைநிறுவித்தான். (௩௪)

நிறுத்துமமைச்சனுந்தானுநெடியமரக்கலத்தேறிப்
புறத்துமகத்துஞ்சேனைபரிசனங்கன்புடைசூழச்
செறித்தகரையும்மனமுநீதிமிலிடைப்பூங்காவனத்துட்
குறித்தமலன்பதநோக்கிக்குவித்தகரத்துடனிருந்தான். (௩௫)

திருந்துவடகயிலையின்முன்சேடன்மணிப்படம்விரித்துப்
பொருந்தியபேராசையின்னும்பூண்டலைநீர்ப்புறம்வழியாய்

* சீவனி—சஞ்சீவி.   ௦ திரவணம்—திரவியம்.

† திமிஷ்—மரக்கலம்-வேக்கைமரம்.

விரிந்ததநிர்த்தென்கயிலைமிசைநோக்கிவருவதென
வருந்* தருணப்பாய்விரித்தங்கலங்குசலிம்பலவிடுத்தார். (௩௬)

0 விடுத்தவறுமதழுண்டைத்தாய்மென்கமலமீதோடி
யெடுத்தவிசைக்காமரங்களிசைத்துப்பாய்தலைக்கொள்ளா
னெடுத்தமுடித்தென்கயிலைநிலம்பதமலர்ந்தெழுத்
தொடுத்தெழுந்தவளியினம்போற்றெருடருமாக்கலங்கொல்லாம். (௩௭)

கலேனாத்திரையோடுங்கடலோட்டங்கரைகண்டு
நிலேனாடுந்திசையோடுநிலவெறிக்குங்குடைவந்தன்
புலேனாடுவிழிமலர்ந்துபூதேசன்மென்கயிலைத்
தவளேனாடுமனந்தொடரத்தனதுகரங்கூப்பிநின்றான். (௩௮)

நின்நிருந்தகலம்விடுத்துநெடியகரைப்புறத்திறங்கி
குன்றிருந்தபுயம்புளாகித்தெதிரிதைஞ்சிக்கூறுவா
னன்றிருந்தீர்வடகயிலைதென்கயிலையடியென்மு
னின்நிருந்தீரென்னுளத்திலிருந்தவருநீர்தாமே. (௩௯)

நீர்தாங்குபகீரதியுநிலந்தாங்குவிடதாமுங்
கூர்நாங்குமிளம்பிறையுங்குடிதாங்குமுடிதாங்கி
வார்நாங்குமுலைத்தரளவடந்தாங்குமுமையொருபாற்
சீர்தாங்குந்தென்கயிலைத்திருப்பதியென்றவப்பேறே. (௪௦)

தவப்பேறுநன்பேறுந்தன்பேறுமில்லாதே
னவப்பேறுய்த்திரியாமலறிந்துதொழப்பேறுமப்பேறு
சிவப்பேறுமிதழமுதச்சிறப்பேறுமொழிவனிதை
புவப்பேறுந்திருமேனியுடன்பிரியாப்பேருமானே. (௪௧)

மானிருக்குமிடத்தேதாடுமவலத்தேதாடுங்கயிலையீர்
கூனிருக்குமதிமுடித்துக்குடியிருப்பதறியாம
லானிருக்கவுயிரிருக்கவுரையிருக்கநாவிருக்க
யானிருக்கவின்றளவுமேத்தாமலிருந்தேனே. (௪௨)

தேனையுநின்மலர்த்தாடுநிசித்தேனெனதுவினே
தானேவிட்டகன்றதெனத்தபதிமுகமதுநோக்கி
வானேயுந்திருமலைமேன்மணிக்கோயிலியற்றுகென்று
கானேயுந்தாதகித்தார்க்காவலவனருள்புரிந்தான். (௪௩)

புரித்தவழற்பொறிமேனிப்புண்டரிகம்பண்டுபிடித்
துரித்தவற்குத்திருக்கோயி? லுபாணதிதூபியுட

* தருணம்—புதுமை. 0 இந்தக்கவிவண்டிக்குந்தானிக்குஞ்சிலைடை.

† பூதேசன்—சிவபெருமான். § விடதாம்—பாம்பு. நிலந்தாங்கும் என்றது
ஊமொழியாற் குண்டலிசத்தியென்க.

? உபானம்—கோபுரத்தின்கீழ்ச்சித்திரவரி.

னிருத்தியருட்கயிலேசற்கியற்பூசைபுரிவித்துத்
திருத்தியபிஞ்சுமனஞ்செய்தமுதுசெய்திருந்தான். (சச)

செய்தவத்தினெறி தருமச்சேந்தியமாம்புராணனைத்
கைதவத்தாற்கோயிலெங்குமெழுதியந்தக்கதைமிகுதி
மெய்தவத்தாற்பொற்றகட்டின்மேய்ந்தெழுதியாய்ந்தமையா
லையனுக்குப்பொற்கோயிலாகவுஞ்செய்தினிதிருந்தான். (சந)

இருந்தபுகழ்மதுவே... னத்தொமெந்திரியோமும்
விரிந்தகடற்றரங்க... வற்பினடிக்கீழ்வந்து
தெரிந்ததொருகிணை மகலாசெம்பொன தற்கிடைகுவித்துப்
புரிந்தபெருங்காவல்செய்துபுனிதனுக்கிப்பொன்னென்றான். (சங)

என்றனையதிருமேனியிராமதேவனுமகிழ்ந்து
நின் றரன்பால்விடைகொண்டெழுயகடல்கடந்தே தகக்
கன்றமைத்தகரத்திருமால்கமலனியோர்முனிவர்
குன்றமுற்றபெருமானைக்குரைகழற்காறொழுதனரே. (சள)

தொழுதுவரப்பரமன்னனிருட்கவசஞ்சூழ்ந்தெதிர்த்
பொழுதுகவசமுமகற்றிப்புகுதுமவனையுந்தாந்து
பழுதில்கலிமறுமன்னன்படியாளுந்திகிரியென
வெழுதரியபரிதிசுழக்கெழுந்ததெனவிருந்தனனே. (சஅ)

இருந்தவஞ்செய்மதுவேந்தனிரணியஞ்சேர்கிணைற்றருகே
பொருந்தியதாதகியொன்றுபொலிந்தவன்செய்தவத்தாற்
றிருந்தியபூதமுமதன்கீழ்ச்சிறந்ததந்தச்செம்பியர்கோ
னருந்தனையற்கரசளித்துப்பரகதிபோயடைந்தனனே. (சக)

அடைந்தவந்நாளிலங்கைவலமாகவந்தவொருமறையோன்
கிடந்தசெம்பொற்கிணைற்றருகேதுயிலுதலுங்கினர்பூத
நடந்தவனையெழுப்பியுங்கனாவலந்தீவுக்கரசன்
கடந்துகடனீங்கிமுன்னிக்கயிலைமலைக்கெய்தினனால். (சூ)

எய்தியாற்காலமுடியற்றியவற்கேகம்பொன்
பெய்துகிணைற்றிடைமூடிப்பெருங்காவலெனநிறுத்தி
வையகத்திற்போந்துகலிவருதலின்முத்தியையடைந்தா
னையவவன்புதல்வனுக்கீதறைகவெனவரைந்ததுவே. (சூக)

அதுமொழிதன்செவிப்படலுமருமறையோன் றனியெழுந்து
முதுகடலுங்கடந்தந்தமுடிமன்னன் றனிக்ஞமான்
விதிமுறைசெய்துனக்கோட்டனுடன்மறையோன்வீளம்பவவன்
பதியரசதன்மகற்குப்பாலத்திப்பால்வந்தான். (சூஉ)

வந்துகடல்கடந்துகரைமருங்கணுகித்தென்கயிலை
யிந்துமுடிப்பெருமானைச்சந்திதிசென்றெதிர்தொழுது
புந்திருநெகிழ்ந்துருகியிர்ப்புறம்பொடிப்பவிருவியிழுஞ்
சிற்துபுனல்பெரிதொழுக்கசிவாயநமுவெனப்பணிந்தான். (106)

தானேதன் தனக்கிணையாந்தனிமுதல்வியருந்ருப்பத்
தேனேயுமலர்வனஞ்சூழ்தென்கயிலைமீதிருக்கு
மானேயுங்கரத்தவனைவல்லினையின்குறும்புறுப்ப
யானேயமுடனிறைநஞ்சுவெத்தவஞ்செய்தேனென்றான். (107)

தேனிலவும்பொன்னிதழிச்செழுமலருட்டகரதியுங்
கூனிலவருடித்தசடைக்கோணமலைப்பெருமானை
வானுலகமண்ணுலகமவந்துதொழத்திருப்பணிக
டானுலகிற்செய்யினந்துடையப்பொற்கிணறுற்றான். (108)

உற்றவனைப்பெரும்பூதமெதிரிநைநஞ்சியுனைப்பயந்த
கொற்றவன் தன்செப்பேடுக்குநியுமிதுவெனக்கொடுப்பத்
துற்றதனமெடுத்ததனுக்கிருமடங்குசுடர்விடும்பொன்
முற்றுதிருப்பணிக்களித்தான் நன்கரத்தால்முடிவேந்தன். (109)

வேந்தனுமந்திரியும்பேய்விமலர் திருப்பணிக்காக
வாய்ந்தமலைமுறித்தசிலைவரும்படிக்குவழிவேண்டிக்
காய்த்தவரக்கன் றிலநாளுடைத்தவழிக்கடலடைத்துப்
போர்த்தபடிக்கடியதன்புறமேறித்தெரிசித்தான். (110)

தெரிசித்துக்கலியுகநாட்சென்றமறைவானவரென்
றொருசித்தப்பாசுபதமையோரையுரவோனு
*மரிசித்தமுங்காணுவருங்காரணகமத்தின்
புரிசித்தம்பூண்டவரைப்பூசனைசெய்துய்மினென்றான். (111)

என்றமகாமண்டபமுமெழின்முதன்மைமண்டபமுங்
குன்றனையகோபுரமுங்கோயில்பலசாலகளு
நன்றிபெறவமைத்தருளிநாயகிக்குப்பொற்கோயில்
வென்றிதரும்படிசமைக்கவேண்டுமெனவுரைசெய்தான். (112)

உரைசெய்தபடிதவறாதுயர்ந்தமதிசுலத்தவர்பொன்
வரைசெய்ததெனக்கோயின்மண்டபஞ்சூழ்தில்செய்தார்
பிரைசெய்தவமுதமொழிப்படியன்னமென்னடையைத்
தரைசெய்தபுண்ணியம்பொற்றாபித்தான்மநுவேந்தன். (113)

தன் னுண்மைக்குவமையில்லாத்தனிவேந்தன்வடகயிலை
யின்னோக்குகுவடெனத்தென்கயிலைக்கும்வேண்டுமெனப்

* பரித்தானே வணங்கிப்பகர்கிரணகமத்தின் வழி என்பது உம்பாடம்.

o பிரை—அரைப்பங்கு.

பொன்னொஞ்சிகரமும்பொற்கோபுரமும்பொருத்தியதிற்
பன்னாகங்கவித்தெனமவுலிகளும்பலசெய்தான். (௬௧)

செய்தபடிக்காயிரம்பொன்றென்கயிலைமீதிருக்கு
மையர் தமக்களித்தருளியல்லங்காரிலங்கொண்டு
வையகமெண்ணெயில்சூழமணிக்கோயிலியற்றியதிற்
றுய்யதிருமாய்னையுந்தாபித்தான்றொடைமார்பன். (௬௨)

தொடைபுனைவேதியர்முதலாந்தொல்லோர்க்குமெல்லோர்க்கும்
படியில்வினைப்பவந்தீர்க்கும்படியாவநாசமென்னுந்
தடமதுகண்டதற்கருகேதனிமுதல்வனீராடு
மிடமருவுமண்டபமுமியற்றுவித்தான்செய்தருமன். (௬௩)

தருமநெறிதவறாததனிலேந்தன்சிவபூசைக்
கருமநெறிபுரிவதற்குங்கலைமறையோர் தவமுனிவர்
வருபவர்வந்தாறுதற்குந்தனக்குமொருமாளிகையாப்
பெருமதியந்தவழ்மாடகூடங்கள்பெரிதமைத்தான். (௬௪)

அமையாததரங்கமெறிந்தார்ப்பரிக்குங்குணகடலுஞ்
சமையாவக்குடகடலுஞ்சந்திப்பப்பந்தித்துச்
சிமையாதிமலைநிறுத்துஞ்செய்கையெனமதினிறுத்தி
யெமையாளுங்கிலையற்கெவ்வகையுஞ்செய்தமைத்தான். (௬௫)

அமையனையதிருத்தோளினணங்குபடியின்னடை
யுமையையுமையநாயகனையொளிபெறவேதொழுதேத்ததிச்
சமையமுதலாகியமெய்ச்சைவநெறிதழைத்தோங்கச்
சிமையமுடித்தென்கயிலத்திருமலைக்கீழினிதிருந்தான். (௬௬)

இனிதிருக்குமன்னாளிலென்னொருந்திருப்பணிகள்
நனிதிருத்தித்தென்கயிலென்னகருந்திருத்துவித்துக்
கனிதிருத்துமலர்க்காவுங்கடிதிருத்துமணிமறுகும்
பனிதிருத்தும்புனல்வாவிபஃறடமும்பயில்வித்தான். (௬௭)

வித்தகஞ்சேர்மலர்ச்சேசாலமென்பீலிப்பசங்கலப
மத்தீருக்கோபுரத்தன்னணித்தலையின்மணிச்சூடு
வைத்தகயிலையின்வாயில்வாய்புரிசைவயிறிரண்டு
பைத்தலையகடல்சிறகாய்ப்பயிலுமலையில்போலும். (௬௮)

மயிலினங்கண்டமாடமதுகரங்கள்சுருதிசெய்யக்
குயிலினங்கள்குழலிசைப்பக்குளிக்கவரி*கழுகைப்பப்
பயிலிதழிபொன்னளிக்கப்பசுஞ்சோலைதலையுளக்கக்
கயிலைமலையிருந்தவனங்கவிறையுரைக்கடங்குமதோ. (௬௯)

உரைத்தவளக்கோலுவவோ துகழுத்தாரமுற
நிரைத்துலவுகாலசைப்பநிறையேரிதனியுலவ
வரைக்கலுண்ணுமதியுடையாணுதினமுமிருப்பமறை
யிரைத்தபெருங்கோணைநகரிடமெனவுரைசெயலாம். (௭௦)

உரைவிரிந்தமறையோர்களோமவனன் முன்னிருத்தி
நிரைவிரிந்தகனன்மீதுநிறைத்தபலவாகுதியால்
விரைவிரிந்தமலர்க்காவின்மீதெழுந்தபுகைப்படலங்
கரைவிரிந்தகடலுருந்தக்கனம்விரிந்ததெனலாமே. (௭௧)

ஆமேயவிலே தடியண்ணந்துபலகடிக்
காமேவுமலர்ப்புண்ணைக்கழிழல்சோன்னேரம்
பூமேவுமதிலொருவன்புனிதனுளனதனுலங்
கோமேதகமாலுங்குருந்துமடவாருமொக்கும். (௭௨)

குடைத்தலையமலர்க்கோங்கின்குளிர்தாதையறுதாளா
லுடைத்தவளியினஞ்சோலையுடெழுந்துதிரிவதெல்லாங்
கடைத்தலையோர்தமைநீக்கிக்காவலர்*களலர்த்தவர்பால்
விடுத்தபலதூதரெழும்விரைவெனவுமுரைசெயலாம். (௭௩)

செய்யவிய்த்தச்செங்குவளைச்சிறுதாளினிமீதுயர்ந்த
துய்யமலர்க்காயாவிற்சூழ்ந்தோன்றியலர்சொரிதென்
பையரவிற்துயின்மாயன்பங்கயச்செங்கரமதஞ
னெய்பொழியுந்தழல்வெள்விநிகர்க்குமலர்க்காவின்மே. (௭௪)

இனமினமுன்செலும்பறவையிருக்கனியில்விழுந்தாற்றத்
தனதனவென்றளிபாடத்தமரமுத்தலைத்தபடி
கனகமுடிமுதுவெந்தன்கடற்சேனைப்பல்குலமும்
வினவுமெதிர்பொழிபோலவிரவுமிளம்பூங்காவே. (௭௫)

பூங்கதலிகரும்பினஞ்சூழ்பொன்மாடத்திலையவெயி
ரூங்கியவன்சிறைகோதித்தலைமடங்கும்பெடையன்னம்
பாங்கிருந்தவெகினமணம்பாவித்ததென்றெண்ணி
மாங்கனியின்சாறெறிந்தமஞ்சள்விளையாமெந்தி. (௭௬)

மந்திரிதன்முகங்கோடமலர்ந்தமுகவாரசனிடைப்
புந்திமகிழ்கவிப்பாடிப்புகும்புலவொனலாமால்
முந்துமலர்முகந்தோற்றமுதுபலவிற்செல்லாது
கந்தமலர்முகங்காட்டுங்கமுகிலளிசெல்வனவே. (௭௭)

* கண்ணலர்த்தவரென்பதூஉம்பாடம்.

○தோன்றி—செங்காந்தள்.

வேந்தரருங்காவலிடவேண்டெம்யாங்காமனென்றும்
தேயந்தவிளம்பிறைமுடித்ததிருவடிக்காமலரென்றும்
வாய்ந்தகுழிற்சின்னமுந்தண்மலர்ப்படைபிழுவத்ததனுட்
போந்துபெருஞ்சோலையெங்கும்புரந்துமதன்காப்பிடுவன். (௭௮)

வேறு.

காப்பிட்டலர்வாயளியினங்கள்களிகொண்டசோகின்மலர்பாய
*மீப்பட்டழல்மேற்பாய்ந்தெனவெடிக்கும்பலாவின்சுளைத்தேனும்
பூப்பிட்டொழுகும்பசுந்தேனும்பொழிந்துபதைக்கும்வானரங்கள்
கூப்பிட்டயலார்க்குரைப்பவர்போற்குயிலும்மயிலுங்குரல்காட்டும். (௭௯)

காட்டுங்கதலிக்கொழுங்கனியுங்கமுகின்கனியுமாங்கனியுங்க
கோட்டுப்பலவின்சுளைக்கனியுங்கடிக்கறியின்கொடியிழ்ந்து
நாட்டுங்கரும்பின்பணையொடித்தாநதூர்வாவிகொறுஞ்சிதறித்
தோட்டின்மலமலர்ப்பொருட்டுத்துயில்வண்டெழுப்புந்திருநாடு. (௮௦)

நாடுக்குழக்கன்றினநீனந்துநடந்துதூந்தாட்கருமேதி
யோடுங்கழியிற்சார்துமுல்யொழுகும்பாலிப்புதுவெள்ளம்
மேடுங்குலனைக்குழியினமும்விரவிப்பாயக்கயல்குதிக்கொண்
டாடுமுயரங்கண்டுவெருண்டகலுமுகிலும்வானெல்லாம். (௮௧)

வானுமிளிருமுடுவினமும்மதியும்போலப்புதியதளிர்க்
கானுமலரும்பளிக்கறையுங்கலந்துவசந்தப்பசுந்தென்ற
தேனுந்தோடும்புளினமுற்சசிதறுஞ்செவவித்திரிகூடர்
தானுமருச்சித்தடியிறைஞ்சுந்தகைமைத்தென்னவளங்கியதே. (௮௨)

விளங்குமிளங்காவனஞ்சூழ்ந்துவெயிலின்கிரணம்படாதபுவி
தளங்கும்படிவெண்ணிலவெறிக்குந்தனிலெவண்குடையான்மனுவெந்தன்
களங்கமடியார்க்கிலையாக்குங்கயிலப்பெருமானடிப்பணிந்தும்
வளங்கொளிலிங்கந்தானுமொன்றவைத்துப்பணியுமன்றாளில். (௮௩)

அன்னணன்னாளென்னாளமாகப்புவனிவளஞ்சிறப்பப்
பொன்னாரிதழிக்கயிலாயர்பூசைக்குதவும்பொருட்டாக
வின்னாணைத்தும்வினைவதற்குக்குளமொன்றியற்றியிருப்பமென
மன்னாவதூன்றெனப்பலரும்வழுத்தமன்னன்கடிதெழுந்தான். (௮௪)

எழுந்தானதற்காமிடநோக்கியெறிநீந்திபோய்மலைதாக்குங்
கொழுந்தாமனேகங்காதவழிகோலிப்படிக்கற்கரைதிருத்தி
விரும்பாதாரையினீர்தகினுக்குவிட்டுத்தல்பிடித்தலுறுப்பியற்றிச்
செழுந்தாரையினீர்க்குளங்கயிலச்சிவனாற்கெனக்கல்லெழுதிவைத்தான்
*மீப்பட்டன்னமேற்பாய்ந்துவெடிக்குமென்பதூஉம்பாடம்.

எழுதுமுழுவைக்கொடிபடருமிமையம்பொதியநடுவிட்ட
முழுதந்தனதுகுடைரிழற்றுமுதல்வன்கயிலைப்பதிமீண்டு
பொழுதங்கவழைபொகாமற்புனிதன்கயிலைப்பெருமானைத்
தொழுதுமபுகழ்ந்தும்புராணகதைசொற்றுங்கற்றுமினிதிருந்தான் (அசு)
வேறு.

திருந்துமவனிவ்வண்ணநெடுநாள்வாழ்ந்து ௦ திருப்புதல்வற்கரசளித்துச்
சிவன்பொற்பாதத், தருந்துணையேதுணையெனச்சென்றடைந்தபின்னாவன்
மரபிலொருநிருபனறிவிலாமை, பொருந்தியனுராசுபுரியென்னும்பேருந்ர்புகுந்
துகயிலையைமற்றுபுவனியாண்டு, மருந்தனையசிவசமயந்தவறிப்புத்தமாரக்க
மெனும்பெரும்பாவவழியிற்புக்கான். (அஎ)

கானிருந்ததாததித்தார்கமழுமார்பன்*கயவாகுவென்னுமந்தக்கழற்கால்வே:
ந்தன், ருனிருந்தநெறியடைவேயிலங்கையெங்குந்தனிக்ருடைக்கீழ்ப்புர்க்கும
ந்தத்தகைமைநோக்கி, ?வானிருந்துவருந்தவளவரசுதன்னமணியிருந்தபொற்
கரத்தால்வாங்கிவைத்துத், தேனிருந்தசிறீசங்கபோதியென்னுந்திருநாமந்தரித்
தரச்செய்யுங்காலம். (அஅ)

காலனைமுன்னுதைத்தகதைக்கண்டர்கோயிற்கயிலைமலைக்கெதிரீமலை
யாக்கணையுண்டாக்கிச், சீலமிகும்புத்தரைச்சித்திரித்தவாளுட்கிவனடியார்பூ
வெடுத்துச்செல்லுங்காலப், பாலருந்தாச்சீவகர்க்கன்பருங்கடிப்புறிப்பதனூற்
ட்பாசுபதர்பலரும்போந்து, வேலைதனிலவரைவிழவிட்டார்தவெம்மொழியை
வேந்தனுக்குவிளம்பினாரே. (அசு)

விளம்புமொழியினையுணர்ந்துவேந்தன்பொங்கிவியிரண்டுங்கனல்பொ
ழியவெகுண்டுவேனிக், களங்கமதிக்காபாலிகயிலையெங்கோனீகணையாகவ
குப்பனெனக்கருத்திலுன்னித், துளங்கலிலாச்சதுரங்கபடையினோடுதொட
ர்தலுநங்கயிலைமலைச்சோதிநோக்கி, யுளங்கனிவிலாவரசன்கண்ணிற்சோதி
யொளியிருளத்திருவுளத்திலுன்னிரின்றான். • (அஃ)

நின்றகலாக்கண்ணிருளநிருபநெஞ்சுநனைவுமற்றவசமுறநேரர்கோணை
க், குன்றிறையோனொருமறையோன்போன்முன்னெய்திக்கொடுத்திடவத்

௦ புதல்வன்—சிங்ககுமாரன்; இவன்ரூயிலங்கையையாண்டமனுநேயக
யவாகுவின்சவிகாரபுத்திரியான ஆடகசெளந்தரி.

*கயவாகு—சிவப்பதிசுரத்திற்குடையவிலங்கைநாட்டரசன்.

? வானிருந்துவருந்தவளவரசு—இந்திரனாலனுப்பியவெள்ளரசு. இதன்
விரிவு திரிகோணசுலபுராணம் கயவாகுப்படலம் ௮-ம் செய்யுளாலறிப்பப்படும்.
†மலையிறகண்முண்டாக்கிஎன்பதூஉம்பாடம்.

• ட்பாசுபதர்—அகப்புறச்சமயிகள்; சிவபெருமானறிருநீறுஞ்சடைமுடிவற்
தரித்தவராயருள்செய்வாரென்பதிவர்கொள்கை.

† கணை—விகாரை; புத்தாலயம்.

திருந்நறைக்கோமான்வாங்கித், தன் நகையநெறிபெர்துசிவசிவாயசங்கரவெ
ன்றுரைத்துதுதறித்தகாலே, யன் நருகுநின் மடித்தர்பலருநாணித்தறிவழிய
வொருவிழிநென்றுயதம்மா. (கூக)

அம்பரத்திந்தகிரியியுதிக்குங்காலையலர்மதியமழுங்குதல்போலரியாட்
டஞ், செம்பதமமுகத்தொன்றுவிளங்கவொன்றுசெறியிருளாய்நின் ததுதெ
ய்வீகமென்று, கும்பிடுதல்செய்தரனாதிருவெண்ணீ நறைக்குழைத்திடுதல்செ
ய்தெவருங்கொண்மினென்றான், பம்புபுன்வ்வளநாட்டிப்பாயமுன் ஓட்பார்த்
திபன்செய்குளநோக்கிப்பரவாரின்ருன். (கூஉ)

நோக்கியதன்கண்டழைத்தகாரணத்தானுவல்பெயருங்கண்டழையென்ற
தற்குநாட்டி, யாக்கினனித்திருக்குளமுநகருநாமரனார்க்குக்குளக்கோடன
வன்முன்செய்த, பாக்கியநன்மனமன்னனுவந்தானந்தப்பாசபதர்பவுத்தரை
க்கொல்பயத்தாலாவி, நீக்கியெழிற்றிரிகோணப்பெருமான்மேனிரும்பலத்தி
டுனொருமைபெறிஇநெறியிற்சூழ்ந்தார். (கூங்)

சூழ்ந்திமெக்கயிலையிருபுறமும்வேலைசுழித்தெறிந்தவலைமலையிற்சுற்றுமு
ற்றும், வீழ்ந்தவர்தழுடலெடுத்துக்கடவுட்டீர்த்தம்விரவுதலுமன்னிலைமைவி
னவிவேந்த, ஓழ்ந்தபெருந்துயராகியருகிமெய்சோர்த்தகரவென்றமுதரற்றி
யரவமோடித், தாழ்ந்தசடைமுடியிறைசந்நிதிபோய்வீழ்ந்தான்சங்கரன்மற்றொரு
ருகண் ணுந்தந்தானங்கண். (கூச)

கண்ணிரண்டுமொருபரமநானக்கண்ணுங் கயவாகுபெற்றுபயகர
ங்கன்கூப்பி, ஸ்வெண்ணிரண்டுகலைமேலுமிரண்டாயொன்றுருந்தபராபரப்
பொருளாயிறைஞ்சியெத்தி, யண்ணலருச்சினைக்கெவரென்றயருங்காலத்தலை
கடலைக்கடந்திருவார்த்தனாள், கண்ணினரென்றனரவரைக்கொணர்மினென்
ருனாதனருச்சினைக்கிவரெல்லோரென்றான். (கூடு)

என்றுமரனருச்சினைக்குமிக்கோர்நீரென்றழிப்பதியின்முதன்மைமையி
ருவார்க்குபீந்து, வென்றிதருமதுகுலக்குரவோராகிவிளங்குமெனக்குருவரி
சைமிகவரல்கிக், கன் றுலவுவெருகனதிதருப்பையாறுகாரம்பகநீர்க்கடலளவங்க
ணித்தவெல்லை, துன்றுதிசைநான்முமரன் நனக்கேயென்னச்சொல்லியவன்
கல்லெழுதித்துலங்கவைத்தான். (கூசு)

வைத்தொருவர்புதைத்ததிமுழுதுங்கோணமலை யாற்கேயுரிமையிந்தவ
ளநாட்டுள்ள, கத்துகடல்வளமுமலைவளமுமநறைக்கரைவளமுங்கழிவளங்கா

ஸ்ரீண்ணிரண்டுகலை—சோடசகலை; அவை:—மேதாகலை, அர்ச்சிககலை,
விடகலை, விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை,
சத்திகலை, வியாபினிகலை, வியோமரூபினிகலை, அந்நைதகலை, அநாதைகலை,
அநாசிருதைகலை, சமனாகலை, உன்மனாகலைஎன்பன.

† இரண்டு—சத்திசிவம். ஒன்று—சுத்தசிவம்.

* இருவர்பெயர்: வேதநாயகமுதன்மைக்குருக்கன், சைவநாயகமுதன்
மைக்குருக்கன்.

ன்வளமுமெல்லாம், பத்தினிலெட்டுங்கயிலைப்பரற்குமிக்கப்பங்கிரண்டுங்களு
க்குப்பகுதியாமென், நெத்திசையும்புகழுவ தூராசவேந்தனமுதியசெப்பேடவ
ர்க்கீந்தின்பமாக. (௯௭)

ஆகமநானெறிமுறையேயுதயமுச்சியத்தமயமாம்நிறையுமத்தயாம், மொ
கைவருநாற்குலமுமினிமைகூரவுவமையல்லாவரன் நனக்குமுவகைசேர, மா
கவாப்புழைப்பணக்கைமுக்கணுல்லாய் மக்களிற்றைமுன்புசைவமுத்தியந்த,
நாகமதிருமுடித்தகயிலைநா தனயந்தசிவார்ச்சனைநியதிநடத்துவித்தான். (௯௮)

நடனவித்தருபாதரளினத்தாற்குநமனையுதைத்தெமையாளநயந்தலை,
கொடியிடதுபுறமாகப்பட்டுமேனிக்கோணமலைநாதருக்குக்கொண்டல்போலு
ங், கடகலுழிக்கரிமுகன்முன்போக்காளக்கடலொலிப்பப் பங்குளியுத்திரநா
ட்கன்னி, மடமகளிர்கவாரியிடமறையோர்வாழ்த்தவயங்குதிருநாளுலகம்வழங்
கச்செய்தான். (௯௯)

செய்தோறுநிரம்புமுத்தங்குரம்புதோறுந்திரண்டிருளைத்துரந்தநிரிகோ
ணநாதர், பைதோறுமணிக்கிரணம்பரந்துபாயும்பாந்தன்முடித்திருமேனிப்படி
வநோக்கி, மெய்தோறுங்கண்படைத்தார்போலின்றுவியுதோறும்புனறுளிப்
பவிமுந்தோபோற்றிக், கைதோறுமேந்திமலர்சன்செம்பொற்கழறோறுஞ்சொ
ரிந்துநின்றான்ருன்கருணைவேந்தன். (௧௦௦)

தன்னிகரில்லாததிருமலையினூடேதகையதொருபெருமுழக்கீர்தமரித்
தோங்க, மன்னனிதுமுழக்கமென்கொலென்றுசைவமறைமுதன்மையிருவ
ரையும்வதனநோக்க, வின்னதிருத்தென்கயிலைக்கீழேபெம்மாளினியசுவசங்
கைநதியிருப்பச்செய்தா, னன்னதியிற்றீர்த்தஞ்சேர்தயன்மால்வாரோருமு
னிவர்துதிப்பதென்றார்த்துள்ளர். (௧௦௧)

அந்தமொழிகேட்டாசனருணகாலத்தல்கமலமெனமுகமன்பொழுக்கோ
க்கிச், சுந்தரமாமறைமுதல்வீரிக் கேகங்கைதோன்றியதொல்கதையெமக்குச்
சொல்லீரென்னக், கந்தவடகயிலையிற்பண்டொருளளம்மைகடவுளவிர்சடைசு
ரத்தால்வகிரக்கங்கை, சிந்தைவெருவிடக்கடவுளிரங்கித்தன்கைச்சிறுநகத்தால்
வாங்கியிங்கைதிசுழவைத்தான். (௧௦௨)

வைத்தசிவகங்கை*யான்பதமீதேந்தாமலையருவிபரவியமாவலியுஞ்சூழ்,
முத்தமெறிகாவிரியின்முகமும்பாயமுதியகடனடுவினிதுமுழங்குநிலை, யுத்
தரவான்கயிலைமுடிபுடன்வந்தீசனுலவுமிதனிடத்திருத்தாநான்நின்றான்,
சுத்தயிதகதைதென்பாற்கயிலையென்றே சொல்லுவரென்றார்சைவச்சருக்க
ல்லோர். (௧௦௩)

௦ குரம்பு-செய்கரை; வரம்பு.

* தமரித்தல்-ஆர்த்தல்.

* அரன்பதமீதேந்தாமலை-சிவனொளிபாதமலை. மாவலிகங்கையுற்பத்தியிலு
லையினென்பதை, திருக்கரசைபுராணங்கங்கைச்சருக்கம் ௩௬ மெய்யுளாஸ்திக.

சுருதிமதுநெறிதவருப்பரிதிவேந்தன்ரெல்குலத்துமுமுதல்வீர்தொ
ன்னுள்வந்த, திருந்தியிற்புனல்முகந்துபெருமான்நிற்கட்சென்னியுறவபிடே
கஞ்செய்வீரென்ன, வருமறையோர்திருமலையின்பீலுத்துளகியந்தநதித்தீர்த்
தமெடுத்தரன்பாலெய்தி, மருமுடியிலபிடேகஞ்செய்தாரகண்டமன்னவர்கோ
னுளமகிழ்ச்சிமதிக்கற்பாற்றே. (௧௦௪)

பாற்கடலுளிருந்ததிருமாலோவல்லன்பரிமளத்தேன்சொரிபதமத்தய
றேவல்ல, ஞற்கவரவெண்கோட்டியிராவதத்தோனல்லன்நராதிபேறாவல்ல
னெனுமபெருமைநண்ணிக், காற்குலவுங்கமலந்தன்சென்னிக்கீசன்கவித்தமு
டிபெணப்பெரிதுங்கருதிப்போற்றி, மேற்பிறவிக்கொருமருந்தாய்ப்புனிதன்
நீர்த்தமிகவேந்தியகத்துளரவித்தஞ்சேர்த்தான். (௧௦௫)

சேர்த்தநதித்துளிமுடிமேற்றெளித்துமீண்டுஞ்சிவனடியைவணங்கியுள்
ளந்தியானித்தன்று, நீர்த்தமறுத்தெழுமுகிலுங்கனகம்பெய்யுநிலையெனத்
தெசதானநிதமுஞ்செய்து, பார்த்ததிருவருட்பார்வையெம்பிரானைப்பணிந்து
விடைகொண்டதுரைப்பதியிற்புக்கான், பூத்தரணிநிருபரெல்லாமதனைக்கே
ட்டுப்பூசனைவெவ்வேறுபயம்புரிந்துவாழ்ந்தார். (௧௦௬)

வேறு.

வாழ்ந்துநீழிகாலம்வருங்கயவாருவென்பான்
சூழ்ந்தபெருலகங்காத்துப்பரகதிதொழுதுசேர்த்தான்
ரூழ்ந்தவார்சடையானீறுஞ்சமயவஞ்செழுத்துமெஞ்ச
லீழ்ந்தபல்சமயம்யாவும்பின்னரும்விரவிறம்மா. (௧௦௭)

அம்புயத்துதாரத்தண்ணலமைத்தவாரியர்தங்கோமா
ஹம்பர்வந்திதைஞ்சுஞ்சேதுவுயர்க்கரங்காவல்வேந்தன்
செம்பொன்மாமவுலிச்சென்னிச்செகராசசேகரேசன்
றும்பையஞ்சடையான்சைவந்தேதான்நிடத்தேதான்நிஹைல். (௧௦௮)

தோன்றியகாலேவதந்தொனித்தனசிவஹாற்சைவ
மான்மரவெண்ணீறள்ளியணிந்தனரலங்கல்வாகை
வான்மனிச்சிங்கைகாவன்மன்னேஹர்சிங்கந்தோன்ற
வேன்றபல்சமயமெல்லாங்கரியெனவிரிந்துபோன. (௧௦௯)

போனதுவணங்கார்செல்வம்புகுந்ததுபுகுந்தோர்க்கின்ப
மானதுசிவஹாலோசையழிந்ததுபிறநூலந்த
மானதனடத்தும்பூசையங்குதென்கயிலைச்சென்னி
ஞானமாமூர்த்திகொள்ளச்சிறந்ததுநன்ஓடெவ்கும். (௧௧௦)

† அநுரை-அநுராசபுரம்.

நாடுறுயிலங்கைநாடுநாற்றிசைநாடுமன்னு
 ணீடுறுகவிகைத்திங்கணிழலிடைப்பழந்ததெங்கும்
 வாடுறுகவியுழிலைமனத்துறுதுயருமில்லை
 யாடுறுபதாகைச்சேவுமனுதினம்வினங்குமாதோ.

(௧௧௧)

வேறு.

விளக்கியகவிதையிவ்வகையின்மேவிய, களக்கடுவுடையவன்கயிலைமாவ்வரை,
 துளக்கிலாச்சதூர்மறைச்சருதிவண்டென, வளக்காவெண்கமலமொன்றலாந்த
 தாகுமே.

(௧௧௨)

ஆக்கலாமழிக்கலாமகண்டம்யாவையுங், காக்கலாங்கடையுக்கடந்துநிற்கலா
 மேக்குலாந்தென்கயிலாயமேவினான், பூக்குலாந்திருவழிபுகழ்வரத்தினால்.

( )

வரந்தருந்தென்கயிலாயமன்னிய, நிரந்தரன்ருளினினைந்துவாழ்த்துவோர்
 புரந்தரனியைவர்போற்றநீள்வீன, துரந்தரனாவதுஞ்சொல்லவேண்டுமோ.

வேண்டியமுத்தியின்விருப்பமீக்கொள, வீண்டொருபுராணமதிசைத்தகாத்
 லேன், காண்டருபொருளிலாக்கவிகள்யாவும், மாண்டகைக்கன்பினாலருத்தி
 யாயதே.

(௧௧௩)

*தேவையின்மன்செகராச்சேகரக், கோவையினுதித்தசீர்க்குமாரூரிய
 ஞவியுமுடலுமொத்தளித்தகல்வியின், மேவியகாப்பியம்விமலந்காயதே.

( )

தேனெனவமுதெனச்சிறக்குங்கல்வியு, மானகாற்கவிறையும்ற்றுமோங்குச
 ஞானமுஞ்சுருதியுநலனுநீதியுந், தானமுந்தருமமுந்தழைத்துண்டாகவே.

( )

ஆகமநெறிகளுமந்தணளரும், யோகமும்வளருகவுலகநீடுக
 மேகமுஞ்சைமும்விளங்கியோங்கு, போகமுந்திருவுமண்பொலிந்துவாழ்க
 வே.

(௧௧௪)

வாழிதென்கயிலையம்பொருப்பும்வையமும், வாழிமெய்யன்பாதங்கணமும்வ
 ண்மையும், வாழியஞ்செழுத்தினில்வளமுநீதியும், வாழிசீர்தொண்டர்சீர்வா
 ழிவாழியே.

(௧௧௫)

திருநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம் சுருது.

புரிதகவிணகைலாசபுராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ * இவை இந்தச்சருக்கத்தின் கசு ம்செய்யுளின்

பின்சேர்த்திருந்தவை.

வானவர்கடொழுங்கோணையண்ணலையுந்தேவியையும்கிழந்துமுன்னுட்
டேனணையமொழிக்கங்குற்கரிபுதல்வனன்பிடுஞ்செய்யாம
கானமதொற்றுதிக்கும்படிகரத்திறுந்நிதிநெக்சுதலைதக்கண்டே
யானசசங்கீதனெனுங்கந்தருவனதைக்கவர்த்தகாசையுற்றான். (கடு)

உ.ற்றதொருசமயம்பார்த்துற்றிருந்தவனிராமனுயர்வெங்கோலா
லிற்றபொழிதினிற்கவர்துமானுடவடிவாகியிணையில்கீரிப்
பொற்றையெய்திக்கங்காசங்கம்புணரிந்தியாடிப்பொருவிலாத
பற்றொடரன் நனையேத்திவினாகானந்தனைப்பண்ணினாலு. (கசு)

பண்ணுதலுஞ்சிவபிரான்மகிழ்ந்துவெளிப்பட்டுசெங்கீதனைப்பார்த்
துன்னென்கிழந்துநீவினாகரனாய்நின்றிசைத்தமையாலொங்குமிங்ஙன்
மண்ணவர்கன்புகழ்வீனாபாணமெனும்பெயராகமற்றிப்பாங்க
ரெண்ணிலபலதலமுளவில்காட்டைவெட்டிநகராக்கென்றியம்பிப்போனான்

போனவரன்மொழிப்படியச்சசங்கீதன்காட்டைவெட்டிப்புரமதாக்கித்
தானழிந்தவாலயங்கடனையுமெழில்பெறப்புதுக்கிச்சனங்கடம்மை
யானகுடியாயிருத்திருகுலேசரடிபரவியருள்பெற்றேமகி
மானிலமெலாம்புகழ்த்தனதுலகந்தனிலடைந்துவாழ்ந்தானன்றே. (கசு)

† கலம்—யாழ்.

0 கீரிப்பொற்றை—கீரிமலை. இது யாழ்ப்பாணத்தின்வடபாலிலேயு
ள்ள ஓர் சிவஸ்தலம்.

என்று குறிப்பர்த்தம்வரைந்து நவீனராற்சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

“கவர்து” என்றும் “மாநுடமாம்வடிவாகி” என்றும்வரையமற்
தார்போலும்:

இதற்கோர்திருட்டாந்தம்: ஆக்பர்பாதுஷா என்னுமரசன், ஆரியநாட்
டை அரசபுரிந்துவருங்காலத்தில் அவன் தாக்ஷினியத்துக்குட்பட்ட ஆரியப்
ண்டிதரொருவர் அரசன்கட்டளைப்படி “அல்லாவுபரிஷத்தைக்கற்பித்து வேத
த்தில்நுழைத்தசங்கதி அநேகருக்குத்தெரிந்தவிஷயம்: அதுபோல மேலேகா
ட்டியசெய்யுள்நான்கையும் புதிதாயியற்றி இப்புராணத்துட்சொருகினார் யா
ரோ அறியேம்; அற்றன்றி இந்தச்சருக்கத்து ஏழுசெய்யுள்களை இழுத்தெறி
ந்துவிட்டார்; ஐயகோ அவர்மதியிருந்தவாறென். “ஆசிரியர்கருத்தையறியாது
ஒன்றைவிலக்கலும், துதனமாகவொன்றைச் சேர்த்தலும், ஒன்றையொன்று
கமாற்றலும், அறிவுடையோர்க்கழகன்றென்” வரைந்தவர்த்தனையே இவ்வன
ஞ்செய்தார்போலும். திரிகோணமலையிலே நமதுபரிசோதனைக்கப்பட்ட ஏடு
கற்பலவற்றிலும் ஐடி நான்குகவிகளுங்காணப்பட்டில. யாழ்ப்பாணத்தொரு
பிரதியின்மாதிரிகண்டனம்.

இந்நூல்கள் அச்சிடும்படி

பிரேரித்தவர்கள்.

திரிகோணமலை

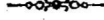
- பிரமஸ்ரீ. கா. கு. சபாரத்தினக்குருக்கள்
,, வை. இராமலிங்கக்குருக்கள்
,, கு. கு. ஸ்வாமிநாதக்குருக்கள்
,, இ. கு. பூர்ணனந்தேஸ்வரக்குருக்கள்
,, சி. வ. பஞ்சாட்சரக்குருக்கள்
,, அ. கனகசபாபதிக்குருக்கள்
ஸ்ரீமத். த. சரவணமுத்துக்குருக்கள் (வீரசைவம்)
,, அ. இராசகோன்பிள்ளை
,, சி. வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்
,, சு. சின்னையாபிள்ளை.

இந்நூல்களச்சிடப்

பொருளுபகரித்து

கண்ணியமிசூத்த புண்ணியசீலரின்

நாமாவலி.

ம	ந	ந	ஸ்ரீ	கா. வ. மார்க்கண்டு	யா- புளியந்தீவு	ரூ.	ச.
				வை. முருகையா	யாழ்ப்பாணம் தும்பளை	க0	00
				ஏ. சிதம்பரப்பிள்ளை	கப்பலேசண்டு-யா	00	00
				கி.கதிரேசபிள்ளை	யாழ்ப்பாணம்	00	00
				ஆ. சுப்பிரமணியம்	யா-புளியந்தீவு	00	00
				இ. பொ. ஓவசியர்	பொத்துவில்	00	00
				வி. கு. கணகசபை	புளியந்தீவு	00	00
				க. பெ. செல்லையாபிள்ளை	புளியந்தீவுவைத்தியசாலை	௩	00
				வை. சபாபதிக்குருக்கள்	மந்திகையம்மன்கோயிற் பூசகர்	௨	00
				பொ. இரத்தினசபாபதிக்குருக்கள்	புலோலி	௨	00
				சு. ம. இளையதம்பி	ஏறாஜர்	௨	00
				இ. கந்தப்பசிராப்பர்	வட்டுக்கோட்டை	௨	00
				அ. சண்முகம்	புளியந்தீவு	௨	00
				இ. கி. செல்லத்தாரை	டக்தர்	௨	00
				தி. தாமோதரம்பிள்ளை	திருக்கோயில்	௨	00
				தா. இராமசாமி (சைவம்)	கட்டுவன்	௨	00
				கா. அருளுசலம் மாஸ்தர்	புளியந்தீவு	௧	00
				சி. குமாரசாமி	கோட்டைமுனை	௧	00
				சி. சரவணமுத்து	றிஜிஸ்ரார்	௧	00
				சு. சிதம்பரப்பிள்ளை	கொஸ்தாப்பு ஏறாஜர்	௧	00
				வ. குட்டித்தம்பி	புளியந்தீவு	௧	00
				ந. சபாபதிப்பிள்ளை	போஸ்மாஸ்தர்	௧	00
				த. தோ. சின்னத்தம்பியார்	காரைதீவு	௧	00
				மு. வ. வி. பொன்னையா	காரைதீவு	௧	00
				கா. கு. சோமசுந்தரக்குருக்கள்	திருக்கோயிலர்ச்சகர்	௧	00
				ஆ. வயிரமுத்து	கண்டாக்கர் திருக்கோயில்	௧	00
				த. சதாசிவம்	சிங்களவாடி	௧	00
				மு. வ. ஆ. சாமி	சிங்களவாடிவைத்தியசாலை	௧	00
				பெ. வேலுப்பிள்ளை	கோட்டைமுனை	௧	00
				ஆ. பொ. த. கணபதிப்பிள்ளை	கோட்டைமுனை	௧	00
				ஆ. வை. சின்னையா	வைத்தியம் கோட்டைமுனை	௧	00
				க. இராமநாதபிள்ளை	புளியந்தீவு	௧	00

மா ன ன டு.	மு. முத்துக்குமாரு	௧ ௦௦
”	சி. கார்த்திகேசு	௧ ௦௦
”	ஐ. பாமசாமிசியர் காரைதீவு	௧ ௦௦
”	பொ. க. மார்க்கண்டிப்பிள்ளை	௧ ௦௦
”	க. காசிப்பிள்ளை காரைதீவு	௧ ௦௦
”	பொ. க. பொ. த. அப்பாசாமிப்பிள்ளை காரைதீவு	௧ ௦௦
”	வீ. வைரமுத்துக்கிளாக்கர்காரைதீவு	௧ ௦௦
”	பொ. க. செல்லத்துரை காரைதீவு	௧ ௦௦
”	த. அ. கந்தையா காரைதீவு	௧ ௦௦
”	வே. பொ. த. கதிர்காமத்தம்பி	௧ ௦௦
”	மொ. கணபதிப்பிள்ளை காரைதீவு	௧ ௦௦
”	கு. பொன்னம்பலப்பிள்ளை	௧ ௦௦
”	வே. கந்தையா காரைதீவு	௧ ௦௦
”	சி. சம்பு காரைதீவு	௧ ௦௦
”	மு. தம்பையாப்பிள்ளை ஓவசியர்	௧ ௦௦
”	மு. வைரமுத்து காரைதீவு	௧ ௦௦
”	பெ. விசுவலிங்கம் கிளாக்கர் காரைதீவு	௧ ௦௦
”	மு. சீனித்தம்பி காரைதீவு	௧ ௦௦
”	க. ஆறுமுகம் திருக்கோயில்	௧ ௦௦
”	அவைத்தியலிங்கம் ஓவசியர் திருக்கோயில்	௧ ௦௦
”	வே. பொ. த. அருணாசலப்பிள்ளை திருக்கோயில்	௧ ௦௦
”	சு. கந்தையா மாவிட்டபுரம்	௧ ௦௦
”	மா. வே. கந்தப்பெருமாள் திருக்கோயில்வண்ணக்கர்	௧ ௦௦
”	தி. சங்கரப்பிள்ளை தம்புலுவில்	௧ ௦௦
”	கா. காசிப்பிள்ளை அக்கரைப்பற்று	௧ ௦௦
”	அ. அருளம்பலம் மாஸ்ரர் அக்கரைப்பற்று	௧ ௦௦
”	மா. கதிரமலை காரைதீவு	௧ ௦௦
”	மு. கறுவற்றம்பி நிந்தலூர்	௧ ௦௦
”	பொ. த. த. கந்தையாப்பிள்ளை நிந்தலூர்	௧ ௦௦
”	வி. கதிரேசுப்பிள்ளை போஸ்மாஸ்ரர்	௧ ௦௦
”	க. குமாரசாமி புளியந்தீவு	௧ ௦௦
”	சி. பொ. த. சாமித்தம்பி காரைதீவு	௧ ௦௦
”	மு. சுப்பையா பொத்துவில்	௧ ௦௦
”	மு. விசுவநாதர் திருக்கோயில்	௧ ௦௦
”	சா. வ. சிவகுரு அட்டைப்பள்ளம்	௧ ௦௦
”	பொ. த. க. கயிலாயப்பிள்ளை காரைதீவு	௧ ௦௦
”	வே. வ. சிற்றம்பலம் காரைதீவு	௧ ௦௦
”	சு. சின்னையாப்பிள்ளை திருக்கோணமலை	௧ ௦௦

2/3

ப. மூ. கந்தன்	சாய்ந்தமருது	க	00
M. r. r. Sre, Vallipuram Overseer		5	00
" P. K. Subramahiam Postmaster		5	00
" Murugasw Irrigation suberintehdant		2	50
" M. Vannia Sinthaturai Vannia		2	50
" V. V. Thambimuttu overseer		2	00
" K. Vasandarasa Pillai		2	00
" S. Ponniah Notary Public		2	00
" A. S. Doctor. Pottuvil		2	00
" S. Kanapathe pillai		1	50
" V. Pattakuddy Teacher		1	00
" V. V. Nallaratnam Teacher		1	00
" C. G. Doctor Puliamtiw		1	00
" Sinniah advocate		1	00
" K. Kasipathy Teacher		1	00
" V. Selvadurai postmaster		1	00
" C. H. Kasinather Contractor		1	50
" A. Saravanamuttu		1	00
" N. C. Saparatnasamy		1	00
" E. Rasiah		1	00

உ

சிவமயம்.

கோணேசர்கல்வெட்டெனவழங்கும்
கோணேசசாசனம்.
கவிராஜருளிச்செய்தது.

கா ப் பு .

திருவளர்கோணையின்சீரையோதிட
வொருபொருளென்னவிவ்வுலகம்பாவையுந்
தருமரனருள்புரிசாமிமும்மதம்
வருகரிமுகனடிவழுத்தல்செய்குவாம்.

தெய்வவணக்கமுஞ்சேய்ப்படுபொருளுமாக்கியோன்பெயரும்.

சொல்லுற்றசீர்க்குளக்கொட்டுமன்சொற்படிசொல்லெனவே
கல்வெட்டுப்பாட்டெனப்பாடினனாதிக்கதைபொருளா
மல்லுற்றகண்டர்தம்பொற்பாதநெஞ்சிலழுத்தியிகல்
வெல்லுற்றசீர்க்கவிராசவரோதபவிற்பன்னனே.

நூ ல் .

திருமருவுமனுநீ திகண்டசோழன்செகமகிழவருராம்தேவதேவன்,
தருமருவுதிரிகயிலைப்பெருமைகேட்டுத்தாநுமவன்வந்ததுவு

மவன் சேய்பின்பு, மருமருவுமாலயங்கோபுரங்களோடும் மணிமதிலுக்கு
மூண்டபுழைவிநீராவி, கருமருவுமுகனீர்சேர்திருக்குளஞ்செய்க
ருமமுமோர்கல்வெட்டாக்களறுவாமே. (க)

சொல்லரியதிரிகயிலைப்பெருமையெல்லாந்தாய*புராணக்கதையி
ற்சொன்னதுண்டு, வல்லதொருவன்னிமையுந்தானத்தாரும்வரிப்ப
த்துமாயிவர்கள்வந்தவாறும், நல்லதொருபூசைவிநீரடக்குமாறும்
டந்ததன்மேலினிடக்கும்நடத்தையாவுஞ், சொல்லெனவேசோதி
டத்தினிலையேகண்டகவிராசன்வருகாலஞ்சொல்லுஞ்சேரே. (உ)

சீரிலங்குசோழவளநாடு தன்னிலொருநாளேக்கிரண்டவணச்செ
ம்பூச்சம்பா, ஏரிலங்குமரிசிவரவதற்குத்தக்ககறியமுதுபலசெலவுமீ
ந்தீசற்குப், பாரிவிந்தப்பூசைதனைநடத்துமெம்போற்பணியினெடு
மினிதாக்கப்பகிர்வாராரென், நேரிலங்குஞளக்கோடெனனுமிராசனாற்
காலமண்டபத்திருந்தேயெண்ணினனல். (ங)

வேறு.

திருந்துதிரிகயிலைவெற்பிற்சிவாலயமுங்கோபுரமுஞ்சிறக்கநாட்
டிப், பரிந்துலகோர்பவமறுக்கும்பாவநாசகச்சுணையும்பரிவாய்ச்செய்
து, தெரிந்தபுகழ்த்திருக்குளமும்வயல்வெளியுந்திருத்தியரற்கென்
னவீந்து, பரிந்தவரன்றொழும்புசெயவாள்வேண்டுமெனநடந்தான்
பரிதிவேந்தன். (ச)

வேறு.

பரிதிசுலத்துதித்தகுளக்கோட்டிராமன்பங்குனியுத்திரம்பதி
னேந்தேதிதன்னில், வரிசையுடன்சென்றுமருங்குரிலேகிவளவரின
ல்லோரைமாக்கலத்தினேற்றி, அரியதிரிகோணமலைநாதர்க்கென்
றேபன்னகரிலையாறுகுடியுமேற்றி, உரிமையிதுவுங்கள்பரவணியா
மென்றேயுரைசெய்தான்சுதர்வேதஞானமூர்த்தி. (ரு)

இத்தலத்திலரன்கயிலையாலயத்திலியன்றவறைதனின்முதலினி
ருப்புநாட்டி, நித்தம்வரும்வரவாகும்பொருள்களோடுநிதம்பூசைச்
செல்வெழுதநியமஞ்செய்து, அத்தர்முன்னராலாத்திரநனமிடல்ப
ன்றிகுற்றலதிகப்பட்டாசற்கீதல், இத்தனையும்தானத்தார்செய்வீரெ
ன்னவெழுதுக்குமிராயபட்டமீந்தான்வேந்தன். (க)

வேறு.

வேந்தனின்னுமரன்றொழும்புக்காட்போதாதெனநினைந்துமீண்
டேகாரை, வாய்ந்தவளநாடுசென்றுவரிப்பிடித்தான்முவேழுகுடிவா

ழ்வோரைச், - சேர்ந்திடபமாதமதிலீரைந்தார்தேதிதிங்கள்சிறந்த
சேர்தி, ஏயந்தகன்னிமுகூர்த்தமதிலரன்றொழும்புசெய விடுத்தானி
ராசராசன். (௭)

சன்னிதியினீவிர்செய்யுந்தொழும்புமக்கு நாமுரைக்கத்தானீர்
கேளும், நன்னயம்சேர்ப்பட்டாடைகொய்தல்கட்டல்நல்லபுஷ்பபத்தி
ரங்கலெடுத்தல்தூர்த்தல், முன்னநிறைவிளக்கேற்றறளிசைதட்டுமு
ட்டிவைகள்விளக்கல்கொடி குடைகணித்தம், முன்னதமாயெடுத்தல்
நெல்லுக்குற்றல்சாணிபொழுக்குதல்மற்றநீகரும்புமுகந்தேயீ தல். (௮)

செய்யநடனஸ்திரிக்குமுட்டுவகை கொட்டலொடுகிறக்கப்பாட
ல், ஐய்யமறநற்பலிக்குப்பாவாடையிடுவதுவுமதுவேயன்றித், துய்
யசண்ணங்கொடியேற்றலிறக்கலொடுசுமத்தலுஞ் சாந்தரைத்தேயீ
தல், மெய்யெனவேயாலயத்துட்பணிகளைத்துப்புரவாகவிளங்கச்செ
ய்வீர். (௯)

நீர்பாயும்பள்ளவெளிநெல்விளையுந்தறையவர்க்குநிசமாயீய்ந்து
பார்சேருமைங்குடிக்கும்பண்டாரத்தாரொனவேபவுஷமீய்ந்து
வார்சேருங்களபழுலைப்பிடிநடையைக்கோணமலைவரதன்றானீ
யேராரநங்குளக்கோடன்வழிபட்டேதன்மனதிலிதனையோர்ந்தான்.

தானம்வரிப்பத்தென்னுமரன்றொழும்பர்க்குள்ளிகலார்தர்க்கம்வந்தா
மானபங்கமடையாமனடுத்தீர்ப்பதாரொனவேமதுரையூர்போய்த் [ல்
தானமதிக்குலராமன்றனியுண்ணுப்பூபால்ன்றனைக்கொணர்ந்து
தேனம்பூந்தொடைமார்பன்றிருக்கோணநகரச்செய்யவைத்தான்
வேறு.

வைத்தபுகழ்வன்னிமையேநீதிசொல்வேன் மகத்தானபாசபத
மறையோர்தங்கள், சித்தமதுநேராகநீதிசொல்வாய்சிவபூசைமுத
லொழுக்கந்தவறினாலும், குற்றமென்றேயெண்ணிமிகக்கோபங்கொ
ண்டாற்றுகோணமலைநாதரிடஞ்சொல்வார்சொன்னார், சுகந்துமேவங்கி
ஷத்தைப்பிரமகத்திதொகையாக மற்றவர்க்குச்சொல்வேன்குற்றம்.

சுத்தமிகுவன்னிமையேகுற்றஞ்செய்தாற்றுவல்குவிவங்கடியுயி
ருக்குயிரேவாங்கு, நிர்த்தமிடமடவியர்கள் குற்றஞ்செய்தானிறைபு
னலினிறுத்திவைத்துத்தேங்காய்வாங்கு, *மற்றைமதிதுதன்மடவா
ர்குற்றஞ்செய்தான்மண்கடகமேற்றியடிவழக்குநோக்கி, இத்தகைய
விசாங்கஞ்செய்யீயென்றே இரத்தனமணியாசனத்திலிருத்திவைத்
தான். (௧௦)

† குத்தம், ‡ சுத்தம், *மத்தை, இவை, பண்டையார்வழக்கு.

வையமகிழ்வன்னிமையேயின்னுங்கேளுமனு^{ரீ}திதவறாதேகோ
பம்பாவம், ஐயமறவுன்றாரந்தாரமாகுமயலவர்கடாரமெலாந்தாயாரா
கும், மெய்யையெடுபொய்யைவிடுவன்மம்வேண்டாம்வெறுமையுள்
ளோர்க்குத்விசெய்வாயிகல்பண்ணுதே, மையனையகண்டர்திருக்
கோணநாதர்மஹாபூசைதிருப்பணியும்வழங்கச்செய்யே. (கச)

வேறு.

வித்தகக்கட்டுக்குளத்தாரன்றொழும்புசெய்க* விந்துவெளியூர்
மேலோர், அத்தர்முன்னர்க்காப்பணிதன்முன்னீடுவிழாநடத்தலவ
ணமாறு, சத்தநெல்லாங்கொப்புவித்தலடையாயந்தீர்வைகடற்சொ
த்துங்கோணே, அத்தனுக்கித்தனையுமெனவருள்புரிந்தானரசர்முடி
யமுந்துதாளான். (கரு)

தானதிகதிருமலைக்குநாற்காதவழிதிருத்தித்தாநுங்கோணே [தல்
மானபாற்கெனவளித்தேன்கொட்டியாபுரப்பதியோர்க்கிழ்தேசெய்
ஆனதுவர்க்காயினுடன்வெள்ளிலையும்ருங்கதலிக்கனியுஞ்சாந்தும்
ஊனமறுபாறபிரெய்யரிசியொருநூறவணமுகந்தேயீதல். (கக)

ஈதலுடனேரண்டமிருப்பைபுன்னைப்பருப்பிவைகளிறையத்திவிற்
சேதமறவொப்புவிக்கச்செக்காட்டியெண்ணெயுறத்திருந்தவாட்டி
யோதரியகெவுளிமுனைமீகாமனிடத்திலவரவுவந்தேகோணே
தீதமுதுகருகுலநற்கணக்கிலுள்ளபடிகுணற்றினிறைவாயூற்றல். (கங)

வாசலுக்குத்தென்கிழக்கேயெண்ணெய்நெய்க்குக்கிணறேழுவ
ரைந்துகட்டி, மாசகலத்துலாப்போட்டுவாளியிட்டுமதில்கட்டிக்கதவு
மிட்டு, ஏசகலவெண்ணெய்திகாரமெனநிலைமையும்வைத்திதயங்கூர்
ந்து, ஓசைதிகளெண்ணெய்நெய்களொருபோதுங்குறையாதவூற்றுங்
கண்டான். (கஅ)

ஊற்றிருந்துதாதுக்குந்தாதகித்தாரணிமார்பனுகந்தகோணே,
நாற்றிசைக்குந்திட்டமிட்டுநவரத்னமணியணையினன்பாய்வந்து, வீ
ற்றிருந்துபாசபதர்வருகயாந்திருக்குளமும்விளங்கச்செய்ய, வே
ற்றுக்கைக்குங்கோணமலையிறையிடம்போய் விடைவாங்கிச்சொல்லு
மென்றான். (கக)

சொல்லவந்துபாசபதர்திரிகயிலைப்பரமனடிதொழுதெங்கோமான்
நல்லதிருக்குளமியற்றவிடைவாங்கிவாருமென்றார்நாதவென்ன
வெல்லையிலர்நீர்தாங்கிநீழிறெல்லையுமென்னச்சொல்ல [ன்.
மல்லணையுந்திரடோளான்குளக்கோடற்குரைக்க மனமகிழ்வுபூத்தா

*இந்துவெளி, சிலாவெளி.

வேறு.

தானதிககணபதியேகோணமலைச்சங்கராசன் முகனேமாலே, நா
னுமக்குத் திருக்குளமொன்றியற்றுகின்றேனுங்களருண்டக்கச்செ
ய்வீர், வானவரேயெனவணங்கிவிடைபெற்றுரத்தினமண்டபத்தினி
ன்று, தேன்மருவுந்தொடைமார்பன்றிருக்குளத்தின்றிசைநோக்கி
த்திருந்தச்சென்றான். (உச)

* திருந்துகலிபிறந்தைன்னுற்றொருபதுடனிரண்டாண்டுசென்
றபின்னர், புரிந்திபமாதமதிலீரைந்தாந்தேதிதிங்கன்புணர்ந்தநா
ளிற், நெரிந்தபுகழாலயமாஞ்சினகரமுங்கோபுரமும்தேநூர்வீதி, ப
ரிந்தூரத்னமணிமதிலும்பாவநாசகச்சுனையும்புகுத்தான்மேலோன்.()

மேலான திருக்குளமுமிதற்கடுத்தநாலாண்டில்விளங்கச்செய்து
செல்பாயுமாவலிநீர்வரவழைத்துத்திசைபரவுஞ்சிறப்புங்கண்டு
மாலானநீர்மிகுதிவரவெருவிமதகுதிறப்பதுயாரென்றே
பாலாழிதனிற்றுயிலும்பச்சைமுகிறினைநினைந்தான்பரிதிவேந்தன்.()

வேந்தனுளந்தனினினைக்கப்பார்தளிரைத்துயின்மாயன் விழி
த்துப்பார்த்தே, ஏந்திலங்காபுரிநகரிற்றிருக்குளத்துக் கெமைநினைந்
தானிறைவெனன்று, காந்தண்மலர்ப்பதஞ்சிவப்பக்கடுகெனவங்கரி
வரலுங்காலில்வீழ்ந்து, பூந்திருசேர்மணிமார்புமதகினடைதிறப்ப
துநின்புகழ்ச்சியென்றான். (உச)

என்றருளமாலவனுமிறையவனையஞ்சலென்றே யிலங்கைத்தீவி
ல், மன்றல்கமழ்செஞ்சடையான்கோணலிங்கர்திருக்குளநீவருந்திச்
செய்தாய், நன்றுகமலத்தயனாதியவமரடையாதநன்மைபெற்றாய், வ
ன்றிறல்சேராசேயென்஠றியுருவமுடன்மதகுதிறந்தான்மாலே.()

மாலோன்மாமதகினடைதிறப்பவைந்துகரத்தோனைவலமாய்நி
த்தம், பால்போலத்திரைகொழித்துப்பழன்மெங்கும்பரவிற்றுகும்
பான்மைகண்டு, ஆலாலுண்டவர்க்குமம்பிகைக்குமாமெனவேயச
ம்பூரித்துச், செல்பாயுந்திருக்குளநின்கிருபையினற்றினநடக்குஞ்
செய்கைகண்டேன். (உச)

* இது இற்றைக்குச்சுமார் சதுசகாப்தங்களுக்குமுன். இந்தச்சகாப்த
ம் வைத்தபாடல் எல்லாரும்படித்தறியவேண்டியதல்ல. இது அரசனாரை.
஠அரி-தவளை.

கண்டருளுமாலவனே திருக்குளநின் காவலெனக்கரியோன் சொல்வான், எண்டலங்கள் புகழ்ந்தருளுமிபமுகனுமெழின் முனியு மிறையுமேழு, மண்டு திறன்மங்கலரும்புத்தியுந்மவதனரொடுவீரனை யன், அண்டர்புகழ்வயிரவருமிலங்கைசந்திகாவலனுமண்ணமாநும்.

எட்டி சைமண்வெட்டிக்கொண்டேழரைச்சுற்றாமரத்தையினி தாவெட்டித், தட்டியொருகாலாலேன்றியதுவீழமுன்னந்தரணிமீ தில், ஒட்டியொருகுளஞ்சமைத்தாங்குதுநீருங்கொண்டருளையுற்ற வீரன், அட்டதிக்கும்புகழ்ந்தருளுநீலசோதையன்படையுமரசர் மாநும். (உஅ)

மாருதிநேர்முன்னோடி மாபூதர்ப்ப்பரநுமற்றுளோரும், நீர்தா ங்குந்திருக்குளத்துக்கட்டுவழியில்லுமெனநிறுத்திவைத்துப், பார் தாங்குபத்தினியைக்கன்னியரைக்காளிதன்னைப்பரிவினோடு, கார்தா ங்குதிருக்குளக்கட்டினையகலா திருத்திரொன்றான் கமலக்கண்ணன். (1)

நன்னயஞ்சேர்பாகிலையும்பாலடிசிறிருவிளக்குநல்லதூபஞ், சொன்னபடியேதருவார்குறைந்தாலுந் திருவுளத்திற்கேர்வுவேண் டாம், மன்னுபச்சைப்பட்டிவயன்மழையுதவுஞ்சிவப்புமஹாவெயி லேகாட்டு, மின்னலின்றியிருமிருபத்தெண்ணாழிசென்றபின்யாம் வருவோமிங்ஙன். (௩௦)

என்றவருக்கரியுரைப்பவிறையவனங்கரியடியையிறைஞ்சியேத்த மன்றன்மலர்முகமலர்ந்துமுகமனுமங்கிறைக்கருளிமாலுமேக அன்றிறையுமங்கலர்க்குநூற்றுடனே*யறுபதுமாமேதிகட்டித் துன்றுதிருப்பாலடிசிறிருவிளக்குப்பாகிலையுந்துலங்கச்செய்தான். (1)

செய்கணிதம்வினாவதற்குத்திருக்குளத்தினீர்தாங்கிசிறக்கக்கட்டி பையமுறக்காவலிற்குமனைவருக்குமனமகிழவன்பாயென்றுந் துய்யவொருவருஷமடையொருவருஷம்பாலடிசிறுலங்கச்செய்தே வையகமதுள்ளளவுங்கோணலிங்கர்கிருபையினால்வழங்கச்செய்தான்

தானிரண்டாயிரத்தீதெழுநூறவணவிதைப்புத்தரையைத்தா ன்செய்வித்துத், தேனிருக்குமலர்க்காடுவெகுவாகத்திருத்துமென த்திட்டம்பண்ணிக், கூனிருக்குமதிதுதலாள்பிடிநடையம்பிகைசர

* இருபது என்பது உம்பாடம்.

§ எண்ணுறென்றும்பாடம்.

ணங்குறித்துள்வைத்து, மானிருக்குங்கரத்தானைவலமாய்வந்தடிபு
ணிந்தான்மன்னர்மன்னன். (௩௩)

மன்னவனுமனைவரையும்வருகவேனநாற்கான்மண்டபத்திற்கு
ட்டி, நன்னயஞ்சேரவரெவர்க்குநன்முகமெனடுத்துரைத்துநாதன்
கோணை, மன்னவன்றனருளாலேதிருக்குளமும்வயல்வெளிசெய்த
துவுஞ்சொல்ல, இன்னவின்றிஅரகரசங்கரசிவென்றிறையடிபையர்
றைஞ்சினாரல். (௩௪)

இறஞ்சுகின்றவனைவரையுமிருகையாலுறத்தழுவினெங்கோ
ன்சொல்லும், மறஞ்சிறிதுஞ்செய்யாமலறம்பெரிதுபுரிவதற்குமனத்
தினோக்குங், கறங்குதிரைக்கடல்புடைகுமூலகமெலாந்தனிபுரந்
துங்காண்பதென்னே, திறங்கொளுஞ்சீர்க்கோணவிங்கர்திருப்பணி
யும்பூசைகளுஞ்செய்யவேண்டும். (௩௫)

செய்யதிருவாலயத்திற்பதினோராயிரம்விளக்குச்சிறக்கவையு
ம், மையனையகண்டாதிருவுட்பணிக்காரெய்விளக்காயிரங்கன்வையு
ஞ், செய்யசந்தம்புஅனுகுபன்னீர்தனிநகரைத்துத்தெளித்தெங்குஞ்சி
றப்புச்செய்யுந், துய்யநகர்த்தப்புகைக்குடங்கரிடையிடவாசனைகம
முத்துலங்கவையும். (௩௬)

ஐங்கரற்குவெள்ளியினொலுதளாசையதுமுகவற்கிரட்டிபோன்
றந், நங்கமதாலரந்கறுபதுடனாறுதனிசைமற்சைச்சார்தேவர்க்கு
த், துங்கமிகுமைம்பொன்னாற்றிறுபத்தெண்டரிசைசொன்னோ
மின்னு, மிங்கதிகபிடியமுதுக்கிசைந்தகிண்ண*முந்நாறுமியற்றி
வையும். (௩௭)

மையனையகண்டருக்குத்துய்யசம்பாவரிசிவகைவகுத்தெடுத்தே
பையமறவமுதுசெய்தேயலங்காரத்தனிசைமிசையழகாய்வைத்துத்
துய்யதிருக்கிறியமுதுசாரியின்பாற்குழம்பினெடுதுகடர்தூய
வெய்யதிருப்பணிகாரம்பலபலவாசனைகமழவிளங்கவையும். (௩௮)

வேறு.

வையமகிழ்கற்கண்டுசீனிலெல்லம்வடிவாஞ்சர்க்கரைகிழங்குவ
தைத்தேனெல்லித், துய்யகனிவர்க்கமெலாமங்கண்வைத்துச்சுத்த
முள்ளபுத்துருக்குநெய்யுமுற்றி, ஐயமறமுன்வைத்தேயிளநீர்வைத்

* முன்னுற்றறுபதென்றும்தாடம்.

தாங்கழகானபத்திரமுந்தாய்மவைத்து, மெய்யதிருப்பூசையும்கா
குமென் னுவிளங்குமஹாமண்டபத்தின்மீண்டுசெய்யும். (௩௯)

செய்யமஹாமண்டபத்தினுப்பணங்கன்சிறந்தவொருமுழுவகல
நீளமாகத், துய்யசம்பாவடிசிலதுசொரிந்துதட்டித்துகளிலொன்பா
ன்முன் றுபிடிசுற்றில்லைத்து, வெய்யதிருக்கறியமுதுபணிகாரம்பா
ல்வேண்டியசர்க்கரைகணிதேன்வெருவாய்நெய்யும், பெழுதுவந்துதி
ரிதிறுத்திமகிழ்வாய்நீரும்பெட்டபன்பாகிலைதுபம்பெருகச்செய்யும்.

வேறு.

எப்போதுமுப்போதுமிப்படித்தென்கோணமலையிறைவன்பூ
சை, தப்பாமனீவீர்செய்கதந்திரமந்திரங்கிரியைதானுசார, மிப்ப
டியேசெய்திகுவிதுதவறினெழியவரையிறஞ்சச்செய்யும், மெய்ப்பு
டனிவ்வெல்லையுள்ளோர்செய்தொழும்புதவறினிடர்மேவிவீழ்வார்.

வேறு.

வாரிவளஞ்சூழிலங்கைவேந்தராருமஹாகோணேநாதருக்குவ
ளவர்கேந்தன், பாரிலங்குபூசைவிதிக்கீந்தசொர்னம்பலவரவுமெடு
த்தழிவுபண் ணு*வாரேல், கூரியதோர்குட்டமுதல்வியாதிக்காளாங்
கூட்டுபெருநாட்டினீர்செய்கம்பான், நேரிவிதற்கொள்ளைகொ
ண்டுசூழையாடிசூழிப்பதிவாழ்வார்சியமந்தானே. (௪௨)

தானதிகவமைச்சருடனரசர்தாமுந்தக்கபிரதானியொடுதரும
ஞ்செய்வோர், ஆனநெறிமுறைதவறாமறையோர்தாமுமகலாதகற்பு
டையவரிவைமாரும், ஈனரொடுமுடர்மொழிதன்னைக்கேட்டேயிவர்
கன்புரிநெறிமுறையையிகழுமந்நான், மானபரனாலயத்துப்பூசை
தானுமகிழ்ச்சிமங்கலகிழ்ச்சியுமங்கெழும்புந்தானே. (௪௩)

எழுகிரணத்திரிகயிலைப்பெருமான்பூசையிப்படியேமுறைதவ
வறிகடக்குங்காலைப், பழுதுதிகழ்கயவாகுவருவனந்நாட்பாசுபதரி
றப்பர்பழமறையோர்சேர்வர், பொழுதுகுலக்கயவாகுராசராசன்பூ
சைவிதிக்கேகனகராடுமீந்து, தொழுதுநின்றேயாலயத்திறொழும்பு
திட்டஞ்சொல்லியவனனுராசபுரியிற்சேர்வான். (௪௪)

சேர்ந்தபின்னர்மறையோர்கள் கோணேநாதர் திருப்பூசைவெரு
காலஞ்செய்யுமந்நான், மாந்தளிர்போன்மேனியுடைப்பறங்கிவந்து

மஹாகோணேப்பதியழிக்கவருமந்நாள், லேயந்தென்பாற்கழனிம
லையென்றென் றுண்டாங்கீசனுக்குமாலயமங்கியற்றப்பின்னர், கோ
ந்தறைசேரோல்லாந்தர்பிடிக்குமந்நாட்குலவசிங்கவிரவிகுலங்குறைந்
துபோமே. (சுரு)

போனபின்னரிலங்கைமுற்றும்வடுதராவார்புகழிலங்கைதனி
புரக்குமுலாந்தாமன்னன், தானிலங்குமரசினுக்குத்தடையென்றெ
ண்ணித்தரியலனைக்கடலிடையேதள்ளிவிட்டுத், தேனமருமலங்கல்
புனைவடுகன்றனுஞ்செப்பியமாற்றரசமகிழ்கொண்டகோணே, மா
னபரனகமகிழ்பொற்கோயிலுக்குள்மாதனத்துமீதுவைத்துவணங்கு
வாரால். (சுரு)

வணங்குமரன்பூசைமுன்போலநடக்குங்காலம்
மஹாவிலங்கைப்பதியாளவருமாஞ்சிங்க
மிணங்குமணிரத்தினத்தாற்பொன்னுமுத்தா
லீசனுக்குமாலயமங்கியற்றுங்காலஞ்
சுணங்கலில்லைமானிடர்க்குத்துக்கமில்லைச்
சோம்பலில்லைதம்போகசுகமேவாழ்வார்
மணங்கமமுந்திரிகைலைப்பெருமான்பாத
மனத்திருத்தியருத்தியொடும்வாழ்மாக்கள். (சுரு)

மாதமதின்மும்மாரிபெய்யச் செந்நெல்வளரவெழிற்சைவநெ
றிமனுநாலோங்க, வோதரியமுற்கதையுஞ்சொன்னேம்பின்னருந்
றுவருங்கதையனைத்துமுரைவழாம, லாதரவாயறுபத்துராலாமான்
டிலடைவுடையசோதிடர்களெழுதிவைத்த, நீதிமொழிப்படிசொல்
வோங்கோணேநாதர்நித்தியமாமருள்சுருங்குதியமம்போமே. (சுரு)

போனபின்னரிங்கிவிசரிலங்கையாழ்வார்புகழாருங்கோணவ
ரைநாதர்பூசை,மானதமாம்விதிமுறையேநடக்கும்பின்னுன்மணங்கு

* கி. மு. 544 ல் இலங்கைக்குவந்த விஜயராசன்வம்சத்திலுள்ள, உக்கிர
ரசிங்கராசனுக்கும், திசையுக்கிரசிக்கசோழன்புத்திரி மாருதப்புரவீகவல்லிக்கு
ம் புத்திரனான "வாலசிங்கன்" இவன் முடிசூட்டியபின் செயதுங்கவராசரிக்க
னெனப்பட்டப்பெயர்பெற்றான். என்ன? "மிக்கநீரிலங்கைநாட்டின்விரிகதி
ர்ப்பரிதியோச்சி, யுக்கிரசேனசிங்கனுதவியசிறுவனென்னு, மைக்கடுங்களிற
றுத்தானேவராசரிக்கமன்னன், புக்குமாற்றலர்கள்போற்றப்பொருவிலா
செய்தான்" என்று திரிகோணசுலபராணங்குறுமாற்றலுமென்க. இந்த அ
ரசனே தம்பலகாமக்கோயிற்றிருப்பணிசெய்தவன். இவன்காலம் 9 ம் நூ
ற்றாண்டுபோலும்.

லவும்மழைபொழியும்வரிசையுண்டார், தானமதினல்வினாவும்மிகவுண்
டாகுஞ்சனங்களுக்குத் துன்பமில்லையின்பமாகும், மானமுடன்பின்
னிதழ்ச்சியாவும்கற்றோர்மதித்தபடியுரைத்திட்டேனியமந்தானே.

தானதிகவாரியப்பொற்கரையிற்கல்லாற்சுதரம்வெட்டிக்கோயி
ல்கட்டிக்குளமுங்கட்டி, மானபரனாலயத்துச்சோலைதோப்புமண்ட
பரீராவிமணிமதிலுங்கட்டி, ஆனதிருப்பணியாறுபத்துநாலாமாலய
முஞ்சற்றிமிகவழகாக்கட்டித், தானதிகவரனருளாற்பூசையாதிவ
ருமனடத்திமிக்கதரணிமீதே. (ரு௦)

மீதெழுந்துநாற்றிசையுமதிலுங்கட்டிவெளிக்கதவுரண்டுமிட்டு
ப்பூட்டும்போட்டாங், காதிராலயம்பொன்னாலேவேய்ந்தாங்கவிர்
கிரணத்தோர்முன்றுமழகாச்செய்தே, பாதிமதிதரித்தபரனருளின
லேபங்குளியுத்திரத்திருநாட்பவிஷுங்கண்டோம், நீதியுடனிப்ப
டிநீர் தவறில்லாமனிச்சயமாநடத்துமென்றானிருபர்கோமான். (ரு௧)

வேறு.

மாறாத்புனல்பாயுந்திருக்குளமும்வயல்வெளியும்வருந்திச்செய்தே
விறுகவென்மரபோர்க்கியாமற்கோணமலைவிமலர்க்கீர்த்தேன்
பேறானபெரியோரேயிதற்கழிவுநினைந்தவர்கள்பெப்புநீங்கி
நீறுகப்போவரிதுரிச்சயநிச்சயங்கோணேநிமலராணே. (ரு௨)

ஆணையிதுதொழும்புசெய்வோரவரவருக்கமைத்தபணியவரெ
ஞ்ஞான்றுங், கோணமலைநாதர்பணிசெய்வாரேற்குறையகன்றுகுண
மாய்வாழ்வார், நாணமுற்றுச்சொன்னமெத்திக்கூலியரையேவிய
தைநடத்துவாரேல், ஆணையினலாக்கமுஞ்சந்ததியுமற்றங்கல்லலு
ற்றேயலைவரன்றே. (ரு௩)

அன்னவரன்பூசைவிதியபிஷேகம்விழாமுதலவழகாச்செய்தா
ல், மின்னுநிறைவிளக்கேற்றிக்கிராமதேவதைபூசைவிளங்கச்செய்
தால், இன்னவின்றிமாக்களெல்லாமிருந்திசந்ததிகளுடனினிதுவா
ழ்வார், சொன்னவிர்தமுறைதவறில்வினாவழிந்துதன்பமுற்றுச்சோ
ருமாக்கள். (ரு௪)

மாதயவாம்வன்னிமையேதானம்வரிப்பத்தவரேமற்றுவாரே
ஆதரவாயாலயமுமணிமதிலுங்கோபுரமுமழகுவாய்ந்த
சேதமிலாப்பூங்காவுந்தினநடத்திக்கொள்ளுமெனத்திட்டஞ்செய்து
காதலுடன்றிரிகயிலைப்பெருமைதனைக்கண்டிதயங்கருணைபூத்தான்.

வேறு.

தானதிகபவநாகுந்தன்னின்முழ்க்ச்சரீரசுத்திபண்ணித்தர்ப்ப
 னமுஞ்செய்தே, யானதிருமணிநீறுதரித்துக்கொண்டேயதிகபட்
 டாடையையுதித்தாங்கல்பூவேந்தி, மானபரனாலயத்தைவலமரய்வ்
 ந்துவருபாதங்கமுனியுட்போய்வணங்கக்கண்டார், போனவரசன்றி
 ரும்பிவாராதன்மைபோய்ப்பாரும்பாசுபதர்ப்புகுந்தேயென்றார். ( )

என்றுசொல்பாசுபதரெங்கும்பார்த்தாங்கிரத்தனமணிவாயினி
 னின்றெட்டிப்பார்த்தார், பொன்றயங்குபதத்தருகோர்சிவக்கொழு
 ந்துபுஷ்பித்தேயலர்ந்துநிற்கும்புதுமைகண்டு, மன்றல்லலரோன்மு
 தலாடமரர்க்கெட்டாவன்பதனிகிடைத்ததுவோவரசர்கோவே, யெ
 ன்றவர்களவெளியில்வந்தேயெவர்க்குங்கூற விருகண்ணீர் மழைபொ
 ழிந்தாரிருந்தோரெல்லாம். (ரு௭)

வேறு.

எல்லார்க்கும்பெரியவனையெளியார்க்குமெளியவனையெங்கள்
 கோவே, மல்லாருந்திண்புயனேதிருக்கயிலைத்தொழும்புசெய்துமவு
 னத்தோடே, யல்லாருங்கண்டர்பதமடைந்தனையோவெனவாழ்த்தி
 யன்பினோடு, மெல்லாருமரன்றொழும்புநடத்திமிகவகமகிழ்வுற்றிரு
 ந்தாரன்றே. (ரு௮)

ஆசிரியப்பா.

காலமதறிந்துசோதிட்டுரைக்கக்
 காலமேகயவாகிராசனும்வரவக்
 காலமதன்பாசுபதரிறக்கக்
 காலையிற்பூசைகலக்கமதாக
 மன்னவனன்னவன்னிமைதனையுந்
 தன்முழையதானம்வரிப்பத்தையுந்
 நன்றமைவுடையந்நாட்டவ்யாரையும்
 மின்றரன்பூசையியற்றாதென்னெனத்
 தேசபூத்திலங்குந்திருமுடியரசே
 பாசுபதர்கன்பரிவுற்றிறந்தார்
 மாசிலாக்கோணமலைப்பரன்பூசை
 ஆசிலாதின்றேயாகுமிந்நேரங்
 கடிக்கையேழாகியுங்கடல்புடைசூழ்ந்த
 படிமிசையில்லைப்பார்த்திபாவென்ன
 நெடிதுயிர்த்தயர்ந்துநிலகோவென்று
 படிமிசைச்சாய்ந்தார்பார்த்திபன்சாயமுன்

கடன்மிசைமறையோர்கமண்டலம்புத்தகந்
 திடமொடுகொண்டிவன்சேர்கின்றூரென
 வடனுடையரசனுமகமிகமகிழ்ந்து
 திடமுடனரன்றிருச்சேவடிவணங்கி
 மன்னனும்தமலைக்கீழிறங்கி
 முன்வந்தவற்குமுதன்மைகைகொடுத்துப்
 பின்வந்தவற்குப்பின்மைகைகொடுத்து
 அன்னிருவரையுமுன்னேவிட்டு
 அரசனுப்பிறகேயன்பொடுவந்து
 உரகவாபரணனெளிதிகழ்பூசை
 திரமொடுசெய்கெனச்சீருடனுரைக்கக்
 கருகுலக்கணக்கனுங்கன்செலவுண்டே
 இன்றேழ்கடிகைமட்டெம்பிரான்பூசை
 நின்றேபோனதானிருபமேற்செலவிதென்
 றென்றேயாயிரத்தொருநூறுபொன்கொடுத்த
 தன்ஜெபூசையாற்றவிறுத்தான்
 நேனமர்தொடையான்றிருமிசுவன்னிமை
 தானம்வரிப்பத்துத்தானென்பவரையும்
 ஆனதோர்தன்னாட்டனுகியபேரையும்
 மானமாரரசன்வருகெனவழைத்துப்
 படவரவசைக்கும்பரமர்கோணேசர்க்
 கடன்மிசூசைக்காடகம்போதா
 தரமுறுநாடுந்தான்போதாதெனத்
 திடமொடுகொடுக்கச்சிந்தையுணர்ந்து
 வரவுறுவடக்குவருகரம்பகமாந்
 திரமுறுமேற்குச்சிறந்தமுனிச்சுரந்
 தரைபுகழ்தீற்குச்சங்கமக்கண்டி
 உரமிசூகிழக்குஉகந்தவங்காளம்
 ஏற்றுமைக்கோணையிறைவனுக்காமென
 நாற்றிசைச்சூலமுநாலுகண்டிக்
 கூற்றினையுதைத்தகோமான்பூசனைக்
 கேற்றிவிவீரென்றியார்க்குமுறைத்து
 இலகாய்கனிபூவிரணியம்நெல்முதல்
 விலைபெறுசரக்கின்மிகுத்தவாதாயம்
 பலபொருளெதுவும்பத்தினுக்கொன்று
 நிலைபெறக்கோணைநிமலற்களிப்பிர்
 வாய்மையாயிப்படிவழங்குவீராகிற்
 றீமைவாராதுகிருநிதிசேரும்
 தாமேயிதற்குத்தவநினைப்பவர்கள்
 ஆமையாய்ப்பிறந்தேயலைசுவார்தாமே

பத்துப்பங்காக்கிப்பாங்குடனெட்டும்
 அத்தரறைமுதலாகியவிருப்பாம்
 மற்றிருபங்கும்மறையோர்க்காகுஞ்
 சத்தவாரிதிசூழ்தம்பைமரகரில்
 அற்புதமுடனேழுப்பது அவணம்
 நெற்பயிர்வினையும்நிலமுமளித்து
 அற்புதமாகவரன்றிருப்பூசை
 பொற்புறவென்றும்புரிசுவீரென்றான்
 நாட்டியகைலைநற்றொழும்பினுக்கு
 முட்டியதலைமைமுப்பத்திருவர்க்
 கீட்டியநிலம்புலம்பயாவுமளித்து
 வாட்டமில்லாமல்கிழந்திருந்தமே
 என்றவர்க்குரைத்தேயெழிற்கயவாகு
 மன்றல்சேர்தாதகிமலைமார்பினனுங்
 கொன்றையஞ்சடைமுடிக்குரிசிலைவணங்கி
 அன்றவர்க்கருள்செய்தரசனுமகிழ்ந்து
 ஆடகமதனற்கேடகஞ்சமைத்துத்
 தேடரும்பங்குனித்திருநாட்கண்டு
 தோடலர்மார்பன்றொகுதிநிறுத்தி
 நாடதற்கேகநயந்தெழுந்தன்னே
 இன்புறுமிருசீர்ப்பாகையின்முதன்மை
 முன்புநின்றெமதுமொழியதுகேளும்
 நன்மைதீமைநமக்குவந்தக்கால்
 அன்புடன்செய்வதாரெனக்கேட்டார்
 சற்புத்திரனேதனியுண்ணப்பொருளே
 அற்புதமாகவவர்க்குரையென்ன
 நட்புடனெழும்பிநரபதிதனது
 பொற்பதமனைப்போற்றிநின்றிறைப்பான்
 எங்கணையகமெயெழிற்களரசே
 தங்கக்கட்டியேதாமொருவசனந்
 துங்கமாயெமக்குச்சொல்வதுண்டாண்
 மங்காதம்மொழிமுறுதுநடப்போம்
 என்றபொழுதிலிராய்ப்பண்டாரமே
 அன்றவர்கேள்விக்கமகிழ்ந்துரைப்பீர்
 என்னமற்றவருமிறையவன்றனது
 பன்னரும்பதுமபாதம்பணிந்து
 அரசர்க்கரசேயகமிகமகிழ்ந்து
 திரமுறவோர்மொழிசெப்புவிளக்கில்
 சிரமிசைக்கொண்டுசீருடன்பாங்கள்
 விரகுடன்செய்வோமெனவிளம்பினரே

இன்பமோடரசேழிராயரைப்பார்த்து
உன்னுன்குடிக்கொருமகவழையென
அன்புடனவரவரகமகிழ்மகவைப்
பொன்பணியதனூழ்கழவலங்கரித்
தட்டதிக்கும்புகழரசன்முன்விடவே
மட்டவிழ்ப்புங்குமுன்மாணிக்கமெழுவர்
இட்டரத்தினமணியிலங்குமாலாத்தி
கட்டமுகாமிவர்க்காமெனவிடுத்தான்.

மாணிக்கங்கள்வரவு.

கதைவரலாறு

தானத்தார்பகுதி மாணிக்கங்கள் திருநாமம்,
அநுராசபுரியிற் கயவாகுமஹாராசா கோணேசர்
கோயிலுக்கும் (தன் நாலெல்லையாலயங்கட்கும்)
இருபாகைமுதன்மைக்கும், எத்தெத்தக்கால
மும் அவரவச்செய்தொழும்பு, திட்டம்ப
ண்ணியவகை.

இது அரசனுரையறியவும்.

—o—o—o—

இராயர்பெயரும் மாணிக்கங்கள்பெயரும்.

- 1-வது புவிபுகழ்பொன்னவராயன்கொடுத்தது நாகரத்தினமாணிக்
கம்—தம்பிரானேற்றுக்கொண்டது.
- 2-வது செகமதுபுகழுஞ்சிதம்பரராயன்கொடுத்தது நவரத்தினமா
ணிக்கம்—இராசரேற்றுக்கொண்டது.
- 3-வது கருணையங்கடலாங்காலிங்கராயன்கொடுத்தது கனகரத்தி
னமாணிக்கம்—வன்னிமையேற்றுக்கொண்டது.
- 4-வது குறும்பரையடக்குங்கொம்பராயன்கொடுத்தது முத்தரத்
தினமாணிக்கம்—வணிகரேற்றுக்கொண்டது.
- 5-வது மதப்புலியென்னும்காங்கொங்கராயன்கொடுத்தது—மரகத்
ரத்தினமாணிக்கம்—காராளரேற்றுக்கொண்டது.
- 6-வது சித்தசனிகர்க்குந்தென்னவராயன்கொடுத்தது வயிரத்தி
னமாணிக்கம்—மீகாமனேற்றுக்கொண்டது.
- 7-வது திருவுறைமார்பன் செம்பகராயன்கொடுத்தது பளிங்குரத்
தினமாணிக்கம்—கம்மாளரேற்றுக்கொண்டது.

இந்தமாணிக்கங்களை யேற்றுக்கொண்டபேர்கள் தங்கள் தங்கள் மாணிக்கங்களுக்கு, ஆடையாபரணமுடைக்கிசைத்தபட்டுவகை, குழநிலம் வீளைநிலம் மாடுகன்று, ஆளடிமை, கொடுத்து அரன்றொழும்புசெய்யவிடுவது.

எந்தெந்தக்காலத்தும் அந்தந்தவம்சத்துமனிதர் இப்படிச் செலவுகொடுத்துநடத்தவேண்டியது, இப்படிச் செலவுகொடுத்துநடத்தாதவர்கள் வறுமையிலும்கோயிலிலும்கொடுக்கத்தொழுவது இராசநெருக்கத்தினாலும் திரவியமழிந்து வம்சமற்றுநரகத்துக்குமேதுவாவார்களென்று அரசனாற்றுகற்பட்டது.

வரிப்பத்தார்,

வரிப்பத்தாரில் ஐந்துபண்டாரத்தார்திருநாமம்.

௧-வது கதிர்மணிமார்பன் கனகசபைப்பண்டாரம்

௨-வது கல்வரைப்புயனாங்கயிலாயபண்டாரம்

௩-வது அன்னசத்திரனும் அம்புயாபதிப்பண்டாரம்

௪-வது சித்திரமொழியான் திருவடிப்பண்டாரம்

௫-வது பெருநிதிக்குவையான் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரம்

கலியாணத்துக்குச் செய்தொழும்பு.

முதன்மைமாருட்கலியாணம்வந்தால், தானம்வரிப்பத்தார்

செய்தொழும்பு.

வரிப்பத்தாரில் இ-வது பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தார்கிளையில்மனிதர்கள்குச் செய்தொழும்புகளாவன:— ஸ்ரீராமசுவரிகடல், வீடுவேய்தல், நெருச்சுற்றுச்செதுக்கல், தூர்த்தல், பந்தல்விதானஞ்செய்தல், அடுப்புமெட்டல் சந்தனமிடல் ஆகியவைகளேயாம்.

௪-வது திருவடிப்பண்டாரத்தார்கிளையில்மனிதர்கள்குச் செய்தொழும்புகளாவன:— நெற்குத்தல், சாடி கிடாரம்முதலிய சர்வபாத்திரங்களும் விளக்கல், உதகமெடுத்தல், மெழுகல், தீற்றல், கல்லைக்கிளையிடுதல் இவைகளேயாம்.

௩-வது அம்புயாபதிப்பண்டாரத்தார்கிளையில்மனிதர்கள்குச் செய்தொழும்புகளாவன:— விளக்கேற்றல், அரசாணியலங்கரித்தல், பூரணகும்பம்நிறுத்தல், நெற்குவித்தல், பலகைடிபாடல், பாய்விரித்தல், பூமாலெதொடுத்தல் பஞ்சணைவிதானம்பண்ணல் இவைகளேயாம்.

மேலேசொல்லப்பட்ட மூன்றுகிளையில்மனிதருக்கடிச்செய்யும்பும்தொழும்புகளாவன:— அமுதகறிசமைத்தல், மீட்டல், ஆற்றல், பகிர்தல் இவைகளாகும்.

வரிப்பத்தாரிற் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தார்கிளையில்மனிதர் தட்டி மெற்றிலைபாக்குமெடுத்துவர, தானத்தாரிற் செம்பக்காய்க்கிளையில்மனிதர்

தர் நாட்டவர்களுக்கு வளமைப்பாடாக வெற்றிலைபாக்குவைத்துக் கலியாண மின்னநாளிலின்னநேரமென்று தீட்டஞ்சொல்லவருகிறது.

க-வது கனகசபைப்பண்டாரத்தின்கிலையில்மனிதர் முதன்மைக்குச் சொன்னவிதிதவறாமல் நீராட்டி மீணக்கோலமாயலங்காரஞ்செய்வது.

பொன்னவராயன்கிலையில்மனிதர் தம்பிரான்மாணிக்கம்முதன்மைநாயகிக்குவிதிமுறைதவறாமல் மஞ்சனீராட்டியலங்காரஞ்செய்வது.

வரிப்பத்தாரிற் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரம் திருவடிப்பண்டாரம் அமையுபதிப்பண்டாரம் இவர்களின்கிலையில்மனிதர் கோணேசர்கோயிலில் தங்கக்குடைகளும் பொன்னின்குடைகளும் முத்துக்குடைகளும் உருத்திராட்சக்குடைகளும் தங்கப்பூமேற்கட்டியும் இரத்தினப்பிடிச்சாமரையும் தங்கத்திலிரத்தினம்பதித்த ஆலவட்டத்தாளும் மற்றும் கோணேசருக்கு வளமையாகச் செய்யப்படும் சேவனபாவனைகளுமாகிய இவற்றடனே நாயகியையும் முதன்மைநாயகனையும் கூட்டிவரத் தன்வரிசையலங்கிருத்ததினுடனே தம்பிரான்மாணிக்கம் முதன்மைநாயகிக்குப்பக்கமாய்வருவது வந்து மணப்பந்தரினவாயிலிலேறிநகக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிலையில்மனிதரிலொருவர் முன்னேவர முதன்மை, பன்னிரண்டுமுழப்பட்டுக்கொடுக்க மொட்டாக்கிட்டுக் காலுக்குநீர்வார்க்கிறது. பாதம்விளக்கமுதன்மைநாயகி கற்கட்டுக்கணையாளிகொடுப்பது. மணப்பந்தரின்கீழே நாயகனும்நாயகியும் பலகையின்மீதேறிநிற்கத் தம்பிரான்மாணிக்கம்முன்னேவரப் பதினாறுமுழப்பட்டு முதன்மைகொடுக்க மொட்டாக்கிடுவது.

இராசமாணிக்கத்துக்கு முதன்மைநாயகி பதினாறுமுழ வெள்ளைப்பட்டுக்கொடுக்க வாங்கிமொட்டாக்கிடுவது, முற்பாகைக்குத் தம்பிரான்மாணிக்கம் முன்னேறிந்பது. இராசமாணிக்கம் பின்னேறிந்கிறது. பிற்பாகைக்கு இராசமாணிக்கம் முன்னேறிந்கிறது தம்பிரான்மாணிக்கம் பின்னேறிந்கிறது. இப்படிநிற்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிலையில்மனிதர் கண்ணூரூலாத்திநாட்டம்பண்ணிக்கொடுக்க இரண்டுமாணிக்கமும் ஆலாத்தியெடுத்துக் கண்ணூரூலாகழிக்கக் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிலையில்மனிதர் ஆலாத்தித்தட்டுவாங்குவது. அக்கினிசாட்சியாகத் திருமங்கலியந்தரித்து, அரசாணிவலமாக வந்து, அம்மியிதித்து, அருந்ததிகாண்பித்து, மணவறைக்கட்டிலிலே நாயக ஹும்நாயகியுமிருக்கத் தம்பிரான்மாணிக்கமும் கனகசபைப்பண்டாரத்தார்கிலையிலொருபெண்பிளையுமாகிய இருவரும் கீழே தங்கள் வரிசைப்பிரதாபமுடனையிருக்கவேண்டியது. அதுநிற்க, பட்டணநகரிப்பிரதானிமாறும் நாட்டுச் சனங்களும் அக்கலியாணச்சபைக்குவருதலைக்கண்டு தானம்வரிப்பத்தாரை நிற்கொண்டுபோய் நன்முகமன்வார்த்தைசொல்லிக் கூட்டிவந்து பந்தரின்கீழேநிற்க வரிப்பத்தார்பாயெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார்வாங்கி அவரவர்களின்முறைமைதவறாமல் அந்தந்தத் தொகுதியாயிருத்தவேண்டியது. வரிப்பத்

தாரிலையெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தாரந்தவரன்முறையாகக் கல்லெக்கிலை கொடுக்கவேண்டியது. வரிப்பத்தார் தண்ணீர்ச்செம்பெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார் கல்லெக்குத்தண்ணீர் தெளித்துவருகிறது. வரிப்பத்தார் அமுதுகறியெடுத்துக்கொடுக்கத் தானத்தார் அந்தந்தப்பகுதியறிந்து பகிரவேண்டியது சகலரும் அறுசுவையோடசனம்பண்ணியபின் வரிப்பத்தாரில் முன்னிலை கொடுத்த குழியல்லமனிதர் கல்லையெடுத்துப்போடவேண்டியது. வரிப்பத்தார் குடங்களிலே தண்ணீர்கொண்டு வந்துவைக்கத் தானத்தார் செம்புகளிலே வார்த்துக்கொடுக்கச் சகலரும் கைவாய்ப்புசிப் பெருங்கூட்டமாயிருக்க, வரிப்பத்தார் தட்டங்களிலே பாக்குவெற்றிலைகொண்டு வரத் தானத்தார்வாங்கி, அவரவர்பகுதியறிந்து வரன்முறையாகவெற்றிலைபாக்குப்பகிரவேண்டியது. வரிப்பத்தார் பலபலவாசனைகமழக் கிண்ணங்களிலே சந்தனங்கொண்டு வந்து கொடுக்கத் தானத்தார்வாங்கி உத்தனாவலங்கிருதமாகப் பூசவேண்டியது. அதன்பின்பு அவரவர் மிகுந்த உவகையுடனே எழும்பத் தானம்வரிப்பத்தார் அவர்களை முன்னேவிட்டுக்கூட்டிப்போய் வாயிலின்புறத்தேறின்று இருகடலொருகடலாளுற்போல இருதிருத்தாரும் நன்முகமனுவலங்கிருத வசனங்களும்பேசி ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டு மிகுந்த உவகையுடனே அவர்கள் தத்தமிடங்களுக்குச்சென்றபின்னர் தானம்வரிப்பத்தார்சகலரும் இருபந்தியாகவிரந்து போசனமருந்திப்புகத்துடனே தந்தங்கல்லையைத் தாமே யெடுத்தெறிந்து கைவாய்நீர்கொண்டுபூசிப்பாக்கிலையருந்திப் பன்னீர் சந்தனம் வாசனைகமழ் மகிழ்வுடன்பூசி இன்பஞ்செருக்கி யாவருமிருக்கிறவேளையில் முதன்மையெழும்பிவரவேண்டியது. வருவதுகண்டு அனேவோருமெழும்பிப் பாதத்தில்கமஸ்காரம்பண்ணவேண்டியது. அப்போது முதன்மையிருகையேந்தி இருகண்முகிழ்த்து உங்கன்மஸ்காரம் கோணநாயகருக்குப் பொறுதியென்று சொல்லவேண்டியது. அப்போது தங்கப்பிரகாசமான சிங்காரமேடையில் முதன்மையையிருக்கப்பண்ணி நீங்கொல்லீரும் நிற்குந்தருணத்தில் தராதலம்புகழும் தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிபந்தனது வரிசைப்பிரசாப அலங்கிருத்ததுடனே வரவேண்டியது. வருகிறவேளை நீங்களனைவருமெதிர்கொண்டிறைஞ்சிமணப்பந்தரின்கீழே மணித்தவிலிருத்தவேண்டியது. அந்தவேளையில் வன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் அகம்கமகிழ்ந்து அவரவர்குடிக்கிசைந்த தலைமையும்வரிசையுமாரிபமுங்கொடுத்து அவரவர் பூணத்தக்க ஆடையாபரணமுங்கொடுத்துப் பொன்னவராயன் குடிக்குக்கருகுவக்கணக்குங் காலிங்கராயன் குடிக்கு நெல்லுப்பண்டகசாலையிலையெழுகொடுத்து கொங்கராயன் குடிக்கு எண்ணெய்க்கிணற்றுக்கதிகாரமுங்கொடுத்துக்கொம்பராயன் குடிக்கு அரிசிப்பண்டகசாலையிலையெழுகொடுத்து சிதம்பரராயன் தென்னவராயன், செண்பகராயன், கனகசபைப்பண்டாரம், கபிலாயபண்டாரம் இவர்களைந்துபேருக்கும் பெரியபண்டகசாலையில் ஆபரணத்தி நவமணிக்குவைகளிருக்கும்பொக்கிவடவீட்டுப்பெரியநிலைமையுட்கற்பித்து, இவைபெல்லாங்கருகுவக்கணக்கிலும் பதித்து அன்றுந்தானம்பண்ணி அன்றுகிடைத்

தபடியே எந்தக்காலத்துக்கும் அவாவர்குடிக்கு நடக்கவேண்டியது; இது நிச்சயமென்றாசனுரைநிறுத்தியது.

இப்படிச்செய்தொழும்பிலேதும் மாறாட்டியிருக்குமானுற் கனகசுந்தரப்பெருமானிடத்தில் மஹாபெரியவளமைப்பத்தியிற் கேட்டறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

தீமைக்குச்செய்தொழும்புமுறை.

முதன்மைமாருக்குள் தீமைவந்தாற் செய்தொழும்புகளாவன:—

வரிப்பத்தார் நாலுகாலிலேபந்தரிடுவது. இரண்டுதவிலும் இரண்டுதம்பட்டமும் ஒற்றைக்குடிலும் பறையர்சேலிப்பது, அவாவர்செய்தொழும்புமுன்செய்ததுபோலப்பார்த்துச்செய்யவேண்டியது. முதன்மை ஆறுமுடிப்பட்டிக்கொடுக்க வரிப்பத்தார்வாங்கி மொட்டாக்கிட்டுப் பந்தரின்கீழிருந்து நெல்லப்பொரிப்பது. தானத்தார் நெற்பொரிசீலையிலேவாங்கிப் பந்தங்கட்டுகிறது கட்டிலவங்கரிக்கிறது, பாவாடைகட்டுகிறது, வரிப்பத்தார் தேர்கட்டுகிறது, தானத்தார் பிரேதம்வெளியிற் றாக்கிவருகிறது, உதகமெடுக்கிறது, வரிப்பத்தார் கீராட்டுகிறது, இருதிறத்தாருங் கட்டிலிற்பிரேதமேற்றுகிறது வாசனையுசுகிறது, தானத்தார் முற்பந்திமாரடிப்பது, வரிப்பத்தார்பிற்பந்திமாரடிப்பது பிரேதந்தூக்குவது, காராளர் தேரெடுக்கிறது, தானத்தார் பாடையெடுக்கிறது. வரிப்பத்தார் கட்டையெடுக்குகிறது கட்டையிலேபிரேதத்திட்டம்பண்ணுகிறது, காராளரும் இருதிறத்தாருங்கூடி உதகமெடுத்துவருகிறது; வரிப்பத்தார் கொள்ளிவைத்துக்குடமுடைக்கிறது, தானத்தார் மூன்றாட்காடாற்றத்தண்ணீர்ள்ளியூற்றுகிறது, மேடைபோடுகிறது. வரிப்பத்தார் பந்தல்போடுகிறது இளநீர்வைக்கிறது நவதானியந்தெளிக்கிறது அணிசுலனைத்தார் தானத்தாருக்குரியது, வஸ்திரமனைத்தும்வரிப்பத்தாருக்குரியது, இத்தொழும்புகள் எந்தக்காலமும் நடந்துவரும்படி அரசன்கட்டளையிட்டது. யாராவதித்தக்கட்டளைக்கு மாறுபட்டால் தொண்ணூற்றாறுமயிற்சீலிசேர்த்தகட்டால் 3 அடியுமடித்து 3 திருநீற்றுப்படிமுங்குற்றம்வாங்குகிறதென்று கயவாருமஹாராசன்சொல்லச் சருவமானபேருஞ் சரீரம்நடுங்கி அஞ்சி அடங்கிரின்று தேவரீர் அடியேங்களுக்கு இப்படிக்கொத்த அதிககட்டளைபண்ணினால் அடியேங்கன்தாங்கமாட்டோம், எங்களுக்குப்படி அதிகஆக்கிளைகன்பண்ணவேண்டியதில்லை; தேவரீரென்னகட்டளைசொன்னாலும் அந்தப்படிநடப்போமென்றும் எந்தக்காலத்தும் அரசனுரைதவறாமென்றும் அரசன்முன் விசுவாசஞ்சொன்னார்கள் என்றவாறு.

இத்தத்தொழும்பு முதன்மைமாருக்கு வம்மிசமிருந்திருக்குதென்று எல்லாருக்குஞ்செய்யவேண்டியதில்லை; கோயில்முதன்மைப் பட்டத்துக்குவருகிறவருக்கும் முதன்மைநாயகிக்குஞ்செய்யவேண்டியதென்று அரசனுரைநிறுத்தியது. இன்னுமரசன்சொன்னகட்டளை:— எந்தக்காலத்தும் இருபாகை முதன்மைமனுஷர்கள் ஒருபாகைக்கொருபாகை கொள்வன்கொடுப்பனபண்ணி இருபாகையுமொன்றாய்நடக்கப்படாது.

தானம்வரிப்பத்தாரும்படியே யொருவர்க்கொருவர் கொண்டு கொடுத்த ஒருவம்சமாகப்படாது. எந்தக்காலமும் முதன்மைக்குமுதன்மை எதிரிக்குடியாகவும், தானம்வரிப்பத்தும் அப்படியே எதிரிக்குடியாகவுமிருக்கவேண்டியது. இந்தத்தேவவாக்குத்தவறி ஒன்றுமட்டுநடப்பவர்கள் இராசரிபந்தனையாலும் நோயாலும், வறுமையாலும் வருந்திச் சந்ததியற்று நரகத்துக்குமே துவாவார்கள். மேற்சொன்னகட்டளைக்குமாறாய்நடப்பதையறிந்தும் திருத்தம்பண்ணுதராசாக்களும் இதுகாரியமிராசாக்களறியவுரையாத காரியகாரர்களும்மேலேசொல்லியபடி நரகத்துக்கேதுவாவார்கள்.

சூகரவேட்டை.

—o—o—o—

திருச்சூகரவேட்டையாடும்படி அரசனிட்டகட்டளை.

தம்பிரான்மாணிக்கம் தன்னுடையவரிசைப்பிரதாபமுடன் வந்து அலங்கரித்தப் பூம்பந்தரின் கீழே நின்று பீதாம்பரப்பட்டுமுடுத்து, முத்துக்குச்சத்தலைப்பாவுங்கட்டி, தங்கவீட்டியும் பட்டாடைசுற்றித் தன்றோளிலே வைத்துக்கொண்டு, ஆதியாகிய கோணநாயகரையுமெழுந்தருளப்பண்ணி முன்னேபோக பின்னேநடந்து திருச்சூகரநிற்குமிடத்துக்குப் போய்அவ்விடத்திலே கோணநாயகர் அனேக திருவிளையாடல்கள்செய்தருளியபின்னர்த் திருச்சூகரவேட்டையாடுகிறதற்குத் தம்பிரான்மாணிக்கஞ் சூகரத்துக்கெதுவார, இருபாகைமுதன்மையுமீட்டியெடுத்துக்கொடுக்க, கனகசபைப்பண்டாரத்தார் ஈட்டிதொட்டிக்கொடுக்க, தம்பிரான்மாணிக்கம் பன்றிகுற்றுகிறது, அதன்பின்பு இராசமாணிக்கம் தனது அலங்கிருதுவாட்சியத்தோடே கொண்டு போய் விழாமண்டபத்தில் ஒப்புவிக்கிறது, வணிகரையடிக்கிறது வன்னரிபமாணிக்கமும் செட்டிகன்மாணிக்கமும், வரிப்பத்தாரில் பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தாரிலேயில்மனுஷரும் மஞ்சளரைத்துக்கரைத்துக் கிடாரங்களில்வைக்க காராளர்மாணிக்கம்அள்ளிவன்னிபத்துக்கும், இருபாகைமுதன்மைக்கும் இராயருக்கும் பண்டாரத்தாருக்கும், மற்றும் போதிமையானமனுஷருக்கும் உள்மண்டபத்தினின்று மஞ்சனீரூற்றிவிடுவது. மீகாமன்மாணிக்கமும் கந்தமாள்மாணிக்கமுஞ் சகலருக்கும் மஞ்சனீரூற்றிவிடுவது, இது தேவியுடைய கட்டளைப்படிக்கு வெள்ளியங்கயிலாயத்தில் தேவஸ்திரீகள் மஞ்சனீரூம் வரசனையும்ள்ளியெறிந்து விளையாடினமுறைமை. இந்தமஞ்சனீரில் ஒருதிவிலையாகுதல் சரீரத்திற்படாதபேருக்குத் திருவுலாச்சேவித்தபலனும் தீர்த்தமாடினபலனும் கிடையாதென்று ஆதியாகிய பரமேஸ்வரிதிருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு இந்தவசனங்கள் கருகூலக்கணக்கன் பத்ததியிலும், புலவன்பத்தியிலும், கனகசுந்தரப்பெருமாள் பெரியவளமைப்பத்தியிலுமுண்டு.

குடிமைவரவு.

இரவிகுலமதனில்வருகயவாகுமஹாராசன்சோழவளநாட்டாலகழப்பித் தது தொல்லன், குயவன், நாவிதன், ஏகாலி, வள்ளுவன், இவர்களிலைந்தை ந்துகுடி. இவர்களுக்குக் குடிநிலம், விளைபுலம், முதலான சர்வகாரியங்களு ங்கொடுத்துக் கோணேசர்கோயிற்குடிமையென்றுதிட்டம்பண்ணி அவரவர்க் கடுத்த வஸ்திரபூஷணங்களுங்கொடுத்து அரசனுரைத்தகட்டினே:— வன்னி பரீ, இருபாகைமுதன்மை தானம் வரிப்பத்து இவர்கள் இவர்கள்சொன்னக் கட்டினேப்படி நீங்கள் நடக்கவேண்டியது. இந்தக் குடிமைகள் சோழநாட்டிற் காராளர்குடிமையானதினால் நீங்கள்சகலரும் மானமாய்வைத்து நடத்தவேண் டியது. இது கனகசுந்தரப்பெருமாள்பத்ததியிற் பதிப்பித்தமுறைமையாக நட டக்கவேண்டியது.

கயவாகுராசனுபயம்.

திருமருவு கயவாகுமகாராசனும், தனதுபடைமனுஷரும், மாவலிக ங்கையருகாக வெருவிசாலமானவெளியுந்திருத்தி, அதற்கடுத்த அணைகளுங் கட்டுவித்து, அதன்மேல்பால் வெருகுளங்களுங்கட்டுவித்து ககடு, அவண நெல்லிதைப்புத்தறையுந்திட்டம்பண்ணிப் பத்துக்கொன்று அடையுமெடுப்பி த்து, அதற்கருகாக தென்னை க2000, புன்னை க2000, இருப்பைக2000, கமுகு க2000, ஏரண்டம் க2000, பசவினம் க2000, மேதியினம் க2000, மும் பலவிதமான புஷ்பச்சோலைகளும் செய்வித்து, ஆதியாகிய கோணநாய ரே! இகபாரிண்டமறியாமல் நரசென்மமாகப்பிறந்தஅடியேன் எனது சிற் றறிவினால் தேவர்குடைய தபனியவாலயத்தைஅழித்து வேரங்கட்டுவேனெ ன்றுசொன்னபிழையைப்பொறுத்துக்கொள்ளவேணுமென்று விழுந்துநமஸ் காரம்பண்ணி இதுவெல்லாங்கோணேசருக்கென்று தாரைவார்த்துக்கொடுத் துக் குளக்கோட்டமகாராசா ஒருநாளிக்கு இரண்டவண அரிசி திட்டம்பண் ணினது. இப்போ அதிகமாக நாளொன்றுக்கு ஓரவண அரிசியும், அதற்க்கித் த செலவுக்கட்டளைபண்ணி, நாளொன்றுக்கு மூன்றவண அரிசிரைவேத்திய ம்வைத்துப் பூசைநடக்கும்படி திட்டம்பண்ணி, கனகசுந்தரப்பெருமாள்கண கிலும் பதிப்பித்துச் செப்பேடுவரைந்துகொடுத்து, வன்னிபம், இருபாகை முதன்மை முதலாகச்சகலரையும்ழைப்பித்து, தான்கட்டுவித்த வச்சிரமணிம ண்டபத்தினின்று சகலருக்குஞ்சொல்லும்வசனம்:—

ஆதியாகிய கோணநாயகருடையகிருபை அரியயன் முதலானவெவரு ங்கும் அளவிடற்கரிதாயிருக்கும் மூர்த்தியைத் தரிசனைபண்ணிக்கிருபைபெற த்தக்க இராசாக்கள் மிகுதியுண்டு. அவருள் சிலராசாக்கள்கதைசொல்லுகிறே ன் கேட்பீர்களாக.

புவனேககயவாகு.

எங்கன்குலத்துக்கயவாகுமகாராசாவென்பவர் முனிச்சுரப்பதியில் ஆலயமுந்திட்டம்பண்ணித் திருக்காளேசர் சிவாலயமுமுண்டிபண்ணி, அந்வரதகாலமும் பூசைநடப்பித்து வருகிறநாளையிலே, திரிகைலைநாதர்பெருமைகேட்டுவந்து, பாவநாசசனையிற் றீர்த்தமும்படிந்து சிவாலயத்தைப்பிரதக்ஷணம்பண்ணிக் கோணநாயகர்திருப்பாததரிசனமுங்கண்டு, தங்கக்கட்டியாற்றுலாவாரமுமேற்றி, மாணிக்கம்பதித்தபூரணசந்திரப்பதக்கமுஞ்சாத்துவித்து ௧௮௦௦ பொன்கொடுத்து அபிஷேகமும்பண்ணுவித்து சிறிதுதிரவியமும் அறைமுதலிலிருப்பாக்வைத்து இருபாகைமுதன்மைக்குங் கோயிற் றொழும்புசெய்பவர்களுக்கும் மனம்பூரணமாக வெகுநகைகளுங்கொடுத்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, தென்னை புன்னை மா இருப்பை பூகம் ஆயிரமாயிரம்நீரைத்த பூங்காவனங்களுமுண்டிபண்ணிக் கோணநாயகருக்குத்திட்டம்பண்ணிக் கொடுத்துப் போட்டுத் தன்கேரத்துக்குப்போய் நெடுநாளிராச்சியம்பண்ணியிருக்கிறநாளையிலே ஆதியாகிய கோணநாயகருளினால் மனுநேயகயவாகென்றொருபுத்திரன் பிறப்பான். அந்தப்பிள்ளையிருக்கப் புவனேககயவாகு சிவபதஞ்சேர்வான்.

பரராசசேகரன் செகராசசேகரன்வரவு.

பரராசசேகரன் செகராசசேகரனென்றிருவர் திரிகைலைக்கு வடமேல்பாலில் இராச்சியம்பண்ணியிருப்பார்கள். அவர்கள் திரிகோணமலைப்பெருமைகேட்டுவந்து பாவநாசசீர்த்தத்திலும்படிந்து இவ்விசுவதிலகராகிய தேவராசுளுக்கோட்டுமகாராசனுக்கு இத்தனைசுவரியங்களைக்கொடுத்துத் தடுத்தடிமைக்கொண்ட கோணநாயகரேயென்று விழுந்தழுது நமஸ்காரமும்பண்ணி அறுபத்தாறுசிவாலயமுந்தரிசனபண்ணி, ஏழுபட்டுமுத்துமாலையும் வயிராத்தினம்பதித்ததங்கப்பதக்கமுஞ் சாத்துவித்து முத்துக்குடை பவளக்குடை கொடுத்து வெகுதிரவியமும் அறைமுதலிலிருப்பாக்வைத்து கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து நாட்டில் நூல்வாங்கிக்கொழிலுக்கொப்புவிக்கிறதற்கு ஒரு இறைகடமையில்லாத திரியாயுறும், அதற்கு ஏழுஞானமும் ஏழுவெளியுங்கொடுத்து எந்தெந்தக்காலத்துக்குந் திரிக்கு நூல்வாங்கிக்கொடுக்கச்சொல்லித் திட்டமும்பண்ணி ஆதியாகிய கோணநாயகர்பாதாரவீர்த்துதிசெய்து விடையும் பெற்றுத் தங்கநகரஞ்சென்று வெகுநாளிராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிச் சிவபதஞ்சேர்வார்கள்.

ஆரியச்சக்கிரவர்த்திவரவு.

ஆரியகுலராசன், பரராசசேகரன், செகராசசேகரனுண்டநாட்டை இராச்சியம்பண்ணிவருகிறநாளையிலே திரிகைலைநாதர்பெருமை கேட்டுவந்து, பாவநாசசனையிற் றீர்த்தமும்படிந்து ஆலயமடங்கலும் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமுன்னேவந்து அலரிசுவதிலகராகிய குளுக்கோட்டுமஹாராசனைத்தடுத்தடிமைக்கொண்ட பூரிக்கமலபாதிதுவோவென்றுவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி, ஏழுந்து கனகவாபரணமும், நவரத்தனமாலையுஞ்சாத்தித் தங்கக்குடை பொன்

குடையுங்கொடுத்து, வெகுதிரவியமுமறைமுதலிலிருப்பாதவைத்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, கோணநாயகரிடம்விடையும்பெற்றுத் தன்நகரத்துக்குப்போவான்.

அந்தநாளில் இந்தவிடத்தில் பறங்கிக்கலாபம்வரும் அறிந்து முன்சொன்னபடி நடத்திக்கொள்க.

கயவாகுராசன் ஆதியாகிய பரமேஸ்வரனுடையதிருமேனியீற்றெருட்டுப்பூசைபண்ணும் இருபாகைமுதன்மையை, கனகமாமணித்தவ்சின்மீதிருத்தித் தான் பணியநின்றசொல்லும் வசனம். இரவிகுலமதனில்வரும் அரசருக்கென்றும் இராசகுருராசரோனவுமுருளி, முன்வந்தமுதன்மைக்கு, திரிகயிலைவருகனககுருராஜனைச்வநாயகமுதன்மையென்றும், பின்வந்தமுதன்மைக்கு, விரிகிரணத்திரிகயிலைவருகனககுருராஜவேதநாயகமுதன்மையென்றும், இருவருக்கும்பட்டங்கட்டிச் சகலமானபேருக்குக் கயவாகுமகாராசசொல்லும்வசனம்:—

தேவராசராகிய திருக்குளக்கோட்டிமதுவேந்தர் இந்தத்திரிகோணசலத்தின்மீதே கோணநாயகருக்கு அதிகமானசிவாலயங்களும், எந்நாளும் மாறாமடைபாயுந்திருக்குளமும், வயல்வெளியும், திரவியக்குகைகளுந்திட்டம்பண்ணி, உங்கன்பரவணியென்று அந்தத்தக்காலத்தந்தத்தப்படி எந்தக்காலமும், இந்தத்திருப்பணி, திருக்குளம், செந்நெல்லிளையல், பூங்காவனம், மாடகூடம், மண்டபம், படிக்கல், திரவியக்குகைகள்சிதைவுபடாமல் பராமரித்துக் கோணநாயகருக்குத் திருப்பூசை அபிஷேகம், கிராமதேவதைபூசை சிவாலயவலங்காரம், திருக்குளத்திற்பூசைவிதி, இவைமுதலாகச் சிவாலயத்துட்பணிவிடை, அவரவர்களுடையதொழும்பு இன்றுசெய்ததுபோல அந்வரதகாலமுஞ்செய்யவேண்டியது.

அவரவர்களுக்கு அரசனன்றாகட்டிபண்ணியபடி புரோசனமெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

சிவத்திரவியத்திலேதாவது கவர்ந்தெடுப்பவர்கள், நோயினாலும் வறுமையினாலும்வாடிச் சந்ததியற்று நரகத்துக்குமேதுவாவார்கள். இதையறிந்து சகலமானபேரும் நடக்கவேண்டியதென்றுசொல்லி எல்லாருக்குமுதமானவார்த்தையுஞ்சொல்லி வெகுதிரவியங்களுமறைமுதலிலொப்பித்துக் கருகுலக்கணக்கிலும்பதிப்பித்து, திருக்குளமுஞ்சிவாலயமும் உங்களுக்குப்பாரமென்று யாவர்க்கும் முகமனருளி, இருபாகைமுதன்மையிருபதம்வணங்கி, இறைபதமுள்ளத்துன்வைத்து, எழில்குலவுமதுராசபுரிநகரைத்தன் இரவிகுலகடிவாகுவே. கயவாகுராசாவுத்தன துநகரஞ்சென்று கோணநாயகர்பொற்பாதமிருதயகமலத்துன்வைத்து அந்வரதகாலமுஞ்சிவபூசைசெய்து, வெகுசாலமிராச்சியபரிபாலனம்பண்ணித் தேவவறுகூலபோகபோக்கியங்களுங்கிடைத்துச்சிவபதஞ்சேர்தான் என்றவாறு.

அரசர்களாயவருங்கொடுத்ததிரவியங் கருகுலக்கணக்கிலெழுதியது. ஆகவிட்டபெருங்கணக்கு, கனகசுந்தரப்பெருமாள் மஹாபெருங்கணக்கிலுண்டு; இது நிசமறியவும்.

தி ர விய இருப்பு.

—o—o—o—

ஒருகாலத்தில் சோழவளநாடன் தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிபழம், இருபாகைமுதன்மையும், இராயரெழுவுரும், கீர்தபண்டாரத்தாரும், முப்பத்திரண்டுதலைமைக்காரும் மற்றுமுள்ளியாவரும், மாகதப்பலகைபரவிய வசந்தம் ண்டபத்திற்குடியிருந்து, ஏகாக்கிரசித்தமுடையவராய்க் கருகுலக்கணக்கனைப்பார்த்து வன்னிபஞ்சொல்லுவார்:— காற்றையுந் கடலையும் கனலையும் முகிலையும் கூற்றையுந் கொடுமிருகசாதிகளையும் கோதையாமின்தையும், அளவிட்டாலும் உன்னுடைய இருதயத்தை அளவிடுதலறமையென்று இனியவார்த்தைபேசிப் புன்முறுவல்கொள்ள, கருகுலக்கணக்கனும் எழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணித் தேவரீர் அடியேன்பேரில் எத்தனையபிமானம்வைப்பீர்களோ? அத்தனைபுத்தியும் விசாரமுமுண்டென்று சொல்லவே வன்னிபமுஞ்சந்தோஷமுற்று, கருகுலக்கணக்கனைக்கேட்ட வசனம்.

வரராமதேவர்முதலான எட்டுராசாக்களும், அறைமுதலில்வைத்தபொன் எம்மாத்திரமென்று கணக்கிட்டுத் திட்டஞ்சொல்லுதியென்னக் கருகுலக்கணக்கன் சொன்னவசனம்.

ஆதியாகிய கோணநாயகர் அறைமுதலிற் பெரியகணக்கும், வளமைப்பத்ததியும், ஆதியானகல்வெட்டும், அந்தக்காலத்திலே குளக்கோட்டுமஹாராசாத்திட்டம்பண்ணிவைத்தகணக்கும், வடதிசையதனில் சோழவளநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதியான, கணகசந்தரப்பெருமாளிடத்திலுண்டு. எங்களைகயிற்கணக்கு வரவுஞ்செலவும் இவற்றின்கணக்குக்கண்டு வருஷமொருக்கால் சகலருமிருந்து கணக்குப்பார்த்துக் கணகசந்தரப்பெருமாள் பெரியகணக்கிற்பதித்துவருவது. இப்படியானபெருங்கணக்கு அவரிடத்திலேயன்றி எங்களிடத்திலில்லையென்று அக்கருகுலக்கணக்கன்சொல்ல அப்பொழுது வன்னிபழம் மற்றுமுள்ளியாவரும் பேசிக்கொண்டு இத்திருமலையிற் பெருமைப்பாடும், இதனிலுள்ள புதுமைகளும், எங்கோமானாகிய குளக்கோட்டுமஹாராஜாநிறுத்தியதிட்டங்களுங் கேட்டறியவேண்டுமென்று செண்பகராயரையும், பெரியபிள்ளைப்பண்டாரத்தையும், கீர்தகுடிமையையும், கூட்டிவிட்டு நீங்கள் நிலாவெளியெய்னுமுருக்குப்போய்க் கணகசந்தரப்பெருமாளுக்குச்சொல்லும்வசனம்.

தம்மிடத்திலே மகாபெரும்புதினமானசிலபெருமைகள் கேட்கவேண்டுமென்று பெரியகணக்கும், வளமைப்பத்ததியும், கல்வெட்டுப்பத்தியுமெடுப்பித்துக்கொண்டு நாங்கள்வரச்சொன்னோமென்று கூட்டிக்கொண்டுவாருக்கள் என்றுசொல்ல அவர்கள் சென்றுகூட்டிவர வன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையுந்தவிர மற்றுமுள்ளியாவரும் எதிர்கொண்டுகறைஞ்சி, வன்னிபத்தக்குச்சரியான வரிசையுடனே இருத்தி ஆதியாகிய கோணநாயகர்கிருபையைப் பும், குளக்கோட்டுராசாவுடைய பெருமையையும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது

தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபழம், இருபாகைமுதன்மையுங் கனகசந்தரப்பெருமாளைக்கேட்டவசனம்.

வரராமதேவர்முதலிய எட்டுராசாக்கள், அறைமுதலில்வைத்திருப்பும்மாத்திரமென்றும், நகைகள் எம்மாத்திரமென்றும் ஒருதிட்டம்பார்க்கவேண்டுமென்றுகேட்பு; கனகசந்தரப்பெருமான் சந்தோஷமுற்றுப் பெரியபத்திபார்த்துச்சொல்லியது.

வரராமதேவரைமுதலில்வைத்தபொன் சுஅது களஞ்சு. பொன்னை சுசுசு, களஞ்சு. குளக்கோட்டுமஹாராசா அறைமுதலில்வைத்தபொன் அசசுஅசு களஞ்சு. பொன்னை தடுகட களஞ்சு. கயவாகுமகாராசா அறைமுதலில்வைத்தபொன் கடு௦௨௨ களஞ்சு. பொன்னை உசது களஞ்சு. புவனேக்கயவாகு அறைமுதலில்வைத்தபொன் ராது௨அச களஞ்சு. பொன்னை நட௨௦சு களஞ்சு. நளச்சக்கிரவர்த்தி அறைமுதலில்வைத்தபொன் அடுத்தக களஞ்சு. பொன்னை உதுசுஅ களஞ்சு. பராசசேகரன் செகராசசேகரன் அறைமுதலில்வைத்தபொன் எஉது களஞ்சு. பொன்னை எஅசு களஞ்சு. ஆரியராசன் அறைமுதலில்வைத்தபொன் உகது களஞ்சு. பொன்னை க௨௦சு களஞ்சு. நாட்டவர்கள் கோயிற்படியில்வைத்துக்கும்பிட்டபொன் உகது களஞ்சு. இம்மாத்திரமும் குகைக்குள்ளே பண்டகசாலையிற் பெரியஅறைமுதலிலிருப்பு இதற்குவகை பிறகணக்கிலுண்டு.

ரித்தியபூசைச்செலவிற்குக்கொடுக்கும்படி வெளியிலே பெரியஅறையிலேயிருக்கிறபொன் சுஅது களஞ்சு. இதுவன்றிக் கனவகுப்புத்திரவியம் வேறேயுண்டு. கோயிற்றிரவியம் திருமலையுச்சியினின்றுபார்க்க நாலுபுறத்திலுந்தெரியும். அந்தத்திரவியம் இருக்குமிடம் மத்தளம் நாகம் வெண்கல் வள்ளக்கல் மலைகளிலுண்டு. வள்ளமலைக்குச் சொர்ணபைரவர்முதலான எட்டிலக்கம்வைரவரும், உதிரமாகாளியங்காவல். வெள்ளைக்கல்மலைக்கு ஆபதோத்தாரணபைரவர்முதலான இரண்டிலக்கம்வைரவர்களும், இரத்தசாமுண்டியங்காவல். நாகமலைக்கு அகோரபைரவர்முதலான மூன்றிலக்கம்வைரவர்களும், தூர்க்காதேவியும் வக்கமாதேவியுங்காவல். மத்தளமலைக்குச் சொர்ணகணபதியும், ஆதிபத்திரகாளியும்; ஏகாந்தகன்னியரும், ஒருகோடிசத்திகளும், கடலரசநாயகியும், கடலரசனும், ஒன்பதுலக்ஷம்பைரவருங்காவல். வள்ளமலையில் இம்பதினிக்கங்களுஞ் சொந்திரவியமுண்டு. வெண்கல்லில் எசு. இலக்ஷங்களஞ்சொந்திரவியமுண்டு. நாகத்தில் அஅ இலக்கங்களுஞ்சொந்திரவியமுண்டு. மத்தளத்தில் ஒருலக்கத்தையுடையிரம்களஞ்சுபொந்திரவியமுண்டு. இவையெல்லாம் மதுரைக்களஞ்சுக்கணக்காகவிருக்கும். வள்ளமலையிற்றேவதையனைத்தும் பத்திரகாளியில்அடக்கம். வெள்ளைக்கல்மலையிற்றேவதையனைத்தும் ஆபதோத்தாரணபைரவரிலடக்கம். நாகமலையிற்றேவதையனைத்தும் சொர்ணகணபதியிலடக்கம். மத்தளமலையிற்றேவதையனைத்தும் இடபதேவரிலடக்கம். காவற்றேவதைகளதிகமாயிருப்பினும் ஒருபூசையிலடங்கும்.

திருக்குளத்துக்கட்டுவழியே ஏழிடத்தில் திரவியமுண்டு; அவை ஒன் றரைலக்ஷங்களுஞ்சுபொன் திரவியமுண்டு, இவைவஹாகாளபைரவரிடக்கம்.

சிந்தூரவிருப்பு.

பாவநாசகச்சீனைக்கு வடபாலாக ஒருதாங்கியுண்டு; அதிலே ஆறுகோணமான கல்லுநாட்டியிருக்கின்றது; அதிலே தேவநாகரத்தாலெழுதியிருக்கும். அதன்கீழேயொருசிற்தூரக்கிடாரம்புதைக்கப்பட்டுள்ளது; கடி களஞ்சிறும்பு ஒருகுகையிலிட்டிருக்கியதிலே ஒருபணவிலைசிற்தூரமிட ஏழுமாத்றுப் பசம்பொன்னும். இதன் கணக்கையும்றிந்துகொள்ளவேண்டியது.

எட்டுராசாக்கள்திரவியஇருப்பு.

முன்சொன்ன. அ-அரசர்களுங்கொடுத்ததிரவியமும், நகையுமிருக்குமிடம்; ஆலயத்தின் கிழக்குவாயிலில் ஏழுகற்படிக்குக்கீழே தெற்குப்புறமாக ஒருமுக்கோணக்கல்லுச்சாத்திக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழே ஒருமுக்கோணக்கற்கதவுண்டு அதனைத் திறந்து உள்ளேபோக முப்பத்தாறுமுடித்தாழ்வுக்கப்பால் ஒருபண்டகசாலையுண்டு, அதற்குள் எட்டுராசாக்களுங்கொடுத்ததிரவியம் இருப்பாகவைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குக்காவல் ரணவீரபத்திரானும், சிந்தலைநாகமும், திரவியக்குகைக்குக்கிட்ட வைரவர்காவல். இதுமுத்தநாயனாரிடக்கம்.

வடக்குவாயிலே ஒன்பதுகற்படிக்குக் கீழே நாற்சதுரக்கதவுண்டு. அதனைத்திறந்துள்ளேபோக மேற்குப்புறமாக அறுகோணக் கல்லுக்கட்டப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழ் முப்பத்தாறுமுடித்தாழ்வுக்கப்பால் ஒருபண்டகசாலையுண்டு. அதனுள் எட்டுராசாக்களுங்கொடுத்த நகைகளுண்டு, அதற்கு நாலுமுகப்பத்திரகாளியும்யினுங்காவல், நகைக்குகைக்குநாலுபுறத்தும் நாலுவைரவர்காவல், கனகக்குகைக்குநாலுபுறத்தும் நாலுவைரவர்காவல் இவரெல்லாம்ஆபதோத்தாரணவைரவரிடக்கம்.

சிங்காசனத்துக்கருகானதிரவியம்.

கொப்பக்கிரகச்சிங்காசனத்துக்குவடபாலாக முக்கோணமானகல்லொன்று பாவுகல்லோடேபாவியிருக்கும். அந்தக்கல்லையுயர்த்திப்போட அதிலே இருவாசலுண்டு, அதற்குள்ளே பந்தமுங்கொண்டுபோக, அறுபத்தாநான்குமுழநீளத்துக்கு மிகுந்தநெருக்கமானஒருதெருவிருக்கும், அதற்கப்பாலே மிகுந்தவிசாலமான ஒருமண்டபம் உளது. அதனுட் சாத்துப்படிக்கான நவரத்தினங்கன்பதித்த திருவாபரணங்களும், தங்கக்குடை, பொன்குடை, முத்துக்குடை, பவளக்குடை, வெள்ளிக்குடை, தங்கஆலவட்டம், பொன்னாலவட்டம், வெள்ளியாலவட்டம் இவைமுதலானபலதிரவியமுண்டு. பொற்சரிகைப்பீத்தா

ம்பரங்களும் பட்டாடைகளுமுண்டு. இவை திருவிழாக்காலத்திலெடுக்கவேண்டியது. எடுக்கும்போது விக்கினேசரபூசைபண்ணியெடுப்பது.

இதுவன்றிச் சிங்காசனத்துக்குத்தெற்குப்புறமாக அறுகோணக்கல்லுப்பாவுதல்லோடோபாலியிருக்கும். அதையுபர்த்திவைத்துவிட்டுப்பார்க்க ஒருவாயில்தோன்றும் அந்தவழியே பந்தமுங்கொண்டுபோக நார்பதுமுழுத்துக்கப்பால் ஆறுமுழஅகலத்திற் பாதாளமுடுருவஒருகிணறுண்டு. அதற்குப்பலகை போட்டு அப்பாற்செல்ல தூற்றிருபது முழுத்துக்கப்பால் ஒருவிசாலமான தபனியமண்டபமுண்டு. அதில் தூறிலக்கங்களஞ்சுபொன்றிரவியமுண்டு அது நான்குபிரிவாகவிருக்கும் முதற்பிரியில் இருபத்தைத்திலக்கங்களுக்கண்டு. இந்தப்பொன் ஒருகாலம் பூசைக்குத்திரவியங்குறைந்தால் விக்கினேசரானுக்கும் சொர்ணவரவனுக்கும் பூசைபண்ணி மன்றாட்டஞ்செய்து கிருபை பெற்றுஎடுக்கவேண்டியது.

அவையன்றிக் குளக்கோட்டிமகாராசாப் பதினாறு சிறங்கைகொண்ட நாழியாலே ஒருநாளேக்குஇரண்டவணஅரிசி பூசைக்குத்திட்டம்பண்ணினது அதன்பின்னர் கயவாகுமகாராசன் ஓரவணஅரிசி தானுந்திட்டம்பண்ணினது ஆக ஒருநாளேக்குமூன்றவணஅரிசியும் மூன்றுகாலப்பூசைக்கு இருகாலப்பூசை பணிகாராவேத்தியம் இப்படி மூன்றுகாலப்பூசைக்கு வரவுஞ்செலவுங் கண்டுகழித்து, நாளொன்றுக்குப் பதினாறுரைப்பொன் மிச்சங்கண்டு செலவுகொடுக்கும் பெர்க்கிஷுவிட்டில் இருப்பாகவிருந்துவருவதென்று கருகுலக்கணக்கிலுமிருக்கின்றது. இவைமுதலானகோயிற்காரியங்களுள்ள பத்ததிக்கணக்கும் குளக்கோட்டிமகாராசாவளமைப்பத்ததியும் பெரியகணக்கும் கல்வெட்டுங் கோயிற்றொழுப்புக்கதைவரலாறும் கோயிலுக்குமுன்னீடுங் கட்டுக்குளப்பற்றும் நிலாவெளிநிந்தவூருமாக அந்தக்காலம் அடியேன்குடியிலுள்ளவர்களுக்குக்கிடைத்திருந்தபடியால் இந்தத்திருமலையினிடமாகச் சிவாலயமுண்டுபண்ணியதும் மகாபெருந்திரவியஇருப்பும் தானம்வரிப்பத்தார் வன்னிபம் இருபாகைமுதன்மை இவர்கள்வந்தவரலாறும் அவரவர்களுக்குநடக்கும் வரிசைமானிங்களும் அவரவர் புரோசனங்களுஞ் செய்தொழும்புகளும் அரசாபிரான்கட்டளைப்படி அந்தக்காலம் முன்னோர்களுமுதிவைத்த பத்ததிப்படிக்குச்சொன்னதென்று கணகசந்தரப்பெருமாள்சொன்னவசனம்.

அப்போது சசலரும் சந்தோஷப்பட்டு அதிகமுகமனனவார்த்தைகள் சொன்னார்கள். தருமநெறிதவறாத தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் கணகசந்தரப்பெருமாளைப்பார்த்துத் தெட்சண திரிகயிலாய சிவாலயத்தினிற் குளக்கோட்டிமகாராசா ஆதியாகிய மகாவிங்க தாபனம்பண்ணியிருக்கிறது எவ்விடமாகவிருக்குமென்னக் கணகசந்தரப்பெருமாள் பெரியபத்ததியின்படிக்குப் பார்த்துச்சொன்னவசனம்.

மகாலிங்க இருப்பு.

சுதரமானமுழங்கோண்டதோலால் நார்பத்தெட்டுக்கோல் தாழ்வெட்ட, அங்கு மூன்றுகங்கையுள்வந்துசந்தித்தசுழிமுனைஉண்டு. அவ்விடமர்க்குதியிற்பார்ந்துத்தியபான்மையதுபோல எட்டுமேஷமும்எட்டுமூராகமும் எட்டுமதகரியும் எட்டுச்சத்தியுஞ் சூழ்வரநாட்டி நடுவே மகாமேருவுக்குச்சரியான் சிங்காசனஞ்செய்து அந்தஆசனத்தைச்சுற்றிவர அட்டபாலகரைத்துப்பண்பண்ணி வாயிலுக்குத் துவாரபாலகைக்குத்திமுற்றும் மூன்றுவாயிலுக்கும் பத்திரகாளி வீரபத்திரன் வயிரவன் இவர்களைநிறுத்தித் திரிதோணலிங்கரையும் வாமபாகமாகத்தேவியையும் ஆசனத்திருத்தி எந்தக்காலத்துக்குங் கண்டப்பிரமாணமட்டிற்சலம் ஏறாமலுங்குறையாமலுந் திட்டம்பண்ணித் தங்கத்தாலே திரிகோணமாமதிவங்கட்டித், தங்கத்திரிகோணக்கவம்போட்டு, அதற்குள்ளே கண்ணாடி தங்கஆலவட்டம் விகிறி குடை இவைமுதலான சோடசவுபசாரமெல்லாந்திட்டம்பண்ணிவைத்து, கோடிகோடி ஊழிகாலம்வந்தாலும் அழியாத மாணிக்கத் தூண்டாமணிவிளக்கும் இருபக்கமும்ரிறுத்தி, அதற்குமேல் முன்கூறியகோலால் எட்டுக்கோல் உயரத்தில் பொன்னிலேசிகரஞ்செய்து சிகரத்துச்சியிலே ஒரு பூகம்பழமளவிற் துவாரம்விட்டு அதற்குப்பதினொருகோலுக்குமேலே செப்புப்பலகைபரவி அதிலே நாப்பணை ஒருபூகம்பழமளவிற்றுதவாரம்விட்டு அதற்கு ஆறுகோலுக்குமேலே சாதிக் கருங்கல்லுப்பலகைபரவி அதிலே நாப்பணை அப்படித்துவாரம்விட்டு அதற்கு ஆறுகோலுக்குமேலே அழகினாலே மலையுச்சியுறத்திட்டம்பண்ணி அதிலே கனகரத்தினசிங்காசனத்திட்டம்பண்ணி, அந்தச்சிங்காசனத்திலும் நாப்பணை அப்படித்துவாரம்விட்டு அதற்குமேலே பரமேசுரனும் பரமேசுவரியும் இருக்கும் தங்கப்பீடிகையில் நாப்பணை அப்படித்துவாரம்விட்டுத் திரிகோணேநாதருக்கு எங்கோமான் குளக்கோட்டுமகாராசாச் சிவாலயமுண்டுபண்ணுவித்ததும் மூலவிக்கிரகம் இருக்குந்தன்மையும் இப்படியென்று பத்ததிப்படிசொன்னேன் என்றுசொல்ல யாவரும் அதிகசந்தோஷப்பட்டுக் குளக்கோட்டிமகாராசனை நரசன்மமென்றுசொன்னாலுந்தோஷம்வரும் அன்றியும் அவர்செய்ததருமத்தை அழிக்கிறீனத்தாலும் அழித்தாலும் அவர்களும் அவர்வம்சத்தாரும் அனேககோடிகாலம் நரகத்திற்கிடந்துவருந்துவார்களென்று சொன்னது மெய்வசனமென்றுகூறிக் கனகசுந்தரப்பெருமானுக்கு அனேக முகமன்சொல்லிப் பின்னர் இந்தத்திரிகயிலாயசிலம்பினூட் புதினமானவைகளைத் தம்மிடத்திற் கேட்கவேண்டுமென்று தம்மைஅழைப்பித்ததென்றுஞ் சொல்லி இருந்தார்களென்றவாறு.

திருமலையின்கீழ்ப்புதினம்.

செகமதுமகிழமனுந் திருத்தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுமுள்ளயாவரும் ஒருநாட்பளிக்ரு மண்டபத்திற்குந்து

சுருணைவாரிதியாங் கணகசந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து வன்னிபங்கேட்ட வசனமாவது: இந்தத்திருமலையின்கீழே சிவாலயமுஞ் சிவகங்கையும் உளவென்றும் இன்னுமதிகமான புதுமைகளுளவென்றுஞ்சொல்லுகிறார்கள் நீர்கேள் விப்பட்டவற்றைச்சொல்லுமென்று கேட்கக் கணகசந்தரப்பெருமாள் சொன்ன வசனம்.

நீங்கள் கேட்டபுதுமைகள் நான்கண்ணாலேகண்டதல்ல கயவாகுமகாராசராவக்குச் சைவநாயகக்குருக்கன் இத்திருமலையின்கீழேயுள்ள புதினங்கள் சிலவற்றைச்சொன்னார் அவைமிகுந்தவிசேஷமாதலால் எமது முன்னோர்கள் பெரியவளமைப் பத்ததியிலெழுதிவைத்ததுண்டு அதனைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லும்வசனம்.

திரிகோணவரையில் எண்பத்துநான்குசுதாரத்தானமுண்டு. அத்தானங்களில் இருமுகனிருந்து அநவரதகாலமுஞ்சிவபூசைசெய்வார்கள். இவையன்றி ஏழுகளைகளுமுண்டு அவற்றிற் சத்தரிவகின்பூசைபண்ணுவார்கள். இன்னும் அறுபத்துநான்குகையுண்டு அவற்றிற் தேவர்கள் பூசைபண்ணுவார்கள். திருமலையின்கீழேமிகுவிசாலமானவெளியும் பொன்மயமான பூமியுமுண்டு அவ்வெளியினடுவே ஒரு நாதகான்மண்டபமுண்டு. அந்நாலுக்காலிலும் நாலுக்கதவும் நாலுவழியுமுண்டு அவை அயோத்தியாபுரி பிரமபதம் நாகலோகம் தேவபதம் இவற்றிற்குச் செல்லத்தக்கவழிகளாயிருக்கும். அப்பொன்மயமான நிலத்திலே சந்தனம் குங்குமம் அகில் தேவதாரு மந்தாரம் பாரிசாதம் சல்லியகரணி சந்தானகரணி மிருதசஞ்சீவி இப்படியான மேலானமரங்களுண்டு அவற்றினடுவே ஆகாசக்கங்கையிருக்கும். அதற்குமேல்பால் இரத்தினமணியாலயமும் நவரத்தினசிங்காசனமுமுண்டு அதிலே ஆதியாகிய ப்ரமசிவனுமப் ப்ரமேசுவரியும் வாசமாயிருப்பார்கள். அதற்குமேல்பால் தங்கக்காசக்குவியலொருபக்கம் தங்கஅரிசிக்குவியலொருபக்கம் நாகரத்தினக்குவியலொருபக்கம் நவரத்தினக்குவியலொருபக்கம் பொற்பாளக்குவியலொருபக்கம் இப்படியிருக்கும். அதிலே தேவர்களும் இருவகிலும் தும்புருநாரதரும் கின்னரர்களும் கிம்புருடர்களும் சந்திரசூரியரும் இந்திரன்முதலான அட்டபாலர்களும் இந்திராணிமுதலான தேவஸ்திரிகளும் திருப்பாற்கடல் முகலான சத்தவாரிதிகளும் மகாமேருமுதலாகியகிரிகளும் கற்பகதருமுதலியதருக்களும் விஷ்ணுமுதலாகிய தெய்வங்களும் சூழ ஆகாசநிவரும் காசிமீநீர்த்தழும் காவேரிநீரும் அதிகமான பாவத்தையழிக்கின்ற மாவலிகங்கைகளும் அனுதினமும் அரணிருபதம்விளக்கி ஆற்றிற்பாயும். அதுவன்றி முன்சொன்ன தேவாதிகளைவரும் அவ்விடம்விட்டுப் புறத்துமிருப்பார்களென்று குருக்கள் சொல்லி செந்தாமரைப்பூ வெண்டாமரைப்பூ விபூதி சந்தனம் சீர்த்தம் அடைகாய் இவையெல்லாங்கொண்டு வந்து கயவாகுமகாராசனுக்குக்கொடுக்க அவ்வரசன் மிகுந்தசந்தோஷமும் நாம் அந்தத்தரிசனைகாணப்போகக்கூடாதோவென்று கேட்கக் குருக்கள் சொன்னவசனம்.

இப்பொழுது அவ்விடத்திற் பங்குனிஉத்தரத்திருநாள் நடக்கின்றது. அன்றியும் அரணுளில்லாமற்போதல்கூடாது என்னென்றால் முதலாம்வாயிலில் ஓரிலக்கம்வைரவர்காவல் இரண்டாம்வாயிலிலே பத்திரகாளியுங் கண்ணிமாரும் ஐயனாருங்காவல் மூன்றாம் வாயிலிலே தூர்க்கையுஞ்சாமுண்டியுங் காவல், நான்காம்வாயிலிலே எட்டிலட்சம் நாகராசர்கள் காவல் ஐந்தாம்வாயிலில் ஆபதோத்தாரணவைரவரும் ஆதிவீரபத்திரருங்காவல் ஆறாம்வாயிலிலே அகோரவைரவர் முதலான ஆறிலக்கம்வைரவர்கள்காவல், ஏழாம்வாயிலிலே நாலுமுகப்பத்திரகாளியும் ஒன்பதிலக்கக்கண்ணிமாருங் கங்காளவைரவருங்காவல், எட்டாம்வாயிலிலே விட்டுணுவும் அனேகதேவத்தலைவர்களுங் காவல், ஒன்பதாம்வாயிலிலே அனேகபூதத்தலைவர்கள் காவல் பத்தாம்வாயிலில் சுப்பிரமணியரும் நவவீரருங்காவல், ஆலயத்தினெட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலர்களும் அட்டசத்திகளுங்காவல், ஆனபடியாலவ்விட்டுசெல்லுதல் அரிதாயிருக்குமென்று சொல்ல அரியணையிலிருக்குமாசனும் இப்புதுமைகனெல்லாங்கேட்டுச் சரீரம்வெயர்த்துப் புளகங்கொண்டு கண்களிலிருந்து ஆந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அயர்ந்துயோகரித்திரையாயினான். அப்பொழுது அவன் முன்கேட்டவைகள்யாவற்றையுங்கண்டு சிவதரிசனமுஞ்செய்து ஆனந்தங்கொண்டிருக்கிறவேளையிற் கிழக்குவாயிலிலே மிகுந்தஆரம்பங்கேட்டது. அது எதென்றுபார்க்க அதிலே ஒரு தங்கஉப்பரிகையின்கீழுள்ள தமனியப்பும்பந்தரின்கீழே நவரத்தினசிங்காசனத்திலே இரத்தினமுடிதரித்த ஒருகோடிதேவராசர்கள் பணிசெய்யத் தேவஸ்திரிகள் திருநடனஞ்செய்ய இருபுறமும்வெண்சாமரம்வீச தங்கக்குடை பொன்குடை பொற்கொடி பொன்னலவட்டம் இவைநிழற்ற இந்திரன்முதலிய தேவத்தலைவர்கள் பணிந்து பணிகேட்கத் தேவர்கள்பூமழைபொழியக் குளக்கோட்டுமகாராசன் சிங்கார்க்கொலுவிருத்தலைபுந்தரிசித்தபின்னர் யோகத்துயில்நீங்கிக் கண்விழித்துக் குருக்கள்சொன்னபுதுமைகளிலும் பதின்மடங்குபுதுமைகண்டேனென்று இருதயமகிழ்ந்து குருக்களையும் நமஸ்காரம்பண்ணி முகமன்கூறி அனுப்பினான் அக்கயவாகுமகாராசன் என்றுநமதுமுன்னோர்கள் அக்காலத்தெழுதிவைத்த பெரியவளமைப்பத்ததிலுள்ளபடியே அடியேனுஞ்சொன்னேனென்று கனகசுந்தரப் பெருமாள்சொல்ல யாவருங்கேட்டுமனமகிழ்ந்து முறைப்படியேகோயிற்செழுமபுகள் செய்து நல்லபவிஷும்பாக்கியமும்பெற்றிருந்தார்கள்.

திருநாள்.

திருமருவுதெட்சணதிரிகயிலாயகோணேநாயகருக்குப் பங்குனியுத்தரத்திருநாள் பத்ததியாகச் சொல்லியிருக்க ஆனியுத்தரத்திருநாள்நடக்குந்தன்மையாதென்று வன்னிபழம்இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுமுள்ளயாவருங்கனகசுந்தரப்பெருமானைக்கேட்கப் பத்ததிப்படி அவர்சொன்னவசனம்.

ஒருகாலத்தில் வன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் கொம்புச்சந்திமண்டபத்தில்வந்திருக்கும்போது வன்னிபத்துக்கும் இருபாகைமுதன்மைக்கு

ஞ்சற்றமனவிரோதமுண்டாகிப் பங்குனியுத்தரத்திருநாள் நடத்திக்கொள்ள முடியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். பின்னர் வைகாசிமாதம் பின்பதினேந்தில் யாவருங் கிழக்குவாயிலிற் றபனியமண்டபத்தில்வந்து வன்னிபத்தையும் இருபாகைமுதன்மையையும் அழைப்பித்து அவரவாசனத்திருக்கச்செய்து யாவரும் நமஸ்காரம்பண்ணிச் சித்திரவித்தாரகவிப்புலவனும் கனகசுந்தரப்பெருமா னுஞ்சொன்னவசனம்: தேரீர்களுடையதிருமுகம்பார்த்து அடியேங்கள் ஒரு விண்ணப்பஞ்சொல்லுகிறதற்கு மிகுந்தபயமாயிருக்குதென்று நமஸ்காரம்பண்ண அப்பொழுது வன்னிபம்அவர்கள்முகத்தைப்பார்த்துச்சிறிது புன்முறுவல்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவர்கள்சொன்னவசனம்: விசாலம்பொருந்திய கடல் கலங்குவதுண்டானால் அந்தக்கடல் தானேதெளிவத் தன்றி உலகத்தாராற்றெளிவிக்கமுடியாது அதுபோலத் தேவரீர்களுந் சிந்தையுடையுமென்றுசொல்ல வன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் ஒருவரையொருவர்கட்டித்தழுவிக்கொண்டு சந்தோஷமானபின்பு இருபாகை முதன்மையைப்பார்த்து விதிமுறையாகச்சொன்ன பங்குனியுத்தரத்திற்குக் கொடியைஎற்றிக்கொள்ள முடியாமற்போய்விட்டது இனிமேல் எந்தமாதம் நல்லதென்றுகேட்கச் சோதிடவிதானநிலையறியும் அதிகசித்திரவித்தாரப்புல வன்சொன்னவசனம்: பங்குனி உத்தமம், ஆனி மத்திமம், ஆடி அதமம், ஆவணி அதமத்திலதமம் மற்றும் மாதங்கள் நினைக்கவும்படாது. இனி ஆனியுத்தரங்கொள்ளலாம். அதுதப்பில் அந்தவருஷம்விழாநடத்தாமல்விட்டு மற்ற வருஷம்பங்குனியிலும் ஆனியிலும் இரண்டுமுறைவிழாநடத்தவேண்டும். இந்த இரண்டுமாதமுமல்லாமல் மறுமாதங்களிற் கொடியேற்றித்திருவிழாநடத்தினால் இராசர்களுக்கும் ஊராட்சிக்காரர்களுக்கும் குருக்கள்மாருக்கும் சனங்களுக்குமாகாது. திருவகலும் விளைவுகூன்றும் மழைவளஞ்சிறுக்கும் நீச்சோரப்பயமுண்டு. ஆதலால் ஆனியுத்தரத்திற் கன்னிமுகூர்த்தமாகக்கொடியேற்ற நல்லது குற்றமில்லையென்றுபுலவன்சொல்லக் கனகசுந்தரப்பெருமாள் சொன்னவசனம். குறித்த பங்குனிமாதவிழாத் தப்பிப்போனபடியாற் கோயிற்பிராயச்சித்தம்பண்ணிக் கொடியேற்றவேண்டுமென்ன வன்னிபமதற்குச்செலவென்னவேண்டுமென்றுகேட்கச் செலவுகணக்குக்கருகுலக்கணக்கிலுண்டென்ன அப்பொழுது கருகுலக்கணக்கன்சொன்னது ஆயிரத்தெழுதூறுபொன் மேற்செலவுக்குவேண்டுமென்ன அந்தப்படி வன்னிபம் செலவுகொடுத்துப் பிராயச்சித்தம்பண்ணிக் கொடியேற்றி விழாநடத்தினது. ஆதித்தன் அஸ்தமனமானபின் முற்சாமம் பூசையலங்காரம் ஆடல்பாடல்செய்யவேண்டியது. நடுக்கூற்றிரண்டசாமமும் வீதியிலே விழாநடத்தவேண்டியது. நாலாஞ்சாமந்திருச்சயனம். அவ்வேளையில் ஆடல்பாடல்களிற்சிறிதமாகாது. அப்படி நடத்தினால் ஊருக்குருக்குகள்மாருக்குமாகாது. அதுவன்றிக் காலவிழாவும் ஆதபனைக்கண்டு இரண்டரைமுழிகைக்குள் விழாநடத்தி அலங்காரவைத்தியம் முடிக்கவேண்டியது.

2

ஆதியாகியகோணேநாயகரைக் காலவிழாவுக்குஎழுந்தருளப்பண்ணச் சமயம் இல்லாதிருந்தால் அத்திரதேவரையெழுந்தருளப்பண்ணி அலங்காரவை

வேத்தியஞ் செய்யலாமென்று அந்நாளிற் சூருக்கன்மாரூர் தெய்வப்புவலனும் விதிமுறையைச்சொன்னபடியால் எமதுமுன்னோர்கள் வளமைப்பத்ததியில் எழுதிவைத்தார்களென்றுவன்னிபம்முதலிய யாவருக்குங் கனகசுந்தரப்பெருமாள் வளமைப்பத்ததியின்படிசொன்னவசனம்.

கழனிமவஸ.

மருமருவு குவளையணிதருநிகர்கரத்தினுன் தனியுண்ணப் பூபாலவன் னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றும் சகலமானபேரும் வச்சிரமணிபா வும் மகாமண்டபத்தில்வந்திருந்து நுணைவாரிதிடாங்கனகசுந்தரப்பெருமானை ப்பார்த்து வன்னிபஞ்சொன்னவசனம்: இந்த இலங்காபுரியிற் பெரிதாகிய ப லபருவதங்களுங் கற்குகைகளும் விசாலமானநிலவறைகளும் இப்படிக்கொத் த அரணாகியவிடங்களிருக்க ஒருகாலம் கலாபம்வருமென்றும் அந்தவேளை கழனிமலைக்குத் திரிகயிலாயநாதரை எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்திற் சி வாலயமுண்டுபேயிருங்களென்றுஞ்சொன்னதென்ன விகாரமென்றுதெரிய வில்லை அதனைஎங்களுக்குச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்கக் கனகசுந்தரப்பெ ருமாள் சொன்னவசனம்.

வெள்ளியங்கயிலாயத்தில் ஆதியாகிய பரமேசுவரனுக்கும் பரமேசுப ரிக்கும் திருக்கலியாணமென்று உலகமும் அதில்வாழுஞ் சகலசீவராசிகளும் போனதருணத்தில் அகத்தியஇருவியும் வெள்ளியங்கயிலைக்கு முக்காதவழிக் குக்கழனிமாமலையென்றொருமலை உண்டு. அதிலே முனிவரும்வர தேவர்கூ ட்டமும் விட்டுணுமுதலியோருங்கயிலையில்நிக வடபால்தாழ்ந்து தென்பா லுயர சகலரும் நடுக்கமுற்றுச்சிவசிவவென்றார்கள். அப்பொழுது பரமசிவம் விட்டுணுவைப்பார்த்து யாதுபுதினமென்ன, சுவாமி தென்பாலிருக்குங் கு றுமுனி இவ்விடம்வருவதற்குக் கழனிமலையில்வந்தார் ஆனபடியால் வடபா ல்தாழ்ந்து தென்பாலுயர்ந்ததென்றுசொல்ல சகலரையும் அவ்விடம்நிற்க்ப ண்ணித் தாம் அகத்தியரிடத்துவந்து நாமிந்தமணக்கோலத்தோடுவந்து உமக் க்குத் தரிசனந்தருவோம் நீ இலங்காபுரியிற் சமனையக்கிரியால்வரும் மாவலிகங்கையிற் கரையைங்கரையினருகாய்எம்மைநீனைத்துத் தியானித்திரு க்கவேண்டியதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பரமசிவமுகங்கயிலைமக்கிர்க்கே ழுந்தருள அகத்தியரும்மகாகிலேசமுற்றுத் திரும்பிவரும்வழியில் வெகு வெ குபுதினமும்நடப்பித்து இலங்காபுரியில் திரிகயிலாயமாகியகோணமலைக்குநீ க்காதவழியிலிருக்கும் கழனிமலையில்வந்திருந்து சிவபூசைபண்ணித் திருக்கோ ணமலையையும் தரிசனப்பண்ணிப் போகவேண்டுமென்றுநீனைத்து வடகயிலை யென்றுந் தென்கயிலையென்றும் வேறில்லாமற்சமனாயிருக்கும். ஆதலால்வ ஷ்டத்திலும் இப்பொழுது திருக்கலியாணமிருக்கும். நாம் போகலாகாதென் றுநீனைத்துக் கரையைப்பதியிற்போய்ச் சிவலிங்கதாபனஞ்செய்து பூசைபண் ணிக்கொண்டிருக்கிறவேளையில் ஆதியாகியபரமசிவம்ரிஷபாரூடாய்த்தேவீ

யோதிங்குடமணக்கோலத்தோடிபிரத்தியக்ஷமாய்க்காட்சிகொடுத்தார். அகத்தியருங்கண்டுதரிசித்து மிகுந்தவாழ்வைப்பெற்றார். இப்படி அகத்தியர்வந்து சிவபூசைபண்ணினபடியால் இந்தக் கழனிமலைக்குத் திர்கோணைகண்டவராயென்று திருநாமமானது. அதற்குமேல்பால் கற்கிரியென்றொரு மலையுண்டு. அதற்கல்லுமாளிகையும் சுற்றுமதிலும் அதற்கருகாக வெகுமலைச்சாரல்களுங்கூட்டங்கூட்டமாயுண்டு. மலையருவி மாறாமல் மடைகொண்டு பாய்ந்துநிற்கும். வடகயிலைக்குமுகாதமாய் அங்கேயொருகழனிமலையிருப்பதினாலும் இங்கும் அகத்தியமாமுனி பூசைபண்ணினதாலும் இந்தத் திரிகயிலைக்குமுகாதமிருப்பதினாலும் இந்தக்கழனிமலையும் அதிகமாகியதலமென்று திருவுளம்பற்றினதென்றும் பத்ததியின்படி கனகசுந்தரப்பெருமாள் சொல்லச் சகலருங்கேட்டு அகமிகமகிழ்ந்து அரன்தொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

திருக்குளங்கட்டினது.

திருமருவுதிரிகயிலைமாநகரில் மனுநீதிநடத்திவருந் தனியுண்ணப் பூபாலவன்னிபழம் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுஞ்சகலரும் மரகதப்பலகைபாவும் வசந்தமண்டபத்திற்குடையிருந்து கனகசுந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து வன்னிபங்கேட்டவசனம். எங்கோமானாகிய குளக்கோட்டமகாராசாச் சோழநாட்டால்வருகையிற் பூதப்படைகொண்டவரவழியிலே. பூதங்களாற் றிருக்குளங்கட்டினதென்றும் இலங்காபுரியில் மும்முலைத் தாடகை ராச்சியம்பண்ணியிருந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனை எங்களுக்குத் தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்னச் சந்தேகித்தோடிப்பட்டுக் கனகசுந்தரப்பெருமாள் சொன்னவசனம். வடகரையிற் கலிங்கமாநகரென்றொருநாடு அதற்குஇருபத்தொருகாதவழி க்கப்பால் வடபாலாக அசோககிரியென்றொருபட்டணம் அந்தப் பட்டணத்தை இராச்சியஞ்செய்வது அசோகசுந்தரனென்னுமிராசா அவன்தேவி மனோன்மனிசுந்தரி. இந்தராசாவுக்குமனோன்மனிசுந்தரிபெற்றபிள்ளை வாரந்துகட்டினசிகையும் எயிறுகுறையாத வெட்சணமும் அழகுசவுந்தரியமான தனபாரமும் அலங்கிருதமானவசனமுமாகப் பிறந்தபிள்ளையைக் கண்டு இராசாவுக்குச்சொல்ல அரசனும் விசாரப்பட்டுச் சோதிடரைக்கேட்க அவர்கள் இந்தப்பிள்ளை பட்டணத்திலேயிருந்தால் பட்டணத்துக்காகாதும் ஸ்ரீராச்சியத்துக்குரியபிள்ளையென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது அரசனும் அந்தப்பிள்ளையைப்பேழையிலடைத்துப் பெருஞ் சமுத்திரத்தில்விட்டான். அந்தப்பேழை இலங்காபுரியிற் கடற்கரையில் அடைந்தது. அதைக்கண்டவர்கள் இலங்காபுரியை அரசாட்சிபண்ணும் மனுநீயகயவாகுராசனுக்குச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது ராசனும் பிரதானிமாருமவந்து பேழையையெடுத்துத் திறந்துபார்க்கச் செந்தாமரைப்பூவிலிருக்கும் திருமகனென்ன அழகுசவுந்தரியத்துடனிருக்கும் பெண்பிள்ளையைக்கண்டு என்பிள்ளை என்று அரசனெடுக்கிப் பிள்ளையைமுத்தமிட அப்பொழுது பிள்ளைசிரித்தது

சிரித்தவிடத்துக்குப் பா லங்கையுரென்றுபேராயிற்று. பின் அந்தப்பிள்ளையை ப்பல்லக்கிலவைத்துக்கொண்டு உண்ணாசுகிரியென்னுமரண்மனையிலிருந்து இராச்சியம்பண்ணி வருகிறநாளையில் மனுநேயகயவாகுராசனுந்தேகவியோக மாறார். அதன்பின்னர் அந்தப்பெண் இலங்கைப்பட்டணத்தை ராச்சியம்பண்ணி வருகிறநாளையில் குளக்கோட்டுமகாராசாத்திரிகயிலாயச்சிலம்பில் சி வாலயங்கட்டுகிற செய்திகேட்டுத்தனது அறுபத்துநாலு மந்திரிகளை அழைத்து முதல்மந்திரிக்கு ராசகுமாரத்திசொன்னவசனம்.

வடகரையிலிருந்தொரு சைவன் ஓடத்திலேறிவந்து கிழக்குக்கரையிலொரு மலையின்மேலே ஆலயங்கட்டுகிறுனென்ற செய்திகேட்டேன் நீபோல் அந்த ஆலயத்தையுமிடித்துக்கடலிலே தள்ளிவிட்டு அவர்களை யுமோடத்திலேற்றி அனுப்பிப்போட்டு வாவென்றுசொல்ல மந்திரியும் அரசர்கட் கரசியே அந்தப்படியே செய்துவருகிறேனென்று நமஸ்காரம்பண்ணி விடையும் பெற்றுக்கொண்டு பதியையிரம்பேர்சூழ்ந்துவர மதகரியின்மேற் கொண்டு மந்திரிவருகையில் திரிகயிலைக்கு நாதகாதவழியென்னத் திரிகயிலைச்சிலம்பின்மீது ஆலயங்களிலுங் கோபுரங்களிலும் மாடகூடமண்டபங்களிலுமுள்ள தங்கரத்திநமுடிகளின் பனபளப்பும் பிரகாசகாந்தியும் ஆகாசமளாவிப்பலவிதமான சுடர்விட்டுறித்தலைக்கண்டு இந்தச் சொர்ணமமான ஆயஞ்செய்விக்கிறது தேவலோகத்தரசர்களோ நாகலோகத்தரசர்களோ பூலோகத்தரசர்களோ கண்டு கேட்டறியவேண்டுமென்று மதகரியை விட்டிறங்கிவருகையிலே வாயில்காப்பவர்கள் மந்திரிவருகிறததாரத்தையும் படையலங்காரத்தையுங்கண்டு அரசனுக்குரைசெய்ய அவன் அவர்களை யழையுமென்னக் காலாளர்வழிவிட மந்திரியும்வந்து இரத்தினசிங்காசனத்திலிருக்குந்தெய்வீகமான குளக்கோட்டுமகாராசனை வணங்கி எழும்பிற்கு அரசனுத்தன்னுடைய மந்திரியைப்பார்த்து மந்திரியென்னத்தம்பிரானேமுடிந்திருக்குதென்றான். வந்தமந்திரியும் இது யாதோவென்று அச்சமுற்றான். அப்பொழுது மந்திரியும் வந்தமந்திரியையும் அவனுடன்கூடவந்த யாவரையும்ழைத்துக் கொண்டுபோய்ப் பளிங்குமண்டபத்திருத்தி அநீசவையுடன் போசனம்பண்ணுவித்து சந்தோஷமாயரசன்முன் கொண்டுவந்துவிட்டான். அதன்பின் அரசுப்பிரானாகிய குளக்கோட்டுராசனும் அம்மந்திரியைப்பார்த்து முகமன்பேசி வந்தகாரியமென்னவென்றுகேட்க அவன் அரசனைநமஸ்காரம்பண்ணிச் சொல்லும் வசனம். இந்த இலங்காபுரியை ஆண்டிருந்த புவ்னேயகயவாகு சதரான மனுநேயகயவாகுவின் மகன் ஆடகசுவந்திரி இப்போது அரசசெய்கிறது. அவ்வரசி தேவரீர் திரிகயிலாயமலையிற் சிவாலயமுண்டுபண்ணுகிறீர் செய்திகேட்டு அடியேனையழைத்துச்சொன்னவசனம். தேவரீருடைய சிறீ கமலபாததரிசனை கண்டு இவ்விடத்து ஏதொருகாரியம்முட்டாயின் எங்களா லியன்றகாரியத்திற்குக் கேட்டுவரச்சொல்லி அடியேனுக்குக்கட்டளைகிடைத்தபடியாலிவ்விடம்வந்தேனென்றுசொல்ல அரசனும் அகமகிழ்ந்து உங்கள் இராசாத்தி உனக்குச்சொன்னவசனம் நான் சொல்லக்கேள் வடகரையிலிருந்து ஒருசைவன் வந்து மலையின்மேலாலயங்கட்டுகின்றான் அதையிடித்தசு

கடலிற்றள்ளி யவர்களுையும் ஒட்டிலேற்றியனுப்பிவிட்டு உன்னைவரச்சொன்னதல்லவாவென்றரசனுரைக்க மந்திரியும் நடுங்கி மெய்வசனமென்று சொல்லிநிற்க அரசனும் மந்திரியையஞ்சுவென்று சொல்லி அதிவிசித்திரமதியுடைய மந்திரியென்று சந்தோஷப்பட்டுச்சொன்னவசனம். இந்த இலங்காபுரியையாளுங்குமாரத்தி எமதுவம்சத்தாள் எம்மையறியாமற்சொன்னதற்காக நீ யசம்படவேண்டாமென்று பின்னர் அம்மந்திரியை யரசன்கேட்டவசனம். இச்சிவாலயபூசை விதிமுறையாகநடக்கவேண்டுமென்று வெகுஞளங்க்கட்டுவித்தேன். ஒன்றும் எனக்குத்திருப்தியாயிருக்கவில்லை, வருஷம் பன்னிரண்டுமாதமும் மாறாமடைய ஒருஞளங்க்கட்டுதற்கு எவ்விதம் நல்லதென்று கேட்க அம்மந்திரிசொல்லுவான். அறுபத்துநாலு ஞாழம் வயலும் இரண்டுமலைக்குமேல்பாலாயுண்டு அந்த இருமலையையும்பொருத்திக்கட்ட ஒரு பெருங்குளமாம். அதற்கு வயல்வெளி சமுத்திரக்கரையவந்திருத்த வெகு விசாலமுள்ள இடமென்று மந்திரிசொல்ல அப்படிப் பாரமானகட்டுக்கட்டிப் பொறுப்பிக்கலாமோவென்ன மந்திரிசொல்லுவான் அடிபேனினேத்தபடி தேவரீர் முடிப்பீரானால் ஒன்பதுநாளாகுள். இந்த மகாபெருங்குளமுங்கட்டுவித்து வயல்வெளியுந்திருத்தி முடிக்கலாமென்ன அரசர்பிரானும் மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டு மந்திரியே நீமனத்திலினைத்தபடி முடிப்பேன் ஞாங்கட்டுவிப்பாயென்ன மந்திரியும் விடைபெற்றுச்செல்லும்வேளையில் அரசனுந் தானணந்தலிலைமதிப்பில்லாதமாணிக்கமாலையையுங்கணையாழியையுங் கொடுத்த மணவார்த்தைப்பாடுஞ்சொல்லியனுப்ப மந்திரியும்போய் இராசகுமாரத்தியைக்கண்டு வணங்கி மாலையையுங் கணையாழியையுங்கொடுத்துக்குளக்கோட்டுரசனுடைய பெருமையையும் பரக்கிரமத்தையுஞ்சொல்லிக் ஞாங்கட்டுகிற செய்தியையுஞ்சொல்லக் குமாரத்திசொன்னவசனம். பூதப்படையைக் கொண்டுபோய்ச்சீக்கரங்கடலும்மலையும்போலக் ஞாங்கட்டிமுடித்து வயல்வெளியுந்திருத்தி இரவிசுலதிலதரான இராசாவையுங்கூட்டிக்கொண்டு வருவாய் என்ன மந்திரிசொல்லுவான் பெரும்பூதங்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ச்செய்விக்கவேலைபோதாது. குறட்பூதமாதையும் ஒரு பூதராசாவையுங் கூட்டிப்போகிறேனென்றுசொல்லி நாளொன்றுக்கு இருபத்தோரவண அரிசியும் வேண்டிய மற்றஞ்செவவு முதயகாலத்தில்வந்து சேரும்படி திட்டம்பண்ணிப்பூதங்களுடன் மந்திரிசென்று அரசனைவணங்க அவ்வரசனும் அம்மந்திரியும் வந்துநின்று அனேகங்காதவழிகோலிக்கற்கரைதிருத்தித்தன்னூற்றுக்காணப் பெரியமண்டபப்படியுங்கட்டுவித்து அம்மண்டபப்படியில்நின்று மதகுக்குச்செப்புப்பீலியும் வைத்து இடைபிங்கலை சுழிமுனை நின்றலாவங்க பாலுத்திரமாகுமதகும் அதற்குமையக்கிணறும் உடல்குளமும் சிரசமையக்கிணறும் மையக்கிணற்றில் பிடித்தலும் நாசிவிடுத்தலுமாய் மையக்கிணற்றில் நாப்பண் ஓங்காரச்சுழி ஒருபோதும் மாறாதமதகும் திட்டமிட்டு மதகு தெரியாமற் சிகரகுப்பாயம் போட்டு மதகுபார்த்துவா ஞானகுத்திர ஷாயிலும்விட்டுப் பூட்டுந்திறப்புந்திட்டம் பண்ணிமுடித்து இருமலையையும்பொருத்தி மகாபெரும்பருவதம்போலக்கட்டுங்கட்டி அநவரதகாலமும் அலைதாள்

கி நிற்க மகாபெருங்கல்லுகளும்பரவி வீந்துநாளையில் திருக்குளத்துப்பணி முடித்து ஆறும் ஏழாம் நாளில் திருக்குளக்கட்டினடிவாரசத்தினின்று மலை திடர் மரம்பெட்டிச் சமுத்திரக்கரையளவும் மகாபெரும் வயல்வெளியுந் திருத்தி மாறாமடைபாயு மதகில் நீர்பாய ஆறும்பெட்டிமுடித்து எட்டாநாள் திருக்குளத்தினின்று இருபத்தெட்டுக் காத்தவழிக்கு மலை திடர் மரம்பெட்டி மாபெருங்கங்கைபோலாஹும்பெட்டிக் கொண்டுபோய்ச் சமனவரை யரு விவருமாவலிகங்கைக்குக்குறக்கே மறித்துக்கட்டித் திருக்குளத்துக்குக் கங்கைநீர்கொண்டுவந்தபொழுது விடிந்து இருபத்துநா லுநாழிகையானது. பொழுது அத்தமயனமூரும் ஆறுநாழிகைக்குள்ளே மதகுநீர் கொட்டியாபுரக்கரைக்கும்பாய ஆறும்பெட்டிமுடித்து ஒன்பதாநாள் பதினெந்துநாழிகைக்குள்ளாக அஞ்ச ஆறுதலாகியவான்களும் வெட்டித்திட்டம்பண்ணிக்கொண்டு பூதங்களையும் அவைகளிருக்குமிடத்திற்கனுப்பிவிட்டார்.

அதன்பின்னர் இராசாசனான குளக்கோட்டுராசனும் தனது சதுரங்கசேனையும் மந்திரியுமாக உண்ணாசுகிரியென்னும் பட்டணத்துக்குவந்து ஆடகசவுந்தரியென்னும் இராசகுமாரியை விவாகம்முடித்துக்கொண்டு சிலநாளங்கிருந்து இராசாத்தியுடன் திருக்குளம்பார்க்கவந்து பார்த்தபொழுது வட்டமுறத்தில் ஒருபணிவிடுக்கக்கண்டு அவ்வரசி தன்னோடுவந்த ஸ்திரி சனங்களைப்பார்த்து இந்தப்பணிகைக்கட்டுங்கென்ன. அச்சொல்முடியமுன் ஆளுக்கொருகல்லாய்வைத்துக் கட்டிமுடித்தார்கள். அவ்விடத்திற்குப்பெண்கள்கட்டு என்று பெயரானது. அதன்பின் அரசனும் அரசியும் வந்து திரிகோணேநாயகரையுந்தரிசேனசெய்து சொக்கட்டான்மாதிரியானரத்னமணிமண்டபமும் பளிங்கிலுலொற்றைக்கால்மண்டபமும் சமைப்பித்துத் தரிசேன செய்துவருகிறநாளில் கோணேநாயகர்கிருபையால் குமாரரத்திவயிற்றிற்சிங்க குமாரனென்னுமொருபிள்ளைபிறந்தது. அந்தப்பிள்ளையுடன் இராசாவும் குமாரரத்தியும் உண்ணாசுகிரிபட்டணம்போய்ச் சிலநாளிருந்து இராசகுமாரரத்தி தேகவியோகமானபின்பு குமாரனை அந்தப்பட்டணத்தை அரசாளவைத்து மந்திரிக்கும் முகமனுவார்த்தைசொல்லிச் சிங்ககுமாரனுக்கு மந்திரியாகத் திட்டம்பண்ணிவைத்து பின் எங்கோமாளுகிய அரசனும் தனதுபடையவங்காரத்தோடு திரிகயிலைக்கு வந்து தரிசேனசெய்துகொண்டிருந்தார். முன்முலைத்தாடகையென்றுசொல்வதுபிசகு பிறக்கமுன் தனபாரமிருந்ததினால்முன்முலையாடகசவுந்தரியென்றுபெயராயிற்று. இதுவரலாறுகள் வளமைப்பத்தியின்படி கனகசுந்தரப்பெருமாள்சொல்ல வன்னிபழம் முதன்மையும் மற்றுஞ்சுகலருங்கேட்டுச் சந்தோஷப்பட்டுப் பெருமானுக்கு அபையகோன்முதலியாரொன்றுபட்டமுங்கட்டி வன்னிபந்தங்கத்தால் மூன்றுபட்டுமாலையொன்று கழுத்திற்போட்டுக் கற்கட்டு முன்கைவளையும்போட்டுப்பொன்னரைஞாணுங்கொடுத்துப் பொன்னாலெழுத்தாணிரூரியுங் கொடுத்துப் பத்ததிகுப்பொன்னின்னகம்பையும்போட்டு மகிழ்ச்செய்தார்.

அதன்பின் முதன்மையும் அவருக்குப் பொற்சரிகைமுத்துக்குச்சத்தலைப்பாகையும் பொன்னெழுத்துப்பட்டாடைவகையும் தங்கக்குவளை கட்டி

ன உருத்திராக்கமாலையுங்கொடுத்தார். எழுராயர்களும் எழுவயல்கொடுத்தார்கள். அஞ்சுபண்டாரத்தாரும் அஞ்சுவயல்கொடுத்தார்கள்.

இப்படியேகொடுத்தபின் அபையகோன்முதலியாரை அனைவரும்பார்த்து எங்கோமானாகிய ராசாவின் கட்டளைப்படி அந்தக்காலம்முதல்துவரைக்கும் உல்கன்குடிக்குளின்தப்பத்தியுங்கல்வெட்டும் இருந்து வருகிறபடியினால் இந்தச்சிவாலயத்துக்கும் இருபாகைமுதன்மையவர்களுக்கும் செய்தொழும்புகளொருகாலந்தொமாவந்தால் எக்காலத்துக்கும் உமதுவம்சத்தார் ஒழுங்குபண்ணவேண்டியதென்றுசொல்லி அனைவருஞ்சந்தோஷப்பட்டு அரன் தொழும்புசெய்துமகிழ்ந்திருந்தார்கள். திருக்குளத்தின்மதகின்திறப்பு எயின்ருலத்துள்ள வனவீரகூரிய உடையார்கையிலிருக்கவேண்டியது.

ஆசாரிமார்வரவு.

சோழவளநாட்டில் மாந்தையம்பதியார் அக்கசாலத்தலைவர்மார் இவர்களைக் குளக்கோட்டம்காராசா அழைப்பித்துத் திரிகயிலாயச்சிலம்பிலிந்த ஆலயங்களும் மதில்களும் பாவநாசச்சினையும் படிக்கட்டும் மற்றுஞ்சகலதிருப்பணியும் திருக்குளத்துமதகும் விதிமுறையாகச்செய்த ஆசாரிமார் திருநாமம். உலகருருவாசாரி சித்திரகுருவாசாரி வேதகுருவாசாரி அட்சனகுருவாசாரி வாமதேவகுருவாசாரி இவர்களைந்துபேரும் மனதில்நினைத்தபடி கையினுற்செய்யப்பட்ட விசித்திரகுருவாசாரிமார். இவர்களுக்கு அஞ்சுவண விரைப்புத்தையுங்கொடுத்துக் கோயிற்றிருப்பணிக்கு முன்னிடுக்கொடுத்து அரசன்சொன்னவசனம். எக்காலமுங்கோயிற்றொழும்புகள் நீங்கள் செய்யவேண்டியபடி செய்திருக்கவேண்டுமென்று கோயிலுக்குள் இவர்களுக்கு ஒருதலைமையும் கற்பித்தபடியறிக.

காராளர்வரவு.

வடக்குநாடன் திருநெல்வேலிக்கதிபதி செங்குவளைத்தாரான். செந்நென்முடியினன் அரசரோடெதிர்த்து வாதுவென்ருவன் ஏருடன்மேழியிலங்கும்பதாயையன் அன்னக்கொடையும் ஆவன்பெருக்கமும் செந்நெற்குவியலுந்திரவியக்குப்பையும் நவமணிக்குவையும் நாடொறுமிருக்க மூவருக்கெளியான் மூவரைக்காப்பவன் அன்னவன்மேன்மையளவிடற்கரிதாம். மனுதீதிதவருதகுளக்கோடன் திருநெல்வேலிச்சிவாலயத்து நிற்குந்தருணத்திற்சீராளனுனகாராளப்பெருமான் திருவாநெறியாலயத்தில் அரன்றிருமுன்னே காப்புத்தரித்துக் கடவுளின்வாமத்திற் பயபத்தியாகப் பரிவுடன்வருகிற அலங்காரங்கண்டு அதிகசந்தோஷமுற்றுச் சீராளனென்னச்சிவபதந்ததிக்குங் காராளனென்னுங்கருணையங்கடலே உம்மை நானொருவசனங் கேட்கவென்று நீனைத்திருக்கிறெனென்னக் காராளனு மரசனைவணங்கி யடியேனைப்போலனைக்கோடி சனங்களை இரட்சிக்குந்தம்பிரானே அடியேனைக்கேட்கவேண்டுமென்றவசனமேதோவென்ன அரசனுந்திரிகயிலைநாதர்பெருமைப்பா

கெனைச்சொல்லி உம்முடையகுடியிலொருமதவை எமக்கு அன்பாக அகமகி
ழ்ந்து தரவேண்டும் அந்தச்சிவாலயத்துக்குத் திருக்காப்புத்தரிக்கவுந் திரவி
யப்பத்ததிவைத்திருக்கவும் அந்தச்சிவாலயத்துக்கு முன்னீட்டுக்காகவும் அ
ப்பிள்ளைவேண்டியதென்று சொல்லக் காராளனுமிகமகிழ்ந்து தன்வம்சத்தி
ல் ஒருகுடியானமனுஷரைக்கொடுக்கக்கூட்டிவந்து இலங்காபுரியிற் கட்டுக்கு
ளப்பற்றடங்கலு மூராட்சியுங்கொடுத்து நிலாவெளி நிந்தவூராகக் கொடுத்து
வளமையாகிய பெரியபத்ததி கல்வெட்டுக்கணக்கு இவைவெல்லாம் கொடுத்
து வன்னிபத்துக்குச்சரியான வரிசைமானிபமுங்கொடுத்து இனி எந்தக்கா
லமும் இச்சிவாலயத்தில் நடக்கப்பட்டகாரியங்கள் உன்வம்சத்தவர்களெழுதி
வரவேண்டியது. இந்தப்பத்ததியுமுங்கன்வசமிருப்பது ஒருவரவசமுங்கொடுக்க
ப்படாது. சம்புத்திரனாகிப் பொறுதிவிசாரமுள்ள மருமக்களிட மிருந்துவா
வேண்டியதென்று திட்டம்பண்ணி எக்காலமும் தேயுந் தொழும்பு செய்ய
அரசன் திட்டம்பண்ணினது. அரசன்கூட்டிவந்த தெய்வப்புவன் திருநாமம் சிவனை
வதாரபின்ன அறிக.

புலவன் வரவு.

செகராசாடிபரவு திருக்குளக்கோட்டிமகாராசன் காஞ்சிபுரசிவாலயத்
திற்குச்சென்று சிவதரிசனைசெய்து துதிசெய்துநிற்குந்தருணத்தில் தெய்வ
ப்புலவன் சுவாமிதிருமுன்னிலையினின்று சிவதோத்திரங்களைதுகின்று இ
ராகப்பண்ணையும் ஆசாரவலங்காரத்தையுங்கண்டு தெய்வப்புலவனுடையமகிழ்வு
உன்வங்கிஷத்தில் ஒருபிள்ளைதரவேண்டுமென்றுகேட்கத் தெய்வப்புலவனு
ம் அரசனுடையபாதத்தில்விழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணித் தேவரீர் அடியேனை
ஒருபிள்ளைதரச்சொல்லிக்கேட்டது என்னகாரியத்திற்கென்ன இலங்காபுரி
யிலே திரிகயிலைதார்திருவாலயத்திற்றிருமுன்னின்று நாதகீதத்துடன் சிவ
தோத்திரமோதுதற்காகவென்று அரசன்சொல்ல மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டுத்த
ன்குடியில் ஒருகுடித்தனமழைத்துக்கொடுக்க அவர்களுடன் அரசன் திரிக
யிலைக்குவந்து நித்தியமுஞ்சிவாலயத்திற்றிருமுன்னே நாதகீதம்பாடத்திட்ட
ம்பண்ணிப் பள்ளவெளியில் இரண்டவணவிதைப்புத் தரையுங்கொடுத்துக்
கொட்டியபுரத்திற் சமுத்திரக்கரையருகாக ஒருகிராமத்தை நல்லதோஎன்
றுகேட்கப் புலவனும்பார்த்து நல்லவூர் அடியேனுக்குச் சம்பூரணமென்ன
அரசனுமகிழ்ந்து அந்தவூருக்குச்சம்பூரென்றுபேரிட்டு எந்தக்காலத்துக்கும்
உன்குடியில் மனுஷருக்குப் பரவணியாகத்தந்தோமென்று செப்புக்கம்பை
போட்ட பத்தியுங்கொடுத்துக் கோயிற்றிருவாசகப்புலவனென்று அரசனு
ரைநிறுத்தியது. அரசன்கூட்டிவந்த தெய்வப்புலவன் திருநாமம் சிவசித்திரப்
பெருமாள்புலவன்.

வன்னிபம்வரவு.

செங்கமலமலர்மாதுதங்குபுய செயராசசேகரர்காடிபரவுகோன் தின
காற்குலம்தனில் வருகுளக்கோட்டிமன் சென்றுமாமதுரையணுகித் திகழ்ம

திக்குலராம தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிபம் முதலாக எத்தனைவன்னிபம் இத்தலத்துக்கு அரசரிமைபண்ணினதென்று கண்கசந்தரப்பெருமானைக்கேட்க அவர்சொன்னவசனம். ஆதியாத முன்மதுரைமாநகரால்வந்த வன்னிபம் திருமலைநாடன் தனியுண்ணப்பூபாலன் சந்தரநாததனியுண்ணப்பூபாலன் அரசுநிலைதவறாத தனியுண்ணப்பூபாலன் தந்தாரதார பிறந்தாரபுத்திர தனியுண்ணப்பூபாலன், மனுநீதிதவறாததனியுண்ணப்பூபாலன், மண்டலநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், பசுபதிதனியுண்ணப்பூபாலன், இலங்கைகாவலதனியுண்ணப்பூபாலன், குணதுங்கராமதனியுண்ணப்பூபாலன், அமராபதிதனியுண்ணப்பூபாலன், சந்திரநேசதனியுண்ணப்பூபாலன், புலனேயகாவல தனியுண்ணப்பூபாலன், குறும்பர்கள்கோன் தனியுண்ணப்பூபாலன், மாற்றவப்பெருமான் தனியுண்ணப்பூபாலன், செகதுங்கபோசதனியுண்ணப்பூபாலன், கயிலாயநேச தனியுண்ணப்பூபாலன், வெற்றிநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், தன்னாண்மை குன்றத்தனியுண்ணப்பூபாலன். பொன்னவராயதனியுண்ணப்பூபாலன், உத்தமமொழியான் தனியுண்ணப்பூபாலன், செல்வநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன் வெற்றிநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், மருதநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், முருகநாயக தனியுண்ணப்பூபாலன், சுப்பிரகாயதனியுண்ணப்பூபாலன், நல்ல நாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், வல்லதாவலதனியுண்ணப்பூபாலன், பிள்ளை நாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், பெரியகாவலதனியுண்ணப்பூபாலன், சிதம்பர நாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், பரமநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், கதிரைநாயகதனியுண்ணப்பூபாலன், சேதுகாவலதனியுண்ணப்பூபாலன் இவ்வன்னிபத்தின்மையிலே சந்திராகுலத்துவன்னிபம் காலந்துப்போனது. இரண்டாயிரம் இரண்டுபெண்டாரத்தாரும் காரைமாநகரத்துக்குப்போய் மேலானவம்சப்பிரதாபமுள்ள கங்காகுலாதிபரில் ஒரு ஆண்பிள்ளையும் மதுரைநகரில் முன்வன்னிபக்குடியில் ஒரு பெண்ணுங்கட்டிவந்து நல்லதினத்தில் விவாகமுடித்துத் திரிகயிலைமாநகரில் முன்வன்னிபமிருந்த பூபாலகட்டாரண்மனையிற்றபனியவாதனத்திருத்தி முதன்மைதவிர மற்றையவரும் நமஸ்காரம்பண்ணி எங்களுக்கு அரசரிமைபண்ணுவீரென்றுசொல்லி அரண்மொழிபுசெய்திருந்தார்கள்.

காரைநகரால்வந்த வன்னிபம்.

காரைநகரால்வந்த வன்னிபத்தின் திருநாமம் செகராசநாத வன்னிபம் குருநாதராமவன்னிபம் உலகாண்டவன்னிபம் கயிலாயவன்னிபம் கணநாசவன்னிபம் படைகாத்தவன்னிபம் எதிரிகளேறுவன்னிபம் கணபதிராசவன்னிபம் நயந்தருராமவன்னிபம் தருமநெறியான்வன்னிபம் படைவீரங்கண்டவன்னிபம் மதுரவாசகவன்னிபம் தியாகராசவன்னிபம் கரசைகாவலவன்னிபம் அன்னசத்திரவன்னிபம் வரையாதளிக்கும்வன்னிபம் கதிரைமாமலைவன்னிபம் ஏகாந்தவன்னிபம் ஏரம்பவன்னிபம் நல்லையினுவன்னிபம் சொக்கநாயகவன்னிபம் சந்தரநாதவன்னிபம் பாற்கார்வன்னிபம் வீரராமவன்னிபம் குணதுங்கராமவன்னிபம் நாகமாமணிவன்னிபம் கயிலாயநாயகவன்னிபம்

னிபம் புவிநாமவன்னிபம் சோமநாயகவன்னிபம் உலகநாயகவன்னிபம் சூரி
யநாயகவன்னிபம் நந்திரநாயகவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகவன்னிபம் சந்திரதே
வவன்னிபம் பெற்றிநாயகவன்னிபம் உலகநாயகவன்னிபம் வயிரவநாயகவன்
னிபம் அரசுகாவலவன்னிபம் திருமலைப்பெருமாள்வன்னிபம் சிதம்பரநாதவ
ன்னிபம் புட்பநாயகவன்னிபம் இவ்நானாயிற் காலம் துப்போயிற்று.

இதற்குப்பின் முன்சொன்னராயரும் பண்டாரமும் சோழநாட்டுக்கு
ப்போய்க் காராளனிலொரு ஆண்பிள்ளைகொண்டெந்துமுன்பரவணியானபெ
ண்ணுக்கு விவாகம்முடித்துப்பூபாலகட்டிலிருத்திச் சகலருஞ்சொற்கேட்டு அ
ந்நொதொழும்புசெய்துவந்தார்கள்.

சோழநாட்டுவன்னிபம்.

சோழநாட்டால் முன்வந்த வன்னிபம் காராளசிங்கவன்னிபம் நந்திய
சிங்கவன்னிபம் மதராசசிங்கவன்னிபம் திருமலைநாயகசிங்கவன்னிபம் இரா
மசிங்கவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகசிங்கவன்னிபம் சந்திரசிங்கவன்னிபம் அடை
க்கலங்காத்தசிங்கவன்னிபம் கங்கைகாவலசிங்கவன்னிபம் மருதநாயக சிங்கவ
ன்னிபம் கனகநாயகசிங்கவன்னிபம் இலங்கைகாவலசிங்கவன்னிபம் கயிலா
யசிங்கவன்னிபம் குமாரவேல்சிங்கவன்னிபம் திருவம்பலசிங்கவன்னிபம் ப
ரமான்ந்தசிங்கவன்னிபம் அம்புயபதிசிங்கவன்னிபம் சிவஞானமுத்துச்சிங்க
வன்னிபம் சித்தநாயகசிங்கவன்னிபம் நாகமாமணிச்சிங்கவன்னிபம் சிதம்பர
நாயக சிங்கவன்னிபம் நல்லநாயகசிங்கவன்னிபம் அருணநாயக சிங்கவன்னிப
ம் வீரசந்திரசிங்கவன்னிபம் சொக்கநாயகசிங்கவன்னிபம் தருமநாயகசிங்கவன்
ன்னிபம் அத்திநாயகசிங்கவன்னிபம் மூத்தநாயகசிங்கவன்னிபம் பசுபதிநாய
கசிங்கவன்னிபம் இராசரத்தினசிங்கவன்னிபம் எதிர்வீரசிங்கவன்னிபம் இவ
ரோடுகொலந்துப்போனபடியால் முன்போல இருகுடியில்மனுஷரும் மருங்
கூறிற்சென்று காராளவம்சத்தில் ஒரு ஆண்பிள்ளைகொண்டெந்து இவ்விடமி
ருந்த வன்னிபப்பெண்ணுக்கு விவாகஞ்செய்துவைத்து வளமைபோலஅரன்
றொழும்புசெய்திருந்தார்கள்.

மருங்கூர் வன்னிபம்.

மருங்கூர்முன்வந்தது நடராசகுமாரசிங்கவன்னிபம் வெற்றிக்கு
மாரசிங்கவன்னிபம் இராமநாதக்குமாரசிங்கவன்னிபம் இலட்சுமிநாயகக்குமா
ரசிங்கவன்னிபம் நல்லநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் சிங்கவன்னிபம் தில்லைநா
தக்குமாரசிங்கவன்னிபம் எல்லகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் சாரங்கநாயககு
மாரசிங்கவன்னிபம் கங்கைகாவலகுமாரசிங்கவன்னிபம் இலங்கைகாவலகுமா
ரசிங்கவன்னிபம் தனிமைநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் சந்திரநாயகுமாரசிங்கவ
ன்னிபம் கயிலாயகுமாரசிங்கவன்னிபம் இரகுநாதகுமாரசிங்கவன்னிபம் சுப்பி

ரகாசகுமாரசிங்கவன்னிபம் தன்மநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் வேதநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கொற்றவராசகுமாரசிங்கவன்னிபம் தண்வொர்மிண்டககுமாரசிங்கவன்னிபம் எதிரிநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் கோமளராமகுமாரசிங்கவன்னிபம் திருமலையாசகுமாரசிங்கவன்னிபம் அடைக்கலங்காத்தகுமாரசிங்கவன்னிபம் படைவீரகண்டகுமாரசிங்கவன்னிபம் அம்புயாபதிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் சரவணகுமாரசிங்கவன்னிபம் சேதுநாதகுமாரசிங்கவன்னிபம் சித்திரமொழிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் மனுவேயநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் ஆரியவேயகுமாரசிங்கவன்னிபம் சித்திரமொழிக்குமாரசிங்கவன்னிபம் சுந்தரநாயககுமாரசிங்கவன்னிபம் திருவுறைநாட்குமாரசிங்கவன்னிபம் குணரத்தினக்குமாரசிங்கவன்னிபம் இவரநாயிற் காலற்றுப்போனது. அதன்பின் பரவணியான வன்னிப்பெண் இருபத்துநாலுவருஷம் வன்னிபம்நடப்பித்துவந்தது. அந்நாளில் ஆரியராசாத்திரிகயிலைக்குவந்து தெரிசனஞ்செய்து தன்னாருக்குப்போனவர். அதற்கு எழுபத்தைத்துவருஷத்துக்குப்பின் பறங்கிக்கலாபம்வந்தது. அப்போது இந்தவன்னிப்பெண்ணினடியும் காலற்றுப்போனது. அதன்பின்வரும் வன்னிபத்தின்வாலாறு கணகசுந்தரப்பெருமாணிகளையோர்பத்ததியிலும் கருகுலக்கணக்கிலும் புலவன்பத்ததியிலும் எழுதிவரவேண்டியது.

கருகுலக்கணக்கு.

இரவிகுலக்குளக்கோட்டுராசன் மருங்குராற்கொண்டெவந்ததானத்தாநில் மேலானகுடியில்மனிதருக்குக் கருகுலக்கணக்குப்பரவணியாகக் கொடுத்தது. அந்தக்கணக்கப்பின்னாளின் திருநாமம் ராமகிருட்டிணக்கருகுலக்கணக்கன் முத்துக்கிருட்டிணன் முத்துலிங்கன் வாலகிட்டிணன் தாமோதரன் இரங்கப்பராயன் வினேத்திரத்தான் சிவஞாமுத்து கணகவேலாயுதன் கோதண்டராமன் வைத்தியநாதன் வடமலையநாதன் வைத்தியநாதன் கயிலாயநாதன் கணகசுந்தரன் கோமலைய சிதம்பரமூர்த்தி ஆரியன் விசுவநாதன் அருணாசலன் வெற்றிவேலாயுதன் திருவம்பலம் ஆடியபாதன் விநாயகமூர்த்தி கதிரைமலைய சிவஞானமூர்த்தி இக்கருகுலக்கணக்கன்நாளையிலவன்னிபமும் இருபாகைமுதன்மையும் மற்றஞ்சகலருமாகக் கருகுலக்கணக்கனுக்கு முதலிப்பட்டங்கட்டிஞர்கள். அதன்பின்னிருந்தகணக்கர்களின் திருநாமம் கயிலாயநாயகமுதலி கணகநாயகமுதலி குமாரவேல்முதலி கதிரைமலையமுதலி அம்பிகைபாகமுதலி சுந்தரநாதமுதலி இராமநாதமுதலி வீரபத்திரமுதலி தெய்வநாயகமுதலி சுந்தரநாதமுதலி திருவுடைமுதலி கோணமாமலையமுதலி அரியபிறவிக்கயிலாயமுதலி சோமலிங்கக்கயிலாயமுதலி சுப்பிரமணியக்கயிலாயமுதலி தாமோதரக்கயிலாயமுதலி அரியபுத்திரக்கயிலாயமுதலி அமராவதிக்கயிலாயமுதலி சிற்றம்பலக்கயிலாயமுதலி நாகமணிக்கயிலாயமுதலி மாணிக்கக்கயிலாயமுதலி விசுவநாதக்கயிலாயமுதலி சிவந்தநாதக்கயிலாயமுதலி ஞானமுத்துக்கயிலாயமுதலி இலட்சுமணக்கயிலாயமுதலி உமைநாயகக்கயிலாயமுதலி பங்கயபாதக்கயிலாயமுதலி புரமானந்தக்கயிலாயமுதலி ஆடியபாதக்கயிலாயமுதலி நாகம

மணிக்கயிலாயமுதலி நல்லதம்பிக்கயிலாயமுதலி பொன்னம்பலக்கயிலாயமுதலி வயித்தியநாதக்கயிலாயமுதலி சிவஞானமூர்த்திக்கயிலாயமுதலி சிவப்பிரகாசக்கயிலாயமுதலி வசந்தராசக்கயிலாயமுதலி வேலாயுதக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி பாவநாசக்கயிலாயமுதலி சதாசிவப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி ஆபதோத்தாரணகயிலாயமுதலி இரகுநாதக்கயிலாயமுதலி ருருநாதக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி மணிசேகரக்கயிலாயமுதலி வயிரவநாதக்கயிலாயமுதலி குமாரசுவாமிக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி வயிரவநாதக்கயிலாயமுதலி அறுமாமுகக்கயிலாயமுதலி கனகராயக்கயிலாயமுதலி உலகநாதக்கயிலாயமுதலி வெற்றிநாயகக்கயிலாயமுதலி செல்லநாயகக்கயிலாயமுதலி நல்லபெருமாள்கயிலாயமுதலி திருக்கோணமலைக்கயிலாயமுதலி ஆண்டியப்பக்கயிலாயமுதலி தாண்டவமூர்த்திக்கயிலாயமுதலி குணதுங்கராமக்கயிலாயமுதலி நந்திநாதக்கயிலாயமுதலி இருளப்பக்கயிலாயமுதலி இமையவல்லிக்கயிலாயமுதலி நாகசுந்தரக்கயிலாயமுதலி அடைக்கலங்காதக்கயிலாயமுதலி வெற்றிக்குமாரக்கயிலாயமுதலி சேனாகாவலக்கயிலாயமுதலி கங்கைகாவலக்கயிலாயமுதலி திருவம்பலக்கயிலாயமுதலி திருவடிகாதக்கயிலாயமுதலி திருமலைநாயகக்கயிலாயமுதலி பரசுராமக்கயிலாயமுதலி கந்தப்பக்கயிலாயமுதலி கதிரைவேற்கயிலாயமுதலி செண்பகநாதக்கயிலாயமுதலி பாலகப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி மாணிக்கப்பெருமாள்கயிலாயமுதலி பிள்ளைநாயகக்கயிலாயமுதலி சித்தநாதக்கயிலாயமுதலி சிங்கநாதக்கயிலாயமுதலி மூர்த்தியினர்கயிலாயமுதலி அமுதநாயகக்கயிலாயமுதலி பிறைகுழிக்கயிலாயமுதலி வீணைத்திர்த்தகயிலாயமுதலி மயிலேறிமுதலிமாசிலாமணிக்கயிலாயமுதலி இவராளிற் பறங்கிக்கலாபம்வந்து தாமரைக்கட்டில் மூன்றுவருஷம்பூசைநடந்தது. அதன்பின் அக்கலாபம்மிகுந்தபடியால் முன்சொன்னவிடங்களிலே தட்டுமுட்டிக்களைப்பொடுங்கவைத்துவிட்டுக் கழுனிமலைச்சாரலுக்கு உடையவரையுமெழுந்தருள்பபண்ணிக்கொண்டுபோனது. அதன்பின் கருகுலக்கணக்கு எழுதினவர்களுடையநாமம் பொற்கொன்றைக்கருகுலக்கணக்கன் திருமுடிக்கணக்கன் திருமலைக்கணக்கன் செகநாதக்கணக்கன், சிவஞானக்கன் நீலிக்கணக்கன் இனிவருங்கணக்கர்மாரை எழுதிவரவேண்டியது. வரிப்பத்தார்பபுதி தானத்தாரெழுதவேண்டியதல்ல. எதிர்க்குடியானபடியார் புலவன்பத்தகியிலெழுதும்படி அரசன்கற்பித்தவசனம்.

ஆலாத்திப்பெண்கள்.

திரிகயிலேநாயகரை திருக்குளக்கட்டில் மூன்றுவருஷம்பூசைசெய்தகாளில் இரண்டாலாத்திப்பெண்கள் இல்லாதுபோனபடியால் வன்னிபடும் இருபாகைமுதன்மையும் கனகசுந்தரப்பெருமானைப்பார்த்து இச்சிவாயத்துக்கு எத்தனைபேர் ஆலாத்திப்பெண்களென்றுகேட்க ஏழுபேரென்றுசொன்னார். அவ்வார்த்தையை வன்னிபங்கேட்டுக் கருகுலக்கணக்கனைப்பார்த்து ஏழு ஆலாத்தியுந்திட்டம்பண்ணென்று சொல்ல அப்படித்திட்டம்பண்ணினது.

அப்பொழுதிருந்தசிவனார் கருகூலக்கணக்கன்முன்பாக ஏழு ஆலாத்திப்பெண் களையுக்குடியிரித்தது. செம்பித்துரைமகள் அன்குபம்மை அவள்மகள் மருதா த்தை சிதம்பரத்துரைமகள் கோணத்தை அவள்மகள் கயிலம்மை பாலகத்து ரைமகள் கதிராசி அவள்மகள் செம்பாத்தை தீர்த்தன்மகள் புவனபிள்ளை அ வள்மகள் உமையாத்தை சிவனார்கணக்கன்மகள் பாலாத்தை அவள்மகள் கோ ணத்தை காக்கைத்துரைமகள் வேதம்மை அவள்மகள் வள்ளியம்மை கருக்கு நாயகம்பிள்ளைமகள் திருவுடையான் அவள்மகள் சுந்தரியார் இப்படி ஏழு ஆ லாத்திப்பெண்களையும் திட்டம்பண்ணிக் கருகூலக்கணக்கன்சுட வன்னிபமு தலிய சகலரும்பார்த்து எப்பொழுதும் இப்படிநடக்கவேண்டுமென் றும் இனி மேலும்வருங் கணக்கர்மாரும் இவர்கள்குடியிற் காலந்துப்போனால் அவரவுந் கள்தேடிய கீர்ணி உடமை யாவுங்கொடுத்து அந்தவங்கிஷத்திறிபட்டம்பண் ணி ஆலாத்திநடப்பிக்கவேண்டியது. இப்படி நடப்பியாதிருந்தால் அரசருக்கு ம் சிவாலயத்தை நடப்பிப்பவருக்கும் ஊருக்குமாணது. தானம்வரிப்பத்து எ திரிக்குடியாயிருந்து அரண்றொழும்புசெய்யவேண்டியது. முதன்மைமாறும் ப்படியேநடக்கவேண்டியது. இப்படியே வன்னிபமுதலியயாவருந் திட்டம்ப ண்ணத்தந்தகுரிய அரண்றொழும்புகள்செய்திருந்தார்கள் என்றவாறு.

திருச்சுகாவேட்டைத் தூது.

திரிகயிலாயபருவதநேசரும் முப்புரமெரியெழவிழித்தவுதாரணரும் ஆயிரகோடி அண்டங்களிலுள்ள ஆன்மவர்க்கம்அனைத்தினுக்கும் உயிருக்குயி ராயிருக்கும் பராபரனும் செகம்புகழ்குளக்கோட்டுமகாராசனாடிபரவுமாதியான வரும் ஆகிய கோணேசநாயகர் திருச்சுகாவேட்டைத் திருவிளையாடல்முடிந்து வந்து இந்திரராசனுடைய இரத்தினமணிமண்டபத்தில் மந்திரத்தவிசினிடை வந்துநின்று மாளிகைக்கு எழுந்தருளுதற்குப் பிடியன்னமென்னடையாகிய தேவியைக்கேட்டுவரச்சொல்லி உத்தரவானது. எரிமணிகுலவும் இமையோ ற்பருவதக்கனகமாமணிப்பந்தரினின்று திருமணஞ்செய்து வாமபாகம் மகிழ் ற்தெனக்கருளிய மெய்ஞ்ஞானநாயகனாகிய பராபரன் திருச்சுகரத்திருவேட் டைக்கெழுந்தருளினால் திருச்சுகரத்திருவிளையாடலொழிந்து வரும்போது மாளிகைக்குவரவேண்டியது. அதுவல்லாமல் இந்திரராசன் மந்திரசிக்ாசன த்திருந்து என்னிடந் தேவதூதனுப்பினபடியால் ஏதோ ஒருகனவுநடந்திருக் ின்றது. அதைத்திரவிகாரித்தல்லாமல் மாளிகைக்குவரவேண்டியதில்லே யென்று இமாசலபுத்திரியாகிய பரமேசுவரியால் உத்தரவானது. ஆயிரகோடி யண்டங்களிலுள்ள ஆன்மவர்க்கம்அனைத்தினுக்கும் படிஅளக்கும் உலகநாயகி யாகியபார்ப்பதி திருமண்டபத்திற்சயனம்பண்ணும்வேளையில் முப்பத்துமுகக் கோடிதேவர்களும் நார்பத்தெண்ணியாயிருவதிகளும் அட்டவசக்களும் கிண் னரர் கிம்புருடர் சித்தர் வித்தியாதாரர்களும் சுந்தரமூர்த்தியுமாகவந்துநிற்கத் திருச்சுகாவேட்டைக்கெழுந்தருளவேணுமென்று அரிபிரமாதிமுதலான யா வரும் மன்றாட்டம்பண்ணினின்றுபடியால் அவ்விடம்போய்த் திருச்சுகரத்திரு

விளையாடல்பண்ணிவந்ததேயல்லாமல், அங்விடத்தில் யாதொரு ஆடல்பாடல் திவிதலிலாவிறோதங்களைக் காறியங்கனொன்றும் நடப்பிக்கவிலையென்று இமாசலபுத்திரியாகிய பார்பதிக் கு வண்ணப்பஞ்சொல்லும்படி காளகண்டதாரியாகிய பரமேசுவரனால் உத்தரவானது.

அ மி ர் த சி த ள ச ந் திர சே க ர அதல விதல நிதல சுதல ரசாதல மகாதல பாதாளமாகிய சத்தபாதலமுடுருவப்பிளந்த அரியும்பிரமனுந்தேடியுங்காணுதற்கரிய பரமேசுவரன் மோகவிகாரங்கொண்டு ஒரு காலத்தில் குருகுலசம்பந்தபாதவர்கோமான்யதியரசன்திருமகளாகிய திரைசேர்மடந்தையை விவாகம்பண்ணினினைந்து மகாபெருமையாக மாறட்டமானவார்த்தைகளைப் பேசி கயிலாயயதியரசனென்று திருநாமமுஞ்சொல்லி வேதவிலையினால் மகரமும்பிடித்துக் கரையேற்றித் திரைசேர்மடந்தையைத் திருமணம்புணர்த்த தெட்சணதிரிகயிலாய பருவதவாசனேசராகிய கோணேநாயகர் மறுவசனம் என்னிடம்பேசவேண்டியதில்லையென்று இமாசலபுத்திரியான பரமேசுபரியால் உத்தரவானது. வெண்கிரண சுந்தரசந்திரோதயவதனவிங்கிர்த உலோகநாயகியென்று பெருமைப்பாடாயிருக்கின்றது. தங்கள்தமையனார் தேவகிவயிற்றிற்பிறந்து இடையசேரியில் நந்தகோபாலனிடம்வளர்ந்து வெண்ணைதிருடியும் உரலோடேகட்டுப்பட்டுத் தாம்புக்கயிற்றூலே அடிப்பட்டுத் தன்மனைவியிருக்கப் பதினொருயிரக்கோபிகாத்திரிகளுடன் அனேகலீலாவிறோதங்களைப் புரிந்தும் இழுக்கடையவிலையோ தேவி ஒருகாலத்தில் தன்பிதாவாகிய தக்கணுடைய வேள்விக்குப்போகவேண்டுமென்றுகேட்கக் கேட்டடைந்தத்திராமுஞ்சனிக்கிழமையும் கிழக்கேசுலமும் போகலாதென்னக் கேளாமற்போய்த் தன்சரீரமுமிழந்து இமயோற்பருவதத்தில் மலையரசனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்துவளர்ந்து தவம்பண்ணினபின்னர் யான்போய்த் திருக்கல்யாணஞ்செய்து வாமபாகங்கொடுத்தருளியதை மறந்தான்போலிருக்கின்றது. என்று காளகண்டதாரியான பரமசிவனாலே உத்தரவானது. பகர்கிரணமணிச்சுடிகையுரவுடன் அவிரகதிர்ப்பொற்கொன்றைக்காலாரீந்த திருச்செஞ்சடையுடைய எமதுநாயகராகிய பரமசிவனை நாமின்றைக்கு மற்றொன்றுநினைத்து விருதாவானது சுவாமியிற்பிழையிலே சுவாமிக்கு உண்டல்லாதவைகளைச்சொல்லிச் சுந்தரமூர்த்தியும் வேறுசிலரும்வந்து ஆபரணதிகளையும் கொடிருடை சாமரமுதலானவைகளையும்கொண்டு கோயில்விசாரணைப் பிரதானிமார்களையும் ஆலாத்திப்பெண்களையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அந்த ஆலாத்திப்பெண்களை இவ்விடத்தனுப்பினால் நாமீ அவர்களைச் சிலசெய்திகள்கேட்டீக்கொண்டு சுவாமியைச்சிறிதுந் தடைதாமதமில்லாமல் விழாமண்டபத்துக்கு அழைத்துக்கொள்வோம் என்று இமாசலபுத்திரியாகிய பரமேசுவரியாலுத்தரவானது. அப்படியே ஆலாத்திப்பெண்களை அனுப்பி ஊட்டிற்று விழாமண்டபத்திற் பரமேசுவரன் பரமேசுவரியைக் கூடியருளினார் என்றமூறு.

கோணசூர்கல்வட்டுப்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	சேர்த்தல்.	தள்ளல்.
௩௩	௧௧	கீய்ய	கீய	அ	ச்சகா
”	௧௩	யீய்ந்து	யீந்து		
”	௧௪	மீய்ந்து	மீந்து		
௪	௧௩	மகிழ்ந்தே	மகிழ்ந்தே		
௫	௨௧	சடு, சகாப்தம்	சடு, சதாப்தம்		
௭	௨௦	மற்றை	மற்றை		
௧௭.	௨௧	தவிலிருத்த	தவிலிருத்த		
௨௧	௨	புவனேக	புவனேய		
”	௩	குலத்துக்	குலத்துப்		
௨௨	௩	விடையம்	விடையும்		
”	௩௩	குலவுபநு	குலவுமநு	புவனேய	ன்
௨௩	௧௩	கிட்டுத்	கிட்டுத்		
௨௪	௧௪	பொன்னகை	பொன்னகை		
”	௩௪	பைரவரி	பைரவரி		
௩௩	௧௧	நீபோல்	நீபோய்		
”	௨௩	மந்திரியம்	மந்திரியம்		
”	௩௩	சதரான	சதரான		
௩௪	௩௨	மந்திரி	மந்திரி		
௩௪	௩௨	கற்கரை	கடற்கரை		
௩௫	௩௦	முன்முலை	முன்முலை		
௩௬	௨௨			ம	ம
”	௩௦	இலட்டு	இலட்சு		
”	௩௪	சிங்க	சிங்க		
௪௦	௨௩	தாமோதரன	தாமோதரன்		
”	௨௪	ஞானமூர்த்தி	ஞானமூர்த்தி		
”	௩௬				

இதிலே இன்றியமையாதவை திருத்தப்பட்டன.

